

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • NOVEMBER 2011

Liahona

**Toespraken
algemene
conferentie**

**Zes nieuwe tempels
aangekondigd**

Uit de Schriften leren, Nancy Crookston

De Heiland heeft gezegd: 'Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen' (Johannes 5:39).

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

- 4 Nu we elkaar weerzien
President Thomas S. Monson
- 6 De kracht van de Schriften
Ouderling Richard G. Scott
- 9 Persoonlijke openbaring en getuigenis
Barbara Thompson
- 11 De tijd zal komen
Ouderling L. Whitney Clayton
- 14 Het juiste doen, op het juiste moment, zonder uitstel
Ouderling José L. Alonso
- 16 Raad aan jongeren
President Boyd K. Packer
- 19 U bent belangrijk in zijn ogen
President Dieter F. Uchtdorf

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 23 Steunverlening aan kerkfunctionarissen
President Henry B. Eyring
- 24 Het hart der kinderen zal zich wenden
Ouderling David A. Bednar
- 28 Kinderen
Ouderling Neil L. Andersen
- 31 Een tijd om ons voor te bereiden
Ouderling Ian S. Arden
- 33 Omhoog kijken is beter
Ouderling Carl B. Cook
- 35 Verlossing
Ouderling LeGrand R. Curtis jr.
- 38 De goddelijke gave van bekering
Ouderling D. Todd Christofferson
- 41 De volmaakte liefde drijft de vrees uit
Ouderling L. Tom Perry

PRIESTERSCHAPSBIJEEKOMST

- 44 Moedig doen wij mee
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 47 De macht van de Aäronische priesterschap
Bisschop Keith B. McMullin
- 50 De kans van uw leven
Ouderling W. Christopher Waddell
- 53 Op 's Heren eigen wijze
President Dieter F. Uchtdorf
- 56 Voorbereiding in het priesterschap: 'Ik heb je hulp nodig'
President Henry B. Eyring
- 60 Durf alleen te staan
President Thomas S. Monson

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

- 68 Een getuige
President Henry B. Eyring
- 71 Wachten op de Heer: uw wil geschiede
Ouderling Robert D. Hales
- 74 Het Boek van Mormon — een boek van God
Ouderling Tad R. Callister
- 77 Hou van haar moeder
Elaine S. Dalton
- 79 De waarde van een naam
Ouderling M. Russell Ballard
- 82 Op heilige plaatsen staan
President Thomas S. Monson

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 86 Verbonden
Ouderling Russell M. Nelson
- 90 Leringen van Jezus
Ouderling Dallin H. Oaks
- 94 Onderwijzen naar de wijze van de Geest
Matthew O. Richardson
- 96 Zendingen zijn een juweel van de kerk
Ouderling Kazuhiko Yamashita
- 98 Voor het eeuwige leven kiezen
Ouderling Randall K. Bennett
- 101 Gebed — een voorrecht
Ouderling J. Devn Cornish
- 104 De gezangen die ze niet konden zingen
Ouderling Quentin L. Cook
- 108 Tot we elkaar weerzien
President Thomas S. Monson

ALGEMENE ZHV-BIJEEKOMST

- 109 Wat ik hoop dat mijn kleindochters (en kleinzoons) over de ZHV zullen begrijpen
Julie B. Beck
- 114 De liefde vergaat nimmermeer
Silvia H. Allred
- 117 Kleef de verbonden aan
Barbara Thompson
- 120 Vergeet mij niet
President Dieter F. Uchtdorf

- 64 Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
- 124 Register conferentieverhalen
- 125 Leringen voor onze tijd
- 125 Algemene presidiums hulporganisaties
- 126 Kerknieuws

Beknopt overzicht van de 181ste algemene oktoberconferentie

ZATERDAGMORGEN, 1 OKTOBER 2011, ALGEMENE BIJENKOMST

Presidium: President Thomas S. Monson. Leiding: President Henry B. Eyring. Openingsgebed: Ouderling Gary J. Coleman. Slotgebed: Ouderling Lowell M. Snow. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Richard Elliot en Andrew Unsworth, organisten: 'The Morning Breaks', *Hymns*, nr. 1; 'With Songs of Praise', *Hymns*, nr. 71; 'We Ever Pray for Thee', *Hymns*, nr. 23, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Redeemer of Israel', *Hymns*, nr. 6; 'I Am a Child of God', *Children's Songbook*, 2–3, arr. Murphy, ongepubliceerd; 'Press Forward, Saints', *Hymns*, nr. 81, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZATERDAGMIDDAG, 1 OKTOBER 2011, ALGEMENE BIJENKOMST

Presidium: President Thomas S. Monson. Leiding: President Dieter F. Uchtdorf. Openingsgebed: Ouderling Won Yong Ko. Slotgebed: Ouderling Bradley D. Foster. Muziek van een jeugdwerkkoor uit Pleasant View en North Ogden (Utah, VS); Vanja Y. Watkins, dirigent; Linda Margetts, organist: 'God's Daily Care', *Hymns*, nr. 306, en 'I Thank Thee, Dear Father', *Children's Songbook*, 7, medley arr. Watkins, ongepubliceerd; 'Families Can Be Together Forever', *Hymns*, nr. 300, arr. Watkins, ongepubliceerd; 'Praise to the Man', *Hymns*, nr. 27; 'My Heavenly Father Loves Me', *Children's Songbook*, 228–29, en 'I Know My Father Lives', *Hymns*, nr. 302, pub. Jackman, medley arr. Watkins, ongepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 1 OKTOBER 2011, PRIESTERSCHAPSBIJENKOMST

Presidium: President Thomas S. Monson. Leiding: President Dieter F. Uchtdorf. Openingsgebed: Ouderling Richard G. Hinckley. Slotgebed: Ouderling Koichi Aoyagi. Muziek van een Melchizedeks-priesterschapskoor uit Pleasant Grove (Utah, VS); Justin Bills, dirigent; Clay Christiansen, organist: 'Rise Up, O Men of God', *Hymns*, nr. 324, arr. Staheli, pub. Jackman; 'I Need Thee Every Hour', *Hymns*, nr. 334, arr. Bills, ongepubliceerd; 'Rejoice, the Lord Is King!' *Hymns*, nr. 66; 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns*, nr. 58, arr. Bills, ongepubliceerd.

ZONDAGMORGEN, 2 OKTOBER 2011, ALGEMENE BIJENKOMST

Presidium: President Thomas S. Monson. Leiding: President Dieter F. Uchtdorf. Openingsgebed: Ouderling Paul K. Sybrowsky. Slotgebed: Ouderling James B. Martino. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg, dirigent; Andrew Unsworth en Clay Christiansen, organisten: 'Lead Me into Life Eternal', *Hymns*, nr. 45; 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns*, nr. 83, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Consider the Lilies', Hoffman, arr. Lyon, pub. Jackman; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19; 'I'll Go Where You Want Me to Go', *Hymns*, nr. 270, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'I Believe in Christ', *Hymns*, nr. 134, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZONDAGMIDDAG, 2 OKTOBER 2011, ALGEMENE BIJENKOMST

Presidium: President Thomas S. Monson. Leiding: President Henry B. Eyring. Openingsgebed: Ouderling F. Michael Watson. Slotgebed: Ouderling Gregory A. Schwitter. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'Arise, O God, and Shine', *Hymns*, nr. 265, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'I Feel My Savior's Love', *Children's Songbook*, 74–75, arr. Cardon, ongepubliceerd; 'Now Let Us Rejoice', *Hymns*, nr. 3; 'Lord, We Ask Thee Ere We Part', *Hymns*, nr. 153, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 24 SEPTEMBER 2011, ALGEMENE ZHV-BIJENKOMST

Presidium: President Thomas S. Monson. Leiding: Julie B. Beck. Openingsgebed: Barbara C. Bradshaw. Slotgebed: Sandra Rogers. Music by a Relief Society choir from Eagle Mountain en Saratoga Springs, Utah; Emily Wadley, dirigent; Bonnie Goodliffe en Linda Margetts, organisten: 'The Morning Breaks', *Hymns*, nr. 1, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Sweet Is the Work', *Hymns*, nr. 147, arr. Manookin, pub. Jackman; 'Hark, All Ye Nations!' *Hymns*, nr. 264; 'Now Let Us Rejoice', *Hymns*, nr. 3.

CONFERENTIE TOESPRAKEN VERKRIJGBAAR

Voor de conferentietoespraken in veel talen gaat u naar conference.lds.org. Kies daarna een taal. Doorgaans binnen twee maanden na de conferentie zijn de audio-opnamen op dvd bij het distributiecentrum verkrijgbaar.

HUISONDERWIJS- EN HUISBEZOEKBOODSCHAPPEN

Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak uit die tegemoet komt aan de behoeften van wie u bezoekt.

OP DE OMSLAG

Voorkant: foto John Luke. Achterkant: Foto Les Nilsson.

FOTO'S CONFERENTIE

Foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Craig Dimond, Welden C. Andersen, John Luke, Christina Smith, Cody Bell, Les Nilsson, Weston Colton, Sarah Jensen, Derek Israelsen, Danny La, Scott Davis, Kristy Jordan en Cara Call; in Brazilië door Barbara Alves, David McNamee en Sandra Rozados; in Canada door Laurent Lucuix; in El Salvador door Josué Peña; in Engeland door Simon Jones; in Japan door Jun Aono; in Mexico door Monica Mora; in Filipijnen door Wilmor LaTorre en Ann Rosas; in Zuid-Afrika door Rob Milne; in Zweden door Anna Peterson; en in Uruguay door Manuel Peña.

**NOVEMBER 2011 111 de JAARGANG NUMMER 11
LIAHONA 09691 120**

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Paul B. Pieper

Adviseurs: Keith R. Edwards, Christoffel Golden Jr., Per G. Malm

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Vincent A. Vaughn

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofredacteurs: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Assistent-redacteurs: Susan Barrett, Ryan Carr

Redactiemedewerkers: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Hoofdontwerpers: C. Kimball Bott, Thomas S. Child, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Medewerkers ontwerp en productie: Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee

Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging

contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis)

of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@dschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2011 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2011 Vol. 111 No. 11. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

**SPREKERS IN ALFABETISCHE
VORGORDE**

Allred, Silvia H., 114
Alonso, José L., 14
Andersen, Neil L., 28
Ardern, Ian S., 31
Ballard, M. Russell, 79
Beck, Julie B., 109
Bednar, David A., 24
Bennett, Randall K., 98
Callister, Tad R., 74
Christofferson, D. Todd, 38
Clayton, L. Whitney, 11
Cook, Carl B., 33
Cook, Quentin L., 104
Cornish, J. Devn, 101
Curtis, LeGrand R., Jr., 35
Dalton, Elaine S., 77
Eyring, Henry B., 23, 56, 68
Hales, Robert D., 71
Holland, Jeffrey R., 44
McMullin, Keith B., 47
Monson, Thomas S., 4, 60, 82, 108
Nelson, Russell M., 86
Oaks, Dallin H., 90
Packer, Boyd K., 16
Perry, L. Tom, 41
Richardson, Matthew O., 94
Scott, Richard G., 6
Thompson, Barbara, 9, 117
Uchtdorf, Dieter F., 19, 53, 120
Waddell, W. Christopher, 50
Yamashita, Kazuhiko, 96

REGISTER OP ONDERWERP

Aäronisch priesterschap, 47
Activering, 14, 35, 50
Algemene conferentie, 4, 23, 108
Bekering, 16, 35, 38, 44, 68, 96
Bijbel, 74, 90
Boek van Mormon, 6, 50, 68, 74
Dienen, 14, 47, 50, 53, 56, 68
Discipelschap, 109
Familiegeschiedenis, 24
Gebed, 82, 101
Geduld, 71
Gehoorzaamheid, 33, 38, 86, 90
Geloof, 28, 33, 71, 101, 104
Getuigenis, 9, 60, 68, 74, 82
Gevoel van eigenwaarde, 19, 120
Gezin, 28, 77
Goddelijke aard, 19
Goed zelfbeeld, 19, 120
Groe van de kerk, 11, 41
Heilige Geest, 6, 9, 16, 33, 47, 82, 94
Hemelse Vader, 108
Herstelling, 11
Hoop, 19, 71
Huisbezoek, 109, 114
Huwelijk, 28
Jezus Christus, 35, 41, 74, 79, 90, 101
Jongeren, 16, 24, 44, 47, 50, 77
Jongevrouwen, 77
Keuzevrijheid, 98
Kinderen, 28

Leren, 94
Liefde, 53, 77, 96, 120
Moed, 33, 60
Moraliteit, 16
Naam van de kerk, 79
Naastenliefde, 68, 109, 114
Normen, 44, 60, 77, 82
Offers, 50, 120
Onderwijs, 94
Openbaring, 6, 9, 16, 82
Ouderschap, 28, 77
Plicht, 47, 56
Priesterschap, 24, 47, 56, 60, 86, 109
Prioriteiten, 28, 31
Profetie, 11
Schriften, 6, 74
Technologie, 24, 31
Tegenspoed, 71, 104
Tempels en tempelwerk, 4, 24, 41, 109, 117
Tijdbeheer, 31
Vaders, 77
Verantwoordelijkheid, 98
Verbonden, 86, 117
Verlossing, 35
Verzoening, 33, 35, 38, 90
Volharding, 68, 71
Voorbeeld, 41, 60, 77, 90, 96
Voorbereiding, 50, 56, 96
Vreugde, 38, 120
Welzijnszorg, 53
Zelfredzaamheid, 53
Zendingsechtparen, 44
Zendingswerk, 11, 41, 44, 50, 79, 96
Zustershulpvereniging, 109, 114

President Thomas S. Monson

Nu we elkaar weerzien

Het is mijn gebed dat we met de Geest van de Heer vervuld mogen worden als we vandaag en morgen naar de toespraken luisteren en vernemen wat de Heer wil dat we te weten komen.

Wat is het fijn, broeders en zusters, om u welkom te heten op de 181ste algemene oktoberconferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Deze conferentie is het 48 jaar geleden dat ik — denkt u zich dat eens in — tot het Quorum der Twaalf Apostelen werd geroepen door president David O. McKay. Dat was in oktober 1963. Het lijkt onmogelijk dat er sindsdien al zoveel jaren zijn gekomen en gegaan.

Als we het druk hebben, lijkt de tijd veel te snel voorbij te gaan, en de afgelopen zes maanden zijn daarop voor mij geen uitzondering geweest. Een van de hoogtepunten in die periode was de herinwijding van de Atlantatempel in Georgia op 1 mei. Ik werd vergezeld door ouderling M. Russell Ballard en zijn vrouw, ouderling Walter F. González en zijn vrouw, en ouderling William R. Walker en zijn vrouw.

Tijdens de culturele viering, die 'Zuiderlichten' heette, op de avond voorafgaand aan de inwijding, zagen we 2.700 jongemannen en jongevrouwen uit het hele tempeldistrict

optreden. Het was een van beste programma's die ik ooit heb gezien, en het publiek gaf ze verscheidene malen een staande ovatie.

De volgende dag werd de tempel in twee bijeenkomsten heringewijd, waarbij de Geest van de Heer overvloedig bij ons was.

In de tweede helft van augustus wijdde president Henry B. Eyring in

El Salvador de San Salvadortempel in. Hij werd vergezeld door zijn vrouw, ouderling D. Todd Christofferson en zijn vrouw, ouderling William R. Walker en zijn vrouw, en zuster Silvia H. Allred van het algemeen ZHV-presidium en haar man, Jeffrey. President Eyring meldde dat het een bijzonder geestelijke gebeurtenis was.

Later dit jaar reist president Dieter F. Uchtdorf met zijn vrouw en andere algemene autoriteiten naar Quetzaltenango in Guatemala, waar hij de plaatselijke tempel zal inwijden.

De bouw van tempels gaat onophoudelijk door, broeders en zusters. Vandaag is het mij een voorrecht om enkele nieuwe tempels aan te kondigen.

Laat ik eerst zeggen dat geen enkel gebouw van de kerk belangrijker is dan een tempel. Tempels zijn plekken waar relaties verzegeld worden om

tot in de eeuwigheid voort te duren. We zijn dankbaar dat er over de hele wereld zoveel tempels beschikbaar zijn die onze leden tot zegen zijn.

Eind 2010 werd de Provotabernakel in Utah County ernstig beschadigd door een grote uitslaande brand. Van dit fantastische gebouw, zeer geliefd onder diverse generaties heiligen der laatste dagen, bleven slechts de buitenmuren overeind. Na zorgvuldig onderzoek hebben we besloten om het te herbouwen, waarbij we de buitenzijde volledig restaureren en er de tweede tempel van de kerk in de stad Provo van maken. De bestaande Provotempel is een van de drukste in de kerk, en een tweede tempel in die stad zal plaats bieden aan de toenemende aantallen getrouwe kerkleden die uit Provo en de omliggende plaatsen naar de tempel gaan.

Het doet mij tevens genoeg om nieuwe tempels aan te kondigen voor de volgende plaatsen: Barranquilla (Colombia); Durban (Zuid-Afrika); Kinshasa (Democratische Republiek Kongo); en Star Valley (Wyoming, VS). Bovendien gaan we door met onze plannen voor een tempel in Parijs (Frankrijk).

Details van deze tempels worden in de toekomst verschaft wanneer de bouwplaats en andere benodigde vergunningen zijn verkregen.

Ik heb in vorige conferenties al gezegd dat we vooruitgang maken met het bouwen van tempels op kortere afstand van onze leden. Hoewel ze al voor veel leden van de kerk makkelijk te bereiken zijn, zijn er nog steeds delen van de wereld waar de tempels zo ver af zijn van onze leden dat ze zich de reis erheen niet kunnen veroorloven. Daardoor zijn ze niet in

staat om deel te nemen aan de heilige, eeuwige zegeningen die de tempels bieden. Om daarmee te helpen, hebben we wat het algemeen hulpfonds voor tempelbezoekers wordt genoemd. Dit fonds maakt een eenmalig bezoek aan de tempel mogelijk voor diegenen die anders niet in staat zouden zijn om naar de tempel te gaan en al heel lang met groot verlangen naar zo'n kans uitkijken. Ieder die wenst bij te dragen aan dat fonds, schrijft die informatie eenvoudig op het specificatieblaadje dat hij of zij maandelijks aan de bisschop geeft.

En nu, broeders en zusters, is het mijn gebed dat we met de Geest van de Heer vervuld mogen worden als we vandaag en morgen naar de toespraken luisteren en vernemen wat de Heer wil dat we te weten komen. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Richard G. Scott
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De kracht van de Schriften

De Schriften zijn net pakketjes met licht die ons verstand verlichten en ruimte scheppen voor leiding en inspiratie uit de hemel.

Wie in deze conferentie naar dit spreekgestoelte komen, voelen de krachten van uw gebeden. We kunnen niet zonder die gebeden en danken u daarvoor.

Onze Vader in de hemel begreep dat wij tijdens onze aardse proeftijd grote moeilijkheden moesten meemaken om de gewenste vooruitgang te maken. Sommige daarvan zouden bijna overweldigend zijn. Maar Hij voorzag ons van hulpmiddelen om succes te hebben tijdens onze sterfelijke proeftijd. Enkele van die hulpmiddelen zijn de Schriften.

Onze Vader in de hemel heeft door de eeuwen heen speciale mannen en vrouwen geïnspireerd om, door leiding van de Heilige Geest, oplossingen te vinden voor de meest verbijsterende levensproblemen. Hij heeft die bevoegde dienstknechten geïnspireerd om die oplossingen in een soort handboek vast te leggen voor zijn kinderen die geloof hebben in zijn plan van geluk en in zijn geliefde Zoon, Jezus Christus. Wij hebben gemakkelijk toegang tot die leiding door middel van de schat die we de standaardwerken noemen — dat wil zeggen het Oude

en Nieuwe Testament, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde.

Omdat Schriften tot stand komen via geïnspireerde communicatie door de Heilige Geest, zijn zij zuivere waarheid. We hoeven ons geen zorgen te maken over het waarheidsgehalte van de ideeën die in de standaardwerken te vinden zijn, omdat de Heilige Geest het werktuig was dat de mensen die de Schriften hebben geschreven inspireerde.

De Schriften zijn net pakketjes met licht die ons verstand verlichten en ruimte scheppen voor leiding en inspiratie uit de hemel. Zij kunnen de sleutel zijn om het communicatiekanaal met onze Vader in de hemel en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, te openen.

De Schriften maken onze uitspraken gezaghebbend als ze op de juiste wijze worden geciteerd. Ze kunnen trouwe vrienden worden die niet beperkt zijn door geografie of agenda. Ze zijn altijd beschikbaar als we ze nodig hebben. Als we ze gebruiken, bieden ze ons een fundament van waarheid dat geactiveerd kan worden

door de Heilige Geest. Als we teksten bestuderen, overdenken, onderzoeken en uit het hoofd leren, is het alsof we een dossierkast vullen met vrienden, waarden en waarheden waarop we altijd en overal ter wereld een beroep kunnen doen.

Schriftteksten uit het hoofd leren, kan ons veel macht geven. Een schrifttekst uit het hoofd leren is een nieuwe vriendschap beginnen. Het is alsof je een nieuwe persoon ontdekt die je kan helpen in tijd van nood, kan inspireren en troosten en een bron van motivatie kan zijn voor benodigde verandering. Zo is het uit het hoofd leren van deze psalm een bron van kracht en begrip voor mij geworden:

‘Des Heren is de aarde en haar volheid, de wereld en die daarop wonen.

‘Want Hij heeft haar op de zeeën gegrond en op de stromen gevestigd.

‘Wie mag de berg des heren beklimmen, wie mag staan in zijn heilige stede?

‘Die rein is van handen en zuiver van hart, die zijn ziel niet op valsheid richt, noch bedrieglijk zweert.

‘Die zal van de Here een zegen wegdragen en gerechtigheid van de God zijns heils’ (Psalmen 24:1–5).

Zo’n tekst overdenken geeft veel richting in je leven. De Schriften kunnen een fundament van steun zijn. Ze kunnen een enorme bron vormen van gewillige vrienden die ons kunnen helpen. Een uit het hoofd geleerde tekst wordt een blijvende vriend die niet verflauwt naarmate de tijd verstrijkt.

Een Schriftgedeelte overdenken kan een sleutel zijn om openbaring en de leiding en inspiratie van de Heilige Geest te ontsluiten. De Schriften kunnen een verontruste ziel kalmeren doordat ze vrede en hoop schenken, en herstel van het vertrouwen dat men de problemen van het leven kan

overwinnen. Ze hebben een sterk vermogen om emotionele problemen te genezen als er geloof is in de Heiland. Ze kunnen lichamelijke genezing bespoedigen.

De Schriften kunnen ons op verschillende momenten in ons leven iets anders vertellen, afhankelijk van wat we nodig hebben. We kunnen in een tekst die we al vaak hebben gelezen nieuwe nuances zien, die verfrissend en verhelderend zijn als we met een nieuw probleem geconfronteerd worden.

Hoe gebruikt u de Schriften? Onderstreept u erin? Maakt u aantekeningen aan de zijkant om u te herinneren aan een ogenblik van geestelijke leiding of een ervaring waarvan u veel geleerd hebt? Gebruikt u alle standaardwerken, met inbegrip van het Oude Testament? Ik heb kostbare waarheden in het Oude Testament gevonden die essentiële ingrediënten zijn van het

platform van waarheid dat mij leidt en als een bron dient wanneer ik anderen over het evangelie probeer te vertellen. Daarom houd ik van het Oude Testament. Ik vind er kostbare parels van waarheid in verspreid. Bijvoorbeeld:

‘Maar Samuël zeide: Heeft de Here evenzeer welgevallen aan brandoffers en slachtoffers als aan horen naar des Heren stem? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffers, luisteren beter dan het vette der rammen’ 1 Samuël 15:22).

‘Vertrouw op de Here met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet.

‘Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken.

‘Wees niet wijs in uw eigen ogen, vrees de Here en wijk van het kwaad;

‘Veracht, mijn zoon, de tuchtiging des Heren niet en keer u niet met weerzin af van zijn bestraffing.

‘Want de Here bestraft wie Hij liefheeft, ja, gelijk een vader een zoon,

aan wie hij welgevallen heeft.

‘Welzalig de mens die wijsheid vindt, de mens die verstandigheid verkrijgt’ (Spreuken 3:5–7, 11–13).

Het Nieuwe Testament is ook een bron van waarheidsdiamanten:

‘Jezus zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.

‘Dit is het grote en eerste gebod.

‘Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.

‘Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten’ (Matteüs 22:37–40).

En de Here zei: ‘Simon, Simon, zie, de satan heeft verlangd ulieden te ziften als de tarwe,

‘maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken. En gij, als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broederen.

‘Hij zeide tot Hem: Here, met U ben ik bereid ook gevangenis en dood in te gaan!

‘Maar Hij zeide: Ik zeg u Petrus, de haan zal heden niet kraaien, eer gij driemaal zult geloochend hebben, dat gij Mij kent. (...)

‘En bij het licht van het vuur zag een slavin hem zitten en zij keek hem scherp aan en zeide: Ook die was bij Hem!

‘Maar hij loochende het en zeide: Vrouw, ik ken Hem niet!

‘En even daarna zag een ander hem en zeide: Ook gij behoort tot hen! Maar Petrus zeide: Mens, ik niet!

‘En ongeveer een uur later verzekerde een ander en zeide: Inderdaad, ook die man was bij Hem, want hij is een Galileëer!

‘Maar Petrus zeide: Mens, ik weet niet, wat gij zegt! En terstond, terwijl hij nog sprak, kraaide een haan.

‘En de Here keerde Zich om en zag Petrus aan. En Petrus herinnerde zich

het woord des Heren, hoe Hij tot hem gezegd had: Eer de haan heden kraait, zult gij Mij driemaal verloochenen.

‘En hij ging naar buiten en weende bitter’ (Lucas 22:31–34, 56–62).

Mijn hart huilt om wat Petrus bij die gelegenheid is overkomen.

De volgende tekst in de Leer en Verbonden is mij bijzonder tot zegen geweest: ‘Tracht niet mijn woord te verkondigen, maar tracht eerst mijn woord te verkrijgen, en dan zal uw tong worden losgemaakt; dan, indien u dat verlangt, zult u mijn Geest en mijn woord hebben, ja, de macht Gods om mensen te overtuigen’ (LV 11:21).

Naar mijn mening wordt de waarheid in het Boek van Mormon met ongekende helderheid en macht uitgelegd. Bijvoorbeeld:

‘En nu wil ik dat gij ootmoedig zijt, en onderworpen en zachtmoedig, gezeggelijk, een en al geduld en lankmoedigheid, matig in alle dingen, te allen tijde nauwgezet in het onderhouden van de geboden Gods; dat gij om alle dingen vraagt die gij nodig hebt, zowel geestelijke als stoffelijke; en God altijd dankt voor alle dingen die gij ontvangt.

‘En ziet toe dat gij geloof, hoop en naastenliefde hebt, want dan zult gij altijd overvloedig zijn in goede werken’ (Alma 7:23–24).

En nog een voorbeeld:

‘En de naastenliefde is lankmoedig en goedertieren en niet afgunstig en niet opgeblazen; zij zoekt zichzelf niet, wordt niet verbitterd, rekent het kwade niet toe en is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid; zij verdraagt alle dingen, gelooft alle dingen, hoopt alle dingen en doorstaat alle dingen.

‘Daarom, mijn geliefde broederen, indien gij geen naastenliefde hebt, zijt gij niets, want de naastenliefde vergaat nimmer. Houdt daarom vast aan de

naastenliefde, die het voornaamste van alles is, want alle dingen moeten vergaan —

‘maar de naastenliefde is de reine liefde van Christus en zij houdt eeuwig stand; en wie ook ten laatsten dage in het bezit daarvan wordt bevonden, met hem zal het wel zijn.

‘Welnu, mijn geliefde broeders, bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met die liefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn, opdat gij zonen van God zult worden; opdat wij, wanneer Hij verschijnt, Hem gelijk zullen zijn, want wij zullen Hem zien zoals Hij is; opdat wij die hoop zullen hebben; opdat wij gereinigd zullen worden zoals Hij rein is’ (Moroni 7:45).

Mijn geliefde vrouw, Jaenene, was dol op het Boek van Mormon. Al in haar jeugd, als tiener, werd het het fundament van haar leven. Het was een bron van getuigenis en onderwijs voor haar tijdens haar voltijdzending in het noordwesten van de Verenigde Staten. Toen we een zending vervulden in Córdoba (Argentinië) moedigde ze de zendingen steeds volop aan het bij hun zendingswerk te gebruiken. Jeanene ondervond al vroeg in haar leven dat wie het Boek van Mormon leest, de Geest des Heren meer zal gaan ervaren, de geboden stipter wil naleven en een groter getuigenis zal krijgen dat de Zoon van God werkelijk leeft.¹ Jarenlang, ik weet niet hoeveel,

zag ik haar tegen het eind van het jaar stilletjes met het Boek van Mormon op schoot zitten om het weer voor het eind van het jaar helemaal uit te lezen.

In 1991 wilde ik mijn gezin iets bijzonders geven voor Kerstmis. Toen ik het vervullen van die wens noteerde, schreef ik in mijn dagboek: ‘Het is woensdag, 18 december 1991, 12.38 uur. Ik heb zojuist een geluidsopname van het Boek van Mormon voor mijn gezin voltooid. Die ervaring heeft mijn getuigenis van dit goddelijke werk versterkt en het verlangen in mij doen toenemen om de bladzijden van dit boek beter te kennen zodat ik de waarheden in deze verzen kan gebruiken in mijn dienst aan de Heer. Ik houd van dit boek. Ik getuig vanuit mijn ziel dat het waar is, dat het is voorbereid om het huis van Israël en al haar over de wereld verspreide delen tot zegen te zijn. Allen die de boodschap daarin nederig bestuderen, met geloof in Jezus Christus, zullen weten dat het waar is en zullen het als een schat ervaren die hen tot meer geluk, vrede en succes in dit leven zal leiden. Ik getuig bij alles wat heilig is, dat dit boek waar is.’

Mogen wij allemaal profiteren van de rijkdom aan zegeningen die het gevolg zijn van schriftstudie. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. Zie Gordon B. Hinckley, ‘Een krachtig en waar getuigenis’, *Liahona*, augustus 2005, p. 6.

Barbara Thompson

Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Persoonlijke openbaring en getuigenis

Als we ijverig de geboden onderhouden en in geloof vragen, zullen we op de manier en het tijdstip die de Heer goedacht, een antwoord krijgen.

Toen ik jaren geleden studeerde, luisterde ik naar de algemene conferentie op de radio omdat we geen tv in onze kleine flat hadden. De conferentiesprekers waren geweldig, en ik genoot van de invloed van de Heilige Geest.

Ik kan me nog goed herinneren dat een algemene autoriteit over de Heiland en zijn bediening sprak en toen krachtig zijn getuigenis gaf. De Heilige Geest bevestigde in mijn ziel dat hij de waarheid sprak. Op dat moment had ik geen enkele twijfel dat de Heiland leeft. Ik twijfelde er ook niet aan dat ik persoonlijke openbaring had ontvangen 'dat Jezus Christus de Zoon van God is.'¹

Als achtjarig kind heb ik mij laten dopen en bevestigen, en heb ik de gave van de Heilige Geest ontvangen. Dat was een bijzondere zegen, maar die is steeds belangrijker geworden naarmate ik ouder werd en de gave van de Heilige Geest op vele manieren ervaarde.

Als we van kind tot tiener opgroeien en vervolgens volwassen worden, krijgen we onderweg moeilijkheden en ervaringen waardoor we beseffen dat we door middel van de Heilige Geest

goddelijke hulp nodig hebben. Als we moeilijkheden hebben, kunnen we onszelf afvragen: 'Wat is het antwoord op mijn probleem?' En 'Hoe kan ik te weten komen wat ik moet doen?'

Ik denk vaak aan het verslag in het Boek van Mormon over Lehi die zijn gezin in het evangelie onderwees. Hij vertelde ze over de vele openbaringen en leringen over wat er in de laatste dagen allemaal zou gebeuren. Nephi had de Heer om leiding gevraagd om de leringen van zijn vader beter te kunnen begrijpen. Hij werd opgebouwd, gezegend en geïnspireerd en wist dat de leringen van zijn vader waar waren. Daardoor was Nephi in staat om nauwgezet de geboden van de Heer te onderhouden en een recht-schapen leven te leiden. Hij ontving persoonlijke leiding door openbaring.

Zijn broers aan de andere kant redetwisten met elkaar omdat ze de leringen van hun vader niet begrepen. Toen stelde Nephi een zeer belangrijke vraag: 'Hebt gij navraag gedaan bij de Heer?'²

Hun antwoord was nogal zwak: 'Dat hebben wij niet gedaan; want de Heer maakt ons zoiets niet bekend.'³

Nephi nam de gelegenheid te baat om zijn broers te leren hoe ze persoonlijke openbaring konden ontvangen. Hij zegt: 'Herinnert gij u niet de dingen die de Heer heeft gezegd? — Indien gij uw hart niet verstokt en Mij in geloof vraagt, gelovende dat gij zult ontvangen, en mijn geboden naarstig onderhoudt, zullen deze dingen u zeker worden bekendgemaakt.'⁴

De manier om persoonlijke openbaring te ontvangen is eigenlijk vrij duidelijk. We moeten het verlangen hebben om openbaring te ontvangen, we mogen ons hart niet verharderen. Dan moeten we in geloof vragen en waarlijk geloven dat we een antwoord zullen ontvangen. En vervolgens moeten we ijverig de geboden van God onderhouden.

Als we dat patroon navolgen, wil dat nog niet zeggen dat als we God een vraag stellen, we ook altijd meteen een gedetailleerd antwoord zullen ontvangen met wat we moeten doen. Maar het betekent wel dat als we ijverig de geboden onderhouden en in geloof vragen, we op de manier en het tijdstip die de Heer goedacht, een antwoord zullen ontvangen.

Als kind dacht ik dat persoonlijke openbaring of antwoord op mijn gebed als een hoorbare stem zou komen. En sommige openbaringen komen ook door een hoorbare stem. Maar ik heb geleerd dat de Geest op veel verschillende manieren spreekt.

In afdeling 6 van de Leer en Verbonden worden verschillende manieren uitgelegd waarop we openbaring kunnen ontvangen:

'Gij hebt Mij gevraagd, en zie, zo dikwijls als gij hebt gevraagd, hebt gij onderricht van mijn Geest ontvangen.'⁵

'Ik [heb] uw verstand verlicht.'⁶

'Heb Ik u daarover geen vrede in uw gemoed geschonken?'⁷

In andere teksten leren we meer over het ontvangen van openbaring:

‘Ik zal in uw gedachten en in uw hart tot u spreken door de Heilige Geest, die op u zal komen en die in uw hart zal wonen. Welnu, zie, dat is de geest van openbaring.’⁸

‘[Ik zal] uw boezem in u doen branden; bijgevolg zult u voelen dat het juist is.’⁹

‘Ik zal u van mijn Geest meedelen, die uw verstand zal verlichten, die uw ziel met vreugde zal vervullen.’¹⁰

We krijgen meestal persoonlijke openbaring als we de Schriften bestuderen, naar de raad van profeten en andere kerkleiders luisteren en die opvolgen, en ernaar streven om gelovig en rechtschapen te leven. Soms krijgen we inspiratie door een enkele schrifttekst of een enkele regel uit een conferentietoespraak. Wellicht krijgen we antwoord als de jeugdwerkkinde- ren een prachtig lied zingen. Dat zijn allemaal vormen van openbaring.

In de begindagen van de herstelling zochten veel leden ijverig naar openbaring, en zij werden gezegend en geïnspireerd om te weten wat zij moesten doen.

Zuster Eliza R. Snow kreeg de opdracht van de profeet Brigham Young om de zusters van de kerk op te bouwen en te onderwijzen. Ze leerde de zusters dat ze inspiratie konden ontvangen voor hun persoonlijk leven, hun gezinstaken en hun kerkroeping. Ze zei: “Zeg de zusters [dat ze] hun taken nederig en getrouw [moeten] doen, dan zal de Geest Gods op hen rusten en zullen zij in hun arbeid worden gezegend. Laat ze naar wijsheid in plaats van naar macht streven, dan zullen ze alle macht hebben die ze in wijsheid kunnen uitoefenen.”¹¹

Zuster Snow moedigde de zusters aan om naar de leiding van de Heilige Geest te streven. ‘Zij zei dat de Geest

“elk verlangen van het menselijk hart bevredigt en vervult, en elke leegte opvult. Als ik vervuld ben van die Geest (...) is mijn ziel tevreden.”¹²

President Uchtdorf heeft gezegd: ‘Openbaringen en een getuigenis komen niet altijd met overweldigende kracht. Voor velen komt een getuigenis stapsgewijs — stukje bij beetje.’ Hij zei verder: ‘Laten wij oprecht zoeken naar het licht van persoonlijke openbaring. Laten wij de Heer smeken dat Hij in ons verstand en onze ziel het vonkje geloof wil aansteken waardoor wij de goddelijke leiding van de Heilige Geest (...) kunnen ontvangen en herkennen.’¹³

Ons getuigenis versterkt ons als wij in het dagelijks leven moeilijkheden tegenkomen. Sommige mensen worstelen met gezondheidsproblemen; sommige mensen hebben financiële problemen; en andere mensen hebben problemen in hun huwelijk of met hun kinderen. Sommige mensen zijn eenzaam of hebben onvervulde hoop en dromen. Maar ons getuigenis, ons geloof in de Heer Jezus Christus, en onze kennis van het heilsplan zullen ons in tijden van beproeving en moeilijkheden helpen.

In het boek *Dochters in mijn koninkrijk* lezen we over zuster Hedwig Biereichel, een vrouw in Duitsland die in de Tweede Wereldoorlog veel leed en ontbering doorstond. Door haar naastenliefde en menslievende aard was ze bereid om ondanks haar eigen nood haar voedsel te delen met uitgehongerde krijgsgevangenen. Later werd haar gevraagd: ‘Hoe behield u uw getuigenis onder al die beproevingen?’ Ze antwoordde: ‘Ik behield in die tijden geen getuigenis — het getuigenis behield mij.’¹⁴

Als we een sterk getuigenis hebben, wil dat niet zeggen dat dat altijd zo blijft. We moeten het blijven voeden en versterken zodat het voldoende kracht zal hebben om ons staande te houden. Dat is een van de redenen waarom we ‘dikwijls tezamen komen’ — om aan het avondmaal deel te nemen, onze verbonden te hernieuwen en ‘door het goede woord Gods’ gevoed te worden.’ Het goede woord Gods zorgt ervoor dat we ‘voortdurend het gebed indachtig (...) zijn, alleen vertrouwend op de verdiensten van Christus, die de bron en voleinder [is] van [ons] geloof.’¹⁵

Ouderling David A. Bednar heeft gezegd: 'Als u de geest van openbaring op gepaste wijze zoekt en u erop toelegt, beloof ik dat u zult "wandelen in het licht des Heren" (Jesaja 2:5; 2 Nephi 12:5). Soms werkt de geest van openbaring ogenblikkelijk en intens, op andere momenten subtiel en geleidelijk en vaak welhaast onmerkbaar, zodat u die niet eens bewust herkent. Maar volgens welk patroon wij deze zegen ook ontvangen, uw ziel wordt erdoor verhelderd en verruimd, uw verstand wordt erdoor verlicht (zie Alma 5:7; 32:28) en u en uw gezin worden erdoor geleid en beschermd.'¹⁶

De Heer wil ons zegenen met leiding, wijsheid en richting in ons leven. Hij wil zijn Geest op ons uitstorten. Nogmaals, we moeten het verlangen hebben om openbaring te ontvangen, we mogen ons hart niet verharden, we moeten in geloof vragen, werkelijk geloven dat we een antwoord zullen ontvangen, en vervolgens ijverig de geboden van God onderhouden. Als we dan antwoord op onze vragen willen hebben, zal Hij ons met zijn Geest zegenen. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 46:13.
2. 1 Nephi 15:8.
3. 1 Nephi 15:9.
4. 1 Nephi 15:11; zie ook vers 10.
5. Leer en Verbonden 6:14.
6. Leer en Verbonden 6:15.
7. Leer en Verbonden 6:23.
8. Leer en Verbonden 8:2-3.
9. Leer en Verbonden 9:8.
10. Leer en Verbonden 11:13.
11. *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 45.
12. *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 46.
13. Dieter F. Uchtdorf, 'Uw potentieel, uw voorrecht', *Liahona*, mei 2011, p. 60.
14. Zie *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 88.
15. Moroni 6:4-6.
16. David A. Bednar, 'De geest van openbaring', *Liahona*, mei 2011, p. 90.

Ouderling L. Whitney Clayton
van het Presidium der Zeventig

De tijd zal komen

Met u verbaas ik me over de wonderlijke en onweerstaanbare vooruitgang van dit werk.

Ik heb als jonge zendeling enkele maanden in het centrum van Lima (Peru) gewerkt. Daarom ben ik vaak op het Plaza de Armas geweest. Het regeringspaleis, het officiële woonhuis en kantoor van de president van Peru, staat aan het plein. Mijn collega's en ik hebben daar veel mensen uitgenodigd om naar het herstelde evangelie te luisteren. Ik vroeg me toen vaak af hoe het zou zijn om het paleis binnen te gaan, maar alleen al de gedachte leek vergezocht.

Vorig jaar hebben ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen, enkele anderen en ik in dat paleis Alan García bezocht, die toen president van Peru was. We hebben enkele van de prachtige zalen gezien en zijn uitermate hartelijk door president García ontvangen. De vragen die ik als jonge zendeling over het paleis had, zijn beantwoord op een manier waarvan ik in 1970 niet had durven dromen.

Er is veel veranderd in Peru sinds ik daar op zending was, vooral wat de kerk betreft. Er waren toen elfduizend leden van de kerk en er was slechts één ring. Nu zijn er ruim vijfhonderd-duizend leden en bijna honderd ringen. In dorpen waar toen slechts kleine groepjes leden waren, zijn nu bloeiende ringen met prachtige

kerkgebouwen die het landschap sieren. Datzelfde is in vele landen over de hele wereld gebeurd.

Die opmerkelijke kerkgroei verdient enige uitleg. We beginnen met een profetie uit het Oude Testament.

Daniël was een Hebreeuwse slaaf in Babylon. Hij kreeg de kans om een droom van koning Nebukadnessar uit te leggen. Daniël vroeg aan God of Hij hem de droom en de uitleg wilde openbaren, en zijn gebed werd beantwoord. Hij zei tegen Nebukadnessar: 'Maar er is een God in de hemel, die verborgenheden openbaart; Hij heeft de koning Nebukadnessar bekendgemaakt wat in de toekomstige dagen geschieden zal. (...) Uw droom en de gezichten die u op uw legerstede voor ogen kwamen, waren deze.' Daniël zei dat de koning een beangstigend beeld had gezien met een hoofd, lichaam, armen, benen en voeten. Er kwam zonder toedoen van mensenhanden een steen los, die naar beneden rolde en toenam in omvang. Die steen trof het beeld en verbrijzelde het, en 'de steen die het beeld getroffen had, werd tot een grote berg, die de gehele aarde vulde.'

Daniël legde uit dat het beeld de toekomstige koninkrijken voorstelde en dat 'in de dagen van die [toekomstige] koningen de God des hemels

een koninkrijk [zal] oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan: (...) het zal al die koninkrijken verbrijzelen en daaraan een einde maken, 'maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid.'¹

Nu gaan we naar recentere tijden. De engel Moroni verscheen in 1823 voor het eerst aan Joseph Smith en zei tegen hem 'dat God een werk voor [hem] te doen had; en dat [zijn] naam onder alle natiën, geslachten en talen zowel ten goede als ten kwade bekend zou zijn.'² Moroni's boodschap moet Joseph zeker hebben verbaasd, want hij was pas zeventien.

In 1831 zei de Heer tegen Joseph Smith dat de sleutels van het koninkrijk van God waren 'toevertrouwd aan het mensdom op aarde.' Hij zei dat 'het evangelie [zou] voortrollen naar de einden der aarde, zoals de steen die uit de berg is losgehakt zonder toedoen van mensenhanden, (...) tot dat hij de gehele aarde heeft vervuld,'³ zoals Daniël tegen Nebukadnessar had gezegd.

In 1898 vertelde president Wilford Woodruff over een priesterschapsvergadering in Kirtland (Ohio) die hij in 1834 als nieuw lid bijwoonde. Hij zei: 'De profeet riep allen die het priesterschap droegen bijeen in het houten schooltje bij zijn huis. Het was een klein huis, van misschien maar vier bij vier meter. (...) Toen we bijeengekomen waren, riep de profeet de ouderlingen Israëls op om met hem te getuigen van dit werk. (...) Toen ze dat gedaan hadden, zei de profeet: "Broeders, ik ben

vanavond zeer opgebouwd en heb veel geleerd van uw getuigenissen, maar ik wil ten overstaan van de Heer tot u zeggen dat u niet meer van de bestemming van deze kerk en dit koninkrijk weet, dan een baby die op zijn moeders schoot ligt. U bevat het niet. (...) We zien hier vanavond maar een handjevol priesterschapsdragers, maar deze kerk zal Noord- en Zuid-Amerika vullen — ze zal de wereld vullen.'⁴

Deze profetieën dat:

- het koninkrijk van God de aarde zal vullen als een steen die uit de berg is losgehakt;
- de naam van Joseph Smith over de hele wereld bekend zal zijn; en
- de kerk Noord- en Zuid-Amerika en de wereld zal vullen,

leken 170 jaar geleden wellicht belachelijk. De kleine groep gelovigen die aan de grens van de Amerikaanse beschaving een bestaan probeerde op te bouwen en steeds verhuisde om aan vervolging te ontkomen, leek geen geloofsrichting te zijn die grensoverschrijdend zou worden en overal harten zou doordringen.

Maar dat is wel gebeurd. Ik wil u graag een voorbeeld geven.

Op kerstdag 1925 heeft ouderling Melvin J. Ballard in Buenos Aires het werelddeel Zuid-Amerika toegewijd voor de prediking van het evangelie. Tegen augustus 1926 waren er nog maar enkele bekeerlingen gedoopt. Zij waren de eerste leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen die zich in heel Zuid-Amerika lieten dopen. Dat was 85 jaar geleden, niet meer dan een mensenleven geleden.

Er zijn nu 23 ringen van Zion in Buenos Aires, met tientallen ringen en tienduizenden kerkleden in steden en dorpen in Argentinië. En er zijn nu ruim zeshonderd ringen

Montevideo (Uruguay)

en een paar miljoen kerkleden in Zuid-Amerika. We kijken toe hoe het koninkrijk van God Zuid-Amerika vult, en hoe de naam van Joseph Smith, zowel door ons als door zijn criticasters, wordt bekendgemaakt in landen waarvan hij gedurende zijn leven waarschijnlijk niet eens heeft gehoord.

Er zijn nu bijna drieduizend ringen in de hele wereld, van Boston tot Bangkok en van Mexico-Stad tot Moskou. We hebben nu bijna 29 duizend wijken en gemeenten. In veel landen zijn nu volledig uitgebouwde ringen, met leden van wie de voorouders bekeerlingen waren. In andere landen komen groepjes nieuwe leden als kleine gemeenten in gehuurde huizen bij elkaar. Ieder jaar verspreidt de kerk zich verder over de aarde.

Zijn deze profetieën over het vullen van de wereld en het bekend worden over de hele wereld belachelijk? Misschien. Onwaarschijnlijk? Ongetwijfeld. Onmogelijk? Absoluut niet. Het vindt momenteel plaats.

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd:

‘Jaren geleden zei men dat de zon nooit onderging in het Britse Rijk. De invloed van dat rijk is afgenomen. Het is echter wel waar dat de zon nooit zal ondergaan over dit werk van de Heer dat veel mensen op aarde ten goede beïnvloedt.

‘En dit is nog maar het begin. We zijn nog maar nauwelijks van start gegaan. (...) Ons werk kent geen grenzen. (...) De landen waar we nu niet binnen komen, zullen op een goede dag opengaan.’⁵

In onze tijd zien we een profetie uit het Boek van Mormon zich stilaan voltrekken:

‘En wanneer die dag komt, zal het geschieden dat koningen verstommen; want wat hun niet verteld was, zien

Salvador (Brazilië)

zij; en wat zij niet gehoord hadden, nemen zij waar.

‘Want te dien dage zal de Vader om mijnentwil een werk werken, dat een groot en wonderbaar werk onder hen zal zijn.’⁶

Dit werk van de Heer is inderdaad groot en wonderbaar, maar het gaat bijna ongemerkt aan veel politieke, culturele en academische leiders in de wereld voorbij. Het verbetert één hart en één gezin tegelijk, in alle stilte en bescheidenheid. Overal worden mensen door die heilige boodschap gezegend.

Een tekst in het Boek van Mormon geeft aan wat de sleutel van de wonderbaarlijke groei van de kerk is: ‘En voorts zeg ik u dat de tijd komt dat de kennis van een Redder zich zal verbreiden onder alle natie, geslacht, taal en volk.’⁷

Onze belangrijkste boodschap, die we in opdracht van God overal op aarde moeten verkondigen, is dat er een Heiland is. Hij heeft in het midden des tijds geleefd. Hij heeft voor onze zonden geleden, Hij is gekruisigd en Hij is opgestaan. Die onvergelykelijke boodschap, die wij op gezag van God verkondigen, dat is de ware reden van de groei van de kerk.

Ik getuig dat Hij met zijn Vader aan Joseph Smith is verschenen. Onder leiding van de Vader heeft Hij zijn

evangelie opnieuw op aarde gevestigd. Hij heeft opnieuw apostelen, profeten en priesterschapssleutels op aarde hersteld. Hij leidt zijn kerk door middel van een hedendaagse profeet, president Thomas S. Monson. Zijn kerk is de steen die zonder toedoen van mensenhanden uit de berg is losgehakt en over de aarde rolt.

We zijn dankbaar voor Joseph Smith, en we zien vol verwondering dat zijn naam over de hele wereld steeds meer gerespecteerd, maar ook verguisd wordt. We beseffen ook dat dit geweldige werk in de laatste dagen niet om hem draait. Het is het werk van de almachtige God en zijn Zoon, de Vrededorst. Ik getuig dat Jezus Christus de Heiland is, en samen met u verbaas ik me over de wonderlijke en onweerstaanbare vooruitgang van dit werk. Ja, de tijd is aangebroken ‘dat de kennis van een Redder [zich verbreidt] onder alle natie, geslacht, taal en volk.’ Ik getuig van Hem, de Verlosser van het mensdom, en van dit werk in de naam Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Daniël 2:28, 35, 44; zie ook de verzen 1–45.
2. Geschiedenis van Joseph Smith 1:33.
3. Leer en Verbonden 65:2.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff* (2004), pp. 25–26.
5. Gordon B. Hinckley, ‘De staat van de kerk’, *Liahona*, november 2003, p. 7.
6. 3 Nephi 21:8–9.
7. Mosiah 3:20.

Ouderling José L. Alonso
van de Zeventig

Het juiste doen, op het juiste moment, zonder uitstel

De Heiland (...) gaf ons een geweldig voorbeeld van zonder uitstel hulp bieden aan wie geen vreugde en geluk meer kenden.

Het is voor veel mensen een sombere en verwarrende tijd. Zij vinden geen antwoorden op hun vragen en kunnen niet in hun behoeften voorzien. Sommigen kennen geen vreugde en geluk meer. De profeten hebben verklaard dat waar geluk komt door het voorbeeld en de leringen van Christus te volgen. Hij is onze Heiland, Hij is onze leraar en Hij is het volmaakte voorbeeld.

Zijn leven was vol dienstbetoon. Als we onze naaste dienen, helpen we mensen die in nood verkeren. Daarbij vinden we vaak oplossingen voor onze eigen moeilijkheden. Als we het voorbeeld van de Heiland volgen, tonen we onze liefde aan onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, en gaan we meer op Hen lijken.

Koning Benjamin zei over de waarde van dienstbetoon dat wanneer wij 'in dienst van [onze] medemensen zij[n], [w]ij louter in dienst van [onze] God zij[n]'.¹ Iedereen is in de gelegenheid om anderen te dienen en naastenliefde te betonen.

President Thomas S. Monson heeft ons gevraagd om anderen 'de reddende hand' toe te steken en te helpen. Hij zei: 'We zullen ontdekken dat de mensen die wij helpen, die door middel van ons werk de hand van de Meester hebben gevoeld, niet echt de verandering in hun leven kunnen verklaren. Ze krijgen het verlangen om trouw te dienen, nederig te zijn en meer op de Heiland te gaan lijken. Als ze dat geestelijke gezichtsvermogen ontvangen en een glimp van de beloften van de eeuwigheid opvangen, herhalen zij de woorden van de blinde man die door Jezus weer kon zien: "Eén ding weet ik, dat ik, die blind was, nu zien kan."²

Elke dag zijn we in de gelegenheid om anderen te helpen en te dienen — om het juiste te doen op het juiste moment, zonder uitstel. Denk aan de vele mensen die maar moeilijk een baan kunnen vinden of die ziek zijn, die zich eenzaam voelen, die zelfs denken dat alles verloren is. Wat kunt u doen om te helpen? Stel u voor dat een buurman met autopech buiten in

de regen u om hulp vraagt. Wat zou u dan voor hem doen? Wanneer moet u het doen?

Ik weet nog dat wij als gezin eens in het centrum van Mexico-Stad kleren gingen kopen voor onze twee kinderen. Ze waren nog heel klein. Ons oudste zoontje was amper twee jaar en de jongste was een jaar oud. De straat zag zwart van de mensen. Tijdens het winkelen namen we onze kinderen bij de hand en stopten we even om ergens naar te kijken. Opeens was ons oudste zoontje weg! We wisten niet hoe het kwam, maar hij was niet bij ons. Zonder uitstel renden we rond om hem te zoeken. We zochten en riepen hem, en waren doodsbenauwd dat we hem nooit meer zouden terugzien. We smeekten stilletjes of onze hemelse Vader ons wilde helpen hem te vinden.

Na een tijdje vonden we hem. Daar stond hij, onschuldig kijkend naar het speelgoed in een etalage. We knuffelden hem en namen ons voor om onze kinderen goed in de gaten te houden zodat we er nooit weer een zouden kwijtraken. We beseften dat we om onze zoon te redden geen geplande vergaderingen nodig hadden. We kwamen gewoon in actie, op zoek naar die ene die verdwenen was. We kwamen er ook achter dat ons zoontje niet eens doorhad dat hij verdwaald was.

Broeders en zusters, er zijn misschien velen die, om de een of andere reden, uit ons gezichtsveld zijn geraakt en niet weten dat ze afgedwaald zijn. Als we niet direct handelen, zijn we ze mogelijk voorgoed kwijt.

Velen die onze hulp nodig hebben, zijn niet gebaat bij nieuwe programma's of ingewikkelde en dure projecten. Ze hebben alleen ons voornemen om te helpen nodig — om het juiste te doen op het juiste moment, zonder uitstel.

Toen de Heiland aan het volk in het Boek van Mormon verscheen, gaf Hij ons een geweldig voorbeeld van zonder uitstel hulp bieden aan wie geen vreugde en geluk meer kenden. Nadat Hij het volk had onderricht, zag Hij dat ze niet al zijn woorden konden begrijpen. Hij vroeg ze om naar huis te gaan en te overdenken wat Hij tot hen had gesproken. Hij spoorde ze aan om tot de Vader te bidden en zich voor te bereiden op de volgende dag, waarop Hij terug zou komen om ze verder te onderrichten.³

Na die woorden zag hij de menigte in tranen naar Hem opkijken, want zij wilden dat Hij bij hen zou blijven.

‘En Hij zeide tot hen: Zie, mijn binnenste is vervuld met medelijden met u.

‘Hebt gij ook mensen onder u die ziek zijn? Brengt hen hierheen. Hebt gij ook mensen onder u die lam zijn, of blind of kreupel of verminkt of melaats, of die verschrompeld zijn, of die doof zijn, of die op enigerlei wijze lijdende zijn? Brengt hen hierheen en Ik zal hen genezen, want Ik heb medelijden met u; mijn binnenste is vol barmhartigheid.’⁴

En zij brachten hun zieken bij Hem,

die Hij genas. De menigte boog zich aan zijn voeten neer, aanbad Hem en kuste zijn voeten, ‘zodat zij zijn voeten met hun tranen natmaakten’. Daarna gebod Hij hun dat zij hun kleine kinderen moesten brengen, en Hij zegende hen één voor één.⁵ Dat is het model dat de Heiland ons heeft gegeven. Zijn liefde is voor iedereen, maar Hij verliest de enkeling nooit uit het oog.

Ik weet dat onze hemelse Vader liefdevol, begripvol en geduldig is. Zijn Zoon, Jezus Christus, heeft ons net zo lief. Zij bieden ons hulp door middel van hun profeten. Ik heb geleerd dat er grote veiligheid schuilt in het volgen van de profeten. ‘De reddende hand’ is nog steeds nodig. President Monson zei: ‘De Heer verwacht van ons dat wij nadenken. Hij verwacht dat wij in actie komen. Hij verwacht dat wij aan het werk gaan. Hij verwacht ons getuigenis. Hij verwacht onze toewijding.’⁶

Er liggen een taak en talloze kansen op ons te wachten. Er zijn vele mensen die smachten naar de zoete vreugde en het geluk van hernieuwde activiteit in de kerk. Die vreugde komt door de verordeningen te ontvangen,

heilige verbonden te sluiten en ze na te komen. De Heer heeft ons nodig om hen te helpen. Laten wij het juiste doen op het juiste moment, zonder uitstel.

Ik getuig dat God leeft en onze Vader is. Jezus Christus leeft en heeft zijn leven gegeven zodat wij bij onze hemelse Vader terug kunnen keren. Ik weet dat Hij onze Heiland is. Ik weet dat hun oneindige goedheid voortdurend tot uiting komt. Ik getuig dat president Thomas S. Monson hun profeet is en dat dit de enige ware kerk op het oppervlak der aarde is. Ik weet dat de profeet Joseph Smith de profeet van de herstelling is. Ik getuig dat het Boek van Mormon het woord van God is. Het verschaft ons leiding en voorbeelden om te volgen en meer op God en zijn geliefde Zoon te gaan lijken. Dit verklaar ik in de naam van onze Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mosiah 2:17.
2. Zie Thomas S. Monson, ‘De reddende hand’, *Liahona*, juli 2001, pp. 57, 58.
3. Zie 3 Nephi 17:1-3.
4. 3 Nephi 17:6-7; zie ook vers 5.
5. Zie 3 Nephi 17:9-12, 21.
6. Thomas S. Monson, *Liahona*, juli 2001, p. 58.

President Boyd K. Packer
President van het Quorum der Twaalf Apostelen

Raad aan jongeren

Ondanks tegenstand, beproevingen en verleidingen hoef je niet te mislukken of te vrezen.

Ik spreek vandaag op een persoonlijker manier tot de jongeren dan anders, en vergelijk mijn jeugd met die van jullie.

Jullie zijn oneindig waardevol. Ik heb jullie in tientallen landen en in elk werelddeel gezien. Jullie zijn veel beter dan wij toen we jong waren. Jullie weten meer van het evangelie. Jullie zijn rijper en getrouwer.

Ik ben nu 87. Je mag je afvragen wat ik op mijn leeftijd nog voor jouw leven kan betekenen. Ik ben geweest waar jij bent, en weet waar je heengaat. Maar jullie zijn niet geweest waar ik ben. Om maar een paar regels uit een klassiek gedicht aan te halen:

*De oude kraai wordt langzaam
Maar de jonge kraai niet.
Van wat de jonge kraai niets afweet
Weet de oude kraai heel veel.*

*In kennis is de oude kraai
De jonge kraai nog steeds de baas.
Maar wat weet de langzame oude
kraai niet?
— Hoe hij sneller moet vliegen.*

*De jonge kraai vliegt boven en onder
En in kringen om de langzame oude
kraai heen.
Maar wat weet de snelle jonge kraai niet?
— Waar hij heen moet.¹*

Het is geen Wordsworth, maar toch een klassiek gedicht!

Met al wat er in de wereld gebeurt, met de steeds lager wordende morele normen, groeien jullie, jonge mensen, op in vijandig gebied.

We weten uit de Schriften dat er oorlog in de hemel was, dat Lucifer opstandig was, en dat hij met zijn volgelingen ‘op de aarde [werd] geworpen’.² Hij is vastbesloten om het plan van onze hemelse Vader te verstoren, en hij streeft ernaar om de gedachten en daden van iedereen te beheersen. Die invloed is geestelijk, en hij ‘waart rond in het land’.³

Maar ondanks de tegenstand, beproevingen en verleidingen, hoef je niet te mislukken of te vrezen.

Toen ik zeventien was en op het punt stond om als gemiddelde leerling met een paar beperkingen mijn middelbareschooldiploma te halen — althans, dat dacht ik — stortte op een zondagochtend onze hele wereld in elkaar. De volgende dag werden we op school in de aula bij elkaar geroepen. Op het toneel stond een stoel met een kleine radio. De rector deed de radio aan. We hoorden de stem van president Franklink Delano Roosevelt, die aankondigde dat Pearl Harbor gebombardeerd was. De Verenigde Staten waren in oorlog met Japan.

Dat tafereel herhaalde zich later nog eens. Nogmaals de stem van president Roosevelt, die dit keer aankondigde dat ons land in oorlog was met Duitsland. De Tweede Wereldoorlog was over de hele wereld uitgebarsten.

Plotseling was onze toekomst onzeker. We wisten niet wat er voor ons in het verschiet lag. Zouden we lang genoeg leven om te trouwen en een gezin te stichten?

Vandaag de dag zijn er ‘oorlogen en geruchten van oorlogen, en de gehele aarde [is] in beroering’.⁴ Jullie, onze jongeren, kunnen je onzeker en onveilig voelen. Ik wil jullie raad geven, jullie iets leren, en je waarschuwen voor enkele dingen die je beter wel en enkele die je beter niet kunt doen.

Het evangelieplan is het ‘grote plan van geluk’.⁵ Het gezin staat centraal in dat plan. Het gezin is afhankelijk van het geoorloofde gebruik van de levenscheppende krachten die je lichaam bezit.

In ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, een geïnspireerd document dat het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen hebben uitgegeven, lezen we dat ‘ieder mens — man en vrouw — is geschapen naar het beeld van God. Iedereen is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft iedereen een goddelijke aard en bestemming. Het geslacht is een essentieel kenmerk [en is in het voorsterfelijk bestaan vastgelegd]. (...)

“... Wij verklaren ook dat God geboden heeft dat het heilige voortplantingsvermogen alleen gebruikt mag worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn.”⁶

De grote straf die Lucifer en zijn volgelingen over zichzelf afriepen, was dat hun een sterfelijk lichaam werd ontzegd.

Veel verleidingen waar je mee wordt geconfronteerd, en zeker de ernstigste, hebben te maken met je lichaam. Je hebt niet alleen de macht om lichamen voor een nieuwe generatie te scheppen, maar je hebt ook keuzevrijheid.

De profeet Joseph Smith heeft verklaard dat 'allen die een lichaam bezitten, macht hebben over hen die dat niet bezitten.'⁷ Dus elke levende ziel met een sterfelijk lichaam heeft uiteindelijk macht over de tegenstander. Je ondergaat verleidingen vanwege je stoffelijke aard, maar je hebt tegelijkertijd macht over hem en zijn engelen.

Tegen de tijd dat we van de middelbare school kwamen, namen al veel van onze klasgenoten deel aan de oorlog, en sommigen kwamen nooit meer terug. De anderen gingen ook al gauw in militaire dienst. We wisten niet hoe onze toekomst eruitzag. Zouden we de oorlog overleven? Zou er genoeg van de wereld over zijn als we terugkwamen?

Daar ik zeker was dat ik zou worden opgeroepen voor militaire dienst, meldde ik mij aan bij de luchtmacht. Ik was al gauw in Santa Ana, in Californië, in de vooropleiding om piloot te worden.

Ik had toen geen vast getuigenis dat het evangelie waar was, maar ik wist dat mijn seminariëleerkrachten, Abel S. Rich en John P. Lillywhite, wisten dat het waar was. Ik had hen ervan horen getuigen, en ik geloofde

hen. Ik dacht bij mijzelf: 'Ik leun gewoon op hun getuigenis tot ik er zelf een heb.' En dat deed ik.

Ik had van patriarchale zegens gehoord, maar had er geen gekregen. Er is in elke ring een geordende patriarch die de geest van profetie en openbaring heeft. Hij heeft het gezag om persoonlijke, individuele zegens te geven aan hen die daarvoor van hun bisschop een aanbeveling krijgen. Ik schreef mijn bisschop en vroeg om een aanbeveling.

J. Roland Sandstrom was de geordende patriarch in de ring Santa Ana. Hij wist niets van mij af en had me nog nooit ontmoet, maar hij gaf me een zegen. Daarin vond ik antwoorden en instructies.

Hoewel patriarchale zegens erg vertrouwelijk zijn, wil ik een paar zinnen uit de mijne aanhalen: 'Je zult worden geleid door de influisteringen van de Heilige Geest en je zult gewaarschuwd worden voor gevaren. Als je luistert naar die waarschuwingen, zal onze hemelse Vader je zegenen zodat je herenigd kunt worden met je dierbaren.'⁸

Dat woord *als* stond weliswaar vrij klein op papier, maar het sprong mij erg in het oog. Ik zou gezegend worden om terug te keren van de oorlog *als* ik de geboden onderhield en *als* ik luisterde naar de ingevingen van de Heilige Geest. Hoewel die gave me na de doop was gegeven, wist ik nog niet wat de Heilige Geest was en hoe zijn ingevingen werkten.

Wat ik over de ingevingen moest weten, vond ik in het Boek van Mormon: Ik las dat 'engelen spreken door de macht van de Heilige Geest; daarom spreken zij de woorden van Christus. Vergast u [daarom] aan de woorden van Christus; want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen.'⁹

Het allerbelangrijkste dat ik te weten kwam door in het Boek van Mormon te lezen, was waarschijnlijk dat de stem van de Geest een *gevoel* is, en geen geluid. Je zult net als ik leren 'luisteren' naar die stem, die je *voelt*, en niet *hoort*.

Nephi vermaande zijn oudere broers: 'Gij hebt een engel gezien en hij heeft tot u gesproken; ja, van tijd tot tijd hebt gij zijn stem gehoord; en Hij heeft met de stem van een zachte stilte tot u gesproken, maar gij waart *gevoelloos* geworden, zodat gij zijn woorden niet hebt kunnen *voelen*.'¹⁰

Sommige critici hebben gezegd dat deze verzen fout zijn omdat je woorden *hoort*, niet *voelt*. Maar als je iets afweet van geestelijke communicatie, weet je dat het woord *gevoel* de beste manier is om die procedure te beschrijven.

Als je erin toestemt, zal de gave van de Heilige Geest je leiden en beschermen, zelfs je gedrag corrigeren. Het is een geestelijke stem die in je hoofd komt als een gedachte, of als een gevoel in je hart. De profeet Enos heeft gezegd: 'De stem des Heren [kwam] in mijn binnenste.'¹¹ 'Ik zal in uw gedachten en in uw hart tot u spreken door de Heilige Geest, die op u zal komen en die in uw hart zal wonen.'¹²

Er wordt niet van je verwacht dat je door het leven gaat zonder vergissingen te begaan, maar je begaat geen grote vergissingen zonder eerst een waarschuwing te krijgen in de

vorm van een ingeving van de Heilige Geest. Deze belofte geldt voor alle leden van de kerk.

Sommigen zullen ernstige vergissingen begaan, overtredingen van de evangeliewetten. En dat betekent dat ik je maar beter kan herinneren aan de verzoening, bekering en volledige vergiffenis zodat je weer rein kunt worden. De Heer heeft gezegd: ‘Wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan.’¹³

Als de tegenstander je gevangen neemt vanwege wangedrag, herinner ik je eraan dat je zelf de sleutel draagt om de gevangenisdeur van binnenuit open te doen. Je kunt schoongewassen worden door het zoenoffer van de Heiland, Jezus Christus.

In tijd van nood denk je misschien dat het niet de moeite waard is om jou te redden, omdat je vergissingen hebt begaan — grote of kleine — en denkt dat je nu verloren bent. Dat is *nooit* waar! Alleen bekering kan de pijn of het verdriet genezen. Maar bekering is *wel* in staat om te genezen, wat de situatie ook moge zijn.

Als je vervalt tot ongeoorloofd gedrag, of als je omgaat met mensen die je in de verkeerde richting trekken, dan is het tijd om je onafhankelijkheid, je keuzevrijheid, te laten gelden. Luister naar de stem van de Geest, dan word je niet op een dwaalspoor gebracht.

Ik zeg nogmaals dat de jongeren van deze tijd opgroeien in vijandig gebied, met een afnemende morele norm. Maar als dienstknecht van de Heer beloof ik dat je beschermd en afgeschermd zult worden van de aanvallen van de tegenstander *als* je gehoor geeft aan de ingevingen van de Heilige Geest.

Kleed je fatsoenlijk; spreek eerbiedig; luister naar opbouwende muziek. Vermijd alle onzedelijke en verlagende praktijken. Neem het roer van je leven in de hand en beveel jezelf om kloekmoedig te zijn. Omdat we zo van jullie afhankelijk zijn, zul je buitengewoon gezegend worden. Je liefhebbende hemelse Vader houdt

Leicester (Engeland)

je altijd goed in het oog.

De kracht van mijn getuigenis is veranderd sinds de tijd dat ik het nodig vond om op het getuigenis van mijn seminariëleerkrachten te leunen. Tegenwoordig leun ik op anderen nu ik wegens mijn leeftijd en kinderpolio moeilijk loop, maar dat komt niet door twijfels aan geestelijke zaken. Ik ben gaan geloven, begrijpen en weten wat de belangrijke waarheden van het evangelie en de Heiland Jezus Christus inhouden.

Als een van zijn bijzondere getuigen, getuig ik dat de uitkomst van deze strijd, die in het voorsterfelijk leven is begonnen, vaststaat. Lucifer zal die verliezen.

We hebben het eerder over kraaien gehad. Jullie, jonge kraaien, hoeven niet doelloos heen en weer te vliegen, twijfelend aan het pad dat voor je ligt. Er zijn mensen die de weg weten. ‘Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten.’¹⁴ De Heer heeft zijn kerk gebaseerd op het principe van sleutels en raden.

Aan het hoofd van de kerk staan vijftien mannen, die zijn gesteund als profeet, ziener en openbaarder. Elk lid van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen draagt alle priesterschapssleutels die nodig zijn voor het besturen van de kerk. De senior apostel is profeet: president Thomas S. Monson, de enige die het gezag bezit om al die sleutels te gebruiken.

De Schriften eisen dat het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen in raden werken, en dat de beslissingen van die raden unaniem zijn. En dat zijn ze. Wij vertrouwen op de Heer om ons de weg te wijzen en streven er naar om uitsluitend zijn wil te doen. Wij weten dat Hij veel vertrouwen in ons heeft, zowel

individueel als gezamenlijk.

Je moet leren 'vertrouw[en] op de Here met [je] ganse hart en [niet] steun[en] op [je] eigen inzicht.'¹⁵ Je moet betrouwbaar zijn en je omringen met vrienden die dat ook willen.

Soms kun je in de verleiding komen om te denken, net als ik in mijn jeugd: 'Zoals het nu gaat, komt de wereld ten einde. Het eind van de wereld komt voordat ik mijn bestemming bereik.' Niet waar! Je kunt ernaar uitzien het goede te doen: trouwen, kinderen krijgen, omgaan met kinderen en kleinkinderen, misschien wel achterkleinkinderen.

Als je je aan die beginselen houdt, wordt er over je gewaakt en word je beschermd, en weet je zelf door de ingevingen van de Heilige Geest welke kant je op moet, want 'door de macht van de Heilige Geest kunt gij de waarheid van alle dingen kennen'.¹⁶ Ik beloof dat dit zo is. En ik roep een zegen over jullie af, dierbare jongeren. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. John Ciardi, 'Fast and Slow', *Fast and Slow: Poems for Advanced Children and Beginning Parents* (1975), p. 1. © 1975 John L. Ciardi. Gebruikt met toestemming van Houghton Mifflin Harcourt Publishing Company. Alle rechten voorbehouden.
2. Openbaring 12:9; zie ook Leer en Verbonden 76:25–26.
3. Leer en Verbonden 52:14.
4. Leer en Verbonden 45:26.
5. Alma 42:8.
6. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2010, p. 129.
7. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 211.
8. Patriarchale zegen van Boyd K. Packer, gegeven door J. Roland Sandstrom, 15 januari 1944.
9. 2 Nephi 32:3.
10. 1 Nephi 17:45; cursivering toegevoegd.
11. Enos 1:10.
12. Leer en Verbonden 8:2.
13. Leer en Verbonden 58:42.
14. Amos 3:7.
15. Spreuken 3:5.
16. Moroni 10:5.

President Dieter F. Uchtdorf

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

U bent belangrijk in zijn ogen

De Heer gebruikt een andere weegschaal dan de wereld om de waarde van een ziel te wegen.

Mozes, een van de grootste profeten die de wereld ooit heeft gekend, werd opgevoed door Farao's dochter en leefde de eerste veertig jaar van zijn leven in de paleizen van Egypte. Hij kende uit eigen ervaring de glorie en grootsheid van dat oude koninkrijk.

Jaren later stond Mozes op de top van een verafgelegen berg, ver weg van de pracht en praal van het machtige Egypte. Hij stond in de tegenwoordigheid van God en sprak van aangezicht tot aangezicht met Hem, zoals een man met zijn vriend praat.¹ Tijdens dat bezoek liet God aan Mozes het werk van zijn handen zien, en zag Mozes een glimp van zijn werk en heerlijkheid. Na dat visioen viel Mozes ter aarde, waar hij urenlang bleef liggen. Toen hij eindelijk zijn kracht terugkreeg, realiseerde hij zich iets wat hij in al zijn jaren in het paleis van de Farao niet beseft had.

'Nu weet ik', zei hij, 'dat de mens niets is.'²

We zijn minder dan we veronderstellen

Hoe meer we over het heelal leren, hoe meer we begrijpen — in ieder geval een klein beetje — wat Mozes

wist. Het heelal is zo groot, mysterieus en magnifiek dat het onbegrijpelijk voor het menselijk verstand is. 'Ontelbare werelden heb Ik geschapen', zei God tegen Mozes.³ De wonderen in de nachtelijke hemel zijn een prachtig getuigenis van die waarheid.

Bijna niets vervult me met zoveel ademloze verwondering dan wanneer ik in de donkere nacht over oceanen en continenten vlieg en uit mijn cockpit naar de oneindige pracht van miljoenen sterren kijk.

Astronomen hebben getracht het aantal sterren in het heelal te tellen. Een groep wetenschappers schat dat het aantal sterren dat we door onze telescopen kunnen zien, tien keer groter is dan alle zandkorrels op de stranden en in de woestijnen op aarde.⁴

Die conclusie heeft opvallend veel weg van de uitspraak van de oude profeet Henoch: 'En indien het mogelijk was dat de mens de stofdeeltjes der aarde kon tellen, ja, van miljoenen aarden zoals deze, dan zou het nog geen begin zijn van het aantal van uw scheppingen.'⁵

Gezien de grootsheid van Gods scheppingen is het geen wonder dat de grote koning Benjamin zijn volk

het advies gaf om 'de grootheid Gods, en uw eigen nietigheid' altijd indachtig te blijven.⁶

We zijn meer dan we veronderstellen

Maar hoewel de mens niets is, verbaas ik me erover dat 'de waarde van zielen groot is in de ogen van God.'⁷

En hoewel we naar de onmetelijke uitgestrektheid van het heelal kunnen kijken en zeggen: 'Wat is de mens in vergelijking met de heerlijkheid van de schepping?', zegt God dat wij de reden zijn dat Hij het heelal heeft geschapen! Zijn werk en heerlijkheid — het doel van dit grootse heelal — is de mens te verlossen en te verhogen.⁸ Met andere woorden, de onmetelijke uitgestrektheid van de eeuwigheid, de heerlijkheden en mysteriën van oneindige ruimte en tijd, zijn geschapen voor het welzijn van gewone mensen zoals u en ik. Onze hemelse Vader heeft het heelal geschapen zodat wij ons potentieel als zijn zoons en dochters mogen bereiken.

Dat is de paradox van de mens: vergeleken met God is de mens niets; toch zijn we alles in de ogen van God. Hoewel we tegen de achtergrond van de eeuwige schepping niets lijken, hebben we een vonkje van eeuwig vuur in onze boezem. We hebben de ondoordringelijke belofte van de verhoging — werelden zonder einde — binnen ons bereik. En God heeft het grote verlangen om ons dat doel te helpen bereiken.

De dwaasheid van hoogmoed

De grote bedrieger weet dat een van zijn doeltreffendste wapens om de kinderen van God te misleiden is in te spelen op de uitersten van de menselijke paradox. Bij sommigen richt hij zich op hun neiging tot hoogmoed. Hij prijst ze en laat ze in hun eigenwaan geloven dat ze belangrijk en

onoverwinnelijk zijn. Hij maakt ze wijs dat ze het alledaagse overstijgen en dat door hun bekwaamheid, geboorterecht of maatschappelijke status de gangbare maatstaven van het leven voor hen niet meer gelden. Hij doet ze geloven dat ze zich daarom niet hoeven te schikken naar andermans regels en evenmin rekening hoeven te houden met andermans problemen.

Er wordt gezegd dat Abraham Lincoln gek was op dit gedicht:

*Ach, waarom zou de sterfelijke ziel
hoogmoedig zijn?
Als een snel bewegende meteor of wolk,
een bliksemflits, of het breken van
een golf,
beweegt de mens zich van het leven
naar zijn graf.⁹*

Discipelen van Jezus Christus begrijpen dat — in vergelijking met de eeuwigheid — ons aardse bestaan in ruimte en tijd slechts 'van korte duur' is.¹⁰ Zij weten dat iemands echte waarde weinig of niets te maken heeft met wat de wereld zo belangrijk vindt. Zij weten dat al vergaren we al het geld in de hele wereld bij elkaar, dat niet voldoende zal zijn om ons een brood in de hemel te kopen.

Zij die 'het koninkrijk Gods (...) beërven'¹¹ zijn de mensen die worden 'als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde'.¹² 'Want een ieder, die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden, doch wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden'.¹³ Dergelijke discipelen begrijpen ook dat 'wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt, gij louter in dienst van uw God zijt'.¹⁴

God zal ons niet vergeten

Ontmoediging is een andere manier waarop Satan ons misleidt. Hij probeert onze aandacht te vestigen op

onze eigen nietigheid totdat we aan onze eigenwaarde gaan twifelen. Hij zegt dat we zo klein zijn dat niemand ons opmerkt, dat we zijn vergeten — vooral door God.

Ik wil u graag over een persoonlijke ervaring vertellen waar mensen die zich onbelangrijk, vergeten of alleen voelen wellicht iets aan hebben.

Vele jaren geleden ging ik naar de vliegschool van de Amerikaanse luchtmacht. Ik was ver weg van huis, een jonge West-Duitse soldaat, die in Tsjecho-Slowakije was geboren en in Oost-Duitsland was opgegroeid. En ik sprak gebrekkig Engels. Ik herinner me nog goed dat ik naar de basis in Texas reisde. Ik zat in het vliegtuig naast een passagier die met een sterk zuidelijk accent sprak. Ik kon haast geen woord van hem verstaan. Ik vroeg me zelfs af of ik de verkeerde taal had geleerd. Alleen al de gedachte dat ik moest concurreren met Engeltalige studenten voor de begeerde topplaatsen in het opleidingsprogramma voor piloten maakte me bang.

Toen ik op de luchtmachtbasis in het stadje Big Spring (Texas) aankwam, zocht ik de gemeente van de heiligen der laatste dagen op, die bestond uit een handjevol geweldige leden die in enkele gehuurde kamers op de luchtmachtbasis bijeenkwamen. De leden waren bezig een klein kerkgebouw te bouwen, dat de permanente vergaderruimte voor de gemeente zou worden. In die tijd deden de leden veel werk aan de bouw van een nieuw kerkgebouw.

Dag in dag uit nam ik aan mijn pilotenopleiding deel. Ik studeerde keihard en besteedde bijna al mijn vrije tijd aan de bouw van de nieuwe kerk. In die tijd leerde ik dat frezen niets met angst te maken heeft maar met het aanbrengen van sleuven en groeven. Ik leerde ook de belangrijke

vaardigheid om een spijker in te slaan zonder je duim te verbrijzelen.

Ik besteedde zoveel tijd aan de bouw van de kerk dat de gemeentepresident — die ook een van onze vlieg instructeurs was — zijn bezorgdheid uitsprak en zei dat ik wellicht meer tijd aan mijn studie moest spenderen.

Mijn vrienden en medestudenten besteedden hun vrije tijd aan andere activiteiten waarvan ik durf te beweren dat er sommige niet overeenstemden met wat er tegenwoordig in de brochure *Voor de kracht van de jeugd* staat. Maar ik was blij dat ik actief deel uitmaakte van die kleine gemeente in Texas, dat ik mijn timmermansvaardigheden kon ontwikkelen, en dat mijn Engels steeds beter werd naarmate ik mijn taak als leerkracht in het ouderlingenquorum en in de zondagsschool vervulde.

In die tijd was Big Spring (Grote

Bron), ondanks de naam, een kleine, onbeduidende en onbekende plek. En ik voelde me vaak hetzelfde — onbeduidend, onbekend en tamelijk alleen. Maar toch vroeg ik me nooit af of de Heer me was vergeten en of Hij in staat was om me daar te vinden. Ik wist dat het voor onze hemelse Vader niet uitmaakte waar ik me bevond, wat voor positie ik tijdens mijn pilotenopleiding had, of wat mijn roeping in de kerk was. Het was voor Hem belangrijk dat ik mijn uiterste best deed, dat mijn hart op Hem was gericht en dat ik bereid was om de mensen om mij heen te helpen. Ik wist dat als ik mijn uiterste best deed, alles goed zou komen.

En dat gebeurde ook.¹⁵

De laatsten zullen de eersten zijn

Het maakt de Heer niet uit of we onze werkdagen in marmere

gebouwen of stallen doorbrengen. Hoe eenvoudig onze omstandigheden ook zijn, Hij weet waar we zijn. De mensen die hun hart op Hem richten gebruikt Hij op zijn eigen manier om zijn eigen heilige doelen te verwezenlijken.

God weet dat enkele van de grootste zielen die ooit geleefd hebben nooit in de geschiedenisboeken zullen voorkomen. Zij zijn de gezegende, nederige zielen die het voorbeeld van de Heiland volgen en in hun leven het goede doen.¹⁶

De ouders van een vriend van mij zijn daar een goed voorbeeld van. De man werkte in een staalfabriek in Utah. Tijdens de lunchpauze las hij zijn Schriften of een tijdschrift van de kerk. Toen de andere werknemers dat zagen, lachten ze hem uit en trokken ze zijn geloof in twijfel. Iedere keer dat ze dat deden, sprak hij vriendelijk en zelfverzekerd met hen. Hij liet zich niet boos of overstuur maken door hun gebrek aan respect.

Jaren later werd een van de grootste spotters erg ziek. Voordat hij overleed vroeg hij of deze nederige man op zijn begrafenis wilde spreken. En dat deed hij.

Dit getrouwe lid van de kerk had nooit veel aanzien of rijkdom. Maar zijn invloed op iedereen die hem kende, was groot. Hij kwam om door een bedrijfsongeval, terwijl hij een andere medewerker hielp die in de sneeuw vastzat.

Binnen een jaar moest zijn weduwe een hersenoperatie ondergaan, waarna ze niet meer kon lopen. Maar mensen brengen graag tijd met haar door omdat ze luistert. Ze onthoudt van alles. Ze bekommert zich om anderen. Omdat ze niet kan schrijven, leert ze de telefoonnummers van haar kinderen en kleinkinderen uit het hoofd. Ze denkt altijd liefdevol aan

verjaardagen en gedenkdagen.

Wie haar bezoeken, voelen zich daarna altijd beter over het leven en over zichzelf. Ze voelen haar liefde. Ze weten dat ze om hen geeft. Ze klaagt nooit, maar besteedt haar tijd om anderen tot zegen te zijn. Een van haar vriendinnen heeft gezegd dat deze vrouw een van de weinige mensen was die zij had gekend die waarlijk een voorbeeld van de liefde en het leven van Jezus Christus was.

Dit echtpaar zou zelf zeggen dat ze in deze wereld niet zo belangrijk waren. Maar de Heer gebruikt een andere weegschaal dan de wereld om de waarde van een ziel te wegen. Hij kent dit getrouwe echtpaar; Hij heeft ze lief. Hun levenswijze is een levend getuigenis van hun sterke geloof in Hem.

U bent belangrijk in zijn ogen

Broeders en zusters, het is misschien zo dat de mens niets is in vergelijking met de grootsheid van het heelal. Soms voelen we onszelf onbelangrijk, onzichtbaar, alleen of vergeten. Maar vergeet nooit dat u voor Hem belangrijk bent! Als u daar ooit aan twijfelt, denk dan aan deze vier goddelijke beginselen:

Ten eerste: God heeft de nederigen en zachtmoedigen lief, want zij zijn 'de grootste in het koninkrijk der hemelen'.¹⁷

Ten tweede: de Heer vertrouwt erop dat 'de volheid van [zijn] evangelie door de zwakken en eenvoudigen zou worden verkondigd aan de einden der wereld'.¹⁸ Hij heeft gezegd: 'De zwakke dingen der wereld zullen tevoorschijn treden en de machtige en sterke afbreken'¹⁹ om 'wat sterk is te beschamen'.²⁰

Ten derde: waar u ook woont, hoe eenvoudig uw omstandigheden ook zijn, wat voor baan u ook hebt, hoe beperkt uw vaardigheden ook zijn, hoe gewoon u er ook uitziet, of hoe klein uw roeping in de kerk u ook toeschijnt, voor onze hemelse Vader bent u niet onzichtbaar. Hij heeft u lief. Hij kent uw nederige hart en uw liefdevolle en attente liefdediensten. Samen zijn ze een duurzaam getuigenis van uw trouw en geloof.

Ten vierde en ten slotte: begrijp alstublieft dat wat u nu ziet en ervaart, geen weerspiegeling van de eeuwigheid is. U zult niet voor eeuwig eenzaamheid, verdriet, pijn en ontmoediging voelen. Wij hebben de betrouwbare belofte van God dat Hij de onbaatzuchtigen niet zal vergeten en niet in de steek zal laten.²¹ Wij moeten geloof en hoop in die belofte hebben. Leer uw hemelse Vader liefhebben, en wees in woord en daad zijn discipel.

Vertrouw erop dat als u volhardt, in Hem gelooft en trouw de geboden

blijft onderhouden, u op een dag deze geopenbaarde beloften aan de apostel Paulus zult ervaren: 'Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben.'²²

Broeders en zusters, het machtigste wezen in het heelal is de Vader van uw geest. Hij kent u. Hij heeft u op volmaakte wijze lief.

God ziet u niet alleen als menselijk wezen met een korte levensduur op een kleine planeet — Hij ziet u als zijn kind. Hij ziet u als de persoon die u kunt worden. Hij wil dat u weet hoe belangrijk u voor Hem bent.

Mogen wij altijd geloven, vertrouwen en ons leven aanpassen zodat we onze daadwerkelijke eeuwige waarde en mogelijkheden zullen begrijpen. Dat wij de waardevolle zegeningen van onze hemelse Vader waardig zullen zijn, is mijn gebed in de naam van zijn Zoon, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Mozes 1:2.
2. Mozes 1:10.
3. Mozes 1:33.
4. Zie Andrew Craig, 'Astronomers Count the Stars', BBC News, 22 juli 2003, <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/3085885.stm>.
5. Mozes 7:30.
6. Mosiah 4:11.
7. Leer en Verbonden 18:10.
8. Zie Mozes 1:38–39.
9. William Knox, 'Mortality', in: James Dalton Morrison, *Masterpieces of Religious Verse* (1948), p. 397.
10. Leer en Verbonden 121:7.
11. 3 Nephi 11:38.
12. Mosiah 3:19.
13. Lucas 18:14; zie ook de verzen 9–13.
14. Mosiah 2:17.
15. Dieter F. Uchtdorf slaagde cum laude.
16. Zie Handelingen 10:38.
17. Matteüs 18:4; zie ook de verzen 1–3.
18. Leer en Verbonden 1:23.
19. Leer en Verbonden 1:19.
20. 1 Korintiërs 1:27.
21. Zie Hebrëeën 13:5.
22. 1 Korintiërs 2:9.

Voorgesteld door president Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Steunverlening aan kerkfunctionarissen

Wij stellen voor steun te verlenen aan Thomas Spencer Monson als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Henry Bennion Eyring als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Dieter Friedrich Uchtdorf als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor Boyd Kenneth Packer steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen, en de volgende broeders als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson en Neil L. Andersen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Ouderling Claudio R. M. Costa is ontheven als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig.

Wie hun waardering willen uiten, maken dit kenbaar.

Wij stellen u voor ouderling Tad R. Callister steun te verlenen als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen voor de ouderlingen Gary J. Coleman, Richard G. Hinckley, Yoshihiko Kikuchi, Carl B. Pratt en Cecil O. Samuelson te ontheffen als lid van het Eerste Quorum der Zeventig

en hun de status van emeritus algemeen autoriteit te geven.

Wij stellen ook voor om de ouderlingen Won Yong Ko, Lowell M. Snow en Paul K. Sybrowsky te ontheffen als lid van het Tweede Quorum der Zeventig.

Wie hun waardering willen uiten voor het uitstekende werk dat deze broeders hebben verricht hebben, maken dat kenbaar.

De ouderlingen Ralph W. Hardy jr., Jon M. Huntsman sr., Aleksandr N. Manzhos en J. Willard Marriott jr. zijn ontheven als gebiedszeventiger.

Wij stellen voor kenbaar te maken dat wij onze dank betuigen voor hun buitengewone inzet.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wij stellen voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

President Monson, voor zover ik heb kunnen waarnemen was de steunverlening in het Conferentiecentrum unaniem.

Dank u, broeders en zusters, voor uw steunverlening, uw geloof, toewijding en gebeden. ■

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het hart der kinderen zal zich wenden

Ik nodig de jonge mensen van de kerk uit om de geest van Elia te bestuderen en die te ervaren.

Als we het evangelie van Jezus Christus bestuderen, leren en naleven, is de volgorde van gebeurtenissen vaak veelbetekenend. We leren bijvoorbeeld iets over geestelijke prioriteiten uit de volgorde van de belangrijkste gebeurtenissen bij de herstelling van het volle evangelie van de Heiland in deze laatste dagen.

In het heilige bos zag en sprak Joseph Smith met de eeuwige Vader en Jezus Christus. Daarbij leerde Joseph onder meer over de ware aard van de Godheid en voortdurende openbaring. Dat heerlijke visioen luidde de bedeling ‘van de volheid der tijden’ (Efeziërs 1:10) in. Het is een van de opmerkelijkste gebeurtenissen in de geschiedenis van de wereld.

Ongeveer drie jaar later, in antwoord op ernstig gebed, vulde Josephs kamer zich op de avond van 21 september 1823 met licht, totdat deze ‘lichter was dan op het middaguur’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:30). Er verscheen een persoon naast zijn bed, die hem bij de naam noemde en zei ‘dat hij een boodschapper was, uit Gods tegenwoordigheid (...) gezonden, en dat zijn naam Moroni was’ (vs. 33). Hij vertelde Joseph over

het te voorschijn komen van het Boek van Mormon. En toen citeerde Moroni uit het boek Maleachi in het Oude Testament, met een kleine afwijking van de woorden zoals die in de Bijbel staan:

‘Zie, Ik zal u het priesterschap openbaren, door de hand van de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt.

‘(...) En hij zal in het hart der kinderen de aan de vaderen gedane beloften planten, en het hart der kinderen zal zich tot hun vaderen wenden. Als dat niet zo was, zou de gehele aarde bij zijn komst volslagen worden verwoest’ (vss. 38, 39).

Moroni's boodschap aan de jonge profeet omvatte uiteindelijk twee hoofdthema's: (1) het Boek van Mormon en (2) de woorden van Maleachi over de toekomstige rol van Elia bij de herstelling ‘aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher’ (Handelingen 3:21). Tot de inleidende gebeurtenissen van de herstelling behoorden dus een juist begrip van de Godheid, het belang van het Boek van Mormon en een vooruitblik op het werk tot heil en verhoging van

zowel de levenden als de doden. Deze inspirerende volgorde leert ons veel over de geestelijke zaken die voor de Godheid de hoogste prioriteit hebben.

Mijn boodschap gaat over de bediening en geest van Elia waarop Moroni in zijn eerste aanwijzingen aan Joseph Smith doelde. Ik bid oprecht om de hulp van de Heilige Geest.

De bediening van Elia

Elia was een oudtestamentische profeet die machtige wonderen verrichtte. Hij sloot de hemelen toe en er viel drie en een half jaar geen regen in het oude Israël. Hij vermeerde het meel en de olie van een weduwe. Hij wekte een jongen op uit de dood en hij riep vuur omlaag uit de hemel bij een tweestrijd met de profeten van Baäl (zie 1 Koningen 17–18). Aan het einde van zijn aardse bediening ‘voer Elia in een storm ten hemel’ (2 Koningen 2:11) en werd hij opgenomen.

Uit hedendaagse openbaring wordt duidelijk ‘dat Elia als laatste profeet tot de tijd van Jezus Christus de verzegelbevoegdheid van het Melchizedeks priesterschap bezat’. (Gids bij de Schriften, ‘Elia’.) De profeet Joseph Smith heeft verklaard: ‘De geest, macht en roeping van Elia zijn dat u de macht hebt om de sleutel (...) van de *volheid van het Melchizedeks priesterschap* (...) te dragen; en om alle verordeningen te (...) verkrijgen (...) die tot Gods koninkrijk behoren.’ (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], p. 335; cursivering toegevoegd.) Deze heilige verzegelbevoegdheid is essentieel om priesterschapsverordeningen zowel op aarde als in de hemel geldig en bindend te maken.

Elia verscheen samen met Mozes op de berg der verheerlijking (zie Matteüs 17:3) en verleende deze bevoegdheid aan Petrus, Jakobus en Johannes.

is geplaatst, is het zoeken naar onze doden. Want het is noodzakelijk dat de verzegelbevoegdheid ons toekomt om onze kinderen en onze doden te verzegelen omwille van de bedeling van de volheid der tijden — een bedeling waarin de beloften in vervulling zullen gaan die Jezus Christus vóór de grondlegging der wereld gedaan heeft voor het heil van het mensdom. (...) Daarom heeft God gezegd: “Zie, ik zend u de profeet Elia.” (*Leringen: Joseph Smith*, p. 511.)

Joseph legde verder uit:

‘Maar wat is het doel van [de komst van Elia]? Of hoe zal die volbracht worden? De sleutels moeten worden overgedragen, de geest van Elia moet komen, het evangelie moet worden hersteld, de heiligen van God vergaderd, Zion opgebouwd en de heiligen als heilanden op de berg Zion staan [zie Obadja 1:21].

‘Maar hoe kunnen de heiligen verlossers op de berg Zion worden? Door tempels te bouwen (...) en daarna alle verordeningen te ontvangen ten behoeve van al hun overleden voorouders (...). Dat is de schakel die het hart van de vaders aan de kinderen bindt, en dat van de kinderen aan de vaders, waardoor de zending van Elia in vervulling gaat.’ (*Leringen: Joseph Smith*, pp. 508–509.)

Ouderling Russell M. Nelson heeft gezegd dat de geest van Elia ‘een manifestatie van de Heilige Geest [is] die getuigt van de goddelijke aard van de familie’. (Zie ‘Een nieuwe oogst-tijd’, *Liahona*, mei 1998, p. 39.) Deze kenmerkende invloed van de Heilige Geest zorgt dat mensen hun voorouders en familieleden — zowel die uit het verleden als het heden — gaan identificeren, vastleggen en koesteren.

De geest van Elia werkt in op mensen binnen en buiten de kerk. Als leden van de herstelde kerk

Op 3 april 1836 verscheen Elia, samen met Mozes en anderen, in de Kirtland-tempel opnieuw en droeg diezelfde sleutels over aan Joseph Smith en Oliver Cowdery.

In de Schriften staat dat de profeet Elia voor Joseph en Oliver stond en zei:

‘Zie, de tijd is ten volle gekomen waarvan gesproken is door de mond van Maleachi — die getuigde dat hij [Elia] zou worden gezonden eer de grote en geduchte dag des Heren zou komen —

‘om het hart der vaders tot de kinderen terug te voeren, en de kinderen tot de vaders, opdat de gehele aarde niet met een banvloek zou worden getroffen.

‘Daarom worden de sleutels van deze bedeling in uw handen overgedragen; en hierdoor kunt gij weten dat de grote en geduchte dag des Heren nabij is, ja, voor de deur staat’ (LV 110:14–16).

Het terugbrengen van de verzegelbevoegdheid door Elia in 1836 was nodig om de wereld voor te bereiden op de wederkomst van de Heiland, en was het startsein van een enorme wereldwijde toename in belangstelling voor familiehistorisch onderzoek.

De geest en het werk van Elia

De profeet Joseph Smith heeft verklaard: ‘De grootste plicht die in deze wereld door God op onze schouders

van Christus hebben wij echter de verbondsverplichting om naar onze voorouders te zoeken en voor hen de heilsverordeningen van het evangelie te verrichten. Er staat dat 'zij niet zonder ons tot de volmaaktheid konden komen' (Hebreeën 11:40; zie ook *Leringen: Joseph Smith*, p. 511), 'net zo min als wij zonder onze doden tot volmaking kunnen komen' (LV 128:15).

Daarom doen wij aan familiehistorisch onderzoek, bouwen wij tempels en verrichten wij plaatsvervangende verordeningen. Daarom werd Elia gezonden om de verzegelbevoegdheid terug te brengen die op aarde en in de hemel bindt. Wij staan in dienst van de Heer bij het werk dat tot heil en verhoging voert, opdat 'de gehele aarde niet met een banvloek [zal] worden getroffen' (LV 110:15) bij zijn wederkomst. Dat is onze plicht en grote zegen.

Een uitnodiging aan het opkomende geslacht

Ik vraag nu de aandacht van de jongevrouwen, jongemannen en kinderen van het opkomende geslacht en onderstreep het belang van de geest van Elia in jullie leven. Mijn boodschap is voor de hele kerk in het algemeen bedoeld — maar voor jullie in het bijzonder.

Velen van jullie denken misschien dat familiehistorisch werk vooral iets voor oudere mensen is. Maar mij is geen leeftijdsgrens in de Schriften of richtlijn van onze kerkleiders bekend die dit belangrijke werk tot volwassenen op leeftijd beperkt. Jullie zijn zoons en dochters van God, kinderen van het verbond en bouwers van het koninkrijk. Je hoeft niet te wachten tot je een willekeurige leeftijd hebt bereikt om je aandeel te leveren in het heilswerk voor de menselijke familie.

De Heer heeft ons in deze tijd

opmerkelijke mogelijkheden gegeven waardoor je dit werk dat door de geest van Elia wordt aangestuurd, kunt leren kennen en liefhebben. FamilySearch, bijvoorbeeld, is een verzameling verslagen, bronnen en diensten die je via de pc en diverse mobiele apparaten kunt raadplegen en waarmee je je familiegeschiedenis kunt ontdekken en vastleggen. Deze bronnen zijn ook toegankelijk in de FamilySearch-centra die je in veel van onze kerkgebouwen over de hele wereld vindt.

Het is geen toeval dat FamilySearch en andere hulpmiddelen zijn ontstaan in een tijd waarin jonge mensen zo vertrouwd zijn met allerlei informatie- en communicatietechnologieën. Jullie behendige vingers zijn geoefend om het werk van de Heer in versneld tempo te sms'en en te twitteren — niet alleen om met je vrienden in contact te blijven. De vaardigheden en vingervlugheid onder de jeugd zijn mede bedoeld om het heilswerk in deze tijd voort te stuwen.

Ik nodig de jonge mensen van de kerk uit om de geest van Elia te bestuderen en die te ervaren. Ik moedig jullie aan om je voorouders beter te kennen, naar ze op zoek te gaan en je voor te bereiden om je plaatsvervangend in het huis des Heren te laten dopen voor *jouw* overleden familieleden (zie LV 124:28–36). En ik spoor jullie aan om anderen te helpen met hun familiegeschiedenis.

Als je met geloof op deze uitnodiging ingaat, zal je hart zich tot de vaders wenden. De beloften aan Abraham, Isaak en Jakob zullen in je hart worden geplant. Je patriarchale zegen, waarin je afstamming staat vermeld, verbindt je met deze vaders en zal meer voor je gaan betekenen. Je liefde en dankbaarheid voor je voorouders zullen toenemen. Je getuigenis van de Heiland zal sterker worden en

je bekering tot Hem zal blijvender zijn. En ik beloof je dat je beschermd zult worden tegen de toenemende invloed van de tegenstander. Als je met je hart betrokken raakt bij dit heilige werk, zul je in je jeugd en je hele leven bescherming genieten.

Ouders en leidinggevendenden, help uw kinderen en jongeren ervaring met de geest van Elia op te doen. Maar maak er geen al te vastomlijnde activiteit of programma van en kauw niet alles voor. Nodig jongeren uit om dingen zelf uit te zoeken, uit te proberen en te leren (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:20). Iedere jongere kan volgens mijn voorstel aan de slag gaan met de beschikbare modules op **lds.org/familyhistoryyouth**. Quorum-presidijs in de Aäronische priesterschap en klaspresidijs van de jongevrouwen kunnen veel doen om alle jongeren met dit basismateriaal vertrouwd te maken. Jonge mensen moeten steeds meer leerlingen worden die zelfstandig handelen en daardoor meer licht en kennis ontvangen door de macht van de Heilige Geest — in plaats van passieve leerlingen die vooral met zich laten handelen (zie 2 Nephi 2:26).

Ouders en leidinggevendenden, u zult sprakeloos staan hoe snel uw kinderen en de jeugd van de kerk deze middelen onder de knie hebben. U zult zelf waardevolle lessen van deze jonge mensen leren over het effectieve gebruik van deze hulpbronnen. De jeugd kan veel betekenen voor ouderen die onbekend zijn met, of afgeschrikt worden door, de technologie of FamilySearch zelf. U zult dan ook al uw zegeningen tellen als de jongelui meer tijd aan familiehistorisch werk en tempelwerk besteden en minder tijd aan videospelletjes, surfen op internet en Facebook en dergelijke.

Troy Jackson, Jaren Hope en Andrew Allan zijn dragers van het Aäronisch priesterschap en door een geïnspireerde bisschop geroepen om samen een cursus familiegeschiedenis in hun wijk te geven. Deze jongemannen zijn representatief voor zovelen van jullie die graag willen leren en dienen.

Troy zei: 'Ik zat eerst altijd alleen maar de tijd uit in de kerk, maar nu besef ik dat ik thuis aan de slag moet. We kunnen allemaal aan familiegeschiedenis doen.'

Jaren vertelde dat hij meer over familiegeschiedenis te weten kwam en daardoor inzag 'dat het niet alleen om namen maar om echte mensen ging. Ik werd steeds enthousiaster om de namen mee te nemen naar de tempel.'

En Andrew merkte op: 'Ik ben dol op familiegeschiedenis geworden, meer dan ik ooit voor mogelijk had gehouden. Bij mijn wekelijkse voorbereidingen om les te geven, gaf de Heilige Geest me vaak in om sommige

methoden in de les zelf uit te proberen. Eerst vond ik familiegeschiedenis eng. Maar met de hulp van de Geest kon ik mijn roeping vervullen en veel mensen in onze wijk helpen.'

Geliefde jonge broeders en zusters, familiegeschiedenis is niet slechts een interessant programma of activiteit van de kerk; nee, zij is een essentiële schakel in het werk van verlossing en verhoging. Jullie zijn voorbereid voor deze tijd en om het koninkrijk van God op te bouwen. Jullie zijn hier en nu op aarde om bij dit heerlijke werk te helpen.

Ik getuig dat Elia naar de aarde is teruggekeerd en dat hij de heilige verzegelbevoegdheid heeft hersteld. Ik getuig dat wat op aarde is gebonden in de hemel bindend kan zijn. En ik weet dat de jeugd van het opkomende geslacht een sleutelrol speelt in dit grote werk. Daarvan getuig ik in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Neil L. Andersen
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Kinderen

Ik getuig van de grote zegen van kinderen en van het geluk dat zij ons brengen in dit leven en in de eeuwigheid.

Wanneer we een kind in de ogen kijken, zien we een medezoon of -dochter van God die in het voorsterfelijk bestaan bij ons was.

Het is voor een man en vrouw die kinderen kunnen krijgen een koninklijk voorrecht om deze geestkinderen van God van een sterfelijk lichaam te voorzien. Wij geloven in het gezin en wij geloven in kinderen.

Wanneer er een kind wordt geboren, vervullen man en vrouw een gedeelte van het plan van onze hemelse Vader om kinderen in de wereld te brengen. De Heer heeft gezegd: 'Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'¹ Voordat er onsterfelijkheid kan zijn, moet er eerst sterfelijkheid zijn.

Het gezin is door God ingesteld. Het gezin staat centraal in het plan van onze hemelse Vader hier op aarde en door de hele eeuwigheid. Nadat Adam en Eva in het huwelijk waren getreden, staat er in de Schriften: 'En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk.'² In onze tijd geven profeten en apostelen het volgende aan: 'Het eerste gebod dat God aan Adam en Eva gaf, had betrekking op hun vermogen

om als man en vrouw kinderen te krijgen. Wij verklaren dat Gods gebod aan zijn kinderen om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen van kracht blijft.'³

Dit gebod is niet vergeten of aan de kant gezet in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.⁴ Wij uiten onze grote dankbaarheid voor het enorme geloof dat mannen en vrouwen (vooral de vrouwen) tonen door hun gewilligheid om kinderen te krijgen. Wanneer en hoeveel kinderen, zijn persoonlijke beslissingen die man en vrouw met de Heer nemen. Dat zijn heilige beslissingen — beslissingen die na oprecht gebed en met groot geloof genomen moeten worden.

Jaren geleden vertelde ouderling James O. Mason van de Zeventig mij dit verhaal: 'De geboorte van ons zesde kind was een onvergetelijke ervaring. Toen ik vlak na haar geboorte in de babykamer naar mijn mooie, nieuwe dochter keek, hoorde ik duidelijk een stem met deze woorden: "Er komt er nog eentje aan. Dat wordt een jongen." Ik haastte mij naar mijn ontzettend uitgeputte vrouw en vertelde haar het goede nieuws, wat niet zo'n slim idee was. Het was erg slechte timing.'⁵ Jarenlang zag de familie Mason uit naar de komst van

hun zevende kind. Drie, vier, vijf, zes, zeven jaren gingen voorbij. Uiteindelijk, na acht jaar, werd het zevende kind geboren — een jongetje.

President Thomas S. Monson heeft in april gezegd:

'Eens kwamen de normen van de kerk en de normen van de samenleving nagenoeg met elkaar overeen, nu gaapt daar een groot gat tussen, dat met de dag groter wordt. (...)

'De Heiland der mensen omschreef Zichzelf als in de wereld, maar niet van de wereld. Ook wij kunnen in de wereld zijn, maar niet van de wereld door foutieve ideeën en leringen af te wijzen en trouw te blijven aan wat God ons heeft geboden.'⁶

Vandaag de dag zijn er velen in de wereld die het belang van kinderen krijgen in het gezin bagatelliseren, of uitstel of beperking suggereren. Mijn dochters verwezen mij onlangs naar een blog dat door een christelijke moeder met vijf kinderen (geen lid van onze kerk) werd bijgehouden. Zij merkte op: 'In de cultuur [waar we in opgroeien] is het heel moeilijk om een Bijbels perspectief op het moederschap te krijgen. (...) Het belang van kinderen wordt veronderstuden gerangschikt. Onder reizen of de wereld zien. Onder uitgaan of vrije tijd. Onder je lichaam vormen in de fitnessruimte. Onder elke baan die je kunt of hoopt te krijgen.' Ze gaat verder: 'Het moederschap is geen hobby, maar een roeping. Je verzamelt geen kinderen omdat ze er schattiger uitzien dan postzegels. Je houdt je er niet mee bezig als je er toevallig de tijd voor kunt vinden. God heeft je juist daarvoor tijd gegeven.'⁷

Voor kleine kinderen zorgen is niet gemakkelijk. Vaak is het gewoon moeilijk. Een jonge moeder stapte een keer de bus in met zeven kinderen. De buschauffeur vroeg: 'Mevrouw,

zijn die allemaal van u? Of is dit een feestje?’

‘Ze zijn allemaal van mij’, antwoordde ze. ‘En het is zeker geen feestje!’⁸

Terwijl de wereld steeds vaker vraagt: ‘Zijn die allemaal van u?’ danken we u dat u binnen de kerk een heiligdom creëert voor gezinnen, waar we moeders eren en helpen met hun kinderen.

Een rechtschapen vader schieten woorden tekort om zijn dankbaarheid en liefde voor zijn vrouw te uiten voor haar onschatbare geschenk van het baren en verzorgen van hun kinderen.

Toen ouderling Mason nog maar een paar weken getrouwd was, had hij een andere ervaring die hem hielp zijn prioriteiten in het gezin te stellen. Hij zei:

‘Marie en ik hadden beredeneerd dat het nodig was dat zij tijdens mijn medicijnenstudie zou blijven werken. Hoewel we dat eigenlijk niet [wilden], moesten de kinderen dus maar later komen. [Toen ik bij mijn ouders thuis een kerktijdschrift doorbladerde] zag ik een artikel van ouderling Spencer W. Kimball, die toen lid was van het Quorum der Twaalf Apostelen. Hij benadrukte de verantwoordelijkheid die met het huwelijk gepaard gaat. Volgens ouderling Kimball was het een heilige taak om zich voort te planten en de aarde te vervullen. Het huis van mijn ouders stond [dicht bij] het kantoorgebouw van de kerk. Ik liep meteen naar het kantoor toe en slechts een half uur nadat ik zijn artikel had gelezen, zat ik tegenover ouderling Spencer W. Kimball aan zijn bureau.’ (Tegenwoordig gaat dat niet zo makkelijk.)

‘Ik legde uit dat ik dokter wilde worden. De enige oplossing zou zijn om een gezinnetje uit te stellen. Ouderling Kimball luisterde geduldig

en gaf toen zachtjes antwoord: ‘Broeder Mason, zou de Heer willen dat u een van zijn belangrijke geboden overtreedt om dokter te worden? Met de hulp van de Heer kunt u aan een gezin beginnen en ook dokter worden. Waar is uw geloof?’

Ouderling Mason vervolgde: ‘Ons eerste kind werd iets minder dan een jaar later geboren. Marie en ik werkten hard en de Heer deed de vensters des hemels open.’ De familie Mason werd gezegend met nog twee kinderen voordat hij vier jaar later afstudeerde.⁹

Over de hele wereld heerst op het moment economische instabiliteit en financiële onzekerheid. Tijdens de algemene aprilconferentie zei president Thomas S. Monson: ‘Als je je bezorgd afvraagt of je een vrouw en kinderen wel financieel kunt onderhouden, wil ik je zeggen dat het geen schande is als een echtpaar zuinig en spaarzaam leeft. Het is doorgaans in deze moeilijke tijd dat je nader tot elkaar komt door offers te leren brengen en moeilijke belissingen te nemen.’¹⁰

De doordringende vraag van ouderling Kimball ‘Waar is uw geloof?’ verwijst ons naar de heilige Schriften.

Adam en Eva kregen hun eerste kind niet in de hof van Eden. Er staat dat Adam en Eva nadat ze de hof hadden verlaten ‘de aardbodem [begonnen] te verbouwen. (...) Adam bekende zijn vrouw, en zij baarde (...)

zonen en dochters en zij begonnen zich [door geloof] te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen.’¹¹

Jakob en Jozef werden uit geloof door Lehi en Sariah verwekt, niet in hun huis in Jeruzalem, met goud, zilver en kostbaarheden, maar in de wildernis. Lehi zei over zijn zoon Jakob dat hij zijn ‘eerstgeborene in de dagen van [zijn] beproeving in de wildernis [was].’¹² Lehi zei over Jozef: ‘Gij zijt geboren in de wildernis van [onze] ellende; ja, in de dagen van [onze] grootste smart heeft uw moeder u gebaard.’¹³

In het boek Exodus huwden een man en vrouw en kregen, mede door hun geloof, een jongetje. Er werd geen welkomstbord op de voordeur gehangen om zijn geboorte aan te kondigen. Ze verborgen hem omdat de Farao had bevolen om elke pasgeboren mannelijke Israëliet ‘in de Nijl [te werpen].’¹⁴ U kent de rest van het verhaal wel: de baby die vol liefde in het biezen kistje in de rivier was gelegd, geobserveerd door zijn zus, werd gevonden door de dochter van de farao en verzorgd door zijn eigen moeder als voedster. De jongen werd teruggegeven aan de dochter van de farao, die hem als haar zoon aannam en hem Mozes noemde.

In het meest geliefde verhaal over de geboorte van een baby komt geen versierde kinderkamer of modern ontworpen wieg voor — slechts een kribbe voor de Heiland der wereld.

Davao (Filipijnen)

Tijdens ‘het beste der tijden [en] (...) het slechtste der tijden’¹⁵ zijn de ware heiligen van God door geloof nooit ‘Gods gebod (...) om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen’ vergeten, noch hebben zij het verworpen of verwaarloosd.¹⁶ Wij gaan voorwaarts in geloof, met het besef dat hoeveel kinderen een echtpaar neemt en wanneer ze dat doen, een beslissing is tussen man, vrouw en de Heer. We oordelen elkaar niet in deze aangelegenheid.

Het krijgen van kinderen is een gevoelig onderwerp dat pijnlijk kan zijn voor rechtschapen vrouwen die niet de kans krijgen om te trouwen en kinderen te krijgen. Tot u, nobele vrouwen, zeg ik: onze hemelse Vader kent uw gebeden en verlangens. We zijn u heel dankbaar voor uw geweldige invloed, waaronder het liefdevol helpen van kinderen die uw geloof en kracht nodig hebben.

Het onderwerp kinderen krijgen kan ook het hart breken van rechtschapen echtparen die trouwen en er dan achter komen dat ze geen kinderen kunnen

krijgen, waar ze met groot verlangen op hadden gewacht, of van een man en een vrouw die graag een groot gezin wilden hebben maar slechts met een klein gezin worden gezegend.

We kunnen de moeilijkheden van deze sterfelijke proeftijd niet altijd uitleggen. Soms lijkt het leven erg oneerlijk — vooral als het ons grootste verlangen is om precies te doen wat de Heer ons heeft geboden. Als dienaar van de Heer verzeker ik u dat de volgende belofte geldt: ‘Getrouwe leden die door omstandigheden in dit leven niet in de zegeningen van een eeuwig huwelijk en het ouderschap delen, zullen alle beloofde zegeningen in de eeuwigheid ontvangen als ze de verbonden nakomen die zij met God hebben gesloten.’¹⁷

President J. Scott Dorius van het zendingsgebied Lima-West (Peru) vertelde me zijn verhaal. Hij zei:

‘Becky en ik waren al 25 jaar getrouwd zonder dat we kinderen konden krijgen [of adopteren]. We zijn verschillende keren verhuisd. Onszelf voorstellen op elke nieuwe plek

voelde vreemd aan en deed soms pijn. Leden van de wijk vroegen zich af waarom we geen kinderen [hadden]. En zij waren niet de enigen.

‘Toen ik als bisschop werd geroepen, [uitten] de leden van de wijk hun zorg dat ik geen ervaring met kinderen of tieners had. Ik dankte hun voor hun ondersteuning en vroeg hen of ik mijn opvoedvaardigheden op hun kinderen mocht oefenen. Ze stemden met liefde toe.

‘We wachtten, kregen inzicht en leerden geduldig. Na een huwelijk van 25 jaar gebeurde er een wonder: er werd een kindje geboren. We adopteerden Nicole van twee jaar en nog een pasgeboren baby, Nikolai. Mensen om ons heen geven ons nu complimenten over onze prachtige kleinkinderen. Dan lachen we en zeggen: “Het zijn onze kinderen. We hebben ons leven achterstevoren geleid.”¹⁸

Broeders en zusters, we mogen geen oordeel vellen over deze heilige en persoonlijke taak.

‘En [Jezus] nam een kind (...), omarmde het en zeide (...):

‘Wie één van zodanige kinderen ontvangt in mijn naam, die ontvangt Mij. En wie Mij ontvangt, ontvangt Hem (...) die Mij gezonden heeft.’¹⁹

Wat is het een geweldige zegen dat we zoons en dochters van God in ons gezin ontvangen.

Laten we nederig en onder gebed Gods geboden proberen te begrijpen en aanvaarden, en eerbiedig luisteren naar de stem van zijn Heilige Geest.

Het gezin staat centraal in Gods eeuwige plan. Ik getuig van de grote zegen van kinderen en van het geluk dat zij ons brengen in dit leven en in de eeuwigheid. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mozes 1:39.
2. Genesis 1:28.
3. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129.
4. Volgens de jaarlijkse American Community Survey, verricht door het U.S. Census Bureau, ‘heeft Utah nog steeds de grootste huishoudens van het land, de hoogste geboortecijfers, de laagste gemiddelde leeftijd, de jongste huwelijksleeftijd, en de meeste thuisblijvende moeders’ (‘Who Are Utahns? Survey Shows We’re Highest, Lowest, Youngest’, *Salt Lake Tribune* 22 september 2011, A1, A8).
5. E-mail van ouderling James O. Mason, 25 juni 2011.
6. Thomas S. Monson, ‘Macht in het priesterschap’, *Liahona*, mei 2011, p. 66, 67.
7. Rachel Jankovic, ‘Motherhood Is a Calling (and Where Your Children Rank)’, 14 juli 2011, desiringgod.org.
8. Zie ‘Jokes and Funny Stories about Children’, thejokes.co.uk/jokes-about-children.php.
9. E-mail van ouderling James O. Mason, 29 juni 2011.
10. Thomas S. Monson, *Liahona*, mei 2011, p. 67.
11. Mozes 5:1, 2.
12. 2 Nephi 2:1.
13. 2 Nephi 3:1.
14. Exodus 1:22.
15. Charles Dickens, *A Tale of Two Cities* (Signet Classic, 1997), p. 13.
16. *Liahona*, november 2010, p. 129.
17. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.3.3.
18. E-mail van president J. Scott Dorius, 28 augustus 2011.
19. Marcus 9:36–37

Ouderling Ian S. Ardern
van de Zeventig

Een tijd om ons voor te bereiden

We moeten onze tijd wijden aan de zaken die er het meest toe doen.

Hoofdstuk acht van *Predik mijn evangelie* vestigt onze aandacht op een verstandig gebruik van onze tijd. In dat hoofdstuk herinnert ouderling M. Russell Ballard ons eraan dat we doelen moeten stellen en dat we de technieken onder de knie moeten krijgen om die te bereiken. (Zie *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* [2004], p. 159.) De technieken onder de knie krijgen om onze doelen te bereiken, houdt in dat we onze tijd goed moeten beheren.

Ik ben dankbaar voor het voorbeeld van president Thomas S. Monson. Ondanks alles wat hij als profeet van God doet, zorgt hij ervoor dat hij net als de Heiland tijd overhoudt om de zieken te bezoeken (zie Lucas 17:12–14), de armen van geest op te beuren en alle mensen te dienen. Ik ben ook dankbaar voor het voorbeeld van vele anderen die van hun tijd geven in de dienst van hun medemens. Ik getuig dat van onze tijd geven in de dienst van anderen God behaagt en dat we er nader tot Hem door komen. Onze Heiland zal Zich aan zijn woord houden dat ‘wie in tijd getrouw en wijs is, wordt geacht waardig te zijn om de woningen te beërven

die door mijn Vader voor hem zijn bereid’ (LV 72:4).

Tijd is nooit te koop. U kunt het proberen, maar tijd is een goed dat in geen enkele winkel voor geen enkele prijs te koop is. Maar gebruikt u hem verstandig, dan is de waarde ervan onmetelijk. Elke dag opnieuw krijgen we, volkomen kosteloos, hetzelfde aantal minuten en uren om te gebruiken. En zoals we in de bekende lofzang zo goed leren, snelt ‘de tijd (...) als op vleugels, hem houden kan men niet’. (‘Besteed uw tijd steeds nuttig’, lofzang 155.) We moeten onze tijd verstandig gebruiken. President Brigham Young heeft gezegd: ‘Wij allen zijn God dank verschuldigd voor het vermogen om tijd nuttig te gebruiken, en Hij zal ons strikt rekenschap vragen van de manier waarop we [hem] gebruikt hebben.’ (Zie *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], p. 286.)

Met de eisen die aan ons worden gesteld, moeten we leren om in onze keuzes prioriteiten te stellen die overeenkomen met onze doelen, anders lopen we het risico aan de winden van uitstel blootgesteld te worden en van de ene tijdverkwistende bezigheid

naar de andere geblazen te worden. We doen er goed aan om te leren van de prioriteiten die de Meesterleraar in zijn Bergrede noemde: 'Daarom, zoekt niet de dingen van deze wereld, maar streeft er eerst naar het koninkrijk Gods op te bouwen en zijn gerechtigheid te vestigen' (Matteüs 6:38, Bijbelvertaling van Joseph Smith). (Zie ook Dallin H. Oaks, 'Focus en prioriteiten', *Liahona*, juli 2001, pp. 99–102.)

Alma had het over prioriteiten toen hij zei dat 'dit leven een proefstaat [zou worden], een tijd om zich voor te bereiden om God te ontmoeten' (Alma 12:24). We hebben misschien wat leiding nodig als we beslissen hoe we ons rijke erfgoed aan tijd het beste kunnen besteden om ons voor te bereiden God te ontmoeten, maar we zouden toch zeker de Heer en ons gezin boven aan ons prioriteitenlijstje zetten. President Dieter F. Uchtdorf heeft ons eraan herinnerd dat in het gezin het woord 'liefde' eigenlijk als volgt [wordt] gespeld: *t-ij-d*, tijd'. ('De belangrijkste dingen', *Liahona*, november 2010, p. 22.) Ik getuig dat als we oprecht in gebed om hulp vragen, onze hemelse Vader ons zal helpen om voorrang te geven aan dat wat meer onze tijd verdient dan iets anders.

Een slecht gebruik van tijd is nauw verwant aan luiheid. Als we het gebod naleven om op te houden lui te zijn (zie LV 88:124), moeten we ervoor zorgen dat druk zijn tevens inhoudt dat we productief zijn. Het is bijvoorbeeld geweldig om middelen voor directe communicatie letterlijk bij de hand te hebben, maar laten we ervoor zorgen dat we geen dwangmatige vingertopcommunicator worden. Ik heb het idee dat sommigen in de val van een nieuwe tijdrovende verslaving zijn gelopen, een die ons verslaafd houdt aan het voortdurend bekijken en versturen van sociale boodschappen, waardoor

we de verkeerde indruk wekken dat we druk en productief zijn.

Er zitten veel goede kanten aan onze directe toegang tot communicatie en informatie. Ik heb ondervonden dat het nuttig is om toegang te hebben tot onderzoeksartikelen, conferentietoespraken en vooroudergegevens, en om e-mails, Facebookherinneringen, tweets en sms'jes te krijgen. Maar hoe goed die dingen ook zijn, we mogen niet toestaan dat ze de dingen die het belangrijkste zijn opzijschuiven. Hoe droevig zou het niet zijn als de telefoon en de computer met al hun geavanceerde opties de eenvoud van het oprechte gebed tot een liefhebberende Vader in de hemel verdrongen. Laten we net zo snel knielen als dat we sms'en.

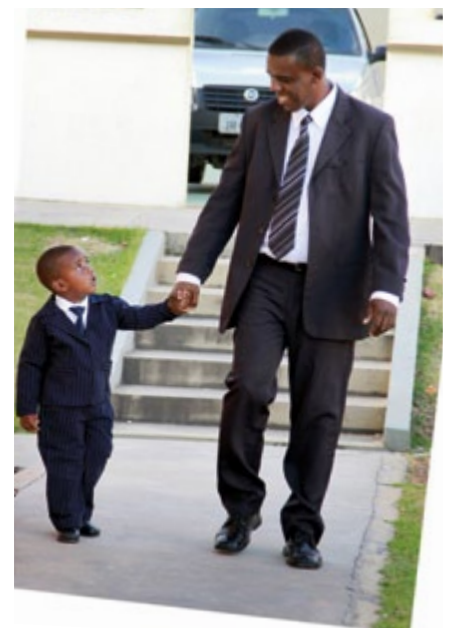
Digitale spelletjes en online kennissen zijn geen blijvende vervanging van echte vrienden die ons een bemoeidigende omhelzing kunnen geven, voor ons bidden en ons welzijn voor ogen hebben. Wat ben ik dankbaar als ik zie dat leden van een quorum, klas of de ZHV zich haasten om elkaar te steunen. In dergelijke situaties begrijp ik beter wat de apostel Paulus bedoelde toen hij zei dat we 'geen vreemdelingen en bijwoners meer [zijn], maar medeburgers der heiligen' (Efeziërs 2:19).

Ik weet dat we het gelukkigst worden als we ons afstemmen op de Heer (zie Alma 37:37) en op de dingen die een blijvende beloning opleveren, in plaats van gedachteloos talloze uren bezig te zijn met statusupdates, het bijhouden van internetcontacten en met katapulten boze vogels op betonnen muren afschieten. Ik spoor ieder van ons aan om de dingen die ons van onze waardevolle tijd beroven te gaan beheersen in plaats van ze toe te staan dat ze vanwege hun verslavende aard óns beheersen.

Om de vrede te hebben waarover de Heiland het heeft (zie Johannes 14:27) moeten we onze tijd wijden aan de zaken die er het meest toe doen. En het zijn de zaken Gods die er het meest toe doen. Communiceren wij in oprecht gebed met God, lezen en bestuderen we dagelijks de Schriften, overpeinzen we wat we hebben gelezen en gevoeld, en passen we de geleerde lessen vervolgens toe, dan komen we nader tot Hem. God belooft ons dat als we ijverig de beste boeken bestuderen, Hij ons 'kennis [zal] geven door zijn Heilige Geest' (LV 121:26; zie ook LV 109:14–15).

Satan zal ons met vermomde afleidingen verleiden om onze tijd verkeerd te gebruiken. Hoewel verleidingen onvermijdelijk zijn, heeft ouderling Quentin L. Cook ons geleerd dat 'heiligen die gehoor geven aan de boodschap van de Heiland niet misleid zullen worden door afleidende en vernietigende bezigheden'. ('Bent u een heilige?', *Liahona*, november 2003, p. 96.) Hiram Page, een van de acht getuigen van het Boek van Mormon, heeft ons een waardevolle les over afleidingen geleerd. Hij had een bepaalde steen en daardoor ontving

Salvador (Brazilië)

hij zogenaamde openbaringen voor de kerk (zie LV 28). Toen Hiram terechtgewezen was, werd de steen naar verluidt tot stof vermalen zodat hij nooit meer als afleiding kon dienen.¹ Ik nodig ons allen uit om te bepalen welke tijdverkwistende afleidingen wij in ons leven hebben die wij figuurlijk tot stof zouden moeten vermalen. We zullen wijs moeten oordelen om ervoor te zorgen dat onze tijdsbesteding evenwichtig is en ruimte biedt aan de Heer, ons gezin, ons werk en opbouwende recreatieve bezigheden. Zoals velen al hebben ontdekt, neemt ons levensgeluk toe als we onze tijd gebruiken om die dingen na te streven die 'deugdzaam, liefelijk, of eerzaam of prijzenswaardig' zijn (Geloofsartikelen 1:13).

De tijd verstrijkt snel met het tikken van de klok. Vandaag zou een goede dag zijn om, terwijl de klok van het sterfelijk leven tikt, te evalueren wat we doen om ons voor te bereiden God te ontmoeten. Ik getuig dat er grote beloningen zijn voor wie in het sterfelijk leven de tijd nemen om zich op de onsterfelijkheid en het eeuwige leven voor te bereiden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. Zie algemene notulen ring Provo Utah, 6 april 1856 Provo-midden (Utah), 6 april 1856, deel 10 (1855–1860), Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City, p. 273: 'Vader [Emer] Harris zei dat de apostel had gezegd dat we tegen de overheden en machten in de hemelse gewesten moeten worstelen. Br. Hiram Page groef een zwarte steen uit de aarde op [en] deed die in zijn zak. Toen hij thuiskwam, keek hij ernaar en zag hij dat er een zin op stond. Zodra hij die op papier overschreef, verscheen de ene zin na de andere, totdat hij zestien pagina's had. Het kwam broeder Joseph ter ore. Iemand vroeg Joseph of het goed was. Hij zei dat hij het niet wist, maar hij had en kreeg de openbaring dat de steen van de duivel was. Daarop werd hij gebroken en tot stof vermalen, en werden de geschriften verbrand. Het was een werk van de machten der duisternis. Amen.'

Ouderling Carl B. Cook
van de Zeventig

Omhoog kijken is beter

Als we, evenals president Monson, geloof oefenen en tot God opkijken voor hulp, zullen we niet overweldigd raken door de lasten in ons leven.

An het eind van een bijzonder vermoeiende dag na bijna een week als algemeen autoriteit had ik een overvolle tas en hield deze vraag mij bezig: 'Hoe krijg ik dit ooit voor elkaar?' Ik verliet het kantoor van de Zeventig en stapte in de lift van het kantoorgebouw van de kerk. Toen de lift naar beneden ging, stond ik met gebogen hoofd en staarde naar de vloer.

De deur ging open en iemand stapte naar binnen, maar ik keek niet op. Terwijl de deur weer dichtging, hoorde ik iemand vragen: 'Wat zie je daar beneden?' Ik herkende die stem — het was president Thomas S. Monson.

Snel keek ik omhoog en antwoordde: 'O, niets.' (Ik weet zeker dat dit slimme antwoord het vertrouwen in mijn capaciteiten vergrootte!)

Maar hij had mijn verslagen blik en mijn zware tas gezien. Hij glimlachte en terwijl hij omhoog wees adviseerde hij mij liefdevol: 'Omhoog kijken is beter.' Terwijl we samen een verdieping verder naar beneden gingen, vertelde hij opgewekt dat hij op weg was naar de tempel. Toen hij afscheid nam, raakten zijn woorden opnieuw mijn hart: 'Denk eraan, omhoog kijken is beter.'

We gingen uit elkaar en er schoot mij een tekst in gedachten: 'Geloof in God; geloof dat Hij bestaat (...) gelooft dat Hij alle wijsheid en macht bezit, zowel in de hemel als op aarde.'¹ Terwijl ik nadacht over de macht van onze hemelse Vader en Jezus Christus vond ik de troost die ik vergeefs op de vloer van die lift had gezocht.

Sindsdien heb ik over deze ervaring en de rol van profeten nagedacht. Ik was belast en had mijn hoofd gebogen. Terwijl de profeet sprak, keek ik hem aan. Hij verlegde mijn blik zodat ik naar God opkeek, bij wie ik genezen en versterkt kon worden door de verzoening van Christus. Dat doen profeten voor ons. Ze leiden ons tot God.²

Ik getuig dat president Monson niet alleen een profeet, ziener en openbaarder is, maar dat hij ook een geweldig voorbeeld is in het beginsel van omhoog kijken. Als er iemand is die zich belast zou mogen voelen wegens zijn zware taken, dan is hij het wel. In plaats daarvan oefent hij veel geloof en is vol optimisme, wijsheid en liefde voor anderen. Zijn houding is er een van 'ik kan het doen' en 'ik zal het doen'. Hij vertrouwt op de Heer en rekt op zijn kracht, en de Heer zegent hem.

Door mijn ervaringen heb ik geleerd dat, als we geloof oefenen en tot God opkijken voor hulp, we evenals president Monson niet overweldigd zullen raken door de lasten in ons leven. We zullen ons niet incapabel voelen om te doen waartoe we geroepen zijn of wat we moeten doen. We zullen kracht krijgen en er zal vrede en vreugde in ons leven komen.³ We zullen tot het besef komen dat het meeste waar we ons zorgen over maken niet van eeuwig belang is. En als het dat wel is, zal de Heer ons helpen. Maar we moeten het geloof hebben om omhoog te kijken en de moed om zijn aanwijzingen te volgen.

Waarom is het moeilijk om voortdurend omhoog te kijken? Misschien ontbreekt het ons aan het geloof dat zoiets simpels een oplossing voor onze problemen kan zijn. Toen de kinderen van Israël door giftige slangen gebeten werden, kreeg Mozes het gebod om een koperen slang op een paal te zetten. De koperen slang was een symbool voor Christus. Wie op aanwijzing van de profeet opkeken naar de slang, werden genezen.⁴ Maar vele anderen keken niet op en gingen verloren.⁵

Alma was van mening dat de reden dat de Israëlieten niet naar de slang opkeken, was dat zij niet geloofden dat ze daardoor genezen zouden worden. Alma's woorden zijn nu nog van betekenis:

'O mijn broeders, indien gij kondt worden genezen louter door uw ogen op te slaan om te worden genezen, zoudt gij dan niet snel kijken, of zoudt gij liever uw hart in ongeloof verstokken en traag zijn (...) ?

'Zo ja, dan wee u; maar zo neen, slaat dan uw ogen op en begint te geloven in de Zoon van God, dat Hij zal komen om zijn volk te verlossen,

en dat Hij zal lijden en sterven om [onze] zonden te verzoenen; en dat Hij wederom uit de doden zal opstaan.⁶

De aanmoediging van president Monson om omhoog te kijken, is een gelijkenis voor denken aan Christus. Als we aan Hem denken en op zijn macht vertrouwen, ontvangen we kracht door zijn verzoening. Hierdoor kunnen we verlichting ontvangen van onze zorgen, lasten en lijden. Hierdoor kunnen we vergeving ontvangen en genezen van de pijn van onze zonden. Hierdoor kunnen we geloof en kracht ontvangen om alle dingen te verdragen.⁷

Onlangs woonden mijn vrouw en ik een vrouwenconferentie in Zuid-Afrika bij. Toen we hadden geluisterd naar een paar inspirerende toespraken over de verzoening toepassen in ons leven, vroeg de ZHV-presidente of we allemaal naar buiten wilden komen. We kregen allemaal een heliumballon. Ze legde uit dat de ballon alle lasten, beproevingen en moeilijkheden in ons leven voorstelde. Ze telde tot drie en toen lieten we onze ballonnen, onze 'lasten', los. Terwijl we omhoog keken en onze ballonnen zagen wegzweven, hoorden we 'ahhh'. Die eenvoudige handeling, het loslaten van onze ballon, herinnerde ons ook weer mooi aan de onbeschrijflijke vreugde die

ons deel wordt als we omhoog kijken en aan Christus denken.

In tegenstelling tot het loslaten van een heliumballon is geestelijk omhoog kijken geen eenmalige gebeurtenis. In het avondmaalsgebed horen we dat we Hem altijd indachtig moeten zijn en zijn geboden moeten onderhouden, opdat we zijn Geest iedere dag bij ons mogen hebben om ons te leiden.⁸

Toen de kinderen van Israël door de wildernis doolden, leidde de Heer hun elke dag als zij tot Hem opkeken voor aanwijzingen. In Exodus lezen we: 'De Here ging voor hen uit, des daags in een wolkkolom om hen te leiden op de weg, en des nachts in een vuurkolom om hun voor te lichten.'⁹ Zijn leiding was constant, en ik getuig nederig dat de Heer hetzelfde voor ons kan doen.

Dus hoe leidt Hij ons nu? Door profeten, apostelen en priesterschapsleiders en door gevoelens die we krijgen als we ons hart en onze ziel in gebed voor onze hemelse Vader hebben uitgestort. Hij leidt ons als we de dingen van de wereld achter ons laten, ons bekeren en veranderen. Hij leidt ons als we zijn geboden onderhouden en proberen meer op Hem te lijken. En Hij leidt ons door de Heilige Geest.¹⁰

Om die leiding op onze levensweg te krijgen en voortdurend het gezelschap van de Heilige Geest te genieten, moeten we oren hebben die horen en ogen die zien, beide omhoog gericht.¹¹ We moeten handelen naar de aanwijzingen die we ontvangen. We moeten omhoog kijken en een stapje omhoog doen. En als we dat doen, voelen we ons prettiger, want God wil graag dat we gelukkig zijn.

Wij zijn kinderen van onze hemelse Vader. Hij wil in ons leven aanwezig zijn, ons zegenen en helpen. Hij zal onze wonden genezen, onze tranen drogen en ons op ons pad terug naar Hem helpen. Als we naar Hem opkijken, leidt Hij ons.

De Heer is mijn Licht; waarom dan gevreesd?

Nabij mij, heel dicht, is Hij door zijn Geest. (...)

Hij is mijn vreugd en gezang.

Hij leidt (...) steeds mijn gang.¹²

Ik getuig dat zonden vergeven worden en lasten verlicht als we opzien tot Christus. 'Laten wij Hem indachtig zijn (...) en het hoofd niet laten hangen'¹³, want zoals president Monson zei: 'Omhoog kijken is beter.'

Ik getuig dat Jezus onze Heiland en Verlosser is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mosiah 4:9.
2. Zie 2 Nephi 25:23, 26.
3. Zie Mosiah 24:15.
4. Zie Numeri 21:8-9.
5. Zie 1 Nephi 17:41.
6. Alma 33:21-22; zie ook de verzen 19-20.
7. Zie Alma 36:3, 17-21; 3 Nephi 9:13.
8. Zie Leer en Verbonden 20:77.
9. Exodus 13:21.
10. Zie 2 Nephi 9:52; 31:13; Leer en Verbonden 121:46.
11. Zie Spreuken 20:12.
12. 'De Heer is mijn Licht', lofzang 57.
13. 2 Nephi 10:20.

Ouderling LeGrand R. Curtis jr.
van de Zeventig

Verlossing

Door Christus veranderen mensen hun leven en ervaren zij wat verlossing betekent.

De Heer Jezus Christus wordt met verschillende namen of titels aangeduid. Die namen geven ons inzicht in verschillende aspecten van het zoenoffer van de Heer. Neem de titel 'Bevrijder' of 'Redder' bijvoorbeeld. We beseffen allemaal wel wat het betekent om ergens van gered of bevrijd te worden. Toen mijn zus en ik eens als kinderen in een bootje op een rivier speelden, kwamen we dwaas genoeg in onveilige wateren terecht. We werden stroomafwaarts meegevoerd naar onbekende gevaren. We riepen het uit en onze vader schoot ons te hulp, en redde ons van de gevaren van de rivier. Als ik aan redding denk, denk ik aan dat voorval.

De titel 'Losser' of 'Verlosser' is eveneens veelzeggend. 'Lossen' betekent onder meer kopen of afkopen. In juridische zin wordt een huis of stuk grond afbetaald en vrijgekocht door de hypotheek of andere schuld die erop rust af te lossen. In de tijd van het Oude Testament voorzag de wet van Mozes in verschillende manieren waarop slaven en bezittingen met geld vrijgekocht, of gelost, konden worden (zie Leviticus 25:29-32, 48-55).

Een bekend voorbeeld van het woord *verlossen* in het Oude Testament gaat over de bevrijding van de kinderen van Israël uit hun

knechtschap in Egypte. Na die bevrijding hield Mozes hen voor: 'Omdat de Here u liefhad (...), heeft [Hij] u met een sterke hand uitgeleid en u verlost uit het diensthuis, uit de macht van Farao, de koning van Egypte' (Deuteronomium 7:8).

Het thema dat Jehova het volk van Israël uit knechtschap verlost, keert vele malen in de Schriften terug. Dat gebeurt vaak om het volk te herinneren aan de goedheid van de Heer toen Hij de kinderen Israël uit de handen van de Egyptenaren bevrijdde. Maar dat gebeurt ook om hen te leren dat er een andere, belangrijkere, verlossing voor Israël in het verschiet lag. Lehi verklaarde: 'En de Messias komt in de volheid des tijds om de mensenkinderen te verlossen van de val' (2 Nephi 2:26).

De psalmist schreef: 'Maar God zal mijn leven verlossen uit de macht van het dodenrijk' (Psalmen 49:16).

De Heer verklaarde bij monde van Jesaja: 'Ik vaag uw overtredingen weg als een nevel en uw zonden als een wolk; keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost' (Jesaja 44:22).

De verlossing waar deze drie Schriftteksten op doelen, is uiteraard de verzoening van Jezus Christus. Ja, onze liefdevolle God biedt ons 'veel verlossing' aan (Psalmen 130:7).

Anders dan de lossing onder de wet van Mozes of in de juridische regelingen van tegenwoordig, worden wij volgens die verlossing 'niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, (...) vrijgekocht' (1 Petrus 1:18). 'In [Christus] hebben wij de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdom zijner genade' (Efeziërs 1:7). President Taylor leerde dat met het zoenoffer van de Verlosser 'de schuld is afgelost; de verlossing is een feit, het verbond is vervuld, de gerechtigheid is bevredigd, de wil van God is uitgevoerd, en alle macht is in handen van de Zoon van God gegeven'. (*Leringen van kerkpresidenten: John Taylor* [2001], pp. 44).

Die verlossing houdt onder meer de overwinning van de lichamelijke dood voor alle kinderen van God in. Dat wil zeggen dat de stoffelijke dood is overwonnen en iedereen zal opstaan. Een ander aspect van deze verlossing door Christus is de overwinning op de geestelijke dood. Door zijn lijden en dood voldeed Christus de prijs van de zonden van alle mensen op voorwaarde van ieders bekering.

Als wij ons dus bekeren, kunnen wij vergeving van onze zonden ontvangen omdat onze Verlosser de losprijs heeft betaald. Dat is goed nieuws voor ons allemaal, 'want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods' (Romeinen 3:23). Zij die ver van de paden der gerechtigheid zijn afgedwaald, hebben deze verlossing heel hard nodig, en maken er na hun volledige bekering ook aanspraak op. Maar zij die altijd een goed leven hebben nagestreefd, hebben deze verlossing evenzeer hard nodig, want niemand kan zonder Christus' hulp tot de Vader komen. Deze liefdevolle verlossing zorgt er dus voor dat de wetten van gerechtigheid en barmhartigheid worden vervuld voor allen die zich bekeren en Christus volgen.

*Hoe groots, hoe heerlijk, hoe volmaakt
het heilsplan, ons verleend;
genade en gerechtigheid
zijn thans in liefde vereend!*
(‘Hoe groot de wijsheid’, *lofzang* 131.)

President Boyd K. Packer heeft gezegd: ‘Er is een Verlosser, een Middelaar, die gewillig en in staat is om

de eisen der gerechtigheid te bevredigen en barmhartigheid te verlenen aan de boetvaardigen.’ (‘The Mediator’, *Ensign*, mei 1977, p. 56.)

De Schriften, andere boeken en het leven zelf staan bol van verhalen over verlossing. Door Christus veranderen mensen hun leven en ervaren zij wat verlossing betekent. Die verhalen van verlossing spreken mij aan.

Ik heb een vriend die in zijn jeugd de leringen van de kerk vaarwel zei. Als jongvolwassene beseftte hij wat hij miste door het evangelie niet na te leven. Hij bekeerde zich en streefde daarna een rechtschapen levenswandel na. Op een dag, jaren nadat we als jongeren met elkaar omgingen, trof ik hem aan in de tempel. Het evangelielicht straalde in zijn ogen, en ik kon merken dat hij een trouw lid van de kerk was die het evangelie volledig wilde naleven. Zijn verhaal is er een van verlossing.

Ik hield eens een doopgesprek met een vrouw die een zeer ernstige zonde had begaan. Tijdens het gesprek vroeg ik of ze begreep dat ze nooit meer in die zonde mocht vervallen. Vol emotie in haar ogen

en in haar stem zei ze: ‘O president, ik wil die zonde nooit meer begaan. Daarom laat ik me ook dopen — om de gevolgen van die vreselijke zonde uit te wissen.’ Haar verhaal is er een van verlossing.

Ik heb de laatste jaren op ringconferenties en andere bijeenkomsten die ik bezocht de oproep van president Thomas S. Monson aangehaald om de minderactieve leden van de kerk de reddende hand toe te steken. Op een van die ringconferenties vertelde ik een verhaal over een minderactief lid dat weer helemaal actief werd nadat zijn bisschop en andere leiders hem thuis hadden bezocht, hem vertelden dat hij nodig was en hem een roeping in de wijk gaven. De man in het verhaal aanvaardde die roeping niet alleen, maar veranderde ook zijn leven en gewoonten en werd volledig actief in de kerk.

Een vriend van me zat in de zaal toen ik dat verhaal vertelde. Ik zag zijn gezicht tijdens het verhaal gaandeweg veranderen. De volgende dag legde hij me in een e-mail uit dat zijn emotionele reactie op het verhaal kwam omdat zijn schoonvader vrijwel net zo tot de kerk was teruggekeerd. Hij schreef me dat een soortgelijk bezoek door een bisschop en een uitnodiging om in de kerk te dienen zijn schoonvader had aangezet om zijn leven en getuigenis onder de loep te nemen, zijn leven drastisch te veranderen en de roeping te aanvaarden. Die geheractiveerde man heeft nu 88 nakomelingen die actief zijn in de kerk.

Op een bijeenkomst enkele dagen later vertelde ik beide verhalen. De volgende dag kreeg ik weer een e-mail, die begon met: ‘Dat lijkt wel op het verhaal van mijn vader.’ Die e-mail kwam van een ringpresident. Hij vertelde dat zijn vader een roeping in de kerk kreeg aangeboden ook al was hij

al een tijd minderactief en had hij een paar minder goede gewoonten. Hij ging op de uitnodiging in en bekeerde zich gaandeweg. Uiteindelijk is hij als ringpresident en zendingspresident werkzaam geweest, en legde hij het fundament voor zijn nageslacht om trouwe leden van de kerk te worden.

Een paar weken later vertelde ik alle drie de verhalen op een andere ringconferentie. Na de bijeenkomst kwam er een man naar me toe die zei dat dit *niet* op zijn vaders verhaal leek, maar op *zijn* verhaal. Hij sprak over de gebeurtenissen die hem tot bekeering hadden aangezet en ten volle tot de kerk doen terugkeren. En zo ging dat maar door. Bij elke herhaalde oproep om de minderactieve leden de reddende hand toe te steken, zag en hoorde ik verhaal na verhaal van mensen die gehoor hadden gegeven aan de uitnodiging om terug te keren en hun leven te veranderen. Ik hoorde verhaal na verhaal van verlossing.

Hoewel we de Verlosser nooit kunnen terugbetalen wat Hij voor ons heeft betaald, vraagt het verlossingsplan dat we ernaar streven ons volledig te bekeren en de wil van God te doen. De apostel Orson F. Whitney schreef:

*‘Redder, Verlosser van mijn ziel,
wiens machtige hand mij genezing
schonk,
door wiens wonderbare macht ik op
kon staan
en uit mijn bittere beker het zoete dronk!
Woorden van dankbaarheid schieten
mij tekort,
o, genadige God van Israël.*

*Nooit kan ik u terugbetalen, Heer,
maar U liefhebben kan ik wel. Uw
zuivere woord
heeft mij steeds blijdschap
gebracht,
mijn vreugde bij dag, mijn droom
in de nacht.
Laat het blijvend aan mijn lippen
ontvlieden,
en laat in mijn ganse leven uw wil
geschieden.
(‘Savior, Redeemer of My Soul’,
Hymns, nr. 112)*

Ik getuig van de kracht van Christus’ verzoening. Als wij ons bekeren en tot Hem komen, kunnen wij alle zegeningen van het eeuwige leven ontvangen. Dat wij dat zullen doen, en zo ons eigen verhaal van verlossing ontvangen, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De goddelijke gave van bekering

Alleen door bekering krijgen we toegang tot de verzoenende genade van Jezus Christus.

In het Boek van Mormon wordt een man beschreven die Nehor heette. Het is makkelijk te begrijpen waarom Mormon het belangrijk vond in zijn samenvatting van duizend jaar aan Nephitische verslagen om er iets over deze man en de blijvende uitwerking van zijn leer in op te nemen. Mormon wilde ons waarschuwen, want hij wist dat die filosofie weer in onze tijd zou opduiken.

Nehor verscheen ongeveer negentig jaar vóór de geboorte van Christus ten tonele. Hij leerde ‘dat het gehele mensdom ten laatsten dage behouden zou worden (...); want de Heer had alle mensen geschapen en Hij had ook alle mensen verlost; en uiteindelijk zouden alle mensen het eeuwige leven hebben’ (Alma 1:4).

Ongeveer vijftien jaar later begaf Korihor zich onder de Nephieten. Hij predikte en versterkte de leer van Nehor. In het Boek van Mormon staat: ‘hij was een antichrist, want hij begon tot het volk te prediken tegen de profetieën (...) aangaande de komst van Christus’ (Alma 30:6). Korihors prediking hield in dat ‘er geen verzoening voor de zonden van de mens kon worden gedaan, maar dat het ieder

mens in dit leven verging naargelang de beheersing van het schepsel; dat het daarom ieder mens wel ging naargelang zijn vaardigheid, en dat ieder mens overwon naargelang zijn capaciteit; en dat wat een mens ook deed, het geen misdaad was’ (Alma 30:17). Deze valse profeten en hun volgelingen ‘geloofden niet in bekering van hun zonden’ (Alma 15:15).

Net als in de dagen van Nehor en Korihor leven wij in een tijd kort voor de komst van Jezus Christus — in ons geval de voorbereidingstijd op zijn wederkomst. En ook in onze tijd wordt de boodschap van bekering vaak niet gewaardeerd. Sommigen betuigen dat als God bestaat, Hij ons geen werkelijke eisen oplegt (zie Alma 18:5). Anderen houden tegenwoordig vol dat een liefhebbende God alle zonden vergeeft na een eenvoudige belijdenis, of als er werkelijk straf voor zonde bestaat dat ‘God ons met enkele striemen [zal] slaan, en ten slotte zullen wij het heil verkrijgen in het koninkrijk Gods’ (2 Nephi 28:8). Anderen ontkennen net als Korihor het bestaan van Christus en van zonde. Hun leer is dat waarden, normen en zelfs waarheid allemaal

relatief zijn. Dus wat iemand ook meent dat juist is voor hem of haar, kan niet door anderen als verkeerd of zondig worden gezien.

Op het eerste gezicht lijken dergelijke filosofieën aantrekkelijk omdat ze ons toestaan ons over te geven aan elke lust of verlangen, zonder dat we ons zorgen hoeven te maken om de consequenties. Maar we kunnen met de leer van Nehor en Korihor alles wegedeneren en rechtvaardigen. Als profeten dan bekering komen prediken, zijn zij de ‘spelbrekers’. Maar in werkelijkheid, zou de profetische oproep vol vreugde ontvangen moeten worden. Zonder bekering is er geen ware vooruitgang of verbetering in het leven. Doen alsof er geen zonde is, doet niets af aan de last en pijn ervan. Lijden vanwege zonde brengt op zich geen verbetering teweeg. Uitsluitend bekering leidt tot de zonnige plateaus van een beter leven. En uiteraard krijgen we uitsluitend door bekering toegang tot de verzoenende genade van Jezus Christus en het heil. Bekering is een goddelijke gave, en we zouden een glimlach op ons gezicht moeten hebben als we erover praten. Het leidt ons naar vrijheid, vertrouwen en gemoedsrust. In plaats van de spelbreker te zijn, is de gave van bekering juist een aanleiding tot ware vreugde.

Bekering is uitsluitend mogelijk dankzij de verzoening van Jezus Christus. Het is zijn oneindige offer dat ‘de mensen de middelen verschaft waardoor zij geloof tot bekering kunnen hebben’ (Alma 34:15). Bekering is de noodzakelijke voorwaarde, en de genade van Christus is de kracht waardoor ‘de barmhartigheid de eisen der gerechtigheid bevredigen’ kan (Alma 34:16). Wij getuigen:

‘Wij weten dat rechtvaardiging [oftewel vergeving van zonde] door de genade van onze Heer en Heiland

Jezus Christus juist en waar is;

'en wij weten ook dat heiliging door de genade van onze Heer en Heiland Jezus Christus juist en waar is, voor allen die God met al hun macht, verstand en kracht liefhebben en dienen' (LV 20:30–31).

Bekering is een uitgebreid onderwerp, maar vandaag wil ik slechts vijf aspecten van dit fundamentele evangeliebeginsel noemen die hopelijk nuttig zijn.

Ten eerste is de uitnodiging tot bekering een uiting van liefde. Toen de Heiland 'begon [...] te prediken en te zeggen: want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen' (Matteüs 4:17), was het een boodschap van liefde, een uitnodiging aan allen die ervoor in aanmerking wilden komen om zich in zijn koninkrijk bij Hem te voegen 'en de woorden van het eeuwige leven [te] genieten in deze wereld en het eeuwige leven in de toekomstige wereld' (Mozes 6:59). Als we andere mensen niet uitnodigen om te veranderen, of als we niet van onszelf verlangen dat we ons bekeren, dan schieten we tekort in een fundamentele plicht tegenover elkaar en onszelf. Een toegeeflijke ouder, een tolerante vriend en een bange kerkleider maken zich in werkelijkheid drukker om zichzelf dan om het welzijn en het geluk van hen die zij zouden kunnen helpen. Ja, de oproep tot bekering wordt soms als onverdraagzaam of beledigend gezien, en kan zelfs verontwaardiging opwekken, maar indien geleid door de Geest, is het in werkelijkheid een daad van ware zorgzaamheid (zie LV 121:43–44).

Ten tweede betekent bekering een streven naar verandering. Het zou de spot drijven met het lijden van de Heiland in de hof van Getsemane en aan het kruis als we zouden verwachten dat Hij ons zonder enige inzet

van onze kant zou omtoveren tot engelachtige wezens. In plaats daarvan willen wij dat zijn genade onze uiterste inzet aanvult en beloont (zie 2 Nephi 25:23). Misschien zouden we net zo vurig als we om genade bidden, moeten bidden om de tijd en de kans om hard te werken, te streven en te overwinnen. De Heer lacht beslist degene toe die het oordeel wil ondergaan na een goed leven, die er dag in dag uit vastbesloten aan werkt om zijn zwakheid plaats te laten maken voor kracht. Om ware bekering, ware verandering, te bereiken, moeten we misschien wel meerdere pogingen doen, maar zo'n streven heeft iets zuiverends en heiligends. Goddelijke vergiffenis en genezing stromen zo'n ziel van nature toe, want het is waar: 'deugd bemint deugd; licht hecht zich aan licht; [en] barmhartigheid ontfermt zich over barmhartigheid en maakt aanspraak op het hare' (LV 88:40).

Met bekering kunnen we ons vermogen om de celestiale wet na te leven gestaag vergroten, want wij zien in dat 'wie niet in staat is zich aan de wet van een celestiaal koninkrijk te houden, [...] geen celestiale heerlijkheid [kan] verdragen' (LV 88:22).

Ten derde betekent bekering niet alleen maar dat we zonde opzij zetten, maar dat we ons vast voornemen om gehoorzaam te zijn. In de Bible

Dictionary staat: 'Bekering betekent dat we ons hart en onze wil tot God keren, en dat we afstand doen van de zonde waartoe wij van nature zo geneigd zijn.'¹ Een van de voorbeelden van deze lering in het Boek van Mormon vinden we in de woorden van Alma tot een van zijn zoons:

'Daarom gebied ik u, mijn zoon, in de vreze Gods, u te onthouden van uw ongerechtigheden;

'u tot de Heer te wenden met geheel uw verstand, macht en kracht' (Alma 39:12–13; zie ook Mosiah 7:33; 3 Nephi 20:26; Mormon 9:6).

Om onze wending tot de Heer volledig te maken, moet deze niets minder dan een verbond van gehoorzaamheid aan Hem omvatten. Wij noemen dit verbond vaak het doopverbond, daar we er blijk van geven door ons te laten dopen in water (zie Mosiah 18:10). De doop van de Heiland zelf, dat ons tot voorbeeld diende, bevestigde zijn verbond van gehoorzaamheid aan de Vader. 'Maar hoewel Hij heilig is, toont Hij de mensenkinderen dat Hij Zich naar het vlees verootmoedigt voor de Vader, en getuigt tot de Vader dat Hij Hem gehoorzaam wil zijn in het onderhouden van zijn geboden' (2 Nephi 31:7). Zonder dit verbond blijft bekering onvolledig en verkrijgt men geen vergiffenis van zonden.² Met de gedenkwaardige woorden van professor Noel Reynolds: 'De keuze om zich te bekeren, is al zijn schepen achter zich te verbranden [na het nemen van de beslissing] om voor altijd slechts één pad te zullen volgen, het enige pad dat naar het eeuwige leven voert.'³

Ten vierde vergt bekering serieuze doelgerichtheid en de bereidheid om door te zetten, zelfs als dat pijnlijk is. Pogingen om een lijst met concrete stappen tot bekering op te stellen, kan voor sommigen nuttig zijn, maar

kan ook leiden tot een mechanische afvinkbenadering zonder echt gevoel of verandering. Ware bekering is niet oppervlakkig. De Heer geeft ons twee allesomvattende vereisten: 'Hierdoor zult gij weten of iemand zich van zijn zonden bekeert — zie, hij zal ze belijden en ze verzaken' (LV 58:43).

Belijden en verzaken zijn krachtige denkbeelden. Ze gaan zo veel verder dan een nonchalant 'Ik geef het toe; het spijt me.' Het is een diepgaande, soms kwellende erkenning van dwaling en overtreding tegenover God en de mens. Er gaan vaak verdriet, spijt en bittere tranen gepaard met iemands belijdenis, vooral als zijn of haar daden iemand anders verdriet hebben gedaan — of, erger nog, iemand tot zonde hebben verleid. In deze diepe ellende, deze blik op de dingen zoals ze werkelijk zijn, wordt iemand er net als Alma toe gebracht om uit te roepen: 'O, Jezus, Gij Zone Gods, wees mij, die vol bittere gal is en door de eeuwige ketenen des doods omvangen, genadig!' (Alma 36:18.)

Iemands geloof in de genadige Verlosser en zijn kracht doet potentiële wanhoop omslaan in hoop. Het hart en de verlangens van de persoon veranderen, en de eens zo aantrekkelijke zonde wordt steeds weerzinwekkender. Een vast voornemen om de zonde achter zich te laten en te verzaken, en om zo goed mogelijk de veroorzaakte schade te herstellen, neemt dan vaste vorm aan in dat hernieuwde hart. Dit voornemen rijpt al gauw en wordt een verbond van gehoorzaamheid aan God. Als dat verbond gesloten is, biedt de Heilige Geest als boodschapper van goddelijke genade

verlichting en vergiffenis. Men wordt er dan toe gebracht om met de woorden van Alma te verklaren: 'En o, wat een vreugde, en wat een wonderbaar licht zag ik; ja, mijn ziel werd vervuld met een vreugde die even buitengewoon was als voordien mijn pijn!' (Alma 36:20.)

Wat voor verdriet bekering ook met zich meebrengt, het is altijd veel minder dan het lijden dat nodig is om de eisen van de gerechtigheid voor onopgeloste overtreding te bevredigen. De Heiland heeft weinig gezegd over wat Hij heeft doorstaan om te voldoen aan de vereisten van de gerechtigheid teneinde verzoening te brengen voor onze zonden, maar Hij heeft wel de volgende onthullende uitspraak gedaan:

'Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet behoeven te lijden als zij zich bekeren;

'maar als zij zich niet bekeren, moeten zij lijden zoals Ik;

'welk lijden Mij, ja, God, de grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en naar lichaam en geest deed lijden — en Ik wilde dat Ik de bittere beker niet behoefde te drinken, en kon terugdeinzen' (LV 19:16–18).

Ten vijfde gaat de prijs van bekering, wat die ook zijn moge, verloren in de vreugde van vergiffenis. President Boyd K. Packer heeft in een conferentietoespraak met de titel 'De stralende morgen van vergiffenis' de volgende vergelijking gebruikt:

'In april 1847 leidde Brigham Young de eerste groep pioniers uit Winter Quarters naar het westen. Tezelfdertijd dwalen meer dan twee

en een half duizend kilometer naar het westen de deerniswekkende overlevenden van de Donnergroep over de hellingen van het Sierra Nevadagebergte de Sacramento Valley in.

'Ze waren tijdens de strenge winter vlak onder de top vast komen te zitten in sneeuwstormen. Dat er überhaupt overlevenden waren na de dagen, weken en maanden van honger lijden en onbeschrijflijk lijden, is bijna niet te geloven.

'Onder hen bevond zich de vijftienjarige John Breen. Op 24 april kwam hij 's avonds bij de boerderij van de familie Johnson aan. Jaren later schreef John:

“Het duister was al lang ingevallen toen we de boerderij van de familie Johnson bereikten, dus de eerste keer dat ik die zag, was vroeg in de ochtend. Het was mooi weer, de grond was bedekt met groen gras, de vogels zongen in de toppen van de bomen, en de reis was voorbij. Ik kon nauwelijks geloven dat ik nog leefde.

'Het tafereel dat ik die ochtend zag, lijkt als een foto in mijn geheugen geprent te zijn. De meeste voorvallen ben ik vergeten, maar ik zie altijd nog het kamp bij de boerderij van Johnson voor me.”

President Packer vervolgde: 'Aanvankelijk verbaasde zijn uitspraak “de meeste voorvallen ben ik vergeten” me. Hoe kon hij nou maanden van onuitsprekelijk lijden en verdriet vergeten? Hoe was die wrede, donkere winter nu te vervangen door een stralende morgen?

'Toen ik er langer over nadacht, besloot ik dat het helemaal niet zo verbazend was. Ik had soortgelijke ontwikkelingen gezien in mensen die ik ken. Ik heb mensen gezien die een lange winter vol schuldgevoel en geestelijke honger hadden doorgeemaakt, zien opbloeien op een morgen

van vergeving. Toen die morgen aanbak, leerden ze het volgende:

“Wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan” [LV 58:42].⁴

Ik spreek dankbaar mijn erkenning en getuigenis van het onbevattelijke lijden, de dood en de opstanding van onze Heer uit ‘die [...] de mogelijkheid van bekering teweeg[brengen]’ (Helaman 14:18). De goddelijke gave van bekering is de sleutel tot geluk in dit leven en in het hiernamaals. Met de woorden van de Heiland, en in grote nederigheid en liefde, nodig ik allen uit: ‘Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen’ (Matteüs 4:17). Ik weet dat u nu en voor altijd vreugde zult vinden als u die uitnodiging aanneemt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Bible Dictionary, ‘Repentance.’
2. In het Boek van Mormon is geregeld sprake van ‘dopen tot bekering’ (zie Mosiah 26:22; Alma 5:62; 6:2; 7:14; 8:10; 9:27; 48:19; 49:30; Helaman 3:24; 5:17, 19; 3 Nephi 1:23; 7:24–26; Moroni 8:11). Johannes de Doper gebruikte diezelfde bewoordingen (zie Matteüs 3:11), en Paulus had het over ‘een doop van bekering’ (Handelingen 19:4). De zinsnede komt ook in de Leer en Verbonden voor (zie LV 35:5; 107:20). ‘Doo van of tot bekering’ verwijst eenvoudigweg naar het feit dat de doop met het bijbehorende verbond van gehoorzaamheid de deksteen van de bekering is. Met een volledige bekering, inclusief de doop, komt men in aanmerking voor de oplegging van handen voor de gave van de Heilige Geest, en door die Heilige Geest komt de doop van de Geest (zie Johannes 3:5) en vergeving van zonden: ‘Want de poort waardoor gij moet binnengaan, is bekering en doop met water; en dan komt de vergeving van uw zonden door vuur en door de Heilige Geest’ (2 Nephi 31:17).
3. Noel B. Reynolds, ‘The True Points of My Doctrine’, *Journal of Book of Mormon Studies*, deel 5, nr. 2 (1996): p. 35; cursivering toegevoegd.
4. Boyd K. Packer, Conference Report, oktober 1995, p. 21; zie ook ‘De stralende morgen van vergiffenis’, *De Ster*, januari 1996, p. 17.

Ouderling L. Tom Perry
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De volmaakte liefde drijft de vrees uit

Als u gehoor geeft aan de aansporingen om anderen over het herstelde evangelie van Jezus Christus te vertellen, zult u een geest van liefde en moed bij u hebben.

President Monson, we zijn uitermate blij met de aangekondigde tempels. Dat is in het bijzonder het geval voor mijn vele, vele verwanten in de staat Wyoming.

Als er ergens een nieuwe tempel is gebouwd, doet de kerk iets dat vrij gebruikelijk is in de Verenigde Staten en Canada — dan houden we open dagen. Gedurende de weken vlak voor de inwijding van de nieuwe tempel staan de deuren open en nodigen we plaatselijke overheidsfunctionarissen, godsdienstige leiders, plaatselijke leden van de kerk en andere mensen uit om de nieuwe tempel te bezichtigen.

Dat zijn prachtige gelegenheden om mensen die onze kerk niet kennen iets meer over de kerk te vertellen. Bijna iedereen die een nieuwe tempel bezoekt, is onder de indruk van het prachtige gebouw. Ze zijn onder de indruk van het vakmanschap en de gedetailleerde afwerking van alles in een tempel. En veel bezoekers voelen iets unieks en bijzonders als ze worden rondgeleid door de tempel die nog niet is ingewijd. Dat zijn veel voorkomende reacties van bezoekers

aan onze open dagen, maar het zijn niet de meest voorkomende reacties. Wat vooral indruk op de meeste bezoekers maakt, zijn de leden van de kerk die zij tijdens de open dagen ontmoeten. Ze vertrekken met een bijzondere indruk van hun gastheren of gastvrouwen, de heiligen der laatste dagen.

De kerk krijgt momenteel wereldwijd meer aandacht dan ooit tevoren. De media schrijven of spreken bijna dagelijks over de kerk en haar vele activiteiten. Veel prominente nieuwsmedia in de Verenigde Staten spreken geregeld over de kerk en haar leden. En die berichtgevingen verspreiden zich over de hele wereld.

De kerk krijgt ook veel aandacht op het internet, dat, zoals u weet, de hedendaagse informatieverspreiding op een drastische manier heeft veranderd. Op ieder uur van de dag wordt er over de hele wereld op internet over de kerk en haar leringen gesproken — op blogs en sociale netwerken, door mensen die nog nooit voor een krant of tijdschrift hebben geschreven. Ze maken video's en laten die online zien. Dat zijn gewone mensen

— leden van onze kerk en andere geloofsrichtingen — die over De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen spreken.

Door de veranderingen in de manier waarop we communiceren, staan wij als ‘mormonen’ nu meer dan ooit in de belangstelling. Maar de kerk blijft groeien en vooruitgang maken. Steeds meer mensen hebben leden van de kerk als burens en vrienden, en er zijn steeds meer prominente leden van de kerk in de overheid, het zakenleven, de amusementswereld, het onderwijs en op andere plekken. Zelfs mensen die geen lid van de kerk zijn hebben dat in de gaten, en ze vragen zich af wat er aan de hand is. Het is geweldig dat zoveel mensen zich nu bewust zijn van de kerk en de heiligen der laatste dagen.

Hoewel de kerk nu zichtbaarder aanwezig is, zijn er nog steeds mensen die de kerk niet begrijpen. Sommige mensen hebben geleerd om achterdochtig te zijn en er negatieve vooroordelen over de kerk op na te houden zonder zich af te vragen of de bron daarvan wel betrouwbaar is. Er is ook veel onjuiste informatie en verwarring over de kerk en waar zij voor staat. Dat is al zo sinds de tijd van de profeet Joseph Smith.

Joseph Smith schreef zijn geschiedenis gedeeltelijk ‘teneinde de

publieke opinie recht te zetten en allen die waarheid zoeken de feiten voor te leggen’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:1). Het is waar dat er altijd mensen zullen zijn die de waarheid willen verdraaien en opzettelijk de leringen van de kerk verkeerd willen voorstellen. Maar de meeste mensen met vragen over de kerk willen gewoon meer informatie. Deze onbevooroordeelde mensen zijn oprecht nieuwsgierig naar ons.

De toenemende zichtbaarheid en reputatie van de kerk zijn opmerkelijke mogelijkheden voor ons als lid. Wij kunnen ertoe bijdragen om ‘de publieke opinie recht te zetten’ en verkeerde informatie te corrigeren als we verkeerd worden afgeschilderd. Maar wat nog belangrijker is, we kunnen uitleggen wie we zijn.

Er zijn verscheidene dingen die we kunnen doen — die u kunt doen — om toe te lichten waar de kerk voor staat. Als we dat doen met dezelfde geest en als we ons op dezelfde manier gedragen als wanneer we gastheer of gastvrouw tijdens de open dagen van een tempel zijn, zullen onze vrienden en kennissen ons beter gaan begrijpen. Dan zal hun wantrouwen wegebben, dan zullen hun vooroordelen verdwijnen en zullen ze de kerk gaan begrijpen zoals die werkelijk is.

Ik wil u graag enkele ideeën geven hoe we dat kunnen doen.

Ten eerste moeten we onbevreesd over Jezus Christus spreken. We willen anderen laten weten dat we geloven dat Hij de spil van de menselijke geschiedenis is. Zijn leven en leringen zijn de kern van de Bijbel en de andere boeken die wij als heilige Schriftuur aanvaarden. Het Oude Testament is de voorbode van de aardse zending van Christus. Het Nieuwe Testament beschrijft zijn aardse bediening. Het Boek van Mormon is eveneens een testament van zijn aardse bediening. Hij kwam op aarde om zijn evangelie te verkondigen als grondslag voor de hele mensheid, zodat al Gods kinderen zijn leringen kunnen begrijpen en navolgen. Vervolgens gaf Hij zijn leven en werd onze Heiland en Verlosser. Alleen door Jezus Christus kunnen we het eeuwig heil ontvangen. Daarom geloven we dat Hij de spil van de menselijke geschiedenis is. Onze eeuwige bestemming ligt altijd in zijn handen. Het is iets geweldigs om in Hem te geloven en Hem als onze Heiland, Heer en Meester te aanvaarden.

Wij geloven ook dat het alleen door Christus mogelijk is om de ultieme voldoening, hoop en gelukzaligheid te ontvangen — zowel in dit leven als in de eeuwigheid. In het Boek van

Mormon staat nadrukkelijk deze leer: 'Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen. Welnu, indien gij voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben' (2 Nephi 31:20).

Wij verklaren ons geloof in Jezus Christus en aanvaarden Hem als onze Heiland. Hij zal ons zegenen en leiden bij alles wat wij doen. Hij zal ons sterken in onze werkzaamheden in het sterfelijk leven en ons in moeilijke tijden gemoedsrust geven. Leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen leven vol geloof in Hem van wie deze kerk is.

Ten tweede moeten we een rechtschapen voorbeeld zijn. Nadat we van ons geloof hebben getuigd, moeten we de raad in 1 Timoteüs 4:12 opvolgen: 'Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid.'

De Heiland heeft gezegd hoe belangrijk het is om een voorbeeld van ons geloof te zijn. Hij zei: 'Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken' (Matteüs 5:16).

Ons leven moet een voorbeeld van goedheid en deugzaamheid zijn in navolging van zijn voorbeeld. Door onze goede werken bewijzen wij de Heiland en zijn kerk eer. Als u goede werken verricht en eerbare en rechtschapen mensen bent, zal het licht van Christus in uw leven weerspiegeld worden.

Praat vervolgens over de kerk. In het dagelijks leven worden we gezegend met veel mogelijkheden om anderen over ons geloof te vertellen. Als onze persoonlijke en zakelijke

contacten naar onze geloofsovertuiging informeren, is dat een uitnodiging om ze te vertellen wie we zijn en waarin we geloven. Of ze nu wel of geen interesse in de kerk hebben, ze willen ons in ieder geval beter leren kennen.

Ik wil u graag aanraden om op hun uitnodiging in te gaan. Uw kennissen nodigen u niet uit om te onderwijzen, te prediken, uit te leggen of te vermanen. Ga een open gesprek met hen aan — vertel iets over uw geloofsovertuiging, maar vraag hen ook naar hun overtuiging. Beoordeel de interesse door de vragen die zij stellen. Als ze veel vragen stellen, beantwoord dan hun vragen. Bedenk dat het beter is dat zij vragen stellen dan dat u uw verhaal doet.

Sommige leden willen hun lidmaatschap in de kerk geheim houden. Daar kunnen ze een reden voor hebben. Ze vinden het misschien niet gepast om over hun geloof te praten. Wellicht zijn ze bang dat ze iets verkeerd zeggen of dat ze een vraag krijgen die ze niet kunnen beantwoorden. Als u dergelijke gedachten hebt, wil ik u het volgende advies geven. Denk eenvoudigweg aan de woorden van Johannes: 'Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit' (1 Johannes 4:18). Als we eenvoudigweg God en onze naasten liefhebben, geldt de belofte dat we onze angst zullen overwinnen.

Als u onlangs op www.mormon.org bent geweest, een website van de kerk voor mensen die iets meer over de kerk willen weten, hebt u leden gezien die informatie over zichzelf geven. Zij maken een online profiel aan waarin ze uitleggen wie zij zijn en waarom hun geloofsovertuiging zo belangrijk voor hen is. Ze zijn open en eerlijk over hun geloof.

We moeten dergelijke gesprekken met christelijke liefde voeren en waarderen. Onze toon, in woord of geschrift, moet respectvol en fatsoenlijk zijn, ongeacht de reactie van anderen. We moeten open, eerlijk en duidelijk zijn in wat we zeggen. We moeten ons niet defensief opstellen of redetwisten.

De apostel Petrus heeft uitgelegd: 'Maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt (zo) ook gijzelf heilig in al uw wandel' (1 Petrus 1:15).

Tegenwoordig vindt onze 'wandel' steeds meer op het internet plaats. We moedigen mensen, jong en oud, aan om het internet en de sociale media te gebruiken om anderen de hand te reiken en over onze godsdienstige overtuiging te vertellen.

Als u het internet gebruikt, komt u wellicht discussies over de kerk tegen. Als u zich door de Geest geïnspireerd voelt, aarzel dan niet om aan die discussies deel te nemen.

De boodschap van het evangelie van Jezus Christus is iets heel anders dan andere onderwerpen waar u met

anderen over praat. In dit informatie-tijdperk is het evangelie de waardevolste informatie in de hele wereld. Er bestaat geen twijfel over de waarde ervan. Het is een kostbare parel (zie Matteüs 13:46).

Als we over de kerk spreken, laten we de zaken dan niet beter voorstellen dan ze zijn. We hoeven onze boodschap niet aan te dikken. We moeten de boodschap eerlijk en open overbrengen. Als wij de communicatiekanalen openzetten, zal het herstelde evangelie van Jezus Christus zichzelf bewijzen aan de mensen die zijn voorbereid om het te ontvangen.

Er is soms een groot verschil tussen de manier waarop wij de kerk van binnenuit ervaren en de manier waarop anderen er van buitenaf tegenaan kijken. Dat is de belangrijkste reden dat we open dagen houden voordat een nieuwe tempel wordt ingewijd. De leden die bij de open dagen helpen, proberen eenvoudigweg anderen duidelijk te maken hoe zij de kerk van binnenuit zien. Zij beschouwen de kerk als een wonderbaar werk, zelfs een wonder, en dat willen ze anderen ook laten weten. Ik verzoek u om dat ook te doen.

Ik beloof u dat als u gehoor geeft aan de aansporingen om anderen over het herstelde evangelie van Jezus Christus te vertellen, u een geest van liefde en moed bij u zult hebben, want 'de volmaakte liefde drijft de vrees uit' (1 Johannes 4:18).

Dit is een tijdperk met steeds meer mogelijkheden om anderen over het evangelie van Jezus Christus te vertellen. Mogen wij ons voorbereiden en gebruikmaken van de mogelijkheden die ons gegeven worden om het evangelie te verkondigen. Dat bid ik nederig in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Moedig doen wij mee

Van iedere man, jong en oud, die het priesterschap draagt, vraag ik om een krachtiger en toegewijder stem, (...) een stem voor het goede, een stem voor het evangelie, een stem voor God.

In de geest van die prachtige lofzang en met het krachtige gebed van ouderling Richard G. Hinckley in mijn hart wil ik er vandaag geen doekjes om winden, broeders. Ik richt me ook openhartig tot de jongemannen van de Aäronische priesterschap.

Wanneer we over de grootsheid van Joseph Smiths eerste visioen spreken, gaan we soms voorbij aan de dreigende confrontatie die er pal aan voorafging. Die confrontatie was bedoeld om de jongen te vernietigen als dat kon, maar in elk geval om de openbaring tegen te houden die zou volgen. We praten niet over de tegenstander tenzij dat echt nodig is, en ik praat liever helemaal niet over hem. Maar de ervaring van de jonge Joseph doet ons beseffen wat iedere man, inclusief iedere jongeman, onder u dient te beseffen.

Ten eerste: Satan, Lucifer of de vader der leugen — hoe we hem ook noemen — bestaat echt, het kwaad in eigen persoon. Zijn motieven zijn zonder uitzondering kwaadaardig. Hij stoort zich uitermate aan de verschijning van verlossend licht, aan iedere gedachte aan waarheid. Ten tweede: hij keert zich eeuwigdurend tegen de

liefde van God, de verzoening van Jezus Christus en het werk van vrede en heil. Hij zal er altijd tegen vechten, waar en wanneer hij maar kan. Hij weet dat hij uiteindelijk wordt verslagen en uitgeworpen, maar hij is vastbesloten om zo veel mogelijk anderen mee te sleuren in zijn val.

Wat zijn enkele tactieken van de duivel in deze strijd waarbij het eeuwige leven op het spel staat? De gebeurtenis in het heilige bos is ook hier erg leerzaam. Joseph schreef dat Lucifer in een poging om alles te dwarsbomen wat komen zou 'zo'n verbazingwekkende invloed op mij had, dat mijn tong gebonden werd, zodat ik niet kon spreken'.¹

Zoals president Boyd K. Packer eerder vandaag zei, kan Satan zelf niemand het leven ontnemen. Dat is een van de vele dingen die hij niet kan doen. Maar hij slaagt er kennelijk al aardig in om het werk tegen te houden als hij de tong van de getrouwen kan binden. Broeders, met dat gegeven zoek ik vandaag naar mannen, jong en oud, die deze strijd tussen goed en kwaad belangrijk genoeg vinden om mee te doen en hun stem te laten horen. Wij zijn in oorlog, en

de volgende paar minuten voer ik een eenmanswervingscampagne.

Moet ik een paar noten van 'Moedig doen wij mee' neuriën? Jullie kennen vast de regel: 'Wij zien uit naar nieuwe strijders, neem dat besluit.'² Het mooie van deze oproep tot de strijd is dat we *niet* om mensen vragen die met een geweer schieten of een handgranaat gooien. Nee, wij vragen om een moedig leger dat als wapen 'ieder woord dat uit de mond Gods uitgaat' hanteert.³ Ik ben vandaag op zoek naar zendelingen die hun tong niet vrijwillig laten binden, maar die met de Geest van de Heer en de macht van hun priesterschap hun mond opendoen en wonderen spreken. Met dergelijke taal, leerden de broeders aan het begin van deze bedeling, 'zijn en worden de machtigste werken tot stand gebracht' op basis van geloof.⁴

Ik vraag vooral de jongemannen met het Aäronisch priesterschap om rechtop te gaan zitten en goed te luisteren. Voor jullie draag ik een vergelijking met sport aan. Dit is een strijd op leven en dood, jongemannen. Ik ga dus even pal voor jullie neus staan en zeg je midden in het gezicht waar het op staat — zoals een coach doet wanneer de wedstrijd ten einde loopt en er gewonnen moet worden. De uitkomst van de wedstrijd staat op het spel, en deze coach zegt dat sommigen van jullie, om mee te mogen spelen, zedelijk reiner moeten zijn dan je nu bent. In deze strijd tussen goed en kwaad kun je niet steeds bij iedere verleiding voor de tegenstander spelen en je dan weer bij het team van de Heiland willen aansluiten in de tempel of op zending alsof er niets is gebeurd. Dat, mijn jonge vrienden, kun je niet maken. God laat niet met Zich spotten.

Wij staan dus voor een dilemma, jullie en ik. Het gaat om duizenden

jongemannen in de AP-leeftijd die al in de boeken van deze kerk zijn ingeschreven en waaruit onze kandidaten voor het toekomstige zendingsleger voortkomen. Maar de uitdaging is om deze diakenen, leraren en priesters actief en waardig genoeg te houden om tot ouderling te worden geordend en als zending te dienen. Jullie, jongemannen die al in het team zitten, moeten er dus in *blijven* en niet het veld uit dribbelen terwijl we je juist nodig hebben om volop aan de wedstrijd deel te nemen! Voor zover ik weet zijn er bij vrijwel iedere sportwedstrijd lijnen op de vloer of op het veld aangebracht waarbinnen de spelers de strijd moeten aanbinden. Welnu, de Heer heeft lijnen van waardigheid getrokken voor wie geroepen zijn om met Hem dit werk te verrichten. Geen zending kan zonder wroeging een seksuele overtreding begaan, grove taal uitslaan of zich aan pornografie overgeven en dan denken anderen te kunnen oproepen om zich van diezelfde zaken te bekeren! Vergeet het maar. De Geest zal niet bij je zijn en de woorden zullen niet over je lippen komen als je ze probeert uit te spreken. Je kunt niet afdwalen op wat Lehi 'verboden paden'⁵ noemt en verwachten anderen naar het 'enge en smalle pad'⁶ te leiden — dat gaat gewoonweg niet.

Maar er is voor jou net zo goed een oplossing voor dit probleem als voor die onderzoeker tot wie je

zult gaan. Wie je ook bent en wat je ook hebt gedaan, je kunt vergeving ontvangen. Iedere jongeman onder jullie kan iedere overtreding waarmee hij worstelt achter zich laten. Dat is het wonder der vergeving, dat is het wonder van de verzoening van de Heer Jezus Christus. Maar dat lukt je niet zonder actieve toewijding aan het evangelie. Je kunt het ook niet zonder bekering waar dat nodig is. Ik vraag jullie, jongemannen, om actief en rein te zijn. Indien nodig, vraag ik je: *word* actief en *word* rein.

Nu, broeders, wij spreken jullie krachtig toe omdat een subtielere aanpak niet lijkt te werken. Wij spreken onomwonden omdat Satan echt bestaat en jullie ondergang voor ogen heeft. Jullie ervaren zijn invloed op steeds jongere leeftijd. Dus grijpen we je bij de kladden en roepen je zo hard mogelijk toe:

*Hoor, de oorlogskreet weerklinkt zo helder en luid; doe met ons mee, doe met ons mee!*⁷

Jonge vrienden, wij hebben tienduizenden meer zendelingen nodig in de maanden en jaren die voor ons liggen. Die moeten voor een hoger percentage uit de Aäronische priesterschap komen, geordend, actief, rein en waardig om te dienen.

Wie van jullie al heeft gediend of dat nu doen, betuigen wij onze dank

voor het goede wat je hebt gedaan en voor de levens die je hebt beïnvloed. God zegene jullie! Wij beseffen ook dat sommigen er hun hele leven naar hebben uitgekeken om op zending te gaan, maar om gezondheidsredenen of door andere obstakels waar ze niets aan kunnen doen, daar niet toe in staat zijn. Wij zijn trots op deze groep en prijzen hen openlijk. Wij kennen jullie verlangens en juichen jullie toewijding toe. Wij hebben jullie lief en bewonderen jullie. Jullie maken deel uit van het team, en blijven dat doen, ook al zijn jullie eervol vrijgesteld van een voltijdzending. Maar de rest van jullie hebben we nodig!

Nu u, broeders van de Melchizedekse priesterschap, leun niet tevreden in uw comfortabele stoel achterover. Ik ben nog niet klaar. We hebben duizenden meer echtparen nodig in de zendingsgebieden van de kerk. Alle zendingspresidenten smeken erom. Overal waar ze werkzaam zijn, brengen onze echtparen een schat aan ervaring mee waar geen aantal negentienjarigen, hoe goed ze ook zijn, aan kunnen tippen.

Teneinde meer echtparen op zending te kunnen roepen, hebben het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf enkele van de stoutmoedigste en edelmoedigste maatregelen genomen die we in de afgelopen vijftig jaar in het zendingswerk hebben gezien. In mei van dit jaar kregen priesterschapsleiders in het veld bericht dat de woonlasten voor echtparen (let wel: *alleen* de woonlasten) uit de zendingsfondsen van de kerk worden aangevuld als de kosten boven een bepaald bedrag per maand uitkomen. Wat een zegen! Dit is een geschenk uit de hemel wat betreft de grootste kostenpost voor onze echtparen op hun zending. De leiders van de kerk hebben ook bepaald dat een zending voor echtparen 6 of 12 maanden kan

beslaan, naast de gangbare 18 of 23 maanden. Nog een prachtig gebaar is dat echtparen, op eigen kosten, voor een korte periode terug naar huis mogen keren als belangrijke familie-aangelegenheden daartoe aanleiding geven. En maakt u zich geen zorgen dat u langs de deuren moet gaan of dezelfde dagindeling als de negentienjarigen moet aanhouden! Dat wordt niet van u gevraagd. Er zijn talloze andere dingen die u kunt doen, waarbij u zelf goeddeels kunt bepalen hoe u ze doet.

Broeders, wij beseffen dat ook sommigen van u om gezondheidsredenen, familieomstandigheden of financiële redenen op dit moment of wellicht nooit kunnen gaan. Maar met een beetje planning is dat voor velen van u wel mogelijk.

Bisschoppen en ringpresidenten, breng deze behoefte in uw raden en conferenties ter sprake. Kijk tijdens uw bijeenkomsten vanaf het podium gebedsvol de zaal in en laat u inspireren wie u behoort te roepen. Ga met hen in gesprek en help ze een datum vast te stellen waarop ze aan het werk kunnen gaan. Broeders, wanneer dat gebeurt, vertel uw vrouw dan dat u bereid bent uw ligstoel en de afstandsbediening een paar maanden achter te laten. Dan moeten zij hun kleinkinderen toch wel kunnen achterlaten? Die kleine schatjes komen heus wel op hun pootjes terecht. Ik beloof u dat u dingen voor hen zult doen in dienst van de Heer die u in

de eeuwigheid nooit kon doen als u ze thuis bleef vertroetelen. Er is geen groter geschenk dat grootouders aan hun nageslacht kunnen meegeven dan in woord en daad te zeggen: 'In deze familie gaan we op zending!'

Zendingswerk is niet het enige wat nodig is in deze grote, prachtige, wereldwijde kerk. Maar voor vrijwel alle andere zaken die gebeuren moeten, zullen mensen eerst het evangelie van Jezus Christus moeten horen en het geloof moeten aannemen. Daarom was Jezus' laatste opdracht aan de Twaalf vast zo elementair: 'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam

Montreal (Quebec, Canada)

des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes.’⁸ Daarna pas, en niet eerder, komen de verdere zegeningen van het evangelie aan bod — eenheid in het gezin, jeugdprogramma’s, priesterschapsbeloften en verordeningen die ons tot de tempel voeren. Maar zoals Nephi getuigde, kan daar geen sprake van zijn, totdat iemand is ‘in[ge]gaan door de (...) poort’.⁹ Met alles wat er te doen valt langs het pad naar het eeuwige leven zijn er veel meer zendelingen nodig om die poort te openen en anderen erdoor te helpen.

Van iedere man, jong en oud, die het priesterschap draagt, vraag ik om een krachtiger en toegewijder stem. Niet alleen een stem tegen het kwaad en tegen hem die het in eigen persoon vertegenwoordigt, maar ook een stem voor het goede, een stem voor het evangelie, een stem voor God. Broeders van alle leeftijden, maak uw tong los en zie uw woorden wonderen tot stand brengen in het leven van mensen ‘die alleen van de waarheid worden afgehouden omdat zij niet weten waar die te vinden is’.¹⁰

*Haastig ten strijde, vlug naar het veld;
waarheid is 't wapen, moedige held.
Vecht voor het vaandel, fier opgesteld,
tot wij verheugd samen marcheren
naar ons huis.*¹¹

In de naam van Jezus Christus, onze Leidsman. Amen. ■

NOTEN

1. Geschiedenis van Joseph Smith 1:15.
2. ‘Moedig doen wij mee’, lofzang 168.
3. Leer en Verbonden 84:44; zie ook Deuteronomium 8:3; Matteüs 4:4.
4. *Lectures on Faith* (1985), p. 73.
5. 1 Nephi 8:28.
6. 2 Nephi 31:18.
7. Lofzang 168.
8. Matteüs 28:19.
9. 2 Nephi 33:9.
10. Leer en Verbonden 123:12.
11. Lofzang 168.

Bisschop Keith B. McMullin

Tweede raadgever in de Presiderende Bisschop

De macht van de Aäronische priesterschap

Jij en het Aäronisch-priesterschapsambt dat je draagt zijn essentieel voor het werk van je hemelse Vader voor zijn kinderen en de voorbereiding van deze aarde op de wederkomst.

Tijdens een recente instructie-bijeenkomst voor algemene autoriteiten beklemtoonde president Thomas S. Monson nog eens de taken en kansen van Aäronisch-priesterschapsdragers.¹ In die geest wil ik deze toespraak houden.

Een plicht die goed wordt uitgevoerd, bepaalt de bestemming van hele volken. Het beginsel van die plicht is zo fundamenteel dat priesterschapsdragers als volgt worden aangespoord: ‘Welnu, laat eenieder zijn plicht leren kennen en het ambt waartoe hij is aangewezen, met alle ijver leren uitoefenen.’²

President Monson legt uit: ‘De roep om plichtsvervulling kan zachtjes tot ons komen terwijl wij, priesterschapsdragers, de taken uitvoeren die we krijgen.’³ President Monson haalde George Albert Smith aan: ‘Het is allereerst uw plicht om te leren wat de Heer verwacht. Daarna maakt u door de macht en kracht van het heilig priesterschap uw roeping zo groot in

het bijzijn van anderen dat de mensen u graag willen volgen.’⁴

Onze Heer heeft over zijn plicht gezegd: ‘Ik zoek niet Mijn wil, maar de wil van de Vader’⁵, ‘Ik ben van de hemel nedergedaald, niet om mijn wil te doen, maar de wil van Hem, die Mij gezonden heeft’.⁶ Omdat Jezus Christus zijn plicht deed, kan ‘de gehele mensheid [...] worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie’⁷ Broeders, dit is de norm die wij moeten aanhouden.

In mijn ervaring zijn jullie die dienen als diaken, leraar en priester net zo bereidwillig, betrouwbaar en capabel in de uitvoering van jullie plicht als we van jullie verwachten. We bewonderen jullie. Je energie is aanstekelijk, je capaciteiten verbazend, en je gezelschap stimulerend. Jij en het Aäronisch-priesterschapsambt dat je draagt, zijn essentieel voor het werk van je hemelse Vader voor zijn kinderen en de voorbereiding van deze aarde op

de wederkomst van zijn heilige Zoon. Onze visie op jou en je plicht neemt je leeftijd niet in acht. Paulus had het over jou toen hij zei: 'Niemand schatte u gering om uw jeugdige leeftijd, maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid.'⁸

Mannen vanouds kregen, zoals wij weten, het priesterschap naar Aäron genoemd door Leviëten, priesters en profeten, zodat voor Gods kinderen zijn zegen opdoemt.

Toen kwam de Heiland van de wereld aangeloopen en zocht een man op die Johannes heette om zich door die macht te laten dopen en ons het heil toe te meten.

In de laatste dagen is diezelfde macht weer op aarde hersteld opdat evangeliewaarheden werden teruggebracht om weer aan de ziel van de mens te worden verteld.

Het Aäronisch priesterschap, allesovertreffende waarheid, kwam ter voorbereiding — opdat ons verlossing mocht worden bereid door Gods geliefde Zoon!

En over Hem die deze machten bedient —

Wat zelfs een jongen zijn kan die de priesterschapsmantel heeft verdiend — zeggen wij: 'Zie, de man!'⁹

'De macht en het gezag van het (...) Aäronisch priesterschap bestaat in het dragen van de sleutels van de bediening van engelen, en in het bedienen van uiterlijke verordeningen, de letter van het evangelie, de doop van bekeering tot vergeving van zonden, overeenkomstig de verbonden en geboden.'¹⁰ President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'We hebben het goed gedaan wat de verspreiding van het gezag van het priesterschap betreft. Wij hebben het priesterschapsgzag bijna overal gevestigd. (...) Maar de verspreiding van het gezag van het priesterschap ligt, denk ik, ver voor op de verspreiding van de macht van het priesterschap.'¹¹ Voor het eeuwig welzijn van Gods kinderen moeten we daar wat aan doen.

Onze profeet heeft ons verteld hoe we dat kunnen doen. President Monson heeft de volgende woorden van George Q. Cannon aangehaald: 'Ik wil de macht van de priesterschap zien toenemen. (...) Ik wil die kracht en macht het hele lichaam van de priesterschap zien doordringen, van het hoofd tot en met de minste en nederigste diaken in de kerk. Iedere man zou naar de openbaringen van

God moeten streven en zou die moeten ontvangen, naar het licht van de hemel dat in zijn ziel schijnt en hem kennis schenkt aangaande zijn plichten, aangaande dat deel van het werk (...) dat hem toevalt in zijn priesterschap.'¹²

Wat kan een diaken, leraar of priester doen om de geest van openbaring te krijgen en zijn roeping groot te maken? Hij kan zo leven dat hij de reinigende, heiligende en verlichtende kracht van de Heilige Geest ondergaat.

Hoe belangrijk dit is, lezen we in deze woorden van Alma: 'En nu zeg ik u dat dat de orde is waarnaar ik geroepen ben (...) om (...) te prediken (...) tot het opkomend geslacht (...) dat zij zich moeten bekeren en worden wedergeboren.'¹³ Als iemand wordt wedergeboren, verandert zijn hart. Hij verlangt niet meer naar kwade of onreine zaken. Hij voelt een diepe en blijvende liefde voor God. Hij wil een goed mens zijn, anderen dienen en de geboden onderhouden.¹⁴

President Joseph F. Smith heeft zijn ervaring met deze grote verandering beschreven: 'Het gevoel dat ik kreeg, was er een van zuivere gemoedsrust, liefde en licht. Ik voelde in mijn ziel dat als ik gezondigd had (...) het mij vergeven was; dat ik daadwerkelijk van zonde gereinigd was; mijn hart was geraakt en ik had het gevoel dat ik nog niet het kleinste insect onder mijn voeten pijn wilde doen. Ik had het gevoel dat ik alle mensen en alle dingen overal goed wilde doen. Ik voelde een hernieuwing van mijn leven, een hernieuwd verlangen om het goede te doen. Er was geen enkel verlangen naar het kwade over in mijn ziel. Ik was nog maar een kleine jongen, dat is waar, maar (...) dit was de invloed die ik voelde, en ik wist dat die van God kwam, en dat is en was altijd een levend getuigenis voor mij

van mijn aanvaarding van de Heer.’¹⁵

Dus wij roepen jullie, fijne jonge broeders, op om er ijverig naar te streven te worden ‘wedergeboren’.¹⁶ Bid om deze grote verandering in je leven. Bestudeer de Schriften. Verlang er boven alles naar om God te leren kennen en te worden zoals zijn heilige Zoon. Geniet van je jeugd, maar leg af ‘wat kinderlijk’ is.¹⁷

Vermijd vloeken en dwaze taal.

Ga alle kwaad uit de weg.

Vermijd ruzie.

Verleen hulp waar nodig.¹⁸

Dan kun je stijgen tot het edele niveau van je manzijn. Dan krijg je eigenschappen zoals moed, betrouwbaarheid, ootmoed, geloof en goedheid. Vrienden zullen je bewonderen, ouders zullen je prijzen, broeders in de priesterschap zullen op je vertrouwen, en de jongevrouwen zullen gek op je zijn en zullen zelf beter worden dankzij jou. God zal je eren en je dienstbaarheid in de priesterschap begiftigen met *macht van omhoog*.

De anderen onder ons zullen ons deel doen. Als ouders en grootouders zullen we jullie voorbereiden op kloekmoediger dienstbetoon in Gods koninkrijk. Als je broeders, zullen we je een voorbeeld geven om te volgen. We zullen de kracht van je quorums doen toenemen. We zullen je quorum-presidijs ondersteunen in het uitoefenen van hun presiderende sleutels. We zullen je de gelegenheid geven om de plichten van de Aäronische priesterschap volledig op je te nemen en je roeping daarin groot te maken.

Door jouw dienst zal de kerk grote zegeningen ontvangen. ‘Engelen spreken door de macht van de Heilige Geest.’¹⁹ Jij kunt dat ook. Spreek je door de macht van de Heilige Geest, en bedien je de heilige zinnebeelden van het avondmaal, dan zullen mannen en vrouwen, jongens en meisjes

ernaar streven om zich te bekeren, hun geloof in Christus te vergroten en altijd de Heilige Geest bij zich te hebben.

Vast je en haal je vastengaven op, dan zullen de leden ertoe gebracht worden om in hun handelingen de Heiland na te volgen. De Heer zorgde voor de armen en de verdrukten, en Hij wenkte: ‘Kom, volg Mij.’²⁰ Jouw dienstbaarheid in de zorg voor minderbedeelden betreft ons bij zijn heilige werk en helpt ons om vergiffenis voor onze eigen zonden uit het verleden te behouden.²¹

Als je ‘elk lid thuis [gaat] bezoeken’²², wees dan niet bang of verlegen. De Heilige Geest zal je op het juiste moment de woorden ingeven om te zeggen, het getuigenis dat je moet afleggen, en je ingeven welke diensten je moet verlenen.

Je ijverige inspanningen om ‘altijd over de kerk te waken’²³ zullen vrucht dragen. Je bescheiden houding zal zelfs het ongelovigste hart ontwapenen en de greep die de tegenstander erop heeft losser maken. Je uitnodiging aan anderen om met je mee naar de kerk te gaan en deel te nemen aan het avondmaal en met je te dienen, zullen een welkome balsem worden voor hen die in de schaduwen zijn verdwaald, daar waar het evangelielicht slechts zwak schijnt of totaal niet zichtbaar is.

O, mijn geliefde jonge broeders, ‘veronachtzaam de gave in [je] niet’²⁴ die je hebt gekregen toen het Aäronisch priesterschap op je werd bevestigd en je geordend werd.

‘God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid.

‘Schaam u dus niet voor het getuigenis van onze Here. (...) deel in het (...) evangelie in de kracht van God;

‘die ons (...) geroepen [heeft] met een heilige roeping, (...) die ons in

Christus Jezus gegeven is vóór [het begin van de wereld].’²⁵

Onze geliefde profeet heeft jullie ‘bij het vaandel geroepen’.²⁶ Wij loven jullie, wij bidden voor jullie, wij verheugen ons erin samen met jullie te dienen, en wij geven God dank voor de macht van jullie verlossende bediening.

Ik getuig dat God onze eeuwige Vader is en dat Hij in de hemel woont. Jezus de Christus is Gods heilige Zoon, de Verlosser van de wereld, en jullie van de Aäronische priesterschap zijn zijn afgezanten op de aarde. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, instructies aan algemene autoriteiten, april 2010.
2. Leer en Verbonden 107:99.
3. Thomas S. Monson, ‘Oproep tot dienen’, *Liahona*, mei 2005, p. 54.
4. George Albert Smith, Conference Report, april 1942, p. 14; zie ook Thomas S. Monson, *Liahona*, mei 2005, p. 54.
5. HSV, Johannes 5:30.
6. Johannes 6:38.
7. Geloofsartikelen 1:3.
8. 1 Timoteüs 4:12.
9. Gedicht van Keith B. McMullin; zie Keith B. McMullin, ‘Behold the Man’, *Ensign*, november 1997, p. 42.
10. Leer en Verbonden 107:20.
11. Boyd K. Packer, ‘De macht van het priesterschap’, *Liahona*, mei 2010, p. 7.
12. George Q. Cannon, *Deseret Weekly*, 2 november 1889, p. 593; aangehaald door Thomas S. Monson in een instructievergadering voor algemene autoriteiten, april 2010.
13. Alma 5:49; cursivering toegevoegd.
14. Zie Marion G. Romney, ‘According to the Covenants’, *Ensign*, november 1975, pp. 71–73.
15. Joseph F. Smith, Conference Report, april 1898, p. 66.
16. Zie Johannes 3:3–7; Alma 5:14–21, 49.
17. 1 Korintiërs 13:11.
18. Zie 2 Timoteüs 2:16, 22–26.
19. 2 Nephi 32:3.
20. Lucas 18:22; zie ook Johannes 14:12–14.
21. Zie Mosiah 4:26.
22. Leer en Verbonden 20:47.
23. Leer en Verbonden 20:53.
24. 1 Timoteüs 4:14.
25. NBV/NBG, 2 Timoteüs 1:7–9.
26. Thomas S. Monson, instructievergadering voor algemene autoriteiten, april 2010.

Ouderling W. Christopher Waddell
van de Zeventig

De kans van uw leven

Door jouw toegewijde dienstbetoon en opoffering zal jouw zending heilige grond voor je worden.

Een mijlpaal in het leven van een zending is zijn of haar laatste, afsluitende, gesprek met de zendingspresident. De kern van dat gesprek is de bespreking van de enorme hoeveelheid gedenkwaardige momenten en belangrijke lessen die de zending in slechts 18 tot 24 maanden heeft meegemaakt en opgedaan.

Hoewel veel van die ervaringen en lessen geregeld op een zending voorkomen, is iedere zending uniek, met moeilijkheden en mogelijkheden die ons op de proef stellen volgens onze eigen behoeften en persoonlijkheid.

Lang voordat we ons huis achterlaten om op zending te gaan, hebben we onze hemelse Ouders achtergelaten om onze aardse zending te vervullen. We hebben een Vader in de hemel die ons kent — onze sterke punten en onze zwakheden, onze talenten en ons potentieel. Hij weet welke zendingspresident en collega's en welke leden en onderzoekers we nodig hebben om de zending, de echtgenoot en vader, en de priesterschapsdrager te worden die we kunnen worden.

Profeten, zieners en openbaarders wijzen zendingen toe onder de leiding en invloed van de Heilige Geest. Geïnspireerde zendingspresidenten

organiseren elke zes weken overplaatsingen. Ze leren al snel dat de Heer precies weet waar Hij wil dat iedere zending werkzaam is.

Enkele jaren geleden was ouderling Javier Misiego, uit Madrid (Spanje), op zending in Arizona. In die tijd was zijn zendingsoproep naar de Verenigde Staten ongebruikelijk, want de meeste jonge mannen uit Spanje werden in hun eigen land geroepen.

Na een haardvuuravond van de ring, waar hij en zijn collega aan hadden deelgenomen, werd ouderling Misiego aangesproken door een minderactief lid van de kerk dat met een vriend was meegekomen. Het was de eerste keer in jaren dat hij voet in een kerkgebouw had gezet. Hij vroeg aan ouderling Misiego of hij misschien een José Misiego in Madrid kende. Toen ouderling Misiego antwoordde dat zijn vaders naam José Misiego was, stelde de man enthousiast wat meer vragen om zeker te weten dat hij *de* José Misiego was. Toen ze vaststelden dat ze het over dezelfde man hadden, begon dit minderactieve lid te huilen. 'Je vader is de enige persoon die ik tijdens mijn hele zending heb gedoopt', legde hij uit, en hij zei dat hij vond dat zijn zending een mislukking was geweest. Hij schreef zijn jarenlange inactiviteit toe aan gevoelens van onbekwaamheid en

bezorgdheid, want hij vond dat hij de Heer op de een of andere manier had teleurgesteld.

Ouderling Misiego beschreef toen wat die zogenaamde mislukking van een zending voor zijn familie had betekend. Hij vertelde hem dat zijn vader, die zich als jongvolwassene had laten dopen, in de tempel getrouwd was, dat ouderling Misiego de vierde van zes kinderen was, dat alle drie jongens en een zus op zending waren geweest, dat ze allemaal actief in de kerk waren, en dat degenen die getrouwd waren in de tempel waren verzegeld.

De minderactieve teruggekeerde zending begon te snikken. Door zijn werk waren talrijke mensen geraakt en gezegend, en de Heer had een ouderling uit Madrid helemaal naar een haardvuuravond in Arizona gestuurd om hem te laten weten dat hij geen mislukking was. De Heer weet waar hij iedere zending wil laten dienen.

Hoe de Heer ons ook tijdens onze zending wil zegenen, de zegeningen van het zendingswerk houden niet op als we door onze ringpresident worden ontheven. Een zending is een opleiding voor ons hele leven. De ervaringen, de lessen en het getuigenis die we door trouw dienstbetoon ontvangen, zijn bedoeld om een evangeliegericht fundament te leggen dat het hele leven en in de eeuwigheid intact zal blijven. Maar als we willen dat de zegeningen van een zending voortduren, moeten we wel aan bepaalde voorwaarden voldoen. In de Leer en Verbonden lezen we: 'Want allen die uit mijn hand een zegen willen verkrijgen, moeten zich houden aan de wet die voor die zegen werd gesteld, en aan de voorwaarden ervan' (LV 132:5). Dat beginsel komt ook in het verhaal van de uittocht aan de orde.

Nadat hij van de Heer zijn opdracht had gekregen, ging Mozes terug naar Egypte om de Israëlieten uit hun slavernij te bevrijden. Plaa na plaag faalde om hun vrijheid te verwerven, en toen kwam de tiende en laatste plaag: 'Want Ik zal in deze nacht het land Egypte doortrekken en alle eerstgeborenen (...) in het land Egypte slaan' (Exodus 12:12).

Voor bescherming tegen 'de verderver' (vers 23) liet de Heer zijn volk een offer brengen, een 'gaaf' lam (vers 5), en het bloed van het offer moesten ze bewaren. Vervolgens moesten ze 'het bloed nemen en dit strijken aan de beide deurposten en de bovendeur' (vers 7) van elk huis, met deze belofte: 'En wanneer Ik het bloed zie, dan ga Ik u voorbij. Aldus zal er geen verdervende plaag onder u zijn' (vers 13).

'En de Israëlieten gingen heen en deden dit, zoals de Here (...) geboden had' (vers 28). Zij brachten het offer, bewaarden het bloed en streken het op hun huis. 'En te middernacht sloeg de Here iedere eerstgeborene in het land Egypte' (vers 29). Volgens de belofte van de Heer werden Mozes en zijn volk beschermd.

Het bloed dat de Israëlieten gebruikten, symbolisch voor de toekomstige verzoening van de Heiland,

was een voortbrengsel van het offer dat zij hadden gebracht. Maar het offer en het bloed alleen zouden niet genoeg zijn geweest om de beloofde zegen te ontvangen. *Als ze het bloed niet op de deurposten hadden aangebracht, zou het offer nutteloos zijn geweest.*

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Zendingswerk is moeilijk. Het vergt veel energie, het vergt veel van ons vermogen, het vereist onze uiterste inspanning. (...) Er is geen werk dat meer tijd, toewijding, opoffering en vurige gebeden vereist.' ('That All May Hear', *Ensign*, mei 1995, p. 49.)

Door dat 'offer' nemen we onze eigen gaven van zending mee naar huis. De gave van geloof. De gave van getuigenis. De gave om de rol van de Geest te begrijpen. De gave van dagelijkse evangeliestudie. De gave dat we de Heiland hebben gediend. Gaven die zorgvuldig zijn verpakt in versleten Schriften en exemplaren van *Predik mijn evangelie*, dagboeken en dankbare harten. Maar net als met de Israëlieten, kunnen we de zegeningen van onze zending alleen blijven ontvangen als we ze na het offer ook toepasselijk maken.

Enkele jaren geleden, toen mijn vrouw en ik het zendingsgebied

Barcelona (Spanje) presideerden, gaf ik iedere zending tijdens dat laatste gesprek een laatste opdracht. Als zij thuiskwamen, moesten ze onmiddellijk de tijd nemen om na te denken over de lessen en gaven die ze van een grootmoedige hemelse Vader hadden gekregen. Ze moesten ook onder gebed overwegen en opschrijven hoe ze die lessen na hun zending het best konden toepassen. Deze lessen zouden ieder aspect van hun leven beïnvloeden: hun keuze van opleiding en carrière, hun huwelijk en kinderen, hun taken in de kerk en, als voornaamste: wie zij zullen worden in hun voortdurende ontwikkeling als discipel van Jezus Christus.

Er is geen teruggekeerde zending voor wie het te laat is om na te denken over de lessen die hij door trouw dienstbetoon heeft geleerd en om die vervolgens ijverig te gaan toepassen. Als we dat doen, zullen we de invloed van de Geest beter voelen, zal ons gezin gesterkt worden, en zullen we dichter tot onze Heiland en onze Vader in de hemel komen. In een eerdere algemene conferentie heeft ouderling L. Tom Perry deze oproep gedaan: 'Ik roep u, teruggekeerde zendingen, op om u hernieuwd toe te wijden, om het verlangen en de geest

van het zendingswerk weer op te pakken. Ik roep u op om eruit te zien en u te gedragen als een dienstknecht van onze Vader in de hemel. (...) Ik beloof u dat er grote zegeningen voor u zijn weggelegd als u voort blijft gaan met dezelfde ijver die u als voltijdzending had.' (De teruggekeerde zending', *Liahona*, januari 2002, pp. 88, 89.)

Voor de jongemannen die nog op zending behoren te gaan, wil ik de raad van president Monson van vorig jaar oktober aanhalen: 'Ik herhaal de boodschap van eerdere profeten: iedere waardige jongeman die daartoe in staat is, dient zich op een zending voor te bereiden. Een zending is een priesterschapsplicht — een verplichting aan de Heer, die ons zo veel heeft gegeven.' ('Nu we elkaar weerzien', *Liahona*, november 2010, pp. 5–6.)

De Heer kent je, en net als voor de huidige en eerdere zendelingen heeft de Heer ook voor jou een zendingservaring voorbereid. Hij kent je zendingspresident en zijn lieve vrouw. Zij zullen je liefhebben als hun eigen kinderen en zullen ten behoeve van jou om inspiratie en leiding vragen. Hij kent al je collega's en wat je van hen zult leren. Hij kent ieder gebied waar je zult werken, de leden die je zult ontmoeten, de mensen die je zult onderwijzen, en wat voor eeuwige invloed je op anderen zult hebben.

Door jouw toegewijde dienstbetoon en opoffering zal jouw zending heilige grond voor je worden. Je zult het wonder van bekering aanschouwen als de Geest door middel van jou het hart van je onderzoekers raakt.

Er is veel te doen om je voor te bereiden. Om een doeltreffende dienstknecht van de Heer te worden, is er meer nodig dan een aanstelling, een naambordje en een periode in het opleidingscentrum voor zendingen. Het is een proces dat al begint

ruim voordat je als 'ouderling' wordt aangesproken.

Ga op zending met je eigen getuigenis van het Boek van Mormon, dat je door studie en gebed hebt verkregen. 'Het Boek van Mormon is een krachtig bewijs van de goddelijke natuur van Christus. Het is ook een bewijs van de herstelling die door de profeet Joseph Smith tot stand is gebracht. (...) Als zending moet je allereerst een persoonlijk getuigenis hebben dat het Boek van Mormon waar is. (...) Deze bevestiging van de Heilige Geest moet de kern van je onderricht zijn.' (*Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* [2004], p. 111.)

Zorg ervoor dat je in aanmerking komt voor het gezelschap van de Heilige Geest als je op zending gaat. Met de woorden van president Ezra Taft Benson: 'De Geest is het belangrijkste aspect van het zendingswerk. Als de Geest je roeping versterkt, kun je voor de Heer wonderen in het zendingsveld verrichten. Zonder de Geest zul je nooit succes hebben, ongeacht je talenten en vaardigheden.' (In: *Predik mijn evangelie*, p. 190.)

Wees bereid om te werken als je op zending gaat. 'Je succes als zending wordt voornamelijk afgelezen aan de ijver waarmee je mensen zoekt, onderwijst, doopt en bevestigt.' Er wordt van je verwacht dat je 'elke dag doelmatig werkt, [je] uiterste best doet om zielen tot Christus te brengen'. (*Predik mijn evangelie*, p. 11.)

Ik herhaal de aanmoediging van ouderling M. Russell Ballard, die hij aan een groep jongemannen gaf die zich op een zending voorbereidden: 'Wij wenden ons tot jullie, jonge broeders van de Aäronische priesterschap. Wij hebben jullie nodig. Net als de tweeduizend jeugdige krijgers van Helaman zijn jullie de geestzonen van God en kunnen jullie de

kracht krijgen om zijn koninkrijk op te bouwen en te verdedigen. Jullie moeten heilige verbonden sluiten, net als zij. Jullie moeten in alles gehoorzaam en getrouw zijn, net als zij.' ('De beste generatie zendingen', *Liahona*, november 2002, p. 47.)

Als jullie die uitnodiging aanvaarden, zul je veel leren, net als ouderling Misiego en anderen die getrouw hebben gediend, thuis zijn gekomen, en die lessen zijn blijven toepassen. Je zult leren dat de woorden van onze profeet, president Thomas S. Monson, waar zijn: 'Een zending is de kans van je leven. Er wachten eeuwige zegeningen op je. Jullie hebben het voorrecht om niet alleen toeschouwer maar ook speler op het toneel van het priesterschapswerk te zijn.' (*Ensign*, mei 1995, p. 49.) Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Op 's Heren eigen wijze

De welzijnsbeginselen van de kerk zijn meer dan alleen maar goede ideeën: ze zijn geopenbaarde waarheden van God; ze zijn de manier waarop Hij de behoeftigen helpt.

Vijfenzestig jaar geleden, kort na de Tweede Wereldoorlog, ondervond ik aan den lijve de zegeningen van het welzijnsprogramma van de kerk. Ik was nog een klein kind, maar ik herinner me nog de zoete smaak van de ingeblikte perziken met gekookte tarwe en de aparte geur van de gedoneerde kleding die zorgzame kerkleden in de Verenigde Staten na de oorlog naar de Duitse heiligen stuurden. Ik zal die daden van liefde en vriendelijkheid aan diegenen onder ons die zich in de grootste nood bevonden altijd koesteren.

Deze persoonlijke ervaring en het vijfenzeventigjarig jubileum van het geïnspireerde welzijnsplan geven mij aanleiding om nog eens de fundamentele beginselen te overwegen van de zorg voor de armen en behoeftigen, zelfredzaam worden en onze medemens dienen.

De grondslag van ons geloof

Soms zien we welzijnszorg als slechts een van de vele evangelieonderwerpen, als een van de vele takken van de evangelieboom. Maar ik geloof dat in het plan van de Heer onze toewijding aan de welzijnsbeginselen verbonden zou moeten zijn met

de grondslag van ons geloof en onze toewijding aan Hem.

Sinds het begin der tijden heeft onze hemelse Vader Zich heel duidelijk over dit onderwerp uitgesproken: van de liefhebbende smeekbede: 'Indien gij Mij liefhebt, zult gij (...) aan de armen denken, en hetgeen gij hun te geven hebt van uw bezittingen voor hun onderhoud, toewijden';¹ tot de rechtstreekse opdracht: 'Denkt in alles aan de armen en de behoeftigen, de zieken en de bezochten, want wie die dingen niet doet, is mijn discipel niet';² en tot de krachtige waarschuwing: 'Indien iemand neemt van de overvloed die Ik heb gemaakt, en niet zijn deel, volgens de wet van mijn evangelie, aan de armen en behoeftigen geeft, zal hij, onder kwelling, met de goddelozen, zijn ogen opslaan in de hel.'³

Het stoffelijke en het geestelijke zijn met elkaar verbonden

De twee grote geboden — God en onze naaste liefhebben — zijn een combinatie van het stoffelijke en het geestelijke. Het is van belang om op te merken dat deze twee geboden de 'grote' geboden heten omdat alle andere geboden ervan afhangen.⁴ Met andere woorden, hierop moeten al

onze prioriteiten aangaande onszelf, ons gezin en de kerk op gebaseerd zijn. Alle andere doelen en handelingen zouden uit de bron van deze twee grote geboden moeten ontspringen, uit onze liefde voor God en voor onze naaste.

Als twee kanten van een en dezelfde kwestie zijn het stoffelijke en het geestelijke niet van elkaar te scheiden.

De Gever van al het leven heeft verklaard: 'Ik zeg u dat alle dingen voor Mij geestelijk zijn, en nimmer heb Ik u een wet gegeven die stoffelijk was.'⁵ Dit betekent voor mij dat 'een geestelijk leven in eerste instantie een *leven* is. Het is niet slechts iets om bekend mee te zijn en te bestuderen, het moet geleefd worden.'⁶

Helaas zijn er mensen die het stoffelijke over het hoofd zien omdat ze het als minder belangrijk beschouwen. Ze koesteren het geestelijke en bagatelliseren het stoffelijke. Hoewel het belangrijk is om onze gedachten hemelwaarts te richten, zien we de kern van onze godsdienst over het hoofd als onze handen niet tevens op onze medemens zijn gericht.

Een voorbeeld: Henoeh bouwde een Zionsgemeenschap op door in geestelijke zin een volk eensgezind te maken in hart en zin, *en* door het stoffelijke werk om ervoor te zorgen dat er onder hen geen armen waren.⁷

Zoals altijd kunnen wij tot Jezus Christus opzien als ons volmaakte voorbeeld. Zoals president Reuben J. Clark ons heeft geleerd: 'Toen de Heiland op aarde kwam, had Hij twee grote zendingen: de ene om zijn rol als Messias uit te werken, de verzoening voor de val, en de vervulling van de wet; de andere bestond uit het werk dat Hij deed onder zijn broeders en zusters in het vlees door hun lijden te verlichten.'⁸

Zo is ook onze geestelijke vooruitgang verbonden met de stoffelijke diensten die wij voor anderen verrichten.

Het een vult het ander aan. Het een zonder het ander is een vervalsing van Gods plan van geluk.

Op 's Heren wijze

Er zijn in de wereld veel goede mensen en organisaties die proberen te voorzien in de dringende behoeften van de armen en behoeftigen overall. Wij zijn hier dankbaar voor, maar de wijze waarop de Heer voor de behoeftigen zorgt, verschilt van de wijze waarop de wereld dit doet. De Heer heeft gezegd: 'Het moet wél gebeuren op mijn eigen wijze.'⁹ Hij is niet alleen geïnteresseerd in onze onmiddellijke behoeften; Hij is ook bezorgd om onze eeuwige vooruitgang. Daarom heeft de wijze van de Heer altijd niet alleen zorg voor de armen omvat, maar ook zelfredzaamheid en dienstbaarheid.

In 1941 trad in Arizona de Gila River buiten zijn oevers en overstroomde de Duncan Valley. Een jonge ringpresident, die Spencer W. Kimball heette, vergaderde met zijn raadgevers, beoordeelde de schade, en stuurde een telegram naar Salt Lake City met een verzoek om een grote som geld.

In plaats van geld te sturen, zond president Heber J. Grant drie mannen: Henry D. Moyle, Marion G. Romney en Harold B. Lee. Zij spraken met president Kimball en leerden hem een belangrijke les: 'Dit is geen programma van "Geef mij", zeiden ze. 'Dit is een "zelfhulpprogramma".'

Vele jaren later zei president Kimball: 'Ik denk dat het heel makkelijk zou zijn geweest voor de algemene autoriteiten om ons [het geld] destijds te sturen. En het zou niet moeilijk

voor me zijn geweest om in mijn kantoor te zitten en het uit te delen. Maar wat kwam er veel goeds uit voort toen honderden [van ons] naar Duncan gingen om hekken te vervaardigen, hooi binnen te halen, grond te egaliseren en alles te doen wat er nodig was. Dat is zelfhulp.'¹⁰

Door de wijze van de Heer te gebruiken, voorzagen de leden van de ring van president Kimball niet alleen in hun onmiddellijke behoeften, maar werden ze bovendien zelfredzaam, verlichtten ze door hun dienstbaarheid het leed van anderen, en namen ze toe in liefde en eensgezindheid.

Moedig doen wij mee

Momenteel lijden er veel leden van de kerk. Ze hebben honger, hebben het financieel moeilijk, en worstelen met allerhande lichamelijke, emotionele en geestelijke moeilijkheden. Zij bidden met al het vuur in hun ziel om hulp, om verlichting.

Broeders, denk alstublieft niet dat dit de taak van iemand anders is. Het is uw taak en mijn taak. Moedig doen wij mee — wij allemaal. En 'allemaal' betekent *iedereen*: alle Aäronisch- en Melchizedeks-priesterschapsdragers, rijk en arm, in alle landen. In het plan van de Heer kan iedereen iets bijdragen.¹¹

De les die wij van generatie op generatie leren, is dat rijk en arm *allemaal* dezelfde heilige plicht hebben om hun naaste te helpen. Om met succes de beginselen van welzijnszorg en zelfredzaamheid toe te passen, moeten we allemaal samenwerken.

Maar al te vaak merken we de behoeften van de mensen om ons heen op, in de hoop dat er als bij toverslag iemand van ver zal komen om in die behoeften te voorzien. Misschien wachten we op deskundigen met speciale expertise om bepaalde

problemen op te lossen. Doen we dat, dan ontzeggen we onze naaste de dienst die wij kunnen verlenen, en ontzeggen we onszelf de kans om ons dienstbaar te maken. Hoewel er niets mis is met deskundigen, moeten we onder ogen zien dat er nooit genoeg deskundigen zullen zijn om alle problemen aan te pakken. In plaats daarvan heeft de Heer zijn priesterschap en organisatie op onze stoep gezet in alle landen waar de kerk gevestigd is. En daar vlak naast heeft Hij de zustershulpvereniging gezet. Zoals wij priesterschapsdragers weten, is geen enkele poging tot welzijnszorg geslaagd als er geen gebruik wordt gemaakt van de opmerkelijke gaven en talenten van onze zusters.

De wijze van de Heer is niet om naast het stroompje te gaan zitten wachten tot het water voorbij is gegaan alvorens we oversteken. Het is bij elkaar komen, de mouwen opstropen, aan de slag gaan en een brug of een boot bouwen om de wateren van onze moeilijkheden over te steken. U, mannen van Zion; u, priesterschapsdragers, bent degenen die het voortouw kunt nemen en hulp verlenen aan de heiligen, door de geïnspireerde beginselen van het welzijnsprogramma toe te passen! Het is uw zending om uw ogen open te houden, uw priesterschap te gebruiken en aan de slag te gaan op de wijze van de Heer.

De geweldigste organisatie op aarde

Tijdens de grote economische crisis vond Harold B. Lee het moeilijk om een oplossing te vinden voor de drukende armoede, smart en honger die toen zo wijdverbreid waren. Hij legde de kwestie aan de Heer voor en vroeg: 'Wat voor organisatie hebben we nodig (...) om hier wat aan te doen?'

En 'het leek wel of de Heer [tegen hem] zei: "Luister, mijn zoon. Je hebt

geen andere organisatie nodig. Ik heb je de geweldigste organisatie op aarde gegeven. Geen enkele organisatie is geweldiger dan die van de priesterschap. Al wat je in de wereld hoeft te doen, is de priesterschap aan het werk te zetten. Dat is alles.”¹²

En dat is onze tijd ook het uitgangspunt. We hebben de organisatie van de Heer al. De uitdaging is te bepalen hoe die te gebruiken.

Het eerste wat we moeten doen, is ons op de hoogte stellen van wat de Heer al heeft geopenbaard. We moeten niet aannemen dat wij het allemaal al weten. We moeten het onderwerp benaderen met de nederigheid van een kind. Elke generatie moet opnieuw de leerstellingen leren die ten grondslag liggen aan de wijze waarop de Heer voor de behoeftigen zorgt. Zoals veel profeten ons in de loop der jaren hebben gezegd, zijn de welzijnsbeginselen van de kerk meer dan alleen maar goede ideeën: ze zijn geopenbaarde waarheden van God; ze zijn de manier waarop Hij de behoeftigen helpt.

Broeders, bestudeer eerst de geopenbaarde beginselen en leerstellingen. Lees de handboeken aangaande de kerkelijke welzijnszorg;¹³ maak gebruik van de internetsite providentliving.org; lees het artikel in de *Liahona* van juni 2011 over het welzijnsplan van de kerk nog eens door. Zoek uit op welke wijze de Heer in de behoeften van zijn heiligen voorziet. Verneem hoe de beginselen van de zorg voor de behoeftigen, dienstbaarheid aan onze naaste en zelfredzaamheid elkaar aanvullen. De wijze waarop de Heer voor zelfredzaamheid zorgt, omvat op evenwichtige wijze veel facetten van het leven, waaronder opleiding, gezondheid, werk, gezinsfinanciën en geestelijke kracht. Stel u op de hoogte van het hedendaagse

Leicester (Engeland)

welzijnsprogramma van de kerk.¹⁴

Hebt u eenmaal de leringen en beginselen van de kerkelijke welzijnszorg bestudeerd, streef er dan naar om het geleerde toe te passen op de behoeften van de mensen voor wie u als rentmeester verantwoordelijk bent. Wat dit inhoudt, is dat u in grote mate zelf zult moeten bepalen wat u moet doen. Elk gezin, elke gemeente, elk deel van de wereld is anders. Er is geen universeel antwoord in de kerkelijke welzijnszorg. Het is een zelfhulpprogramma waarin het individu zelf verantwoordelijk is om zelfredzaam te worden. Onze hulpmiddelen omvatten het gebed, de talenten en capaciteiten die we van God gekregen hebben, de hulpbronnen die ons in ons gezin en onze familie ter beschikking staan, alsmede in de gemeenschap, en natuurlijk de zorg en steun van priesterschapsquorums en de zustershulpvereniging. Daarmee worden wij door het geïnspireerde patroon van zelfredzaamheid heengeleid.

U zult een koers moeten uitzetten die overeenkomt met de leer van de Heer en die aansluit bij de

omstandigheden in uw geografische gebied. Om goddelijke welzijnsbeginselen toe te passen, hoeft u niet altijd aan Salt Lake City te vragen hoe het moet. In plaats daarvan kijkt u in het handboek, in uw hart en naar de hemel. Vertrouw op inspiratie van de Heer en volg zijn wijze.

Uiteindelijk moet u in uw gebied doen wat discipelen van Christus in elke bedeling hebben gedaan: samen overleggen, alle beschikbare middelen gebruiken, naar inspiratie van de Heilige Geest streven, de Heer om bevestiging vragen, en dan de mouwen opstropen en aan de slag gaan.

Ik beloof u: als u deze werkwijze aanhoudt, zult u concrete aanwijzingen ontvangen met betrekking tot het *wie, wat, wanneer* en *waar* aangaande de zorg op de wijze van de Heer.

De zegeningen van zorgen op de wijze van de Heer

De profetische beloften en zegeningen van de kerkelijke welzijnszorg, van zorgen op de wijze van de Heer, maken deel uit van de geweldigste en grootste zegeningen die de Heer over zijn kinderen heeft uitgesproken. Hij heeft gezegd: ‘Wanneer gij de hongerige schenkt wat gij zelf begeert en de verdrukten verzadigt, dan zal in de duisternis uw licht opgaan en uw donkerheid zal zijn als de middag. En de Here zal u voortdurend leiden.’¹⁵

Zijn we nu rijk of arm, waar we ook wonen op deze aardbol, we hebben elkaar allemaal nodig, want in het opofferen van onze tijd, talenten en middelen wordt onze geest in het vuur van de smelter gelouterd.

Zorgen op de wijze van de Heer is meer dan een van de vele artikelen in de catalogus met kerkprogramma's. We mogen het niet verwaarlozen of opzijschuiven. Het is een kernpunt

van onze leer; het is het wezen van onze godsdienst. Broeders, het is ons grote en bijzondere voorrecht als priesterschapsdragers om de priesterschap aan het werk te zetten. Wij mogen ons hart niet afsluiten voor, of ons hoofd afwenden van, de noodzaak om zelfredzamer te worden, beter voor de behoeftigen te zorgen en liefdediensten te verrichten.

Het stoffelijke is verweven met het geestelijke. God heeft ons deze sterfelijke ervaring en de bijbehorende stoffelijke moeilijkheden gegeven als een kweekkas waarin wij kunnen uitgroeien tot wie onze hemelse Vader wil dat wij worden. Mogen wij de grote plicht en zegening begrijpen die voortvloeien uit de zorg op de wijze van de Heer, dat is mijn gebed. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 42:29, 30.
2. Leer en Verbonden 52:40.
3. Leer en Verbonden 104:18.
4. Zie Matteüs 22:36–40.
5. Leer en Verbonden 29:34.
6. Thomas Merton, *Thoughts in Solitude* (1956), p. 46.
7. Mozes 7:18.
8. J. Reuben Clark jr., Conference Report, april 1937, p. 22.
9. Leer en Verbonden 104:16; zie ook vers 15.
10. Spencer W. Kimball, Conference Report, april 1974, pp. 183, 184.
11. Zie Mosiah 4:26; 18:27.
12. Harold B. Lee, toespraak gehouden tijdens een vergadering van agrarische welzijnsbedrijven, 3 oktober 1970, p. 20.
13. Zie *Handboek 1: ringpresidenten en bisschoppen* (2010), hoofdstuk 5, 'Kerkelijke welzijnszorg verlenen'; *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), hoofdstuk 6, 'Welzijnszorg: beginselen en leidinggevend'; *Op 's Heren eigen wijze: samenvatting van een welzijnszorgleidraad voor leiders* (brochure, 2009).
14. Ouderling Glen L. Rudds boek *Pure Religion: The Story of Church Welfare since 1930* (1995) (verkrijgbaar via het distributiecentrum van de kerk) is een prima bron van informatie over de leerstellingen en de geschiedenis van het welzijnsprogramma van de Heer.
15. Jesaja 58:10–11; zie ook vss. 7–9.

President Henry B. Eyring

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Vorbereiding in het priesterschap: 'Ik heb je hulp nodig'

Wees niet bezorgd om uw zogenaamde onervarenheid, maar denk aan wat u met de hulp van de Heer kunt worden.

Geliefde broeders, ik vind het heerlijk om mij in deze wereldwijde bijeenkomst van de priesterschap van God onder u te bevinden. Vandaag wil ik spreken over voorbereiding in het priesterschap, zowel die van onszelf als wat we anderen kunnen bieden.

We vragen ons bijna allemaal wel eens af: Ben ik voorbereid op deze taak in het priesterschap? Mijn antwoord is: 'Ja, u bent voorbereid.' Ik wil u vandaag die voorbereiding graag laten inzien en u er moed uit laten putten.

Zoals u weet, wordt het Aäronisch priesterschap een voorbereidend priesterschap genoemd. De grote meerderheid van de Aäronisch-priesterschapsdragers bestaat uit jonge diakenen, leraren en priesters tussen de twaalf en negentien jaar oud.

Vorbereiding in het priesterschap gebeurt echter niet alleen in die jaren in de Aäronische priesterschap. Onze hemelse Vader is al bezig ons voor te bereiden en ons te leren sinds we

vóór onze geboorte bij Hem waren in zijn koninkrijk. Hij bereidt ons op dit moment voor. En Hij zal ons blijven voorbereiden zolang we Hem dat toestaan.

Het doel van alle voorbereiding in het priesterschap, vóór en tijdens dit leven, is ons en degenen die we namens Hem dienen klaar te maken voor het eeuwige leven. Tot die eerste lessen in het voorsterfelijke leven behoorde ongetwijfeld het heilsplan, waarbij Jezus Christus en zijn verzoening centraal staan. We kregen het plan niet alleen uitgelegd, we woonden ook de raadsvergaderingen bij waar we ervoor kozen.

Door een sluier van vergetelheid die we bij onze geboorte ervaren, moeten we in dit leven opnieuw leren wat we hiervoor wisten en onderschreven. Onze voorbereiding in dit leven bestaat deels uit het herontdekken van deze waardevolle waarheid, zodat we die met een verbond opnieuw kunnen aanhangen. Daar komen geloof, nederigheid en moed aan te pas van

onze zijde, en de hulp van anderen die de waarheid hebben gevonden en ons er deelgenoot van maken.

Daar horen misschien onze ouders, zendelingen of vrienden bij. Maar die hulp maakt deel uit van onze voorbereiding. Onze voorbereiding in het priesterschap omvat altijd mensen die al voorbereid zijn om ons het evangelie te laten aanvaarden en ons te laten kiezen om verbonden na te komen en ze in ons hart te sluiten. Wij komen in aanmerking voor het eeuwige leven als wij in dit leven met geheel ons hart, macht, verstand en kracht dienen en anderen voorbereiden om met ons tot God terug te keren.

De voorbereiding in het priesterschap in dit leven bestaat dus deels uit het dienen en onderwijzen van anderen. Dat kan zijn als leerkracht in de kerk, als wijze en liefhebbende vader, als lid van een quorum en als zending voor de Heer Jezus Christus. De Heer biedt ons de mogelijkheden, maar of we voorbereid zijn, ligt aan ons. Ik wil vandaag enkele belangrijke keuzes noemen voor een geslaagde voorbereiding in het priesterschap.

Goede keuzes door zowel de gever als ontvanger van de training staan of vallen met enig inzicht in hoe de Heer zijn priesterschapdienaren voorbereidt.

Ten eerste: Hij roept mensen, jong en oud, die in de ogen van de wereld, en zelfs in eigen ogen, zwak en eenvoudig lijken. De Heer kan die kennelijke tekortkomingen sterk maken. Met dat besef kiest een verstandig leider op een andere manier wie en hoe hij traint. En een priesterschapdrager kan erdoor anders tegen de hem geboden ontwikkelingskansen aan leren kijken.

Ik geef enkele voorbeelden. Ik was een onervaren priester in een grote wijk. Mijn bisschop belde me op een

zondagmiddag op. Ik nam op, en hij vroeg: 'Heb je tijd om met me mee te gaan? Ik heb je hulp nodig.' Hij legde alleen uit dat hij me als collega mee wilde nemen naar een vrouw die ik niet kende. Ze zat zonder eten en moest haar financiën beter leren beheren.

Ik wist dat hij twee ervaren raadgevers in zijn bisschop had. Beiden waren verstandige mannen met veel levenservaring. Eén raadgever was eigenaar van een groot bedrijf, en is later zendingspresident en algemeen autoriteit geworden. De andere raadgever was een vooraanstaand rechter in de stad.

Ik was de nieuwe eerste assistent van de bisschop in het priesters-quorum. Hij wist dat ik weinig kaas had gegeten van welzijnsbeginselen. Van geldzaken had ik nog minder benul. Ik had nog nooit een cheque uitgeschreven, ik had geen bankrekening en ik had zelfs geen begroting op papier gezien. Toch voelde ik, ondanks mijn onervarenheid, dat zijn woorden 'Ik heb je hulp nodig' volkomen serieus waren.

Ik ben de bedoeling van die geïnspireerde bisschop gaan begrijpen. Hij zag in mij een gouden kans om een

priesterschapdrager voor te bereiden. Ik denk dat hij in die ongetrainde jongen geen toekomstig lid van de Presiderende Bisschop zag. Maar hij behandelde mij die dag, en alle dagen die ik hem in de loop der jaren heb gekend, als een veelbelovend voorbereidingsproject

Hij leek ervan te genieten, maar het vergde wel inzet van zijn kant. Na ons bezoek aan de weduwe in nood parkeerde hij de auto voor ons huis. Hij sloeg zijn beduimelde en overall gemarkeerde Schriften open. En hij wees me vriendelijk terecht. Hij zei dat ik de Schriften moest bestuderen en meer leren. Maar hij zag vast ook dat ik zwak en eenvoudig genoeg was om te willen leren. Ik weet nog steeds wat hij me die middag leerde. Maar zijn vertrouwen dat ik kon leren en beter kon — en zou — worden, staat me nog meer bij.

Hij zag voorbij aan wie ik op dat moment was en keek naar de mogelijkheden in iemand die zich zwak en eenvoudig genoeg voelt om naar de hulp van de Heer te verlangen en te geloven dat die hulp zal komen.

Bisschoppen, zendingspresidenten en vaders kunnen die mogelijkheden aangrijpen. Ik zag dat onlangs

gebeuren tijdens een vastendienst bij het getuigenis van een quorumpresident diakenen. Hij zou binnenkort leraar worden en zijn quorumleden achter zich laten.

Hij getuigde met veel emotie in zijn stem van de toegenomen goedheid en macht in de leden van zijn quorum. Ik heb nooit iemand een organisatie meer horen prijzen dan hij dat deed. Hij prees hun dienstvaardigheid. En hij zei dat hij wist dat hij de nieuwe diakenen had kunnen helpen toen zij zich overweldigd voelden, omdat hij zich overweldigd had gevoeld toen hij het priesterschap kreeg.

Zijn gevoelens van zwakheid hadden hem geduldiger en meelevender gemaakt, en daardoor beter in staat gesteld om anderen te sterken en te dienen. In die twee jaar in de Aäronische priesterschap was hij, in mijn ogen, ervaren en verstandig geworden. Hij had geleerd dat hij als quorumpresident veel had aan zijn heldere en levendige herinnering aan zijn eigen behoeften toen hij twee jaar jonger was. Het wordt voor hem en ons als leider pas moeilijk als die herinneringen met de tijd en met de toename van onze successen vervagen.

Paulus moet dat gevaar in de raad aan zijn jongere collega in de priesterschap, Timoteüs, hebben onderkend. Hij bemoedigde en instrueerde hem in zijn eigen voorbereiding in het priesterschap en hoe hij de Heer kon bijstaan om anderen voor te bereiden.

Paulus zei het volgende tegen Timoteüs, zijn jongere collega:

‘Niemand schatte u gering om uw jeugdige leeftijd, maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid.

‘In afwachting van mijn komst moet gij u toelagen op het voorlezen, het vermanen en het leren.

‘Veronachtzaam de gave in u niet, die u krachtens een profetenwoord geschonken is onder handoplegging (...).

‘Zie toe op uzelf en op de leer¹, volhard in deze dingen; want door dit te doen, zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.’²

Dat is goede raad van Paulus voor ons allemaal. Wees niet bezorgd om uw zogenaamde onervarenheid, maar denk aan wat u met de hulp van de Heer kunt worden.

Paulus moedigt ons aan om ons bij onze voorbereiding in het priesterschap in de leer of de woorden van Christus te verheugen en zo in aanmerking te komen voor de hulp van de Heilige Geest. Dan kunnen wij weten wat de Heer van ons verwacht en de moed ontvangen om dat te doen, wat voor moeilijkheden zich in de toekomst ook aandienen.

Wij worden voorbereid op dienstbetoon in de priesterschap die in de loop der tijd moeilijker zal worden. Onze spieren en ons lichaam takelen bijvoorbeeld af. Ons vermogen om te leren en te onthouden wat we hebben gelezen, neemt af. In de priesterschap de dienstbetoon verlenen die de Heer van ons verwacht, vergt met elke dag van ons leven meer zelfdiscipline. We kunnen ons op die test voorbereiden door al doende ons geloof te versterken door dienstbetoon.

De Heer geeft ons de kans om ons voor te bereiden door iets wat Hij ‘de eed en het verbond [van] het priesterschap’ noemt.³

Het is een verbond dat we met God sluiten om al zijn geboden te onderhouden en ons dienstbaar te maken zoals Hij dat zou doen als Hij persoonlijk aanwezig was. Als we zo goed mogelijk naar die norm leven, ontwikkelen we de nodige kracht om tot het einde toe te volharden.

Goede priesterschapstrainers hebben me laten zien hoe ik die kracht kan ontwikkelen, namelijk door er een gewoonte van te maken om de vermoeidheid en de angst af te schudden waardoor we overwegen het op te geven. De grote mentoren van de Heer hebben me laten zien dat de geestelijke kracht om vol te houden ontstaat als je voorbij het punt gaat waarop anderen het welletjes zouden vinden.

Grote priesterschapsleiders als u die deze geestelijke kracht in hun jeugd hebben ontwikkeld, bezitten die kracht nog steeds als hun lichamelijke kracht afneemt.

Mijn jongere broer was eens voor zaken in een stadje in Utah. Hij kreeg een telefoontje in zijn hotel van president Spencer W. Kimball. Het was laat op de avond na wat voor hem een dag hard werken was geweest, en ongetwijfeld ook voor president Kimball, die het gesprek als volgt begon. Hij zei: ‘Ik hoorde dat je hier was. Ik weet dat het laat is en dat je misschien al in bed ligt, maar kun je me helpen? Ik heb je assistentie nodig bij mijn inspectieronde langs al onze kerkgebouwen hier.’ Mijn broer ging die avond met hem mee, hoewel hij niets wist van het onderhoud aan kerkgebouwen of van kerkgebouwen in het algemeen, of wist waarom president Kimball zo iets zou doen na zijn lange dag, of wist waarom hij hulp nodig had.

Jaren later kreeg ik op een avond in een hotel in Japan een soortgelijk telefoontje. Ik was toen de nieuwe commissaris van onderwijs van de kerk. Ik wist dat president Gordon B. Hinckley ergens in datzelfde hotel verbleef in verband met een eigen opdracht die hij in Japan uit te voeren had. Ik nam de rinkelende telefoon op, vlak nadat ik naar bed was gegaan om te gaan slapen, uitgeput door alles wat ik had gedaan waarvoor ik de

kracht meende te hebben.

President Hinckley vroeg met zijn prettige stem: 'Waarom ga je slapen als ik hier een manuscript zit te lezen waarvan men ons heeft gevraagd om het te controleren?' En dus stond ik op en ging aan de slag, hoewel ik wist dat president Hinckley dat manuscript veel beter kon controleren dan ik. Maar op de een of andere manier gaf hij me het gevoel dat hij mijn hulp nodig had.

President Thomas S. Monson vraagt de secretaris van het Eerste Presidium aan het eind van bijna elke vergadering: 'Ben ik bij met mijn werk?' En hij glimlacht altijd als hij het antwoord hoort: 'O ja, president, u bent bij.' De vergevoegde glimlach van president Monson is een boodschap voor mij. Daardoor denk ik: Zou ik iets meer kunnen doen aan mijn opdrachten? En dan ga ik terug naar mijn kamer om te werken.

Grote leraren hebben me laten zien hoe ik me kan voorbereiden om me aan de eed en het verbond te houden wanneer tijd en leeftijd dat moeilijker maken. Ze hebben me geleerd en laten zien hoe ik mezelf kan disciplineren om harder te werken dan ik dacht te kunnen zolang ik er nog de gezondheid en de kracht voor heb.

Ik kan niet ieder uur van de dag een volmaakte dienstknecht zijn, maar ik kan wel proberen meer inzet te tonen dan ik dacht aan te kunnen. Als ik me die gewoonte in een vroeg stadium aanleer, ben ik voorbereid op latere beproevingen. U en ik kunnen voorbereid zijn met de kracht om ons aan onze eed en verbond te houden door de beproevingen die we zeker aan het eind van ons leven zullen krijgen.

Ik zag de bewijzen daarvan in een vergadering van de onderwijsraad van de kerk. President Spencer W. Kimball had er toen al heel wat dienstjaren op zitten terwijl hij een reeks

Davao (Filipijnen)

gezondheidsproblemen achter de rug had die alleen Job zou begrijpen. Die ochtend zat hij de vergadering voor.

Plotseling hield hij op met spreken. Hij zakte in elkaar in zijn stoel. Zijn ogen vielen dicht. Zijn hoofd viel op zijn borst. Ik zat naast hem. Ouderling Holland zat naast ons. Wij tweeën stonden op om hem te helpen. Onervaren als we waren met noodsituaties besloten we hem, nog zittend in zijn stoel, naar zijn kamer daar dichtbij te dragen.

Op dat ongemakkelijke moment leerde hij ons iets. We tilden allebei een kant van zijn stoel op en verlieten de vergaderzaal en liepen de gang van het bestuursgebouw van de kerk op. Hij deed zijn ogen half open, was nog wat suf, en zei: 'O, pas alsjeblieft op. Bezeer je rug niet.' Toen we bij zijn kamerdeur kwamen, zei hij: 'O, ik vind het heel erg dat ik de vergadering heb onderbroken.' Luttel minuten nadat we hem naar zijn kamer hadden gebracht, nog steeds in het ongewisse wat hem scheelde, keek hij ons aan en zei: 'Vinden jullie niet dat je weer terug naar de vergadering moet?'

We haastten ons terug, in de wetenschap dat onze aanwezigheid daar op de een of andere manier belangrijk moest zijn voor de Heer. President Kimball had zichzelf al sinds zijn jeugd tot voorbij de grenzen van zijn uithoudingsvermogen gedreven om de Heer te dienen en lief te hebben. Het was een gewoonte die er zo was ingesleten dat hij er op terug kon grijpen als hij die nodig had. Hij was voorbereid. En zo kon hij ons leren en

laten zien hoe we voorbereid konden zijn om ons aan de eed en het verbond te houden: door een gestage voorbereiding in de loop der jaren, door ons met al onze kracht in te zetten voor wat op het eerste gezicht onbeduidende taken lijken.

Het is mijn gebed dat we ons aan onze priesterschapsverbanden mogen houden om in aanmerking te komen voor het eeuwige leven en anderen daarbij kunnen helpen die we mogen trainen. Ik beloof u dat als u alles doet wat in uw vermogen ligt, God uw kracht en uw wijsheid zal vergroten. Hij zal u ervaren maken. Ik beloof u dat de mensen die u traint en voor wie u een voorbeeld bent, uw naam zullen prijzen zoals ik dat vandaag doe bij de grote trainers die ik heb gekend.

Ik getuig dat God de Vader leeft en dat Hij u liefheeft. Hij kent u. Samen met zijn herrezen en verheerlijkte Zoon, Jezus Christus, verscheen Hij aan een onervaren jongen, Joseph Smith. Zij vertrouwden hem de herstelling van het volle evangelie en van de ware kerk toe. Zij gaven hem aanmoediging als hij dat nodig had. Zij gaven hem liefdevolle kastijding om hem neer te halen zodat Ze hem konden opbeuren. Zij bereidden hem voor en Zij bereiden ons voor op de kracht om aan de uiteindelijke celestiale heerlijkheid te blijven werken, die het doel en de reden is van alle dienstbaarheid in de priesterschap.

Ik laat u mijn zegen dat u de heerlijke kansen zult herkennen die God u heeft gegeven door u te roepen en u voor te bereiden op de dienst aan Hem en anderen. In de naam van onze liefhebbende Leider en Leraar, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 2 Nephi 32:3-6.
2. 1 Timoteüs 4:12-14, 16.
3. Leer en Verbonden 84:39.

President Thomas S. Monson

Durf alleen te staan

Mogen wij altijd moedig zijn, en bereid om pal te staan voor wat wij geloven.

Mijn geliefde broeders, het is een groot voorrecht om vanavond bij u te zijn. Wij die het priesterschap van God dragen, hebben een sterke band en broederschap.

In afdeling 121 van de Leer en Verbonden lezen we in vers 36 ‘dat de rechten van het priesterschap onafscheidelijk verbonden zijn met de machten des hemels.’ Wat hebben we een fantastische gave gekregen, dat we het priesterschap dragen dat ‘onafscheidelijk verbonden [is] met de machten des hemels’. Deze kostbare gave brengt echter niet alleen bijzondere zegeningen met zich mee, maar ook belangrijke plichten. We moeten ons leven zo leiden dat we het priesterschap dat we dragen altijd verdienen. We leven in een tijd dat we omgeven zijn door veel zaken die ons naar paden proberen te leiden die onze ondergang kunnen betekenen. Er is vastberadenheid en moed nodig om dergelijke paden niet te betreden.

Ik herinner me een tijd — en sommigen van u hier vanavond ook — dat de normen van de meeste mensen erg leken op die van ons. Maar dat is niet meer zo. Ik las onlangs een artikel in de *New York Times* over een onderzoek dat in de zomer van 2008 was gedaan. Een vooraanstaand socioloog van Notre Dame University voerde

met een onderzoeksteam gesprekken met 230 jongvolwassenen uit heel Amerika. Ik denk dat we gerust mogen aannemen dat de uitslag soortgelijk zou zijn in de meeste delen van de wereld.

Ik lees u een kort stuk van dit uiterst veelzeggende artikel voor:

‘De interviewers stelden open vragen over goed en kwaad, morele dilemma’s en de zin van het leven. In de onsamenhangende antwoorden (...) zie je dat de jonge mensen maar wat zeggen om een zinvol antwoord te geven op deze kwesties. Maar ze hebben er niet de juiste categorieën of de woordenschat voor.

‘Als hen gevraagd werd om een moreel dilemma te beschrijven waarmee ze waren geconfronteerd, kon twee derde van de jonge mensen de vraag ofwel niet beantwoorden, ofwel beschreven ze problemen die helemaal geen morele kwesties zijn, bijvoorbeeld of ze zich konden voorloven een bepaald appartement te huren of de vraag of ze genoeg munten hadden voor de parkeermeter.’

Het artikel vervolgt:

‘Het standaard uitgangspunt waar de meesten van hen telkens weer op terugkwamen, was dat morele keuzes slechts een kwestie van individuele voorkeur waren. ‘Het is persoonlijk’,

zeiden de ondervraagden doorgaans. ‘Het is aan het individu. Wie ben ik om een oordeel te vellen?’

‘Veel jonge mensen verwerpen blinde gehoorzaamheid aan gezag en zijn helemaal doorgeslagen naar het andere uiterste [en zeggen]: “Ik zou doen wat ik dacht dat me gelukkig maakte, of wat ik voelde. Ik heb geen andere manier om te weten wat ik moet doen dan hoe ik me van binnen voel.”’

De interviewers beklemtoonden dat de meerderheid van de jonge mensen met wie ze spraken ‘niet de middelen hadden gekregen — thuis, op school of in een andere instelling — om hun morele intuïtie te ontwikkelen.’¹

Broeders, niemand in mijn gehoor zou enige twijfel moeten hebben wat moreel is en wat niet, noch enige twijfel wat er van ons als dragers van Gods priesterschap wordt verwacht. We hebben Gods wetten geleerd en we leren die nog steeds. Wat u elders ook ziet of hoort, deze wetten zijn onveranderlijk.

In ons dagelijkse leven is het onvermijdelijk dat ons geloof op de proef zal worden gesteld. We zullen soms misschien in gezelschap van anderen in de minderheid zijn of zelfs alleen staan in ons standpunt aangaande wat aanvaardbaar is en wat niet. Hebben wij de morele moed om pal te staan voor onze overtuiging, zelfs als dat betekent dat we alleen moeten staan? Als dragers van Gods priesterschap is het essentieel dat we moedig alle moeilijkheden onder ogen kunnen zien die op ons pad komen. Denk aan de woorden van Tennyson: ‘Mijn kracht is als die van tien man, omdat mijn hart rein is.’²

Beroemdheden en anderen die om wat voor reden dan ook in de openbaarheid zijn, hebben steeds meer de neiging om godsdienst in het algemeen, en soms de kerk in

het bijzonder, op de hak te nemen. Als ons getuigenis niet sterk genoeg geworteld is, kunnen we onze geloofsovertuiging door dergelijke kritiek in twijfel gaan trekken of kunnen we gaan wankelen wat onze voornemens betreft.

In Lehi's visioen van de boom des levens, dat we in 1 Nephi 8 vinden, ziet Lehi onder meer degenen die aan de roede van ijzer vasthouden tot ze naar voren komen en nemen van de vrucht van de boom des levens, die zoals wij weten een zinnebeeld is van de liefde van God. En toen zij van de vrucht hadden geproefd, schaamden zij zich helaas voor de mensen in het 'grote en ruime gebouw', die de hoogmoed van de mensenkinderen voorstellen, die de vinger naar hen wezen en de spot met hen dreven; en zij geraakten op verboden paden en gingen verloren.³ Wat is spotternij een krachtig hulpmiddel van de tegenstander! Nogmaals, broeders, hebben wij de moed om pal te staan als we geconfronteerd worden met zware tegenstand?

Mijn eerste ervaring met de moed om op te komen voor mijn overtuiging vond volgens mij plaats toen ik tegen

het eind van de Tweede Wereldoorlog bij de Amerikaanse marine zat.

Het opleidingskamp voor mariniers was geen makkelijke ervaring voor me, noch voor de anderen die het moesten doorstaan. De eerste drie weken was ik ervan overtuigd dat mijn leven gevaar liep. De marine probeerde me niet te drillen, maar probeerde me te doden.

Ik zal me altijd de zondag aan het eind van de eerste week herinneren. We kregen een bericht van de bevelvoerende onderofficier dat zeer welkom was. We stonden in de houding op het exercitieterrein in een stevige Californische wind, toen we dit bevel hoorden: 'Vandaag gaat iedereen naar de kerk — iedereen, behalve ik. Ik ga me ontspannen!' Toen schreeuwde hij: 'Alle katholieken komen bijeen in Camp Decatur. En je komt pas terug na drie uur vanmiddag. Voorwaarts, mars!' Een aanzienlijk aantal marcheerde af. Toen schreeuwde hij zijn volgende bevel: 'Alle joden komen bijeen in Camp Henry. En je komt pas terug na drie uur vanmiddag. Voorwaarts, mars!' Een enigszins kleiner aantal marcheerde af. Toen zei hij: 'Alle protestanten vergaderen in

de theaters van Camp Farragut. En je komt pas terug na drie uur vanmiddag. Voorwaarts, mars!'

Ineens schoot de gedachte door me heen: 'Monson, je bent niet katholiek. Je bent niet joods. Je bent niet protestant. Je bent mormoon, dus je blijft gewoon staan!' Ik kan u verzekeren dat ik me erg eenzaam voelde. Moedig en vastbesloten, ja — maar alleen.

En toen hoorde ik de fijnste woorden die ik ooit uit de mond van die onderofficier heb gehoord. Hij keek in mijn richting en vroeg: 'En hoe noemen jullie jezelf?' Tot op dat moment had ik niet beseft dat er nog mensen naast of achter me stonden op het exercitieterrein. Vrijwel als één man antwoordden we: 'Mormonen!' Het is moeilijk te beschrijven met welke vreugde mijn hart zich vulde toen ik me omkeerde en een handvol andere mariniers zag.

De onderofficier krabde zich op zijn hoofd, keek alsof hij perplex stond, en zei uiteindelijk: 'Nou, zoek maar een plek om te vergaderen. En kom niet terug vóór drie uur! Voorwaarts, mars!'

Toen we afmarcheerden, dacht ik aan de tekst van een rijmpje dat ik jaren eerder in het jeugdwerk had geleerd:

*Durf mormoon te zijn;
Durf alleen te staan;
Durf een vast doel te hebben;
Durf ervoor uit te komen.*

Hoewel de ervaring een beetje anders verliep dan ik had verwacht, was ik bereid om alleen te staan wanneer dat nodig was.

Sinds die dag zijn er momenten geweest waarop er niemand achter me stond en ik dus *echt* alleen stond. Ik ben zo dankbaar dat ik lang geleden de beslissing heb genomen om sterk

en trouw te blijven, altijd bereid om mijn godsdienst te verdedigen als dat nodig mocht zijn.

Voor het geval we ons ooit ontoreikend voelen voor de taken die voor ons liggen, broeders, wil ik u een uitspraak voorlezen die in 1987 door de toenmalige kerkpresident, Ezra Taft Benson, werd gedaan tijdens een toespraak tot een grote groep leden in Californië. President Benson zei:

‘Door alle eeuwen heen hebben de profeten naar onze bedeling gekeken. Miljarden mensen die zijn overleden, of die nog geboren moeten worden, kijken naar ons. Laat er geen misverstand over bestaan — u bent een uitverkoren generatie. (...)’

‘Al bijna zesduizend jaar heeft God u bij Zich gehouden om in de laatste tijd voor de wederkomst van de Heer op aarde te komen. Sommige mensen vallen af; maar het koninkrijk Gods blijft intact om zijn terugkerende Hoofd, Jezus Christus, welkom te heten.

‘Ook al zal deze generatie in goddeloosheid te vergelijken zijn met de tijd van Noach, toen de Heer de aarde reinigde met een overstroming, er is een groot verschil met deze tijd: [namelijk dat] God voor de laatste periode enkele van zijn sterkste (...) kinderen heeft bewaard en zij zullen zijn koninkrijk helpen triomferen.’⁴

Ja, broeders, wij zijn enkele van zijn sterkste kinderen. Het is onze plicht om in aanmerking te komen voor alle heerlijke zegeningen die onze hemelse Vader voor ons in petto heeft. We hebben het priesterschap bij ons, waar we ons ook bevinden. Staan we op heilige plaatsen? Neem alstublieft voordat u uzelf en uw priesterschap in gevaar brengt door u op plaatsen te wagen, of aan activiteiten deel te nemen, die u of dat priesterschap niet waardig zijn, even de tijd om over de

consequenties na te denken. Ieder van ons heeft het Aäronisch priesterschap op zich bevestigd gekregen. Daarbij ontving ieder de macht van de sleutels tot de bediening van engelen. President Gordon B. Hinckley heeft gezegd:

‘U kunt zich niet veroorloven om ook maar iets te doen dat een muur op zou trekken tussen uzelf en de bediening van engelen voor uzelf.

‘U kunt in geen enkel opzicht onzedelijk zijn. U kunt niet oneerlijk zijn. U kunt niet liegen of bedriegen. U kunt de naam van God niet ijdellijk gebruiken zonder het recht op de bediening van engelen te verliezen.’⁵

Als iemand onder u gestruikeld is op zijn reis, geef ik u de absolute verzekering dat er een weg terug is. Dat proces heet bekering. Onze Heiland heeft zijn leven gegeven om u en mij die gezegende gave te bieden. Ondanks het feit dat het pad van bekering niet makkelijk begaanbaar is, zijn de beloften geldig. Ons is gezegd: ‘Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw.’⁶ ‘En Ik, de Heer, denk er niet meer aan.’⁷ Wat een uitspraak. Wat een zegen. Wat een belofte.

Sommigen onder u denken misschien: ‘Nou, ik leef niet alle geboden na en ik doe niet alles wat ik zou moeten doen, maar toch verloopt mijn

leven prima. Ik denk dat ik wel van twee walletjes kan eten.’ Broeders, ik beloof u dat dit op de lange duur niet opgaat.

Niet zo lang geleden kreeg ik een brief van een man die dacht dat hij van twee walletjes kon eten. Hij heeft zich nu bekeerd en zijn leven in overeenstemming gebracht met de evangeliebeginselen en de geboden. Ik wil u een alinea voorlezen uit zijn brief, want die is een goed voorbeeld van krom denken: ‘Ik heb de (harde) les moeten leren dat de Heiland beslist gelijk had toen Hij zei “Niemand kan twee heren dienen: want hij zal óf de ene haten en de andere liefhebben, óf zich aan de ene hechten en de andere minachten. gij kunt niet God dienen en Mammon.”⁸ Ik probeerde zo hard als iemand het ooit maar heeft geprobeerd om beide te doen. Uiteindelijk,’ zei hij, ‘ervoer ik alle leegte, duister en eenzaamheid die Satan degenen biedt die zijn misleidingen, illusies en leugens geloven.’

Willen we sterk zijn en de krachten weerstaan die ons de verkeerde kant op trekken, of alle stemmen die ons aanmoedigen om het verkeerde pad in te slaan, dan moeten we zelf een getuigenis hebben. Of u nu twaalf of honderdentwaalf bent, of ergens er tussenin, u kunt zelf te weten komen dat het evangelie van Jezus Christus waar is. Lees het Boek van Mormon. Overdenk de leringen die erin staan. Vraag uw hemelse Vader of het waar is. We hebben de belofte: ‘Indien gij vraagt met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus, zal Hij de waarheid ervan aan u openbaren door de macht van de Heilige Geest.’⁹

Als we weten dat het Boek van Mormon waar is, dan weten we ook dat Joseph Smith inderdaad een profeet was en dat hij God de eeuwige

Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

oktober 2011

HET EERSTE PRESIDIDIUM

Henry B. Eyring
Eerste raadgever

Thomas S. Monson
President

Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

PRESIDIUM DER ZEVENTIG

Ronald A. Rasband

Steven E. Snow

Walter F. González

L. Whitney Clayton

Joy E. Jensen

Donald L. Hallstrom

Tad R. Callister

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

(in alfabetische volgorde)

Marcos A. Adunkanis

Jose L. Alonso

Carlos H. Amado

Ian S. Adern

Mervyn B. Arnold

David S. Baxter

Shayne M. Bowen

Gerald Causse

Yoon Hwan Choi

Craig C. Christensen

Don K. Clarke

Carl B. Cook

Lawrence E. Conhage

Claudio R. M. Costa

LeGrand R. Curtis jr.

Benjamin De Hoyos

John B. Dickson

Kevin R. Duncan

David F. Evans

Enrique R. Faldaballo

Eduardo Gavaret

Carlos A. Goady

Christoffel Goelien jr.

Gerrit W. Gong

C. Scott Gow

James J. Hamula

Keith K. Hilbig

Martin K. Jensen

Daniel L. Johnson

Paul V. Johnson

Patrick Kearon

Paul E. Koelliker

Erich W. Kopschke

Richard J. Moynnes

Marcus B. Nash

Brent H. Nielson

Allan F. Pucker

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Paul B. Pieper

Raimel E. Pino

Bruce D. Porter

Dale G. Renlund

Michael T. Ringwood

Lynn G. Robbins

Joseph W. Sitari

Ulisses Soares

Gary E. Stevenson

Michael John U. Teh

Jose A. Tavaria

Octaviano Tenorio

Juan A. Uceda

Francisco J. Vinos

W. Christopher Waddell

William R. Walker

F. Michael Watson

Kazuhiko Yamashiro

Jorge F. Zeballos

Claudio D. Zivic

W. Craig Zwick

Wilford W. Andersen

Koichi Aoyagi

Randall K. Bennett

Craig A. Cardon

Bruce A. Carlson

J. Deen Connish

Keith R. Edwards

Stanley G. Ellis

Bradley D. Foster

Larry W. Gibbons

O. Vincent Haleck

Larry R. Lawrence

Per G. Molin

James B. Martino

Jairo Marzognati

Kent F. Richards

Gregory A. Schwitzer

Kent D. Watson

Larry Y. Wilson

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Richard C. Egleley
Eerste raadgever

H. David Burton
Presiderende bisschop

Keith B. McMullin
Tweede raadgever

Heiligen der laatste dagen komen op vele plaatsen samen om 'in [hun] eigen taal' (LV 90:11) naar de algemene conferentie te luisteren. De foto's zijn, met de klok mee links-boven beginnend, van kerkleden in Johannesburg (Zuid-Afrika); Salvador (Brazilië); San Salvador (El Salvador); Montreal (Quebec, Canada); Montalban (Filipijnen); Gómez Palacio (Mexico); en Tokio (Japan).

Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, zag. En er volgt dan ook uit dat het evangelie in deze laatste dagen is hersteld door Joseph Smith, dat hij zowel het Aäronisch als het Melchizedeks priesterschap heeft hersteld.

Hebben we eenmaal een getuigenis, dan is het aan ons om dat getuigenis aan andere mensen te geven. Velen van u, broeders, hebben ergens ter wereld een zending volbracht. Velen van jullie, jongemannen, gaan nog op zending. Bereid je nu vast voor op die kans. Zorg ervoor dat je het waardig bent om op zending te gaan.

Als we bereid zijn om anderen over het evangelie te vertellen, zijn we eraan toe om gehoor te geven aan de raad van de apostel Petrus, die ons aanspoorde: '[Wees] bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is.'¹⁰

We krijgen in ons leven kansen om anderen over ons geloof te vertellen, hoewel we niet altijd weten wanneer we erop aangesproken worden. In 1957 kreeg ik zo'n kans toen ik voor een uitgeverij werkte en ik naar Dallas, in Texas, moest — ook wel eens de 'stad der kerken' genoemd — om te spreken op een zakencongres. Na afloop van het congres ging ik met een toeristische rondrit door de buitenwijken van de stad mee. Terwijl we langs de verschillende kerken reden, vertelde onze chauffeur: 'Links ziet u de methodistenkerk' of 'rechts ligt de katholieke kathedraal'.

Toen we een prachtig roodstenen gebouw op een heuvel passeerden, zei de chauffeur: 'En in dat gebouw komen de mormonen samen.' Achter uit de bus vroeg een vrouwenstem: 'Chauffeur, kunt u ons iets over de mormonen vertellen?'

De chauffeur ging aan de kant van de weg staan, draaide zich om en antwoordde: 'Mevrouw, al wat ik van

de mormonen weet, is dat ze bijeenkomen in dat roodstenen gebouw. Is er iemand in de bus die wat meer van de mormonen weet?'

Ik wachtte tot er iemand op reageerde. Ik keek naar de uitdrukking op ieders gezicht, op zoek naar een blik van herkenning, een verlangen om iets te zeggen. Niets. Ik besepte dat het aan mij was om te doen wat de apostel Petrus had gezegd, om 'altijd bereid [te zijn] tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is.' Ik besepte ook dat dit gezegde waar is: 'Als de tijd voor beslissingen aanbreekt, is de tijd van voorbereiding voorbij.'

De daaropvolgende vijftien minuten of zo had ik het voorrecht om de inzittenden van de bus mijn getuigenis te geven aangaande de kerk en haar leer. Ik was dankbaar voor mijn getuigenis en dankbaar dat ik bereid was om het aan anderen te geven.

Met heel mijn hart en ziel bid ik dat elke man die het priesterschap draagt het zal eren en zich zal houden aan de plicht die ermee wordt overgedragen. Moge ieder van ons die het priesterschap van God draagt, weten wat hij gelooft. Mogen wij altijd moedig zijn en bereid om pal te staan voor wat wij geloven, en als we daarin alleen moeten staan, mogen wij dat dan moedig doen, gesterkt door de kennis dat we in werkelijkheid nooit alleen staan met onze Vader in de hemel aan onze zij.

Overpeinzen wij de grote gave

die we hebben gekregen — 'rechten van het priesterschap onafscheidelijk verbonden [...] met de machten des hemels' — mogen wij dan altijd vastberaden zijn om het te beschermen en verdedigen en in aanmerking te komen voor de grote beloften die eraan verbonden zijn. Broeders, mogen wij ons houden aan de instructie die de Heiland in 3 Nephi geeft: 'Houdt uw licht omhoog, opdat het voor de wereld zal schijnen. Zie, Ik ben het licht dat gij omhoog zult houden — dat wat gij Mij hebt zien doen.'¹¹

Dat we dat licht altijd mogen volgen, en het omhoog mogen houden zodat de hele wereld het kan zien, is mijn gebed. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. David Brooks, 'If It Feels Right (...)', *New York Times*, 12 september 2011, nytimes.com.
2. Alfred, Lord Tennyson, 'Sir Galahad', in *Poems of the English Race*, geselecteerd door Raymond Macdonald Alden (1921), p. 296.
3. Zie 1 Nephi 8:26–28.
4. Ezra Taft Benson, 'In His Steps' (haardvuuravond van de kerkelijke onderwijsinstellingen, 8 februari 1987); zie ook 'In His Steps', in *1979 Devotional Speeches of the Year: BYU Devotional and Fireside Addresses* (1980), p. 59.
5. Gordon B. Hinckley, 'De uitoefening van het priesterschap waardig', *Liahona*, juli 2002, p. 58.
6. Jesaja 1:18.
7. Jeremia 31:34.
8. Matteüs 6:24.
9. Moroni 10:4.
10. 1 Petrus 3:15.
11. 3 Nephi 18:24.

President Henry B. Eyring

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Een getuige

Het Boek van Mormon is een hele goede toetssteen om te bepalen hoe we ervoor staan en hoe we ons kunnen verbeteren.

Ik ben dankbaar dat ik in de gelegenheid ben om op deze sabbat in de algemene conferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen tot u te spreken. Ieder lid van de kerk heeft dezelfde heilige opdracht. We accepteerden die en beloofden ernaar te leven toen we ons lieten dopen. We leren uit de woorden van Alma, de grote profeet uit het Boek van Mormon, wat we God hebben beloofd te zullen doen: ‘Gewillig [...] te treuren met hen die treuren; ja, en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar gij u ook moogt bevinden, als getuige van God op te treden, zelfs tot de dood, opdat gij door God zult worden verlost en onder de deelgenoten der eerste opstanding zult worden gerekend, zodat gij het eeuwige leven zult hebben.’¹

Dat is een nobele opdracht en een glorieuze belofte van God. Ik wil u vandaag moed inspreken. Net zoals het Boek van Mormon de opdracht voor ons verduidelijkt, richt het ons ook voorwaarts op het pad naar het eeuwige leven.

Ten eerste beloofden we liefdadig te worden. Ten tweede beloofden we

een getuige van God te worden. En ten derde beloofden we te volharden. Het Boek van Mormon is een hele goede toetssteen om te bepalen hoe we ervoor staan en hoe we ons kunnen verbeteren.

Laten we beginnen met liefdadig worden. Ik herinner u aan een recente ervaring. Velen van u hebben deelgenomen aan een dag van dienstbetoon. Er zijn wereldwijd duizenden van die dagen geweest.

Een raad van medeheiligen bad om te weten te komen wat voor dienstbetoon er moest worden gepland. Ze vroegen God wie ze het beste konden dienen, wat voor dienstbetoon ze konden aanbieden, en wie er aan konden deelnemen. Misschien hebben ze zelfs gebeden om maar niet de schoppen en het drinkwater te vergeten. Bovenal baden ze dat ieder die diende en ieder die werd gediend de liefde Gods zou voelen.

Ik weet dat dergelijke gebeden in ten minste één wijk zijn verhoord. Er deden daar ruim honderdtwintig leden mee. In drie uur knapten zij de tuin op van een kerk in onze gemeenschap. Ze werkten hard en hadden er plezier in. De predikanten van de kerk uitten hun dank. Iedereen die

meedeed, voelde op die dag een toename in eenheid en liefde. Sommigen zeiden zelfs dat ze zich blij voelden toen ze onkruid wieden en struiken snoeiden.

Door een tekst uit het Boek van Mormon wisten zij waarom ze die vreugde voelden. Het was koning Benjamin die tot zijn volk zei: ‘[Leer] dat wanneer gij in dienst van uw medemensens zijt, gij louter in dienst van uw God zijt.’² En het was Mormon die ons in het Boek van Mormon leerde: ‘De naastenliefde is de reine liefde van Christus en zij houdt eeuwig stand; en wie ook ten laatsten dage in het bezit daarvan wordt bevonden, met hem zal het wel zijn.’³

De Heer houdt Zich aan zijn belofte jegens u als u zich aan die van u houdt. Als u anderen voor Hem dient, laat Hij u zijn liefde voelen. En in de loop van tijd zullen gevoelens van naastenliefde deel van u gaan worden. En de belofte van Mormon zal in uw hart worden gelegd als u anderen blijft dienen, en dan zal het wel met u zijn.

Net zoals u God beloofde om liefdadig te worden, beloofde u Hem ook om overal waar u bent zijn getuige te zijn. En weer is het Boek van Mormon de beste toetssteen die ik ken om ons die belofte te helpen nakomen.

Ik was eens uitgenodigd om bij een diploma-uitreiking aan een universiteit te spreken. De rector magnificus van de universiteit had aanvankelijk president Gordon B. Hinckley willen uitnodigen, maar die bleek verhinderd te zijn. En zo kwam de uitnodiging bij mij terecht. Ik was toen het jongste lid van het Quorum der Twaalf Apostelen.

De medewerkster die mij voor de spreekbeurt had uitgenodigd werd nerveus toen ze erachter kwam welke plichten ik had als apostel. Ze belde me op en zei dat het haar duidelijk was

geworden dat het mijn plicht was om een getuige van Jezus Christus te zijn.

In niet mis te verstane bewoordingen vertelde ze mij dat ik het daar in mijn spreekbeurt niet over mocht hebben. Ze legde uit dat de universiteit mensen van alle gezindten respecteerde, met inbegrip van wie het bestaan van God ontkennen. Ze herhaalde: 'U kunt hier niet uw plicht vervullen.'

Dat telefoongesprek riep moeilijke vragen bij mij op. Moest ik de universiteit laten weten dat ik afzag van de spreekbeurt? De dag naderde met rasse schreden. Mijn bezoek was al aangekondigd. Wat zouden de gevolgen voor de goede naam van de kerk zijn als ik niet kwam?

Ik bad om te weten wat God van mij verwachtte. Het antwoord kwam op een verrassende wijze. Ik besepte dat de voorbeelden van Nephi, Abinadi, Alma, Amulek, en de zoons van Mosiah op mij van toepassing waren. Zij getuigden dapper van Jezus Christus, zelfs als daardoor hun leven in gevaar kwam.

De enige keuze die mij dus overbleef was mij voor te bereiden. Ik las alles wat er te lezen viel over de universiteit. Naarmate de dag naderde, nam mijn bezorgdheid toe en begon ik vuriger te bidden.

Ik vond een nieuwsartikel, het was een wonder, alsof als het ware de Rode Zee openspleet. Die universiteit had lof gekregen voor wat zij op humanitair gebied had gedaan, een gebied waarop de kerk wereldwijd ook haar sporen heeft verdiend. En dus omschreef ik in mijn toespraak wat wij en zij hadden gedaan om mensen in nood te helpen. Ik zei dat ik wist dat Jezus Christus de bron was van de zegeningen die deze hulpbehoevende mensen dankzij ons en hen ten deel waren gevallen.

Na de bijeenkomst stond het publiek op en applausseerde, wat voor mij een beetje ongebruikelijk was. Ik was verbaasd, maar toch nog een beetje bezorgd. Ik herinnerde mij hoe het Abinadi was vergaan. Alleen Alma had zijn getuigenis aangenomen. Maar die avond, tijdens een groot formeel diner, hoorde ik de rector magnificus zeggen dat hij het woord Gods in mijn toespraak had gehoord.

Welnu, een dergelijk miraculeuze redding is ongebruikelijk in mijn ervaring als getuige van Christus. Maar het is wel zeker dat het Boek van Mormon invloed heeft op uw karakter, vermogen en moed om een getuige voor God te zijn. De leer en de dappere voorbeelden in dat boek zullen u verheffen, leiden en bemoedigen.

Iedere zendeling die de naam en het evangelie van Jezus Christus verkondigt, zal zegen ontvangen als hij zich dagelijks aan het Boek van Mormon vergast. Ouders die er alles aan doen om een getuigenis van de Heiland in het hart van een kind te leggen, zullen hulp krijgen en een manier vinden om de woorden en de geest van het Boek van Mormon in het gezin en in het leven van de gezinsleden te brengen. Dat was bij ons het geval.

Ik zie dat wonder in elke door mij bezochte avondmaalsdienst en godsdienstklas gebeuren. Sprekers

en leerkrachten geven blijk van liefde voor en gedegen kennis van de Schriften, vooral van het Boek van Mormon. En hun getuigenis komt duidelijk recht uit hun hart. Zij onderwijzen met meer overtuiging en leggen krachtig getuigenis af.

Ik zie ook bewijzen dat we het beter doen met het derde onderdeel van de belofte die wij allen bij de doop hebben gedaan. We verbonden ons ertoe om te volharden, om de geboden van God de rest van ons leven te onderhouden.

Ik bezocht een oude vriendin in het ziekenhuis die terminale kanker had. Ik nam mijn twee dochtertjes mee. Ik had niet het idee dat ze ze zou herkennen. Haar familie stond om haar bed toen we binnenkwamen.

Ze keek op en glimlachte. Ik zal nooit haar blik vergeten toen ze zag dat we onze dochters bij ons hadden. Ze wenkte hen dat ze bij haar op bed mochten zitten. Ze ging rechtop zitten, gaf ze een knuffel en stelde ze voor aan haar familie. Ze sprak over de edelmoedigheid van deze twee kleine meisjes. Ze behandelde hen alsof ze prinsesjes waren.

Ik verwachtte niet dat het bezoek lang zou duren. Ik dacht dat ze wel snel moe zou zijn. Maar terwijl ik haar gadesloeg, was het alsof ze er jonger ging uitzien. Ze straalde en was duidelijk vervuld van liefde voor ons allen.

Ze leek het moment te koesteren alsof de tijd even stilstond. Ze had een groot deel van haar leven in dienst van de Heer voor kinderen gezorgd. Ze wist uit het Boek van Mormon dat de herrezen Heer de kleine kinderen één voor één had gezegend en daarna uit vreugde had geweend.⁴ Ze had die vreugde lang genoeg zelf ervaren om in zijn liefdevolle dienst tot het einde toe te volharderen.

Ik zag datzelfde wonder in de slaapkamer van een man die zoveel voor zijn medemens had gedaan dat je zou denken dat hij zijn rust verdiende.

Ik wist dat hij een langdurige en pijnlijke behandeling had ondergaan voor een ziekte waarvan de artsen hem hadden verteld dat die terminaal was. Ze hadden hem geen behandeling geboden, noch enige hoop.

Zijn vrouw ging mij voor naar zijn slaapkamer. Daar lag hij op een zorgvuldig opgemaakt bed. Hij droeg een netjes gestreken wit overhemd, een stropdas en nieuwe schoenen.

Hij zag de blik van verbazing in mijn ogen, lachte zachtjes en legde uit: 'Als jij mij een zegen geeft, wil ik klaar zijn voor het bevel om mijn bed op te nemen en aan het werk te gaan.' Het was mij duidelijk dat hij klaar was voor het gesprek dat hij spoedig met de Meester zou hebben, die hij zo getrouw had gediend.

Hij was een voorbeeld van de volledig bekeerde heiligen der laatste dagen die ik vaak ontmoet aan het eind van een toegewijd leven. Ze gaan door.

President Marion G. Romney heeft het zo uitgelegd: 'In iemand die volledig tot bekering is gekomen, is het verlangen naar zaken die strijdig zijn met het evangelie van Jezus Christus in feite afgestorven, en daarvoor in de plaats is liefde voor God gekomen, met de onveranderlijke en besliste vastberadenheid om zijn

geboden te onderhouden.'⁵

Het is deze onveranderlijke vastberadenheid die ik steeds vaker in de ervaren discipelen van Jezus Christus zie. Evenals de zuster die mijn dochters begroette en de man met de nieuwe schoenen die bereid was om op weg te gaan, geven zij tot het einde toe gehoor aan het bevel van de Heiland. U heeft dat allen weleens gezien.

En u kunt dat weer zien als u het Boek van Mormon openslaat. Ik voel nog steeds bewondering in mijn hart als ik deze woorden van een oude en vastberaden dienstknecht van God lees. 'Want zelfs nu beeft mijn gehele lichaam ten zeerste terwijl ik tracht u toe te spreken; maar de Here steunt mij en heeft mij toegestaan tot u te spreken.'⁶

U kunt net als ik moed putten uit het voorbeeld van volharding dat Moroni ons geeft. Hij stond er alleen voor in zijn bediening. Hij wist dat zijn leven ten einde liep. Maar luister eens naar wat hij schreef omwille van mensen die nog niet waren geboren, de afstammelingen van zijn aartsvijanden: 'Ja, komt tot Christus en wordt

vervolmaakt in Hem en onthoudt u van alle goddeloosheid; en indien gij u van alle goddeloosheid onthoudt en God liefhebt met al uw macht, verstand en kracht, dan is zijn genade u genoeg, opdat gij door zijn genade volmaakt kunt zijn in Christus.'⁷

Moroni gaf dat getuigenis als afscheidsrede van zijn leven en bediening. Hij drong aan op naastenliefde, zoals alle andere profeten in het Boek van Mormon. Hij voegde zijn getuigenis van de Heiland eraan toe terwijl de dood dreigend naderde. Hij was waarlijk een bekeerd kind van God, zoals wij dat ook kunnen zijn: vervuld van naastenliefde, onveranderlijk en onverschrokken als getuige van de Heiland en zijn evangelie, en vastbesloten om tot het einde toe te volharderen.

Moroni leerde ons wat dat van ons vergt. Hij zei dat de eerste stap naar volledige bekering geloof is. Een gebedsvolle studie van het Boek van Mormon leidt tot geloof in God de Vader, in zijn geliefde Zoon, en in zijn evangelie. Het zal uw geloof in Gods profeten, vanouds en hedendaags, versterken.

Het zal u dichter bij God brengen dan enig ander boek. Het zal uw leven ten goede veranderen. Ik dring er bij u op aan te doen wat een zedingscollega van mij heeft gedaan. Hij was als tiener van huis weggegaan, en iemand had een exemplaar van het Boek van Mormon in de doos gestopt die hij meenam op zijn zoektocht naar meer geluk.

Er gingen jaren voorbij. Hij reisde van stad naar stad. Op een dag dat hij zich alleen en ongelukkig voelde, zag hij de doos staan. De doos was gevuld met dingen die hij meegenomen had. Op de bodem van de doos vond hij het Boek van Mormon. Hij las de belofte in het boek en toetste die. Hij wist dat het waar was. Dat getuigenis veranderde zijn leven. Hij werd gelukkiger dan hij in zijn stoutste dromen voor mogelijk had gehouden.

Uw exemplaar van het Boek van Mormon ligt misschien verborgen onder de zorgen en de aandacht voor alles wat u op uw reis hebt vergaard. Ik smeed u het aandachtig en vaak te lezen. In het boek staat de volheid van het evangelie van Jezus Christus, dat de enige weg terug naar God is.

Ik geef u mijn onwrikbare getuigenis dat God leeft en dat Hij uw gebeden zal verhoren. Jezus Christus is de Heiland van de wereld. Het Boek van Mormon is een ware en zekere getuige dat Hij leeft, dat Hij onze heren en levende Heiland is.

Het Boek van Mormon is een kostbare getuige. Dat getuigenis geef ik u in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mosiah 18:9.
2. Mosiah 2:17.
3. Moroni 7:47.
4. Zie 3 Nephi 17:21–22.
5. Marion G. Romney, Conference Report, oktober 1963, p. 23.
6. Mosiah 2:30.
7. Moroni 10:32.

Ouderling Robert D. Hales
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wachten op de Heer: uw wil geschiede

Ons leven op aarde is bedoeld ter vooruitgang, ontwikkeling en versterking van onszelf door wat we meemaken.

Op deze sabbatdag uiten wij onze dank en getuigen wij dat onze Heiland waarlijk leeft. Zijn evangelie is hersteld door middel van de profeet Joseph Smith. Het Boek van Mormon is waar. Wij worden geleid door een hedendaagse profeet, president Thomas S. Monson. Bovenal getuigen wij plechtig van de verzoening van Jezus Christus en de eeuwige zegeningen die daaruit voortvloeien.

In de afgelopen maanden heb ik me meer in het zoenoffer van de Heiland kunnen verdiepen en hoe Hij Zich voorbereidde om dat eeuwige offer voor ons allen te brengen.

Zijn voorbereiding begon in het voorsterfelijk leven, waar Hij aan de verwachtingen van zijn Vader voldeed en zei: 'Uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig!'¹ Vanaf dat moment en vandaag nog steeds wendt Hij zijn keuzevrijheid aan om het plan van onze hemelse Vader te aanvaarden en uit te voeren. In de Schriften staat dat Hij in zijn jeugd 'bezig [was] met de dingen [zlijns Vaders]² en 'de Heer diende in afwachting van de tijd van zijn bediening'.³ Op dertigjarige leeftijd onderging Hij

enorme verleidingen maar koos Hij ervoor ze te weerstaan, zeggende: 'Ga weg, satan!'⁴ In Getsemane vertrouwde Hij zijn Vader en verklaarde Hij: 'Doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede!'⁵ Vervolgens koos Hij ervoor om voor onze zonden te lijden. Gedurende de openbare vernedering door zijn aanklagers en de kwelling van het kruis diende en wachtte Hij op zijn Vader, bereid om voor 'onze overtredingen [te worden] doorboord [en voor] onze ongerechtigheden verbrijzeld'.⁶ Zelfs toen Hij uitriep: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?'⁷, verwachtte en wachtte Hij op zijn Vader. Hij koos ervoor om zijn vijanden te vergeven⁸, voor zijn moeder te zorgen⁹ en tot het einde toe te volharden totdat zijn leven en aardse zending waren volbracht.¹⁰

Ik heb er vaak over nagedacht waarom de Zoon van God, zijn heilige profeten en alle trouwe heiligen moeilijkheden en beproevingen ondergaan, zelfs wanneer ze de wil van hun hemelse Vader proberen te doen. Waarom is het leven zo moeilijk, vooral voor hen?

Ik denk aan Joseph Smith, die als jongen ziekte en tijdens zijn hele

leven vervolging te verduren kreeg. Net als de Heiland riep hij uit: 'O God, waar zijt Gij?'¹¹ Toch koos hij er in zijn schijnbare eenzaamheid voor om op de Heer te wachten en de wil van zijn hemelse Vader te doen.

Ik denk aan onze pionier-voorouders, die uit Nauvoo waren verdreven en de vlakten overstaken. Zij kozen ervoor om een profeet te volgen ook al ondergingen ze ziekte, ontberingen en sommigen zelfs de dood. Vanwaar die vreselijke beproevingen? Waarom? Met welk doel?

Bij die vragen dienen we te beseffen dat ons leven op aarde is bedoeld ter vooruitgang, ontwikkeling en versterking van onszelf door wat we meemaken. Hoe doen we dat? De Schriften houden ons in een enkele zin het eenvoudige antwoord voor: wij moeten 'de Here verwachten'.¹² We krijgen allemaal met moeilijkheden en beproevingen te maken. Die aardse problemen laten ons en onze hemelse Vader zien of we ervoor zullen kiezen om zijn Zoon te volgen. Hij weet het al, en wij kunnen leren, dat

hoe moeilijk onze omstandigheden ook zijn, 'al deze dingen [ons] onder-vinding zullen geven en voor [ons] bestwil zullen zijn'.¹³

Wil dat zeggen dat we onze moeilijkheden altijd begrijpen? Voelen we ons allemaal soms niet gedrongen om te vragen: 'O God, waar zijt Gij?'¹⁴ Zeker! Dat vraagt de partner die achterblijft als de huwelijkspartner overlijdt. Dat vraagt een vader zich af als een gezin met financiële moeilijkheden kampt. Ouders roepen dat in verdriet uit als kinderen van het pad afdwalen. En toch mogen we weten: 'Des avonds vernacht het geweest, tegen de morgen is er gejuich'.¹⁵ Dan gloort er in ons hernieuwd geloof en begrip, en kiezen we ervoor om op de Heer te wachten en te zeggen: 'Uw wil geschiede'.¹⁶

Wat houden wachten op de Heer en Hem verwachten dan in? In de Schriften heeft *wachten op of verwachten* de betekenis van hopen op, uitzien naar en vertrouwen stellen in. Hopen op en vertrouwen stellen in de Heer vereisen geloof, geduld, nederigheid, zachtmoedigheid,

lankmoedigheid, naleving van de geboden en volharding tot het einde.

Wachten op de Heer en Hem verwachten betekent het zaad van geloof zaaien en het 'met grote ijver en met geduld' verzorgen.¹⁷

Het betekent bidden zoals de Heiland deed — tot God, onze hemelse Vader — en zeggen: 'Uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede'.¹⁸ Het is een gebed dat we met onze gehele ziel opzenden, in de naam van onze Heiland, Jezus Christus.

Wachten op de Heer en Hem verwachten betekent dingen in ons hart overwegen en 'de Heilige Geest ontvang[en]' zodat wij 'alle dingen [kunnen weten] die [wij behoren] te doen'.¹⁹

Als wij de influisteringen van de Geest volgen, merken wij dat 'de verdrukking volharding uitwerkt'²⁰ en leren wij te 'volhard[en] in alle geduld totdat [w]ij volmaakt zij[n]'.²¹

Wachten op de Heer en Hem verwachten betekent 'standhouden'²² en 'voorwaarts streven' in geloof, 'met volmaakt stralende hoop'.²³

Het betekent 'alleen vertrouwend op de verdiensten van Christus'²⁴ en 'bijgestaan door [zijn] genade [zeggen]: Uw wil geschiede, o Heer, en niet de onze'.²⁵

Als we wachten op de Heer en Hem verwachten, zijn we 'onveranderlijk in het onderhouden van de geboden'²⁶, wetende dat wij 'op zekere dag van al [onze] benauwingen zull[en] uitrusten'.²⁷

Wij '[geven] dan [onze] vrijmoedigheid niet prijs'²⁸ dat 'alle dingen waarmee [wij zijn] bezocht, zullen samenwerken voor [ons] welzijn'.²⁹

Die bezoeken komen in allerlei soorten en maten. Jobs ervaringen geven aan wat we soms moeten doorstaan. Job raakte alles kwijt wat hij had: zijn land, huis en dieren;

zijn gezinsleden; zijn reputatie; zijn lichamelijke gezondheid en zelfs zijn psychisch welzijn. Toch verwachtte hij de Heer en gaf hij zijn krachtige getuigenis met de woorden:

'Maar ik weet: mijn Losser leeft en ten laatste zal Hij op het stof optreden.

'Nadat mijn huid aldus geschon- den is, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen.'³⁰

'Wil Hij mij doden, ik blijf op Hem hopen.'³¹

Zelfs met de lichtende voorbeelden van Job, de profeten en de Heiland vinden we het vaak nog moeilijk om te wachten op de Heer, vooral als we zijn plan en doeleinden voor ons niet volledig begrijpen. Dat begrip komt veelal 'regel op regel [en] voorschrift op voorschrift'.³²

In mijn leven heb ik geleerd dat ik soms geen antwoord krijg op een gebed omdat de Heer weet dat ik er niet klaar voor ben. Wanneer Hij wel antwoord geeft, is het vaak 'hier een weinig en daar een weinig'³³ omdat ik niet meer kan verdragen of bereidwil- lig ben te doen.

Te vaak bidden we om geduld, maar willen het dan wel meteen! Als jongeman bad president David O. McKay om een getuigenis van de waarheid van het evangelie. Vele jaren later, toen hij op zending was in Schotland, ontving hij dat getui- genis uiteindelijk. Later schreef hij: 'Voor mij was het de bevestiging dat oprecht gebed "eens, ergens" wordt beantwoord.'³⁴

We weten niet altijd wanneer of hoe de Heer antwoord zal geven, maar ik getuig dat zijn antwoorden wel komen, op zijn tijd en op zijn wijze. Sommige antwoorden wachten ons mogelijk pas in het hiernamaals. Dat kan het geval zijn voor sommige beloften in onze patriarchale zegen en voor sommige zegeningen in onze

familiekring. Laten we vertrouwen in de Heer blijven stellen. Zijn zegenin- gen zijn eeuwig, niet tijdelijk.

Wachten op de Heer biedt ons het waardevolle inzicht dat er velen zijn die op ons wachten. Onze kinderen wachten erop dat we ze met geduld, liefde en begrip bejegenen. Onze ouders verwachten dat we dankbaar- heid en medeleven tonen. Onze broeders en zusters wachten op onze verdraagzaamheid, barmhartigheid en vergevensgezindheid. Onze huwelijks- partner wacht op onze liefde zoals de Heiland ons allen heeft liefgehad.

Als we lichamelijk lijden moeten verduren, worden we ons steeds meer bewust hoeveel mensen er als wachters naar ons omzien. Voor alle Maria's en Marta's, voor alle barmhar- tige Samaritanen die de zieken bij- staan, de zwakken te hulp komen en zorgen voor wie psychisch en licha- melijk lijden, voel ik de dankbaarheid van een liefdevolle hemelse Vader en zijn geliefde Zoon. In uw dage- lijke christelijke dienstbetoon ziet u verwachtingsvol uit naar de Heer en doet u de wil van uw hemelse Vader. Zijn verzekering aan u is duidelijk: 'In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.'³⁵ Hij kent uw offers en uw verdriet. Hij hoort uw gebeden.

Zijn vrede en rust wachten u als u doorgaat Hem in geloof te dienen.

Ieder van ons is meer geliefd bij de Heer dan we ons kunnen indenken. Laten we dan ook vriendelijker voor elkaar en vriendelijker voor onszelf zijn. Laten we bedenken dat we door de Heer te verwachten 'een heilige word[en] door [zijn] verzoening (...): onderworpen, zachtmoedig, oot- moedig, geduldig, vol liefde, gewillig [ons] te onderwerpen aan alles wat de Heer goeddunkt [ons] op te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt.'³⁶

Die onderworpenheid toonde onze Heiland aan zijn Vader in de hof van Getsemane. Hij smeekte zijn discipelen om met Hem te waken, toch vond Hij ze tot drie keer toe door slaap over- mand aan.³⁷ Zonder het gezelschap van die discipelen en uiteindelijk zon- der de nabijheid van zijn Vader koos de Heiland ervoor om onze 'pijnen en benauwingen en allerlei verzoekin- gen' te doorstaan.³⁸ Met een engel uit de hemel om Hem kracht te geven³⁹, deinsde Hij niet terug om uit de bittere beker te drinken.⁴⁰ Hij zag verwach- tingsvol op naar zijn Vader en zei: 'Uw wil geschiede'⁴¹, en trad de wijnpers nederig alleen.⁴² Nu bid ik als een van zijn twaalf apostelen in deze laatste dagen dat wij gesterkt worden om met Hem te waken en Hem te verwachten en te dienen, ons hele leven lang.

Op deze sabbatdag uit ik mijn dank dat u en ik in ons eigen Getse- mane⁴³ niet alleen zijn. Hij die over *ons* waakt, 'sluimert noch slaapt'.⁴⁴ Zijn engelen hier en aan de andere zijde van de sluier zijn 'rondom [ons] om [ons] te schragen'.⁴⁵ Ik geef u mijn bijzondere getuigenis dat zijn belofte waar is, want Hij zegt: 'Wie de Here verwachten, putten nieuwe kracht; zij varen op met vleugelen als arenden; zij lopen, maar worden niet moede;

zij wandelen, maar worden niet mat.⁴⁶ Mogen wij wachten op en uitzien naar Hem door voorwaarts te streven in geloof. Mogen wij zeggen in onze gebeden: 'Uw wil geschiede'⁴⁷ en eervol tot Hem terugkeren. In de heilige naam van onze Heiland en Verlosser, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mozes 4:2.
2. Lucas 2:49.
3. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 3:24, Gids bij de Schriften.
4. Matteüs 4:10.
5. Lucas 22:42.
6. Jesaja 53:5; zie ook Mosiah 14:5.
7. Matteüs 27:46; Marcus 15:34.
8. Zie Lucas 23:34.
9. Zie Johannes 19:27.
10. Zie Johannes 19:30.
11. Leer en Verbonden 121:1.
12. Zie Psalmen 37:9; 123:2; Jesaja 8:17; 40:31; 2 Nephi 18:17.
13. Leer en Verbonden 122:7.
14. Leer en Verbonden 121:1.
15. Psalmen 30:6.
16. Matteüs 6:10; 3 Nephi 13:10; zie ook Matteüs 26:39.
17. Alma 32:41.
18. Matteüs 6:10; Lucas 11:2.
19. 2 Nephi 32:5.
20. Romeinen 5:3.
21. Leer en Verbonden 67:13.
22. Alma 45:17.
23. 2 Nephi 31:20.
24. Moroni 6:4.
25. Leer en Verbonden 109:44.
26. Alma 1:25.
27. Alma 34:41.
28. Hebreeën 10:35.
29. Leer en Verbonden 98:3.
30. Job 19:25–26.
31. Job 13:15.
32. 2 Nephi 28:30.
33. 2 Nephi 28:30.
34. *Leringen van kerkpresidenten: David O. McKay* (2003), xix.
35. Matteüs 25:40.
36. Mosiah 3:19.
37. Zie Matteüs 26:38; zie ook vss. 39–45.
38. Alma 7:11.
39. Zie Lucas 22:43.
40. Zie 'Jezus de Gekruisigde', lofzang 126; 3 Nephi 11:11; Leer en Verbonden 19:18–19.
41. Matteüs 26:42.
42. Zie Leer en Verbonden 76:107; 88:106; 133:50.
43. Zie 'Waar is een toevluchtsoord?', lofzang 88.
44. Psalmen 121:4.
45. Leer en Verbonden 84:88.
46. Jesaja 40:31.
47. Matteüs 26:42.

Ouderling Tad R. Callister
van het Presidium der Zeventig

Het Boek van Mormon — een boek van God

Samen met de Bijbel is het Boek van Mormon een onmisbaar getuigenis van de leerstellingen van Christus en zijn goddelijke aard.

Jaren geleden kreeg mijn betovergrootvader voor het eerst een exemplaar van het Boek van Mormon in handen. Hij sloeg het ergens in het midden open en las een paar bladzijden. Toen zei hij: 'Dat boek is door God of de duivel geschreven, en ik wil erachter komen wie het heeft geschreven.' Gedurende de volgende tien dagen las hij het twee keer door en zei toen: 'De duivel kan het niet geschreven hebben — het moet van God afkomstig zijn.'¹

Dat is het vernuft van het Boek van Mormon — er is geen middenweg. Of het is het woord van God, of het is bedrog. Dit boek beweert niet alleen een moreel document, een theologisch verslag of een verzameling inzichtelijke geschriften te zijn. Het beweert het woord van God te zijn — iedere zin, ieder vers, iedere pagina. Joseph Smith verklaarde dat een engel van God hem naar de gouden platen had geleid, die de geschriften van profeten uit het oude Amerika bevatten, en dat hij ze met de macht van God had vertaald. Als dat waar is, dan is het Boek van Mormon heilige Schriftuur, wat het ook beweert te zijn;

zo niet, dan is het een geavanceerde, maar duivelse vervalsing.

C. S. Lewis sprak over een soortgelijk dilemma toen hij geconfronteerd werd met iemand die de goddelijkheid van de Heiland moest aanvaarden of verwerpen waarbij ook geen middenweg is: 'Ik probeer iemand ervan te weerhouden om de dwaze dingen te zeggen die veel mensen over Hem zeggen: "Ik ben bereid om Jezus als een groot leermeester te aanvaarden, maar ik kan Hem niet als God accepteren." Dat is iets wat we niet mogen zeggen. Een mens die slechts een mens was en verkondigde wat Jezus heeft verkondigd, zou geen groot leermeester zijn. (...) U moet kiezen. Deze man was en is de Zoon van God. Zo niet, dan was hij waanzinnig of erger. (...) Maar laten we geen denigrerende onzin spreken over Hem als groot leermeester. Die interpretatie heeft Hij ons niet gegeven. En dat was ook niet zijn bedoeling.'²

Daarom moeten we een ook eenvoudige keuze doen wat het Boek van Mormon betreft: het is van God of van de duivel. Er is geen andere mogelijkheid. Ik wil u uitnodigen een toets

te doen om achter de ware aard van dit boek te komen. Vraag uzelf af of de volgende teksten uit het Boek van Mormon u dichter tot God of tot de duivel brengen:

‘Vergast u aan de woorden van Christus; want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen’ (2 Nephi 32:3).

Of deze woorden van een liefdevolle vader aan zijn zoons: ‘En nu, mijn zonen, bedenkt, bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen’ (Helaman 5:12).

Of deze woorden van een profeet: ‘Komt tot Christus en wordt vervolmaakt in Hem’ (Moroni 10:32).

Kunnen deze uitspraken uit het Boek van Mormon door de duivel zijn geschreven? Nadat de Heiland bepaalde duivels had uitgeworpen, beweerden de Farizeeën dat Hij dat ‘door Beëlzebul, de overste der geesten’ had gedaan. De Heiland antwoordde dat zo’n conclusie onzinig was. Hij zei: ‘Ieder koninkrijk, dat tegen zichzelf verdeeld is, gaat ten onder, en geen (...) huis, tegen zichzelf verdeeld, zal standhouden.’ En dan zijn aangrijpende conclusie: *‘En indien de satan de satan uitdrijft, is hij tegen zichzelf verdeeld; hoe zal dan zijn koninkrijk kunnen standhouden?’* (Matteüs 12:24–26; cursivering toegevoegd.)

Als de voorgaande teksten uit het Boek van Mormon ons leren dat we de Heiland moeten aanbidden, liefhebben en dienen (en dat doen ze), hoe kunnen ze dan van de duivel afkomstig zijn? Als dat zo zou zijn, zou hij tegen zichzelf verdeeld zijn en zou hij zijn eigen koninkrijk verdelgen — een omstandigheid die volgens de Heiland niet kan bestaan. Als iemand het Boek van

Mormon oprecht en zonder vooroordelen leest, zal hij of zij tot dezelfde conclusie komen als mijn betovergrootvader: ‘De duivel kan het niet geschreven hebben — het moet van God afkomstig zijn.’

Maar waarom is het Boek van Mormon zo essentieel als we al de Bijbel hebben om ons over Jezus Christus te vertellen? Hebt u zich ooit afgevraagd waarom er tegenwoordig zoveel christelijke kerken zijn, die hun leerstellingen in principe uit dezelfde Bijbel halen? Dat komt omdat ze de Bijbel verschillend interpreteren. Als ze de Bijbel hetzelfde zouden interpreteren, zouden ze dezelfde kerk zijn. Dat is geen situatie die de Heer verlangt, want de apostel Paulus heeft gezegd dat er ‘één Here, één geloof, één doop’ is (Efeziërs 4:5). Om die eenheid te scheppen, heeft de Heer een goddelijke wet van getuigen ingesteld. Paulus heeft gezegd: ‘Op de verklaring van twee getuigen of van drie zal iedere zaak vaststaan’ (2 Korintiërs 13:1).

De Bijbel is een getuige van Jezus Christus; het Boek van Mormon ook. Waarom is een tweede getuige zo essentieel? Het volgende voorbeeld kan nuttig zijn: hoeveel rechte lijnen kunt u door een enkele punt op een vel papier trekken? Het antwoord is: ontelbaar. Stel u even voor dat die enkele punt de Bijbel voorstelt en dat er honderden rechte lijnen door dat punt lopen die verschillende interpretaties van de Bijbel voorstellen en dat

iedere interpretatie een andere kerk vertegenwoordigt.

Maar wat gebeurt er als er op dat vel papier een tweede punt staat dat het Boek van Mormon voorstelt? Hoeveel rechte lijnen kunt u trekken tussen deze twee punten: de Bijbel en het Boek van Mormon? Maar één. Slechts één interpretatie van de leerstellingen van Christus voldoet aan het getuigenis van deze twee getuigen.

Steeds opnieuw is het Boek van Mormon een bevestigende, verduidelijkende, samenhangende getuige van de leerstellingen in de Bijbel, zodat er slechts ‘één Here, één geloof, één doop’ is. Sommige mensen begrijpen bijvoorbeeld niet goed dat de doop essentieel is voor het eeuwig heil, hoewel de Heiland tegen Nicodemus heeft gezegd: ‘Tenzij iemand geboren wordt uit water en geest, kan hij het koninkrijk Gods niet binnengaan’ (Johannes 3:5). Het Boek van Mormon neemt alle twijfel over dat onderwerp weg: ‘En Hij gebiedt alle mensen zich te bekeren en zich in zijn naam te laten dopen, (...) anders kunnen zij niet worden behouden in het koninkrijk Gods’ (2 Nephi 9:23).

Er zijn tegenwoordig verschillende manieren om te dopen, hoewel er in de Bijbel staat hoe de Heiland, ons grote Voorbeeld, werd gedoopt: ‘[Hij] steeg op uit het water’ (Matteüs 3:16). Had Hij uit het water kunnen komen als Hij niet eerst in het water was gegaan? Mocht er enige twijfel over dit onderwerp bestaan, dan neemt

Jundiaí (Brazilië)

het Boek van Mormon die twijfel weg met een duidelijke uitspraak over de manier van dopen: 'En dan zult gij hen in het water onderdompelen' (3 Nephi 11:26).

Velen geloven dat openbaring na de Bijbel ophield, hoewel de Bijbel zelf een getuigenis is van Gods openbaringen in de eerste vierduizend jaar van de mens op aarde. Maar een enkele onjuiste leerstelling zoals deze kan een sneeuwbaaleffect hebben waardoor juiste leerstellingen te gronde gaan. Geloven dat er geen openbaring meer is, tast de leer aan 'dat God dezelfde is gisteren, heden en voor eeuwig' (Mormon 9:9); maar ook de leer die Amos verkondigde, namelijk: 'De Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten' (Amos 3:7); en niet te vergeten de leer 'dat er bij God geen aanneming des persoon is' (Handelingen 10:34) en dus tot alle mensen in alle tijdperken spreekt. Maar gelukkig staaf het Boek van Mormon de Bijbelse waarheid wat voortdurende openbaring betreft:

'En voorts spreek ik tot u die de openbaringen van God verloochent en zegt dat zij zijn weggedaan, dat er geen openbaringen zijn. (...)

'Lezen wij niet dat God dezelfde is gisteren, heden en voor eeuwig (...)' (Mormon 9:7, 9).

Met andere woorden, als God, die onveranderlijk is, in het verleden sprak, zal Hij ook in het heden spreken.

De lijst met leerstellige bevestigingen en verduidelijkingen is lang, maar geen ervan is krachtiger en diepzinniger dan de leerstellingen in het Boek van Mormon over de verzoening van Jezus Christus. Zou u niet in uw ziel het onloochenbare getuigenis willen ontvangen dat de Heiland tot onder het niveau van uw zonden is afgedaald, en dat er geen zonden of aardse problemen zijn die buiten het barmhartige bereik van zijn verzoening vallen — dat Hij voor al uw moeilijkheden een oplossing met superieure genezingskracht heeft? Lees dan het Boek van Mormon. Het zal u leren en tot u getuigen dat de verzoening van Christus oneindig is, en iedere aardse zwakheid van de mens omvat en overstijgt. Daarom heeft de profeet Mormon gezegd 'dat gij door de verzoening van Christus (...) zult hopen' (Moroni 7:41).

Het is dan ook niet vreemd dat het Boek van Mormon onbeschoemd

verklaart: 'En indien gij in Christus gelooft, zult gij in deze woorden geloven, want het zijn de woorden van Christus' (2 Nephi 33:10). Samen met de Bijbel is het Boek van Mormon een onmisbaar getuigenis van de leerstellingen van Christus en zijn goddelijke aard. Samen met de Bijbel leert het 'alle mensen dat zij goed moeten doen' (2 Nephi 33:10). En samen met de Bijbel brengt het ons tot 'één Here, één geloof, één doop'. Daarom is het Boek van Mormon voor ons van zo'n cruciaal belang.

Enkele jaren geleden bezocht ik een avondmaalsdienst in Toronto (Canada). Een meisje van veertien hield een toespraak. Ze zei dat ze met een van haar schoolvriendinnen over godsdienst had gesproken. Haar vriendin vroeg: 'Bij welke kerk hoor je dan?'

Ze antwoordde: 'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, ofwel mormonen.'

Haar vriendin zei: 'Ik ken die kerk, en ik weet dat die kerk niet waar is.'

'Hoe weet je dat?', vroeg ze.

Haar vriendin zei: 'Omdat ik die kerk heb onderzocht.'

'Heb je het Boek van Mormon gelezen?'

'Nee', zei ze. 'Dat heb ik niet.'

Toen zei dit lieve meisje: 'Dan heb je onze kerk niet echt onderzocht want ik heb elke pagina van het Boek van Mormon gelezen en ik weet dat het waar is.'

Ook ik heb elke pagina van het Boek van Mormon keer op keer gelezen, en net als mijn betovergrootvader geef ik u mijn getuigenis dat het van God afkomstig is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Willard Richards. In: LeGrand Richards, *A Marvelous Work and a Wonder*, herziene uitgave (1972), pp. 81, 82.
2. C. S. Lewis, *Mere Christianity* (1952), pp. 40-41.

Elaine S. Dalton
Algemeen jongevrouwenpresidente

Hou van haar moeder

Hoe kan een vader een gelukkige, goed functionerende dochter opvoeden in deze wereld die steeds giftiger wordt? Het antwoord is door de profeten van de Heer gegeven.

Het heilige moment waarop een nieuwe vader zijn pasgeboren dochtertje voor het eerst in zijn armen houdt, valt niet te beschrijven. In de loop van dit jaar zijn drie van onze vier zoons vader geworden van een dochtertje. Ik zag onze ruige, sterke zoon, Jon, die rugby speelt, toen hij zijn eerste dochtertje in zijn armen hield. Hij keek naar haar met een eerbiedige tederheid en keek toen naar mij met een blik die leek te zeggen: 'Hoe voed ik een meisje op?'

Vanochtend wil ik graag spreken tot onze zoons en tot alle vaders. Hoe kan een vader een gelukkige, goed functionerende dochter opvoeden in deze wereld die steeds giftiger wordt? Het antwoord is door de profeten van de Heer gegeven. Het is een eenvoudig antwoord, en het is waar — 'Het belangrijkste wat een vader kan doen voor zijn [dochter] is van [haar] moeder houden.'¹ Door de manier waarop u haar moeder liefhebt, zult u uw dochter tederheid, trouw, respect, mededogen en toewijding bijbrengen. Ze zal van uw voorbeeld leren wat ze van jonge mannen moet verwachten en welke eigenschappen ze in een toekomstige partner zoekt. Door de manier waarop u uw vrouw liefhebt en eert, kunt u uw dochter leren dat

ze nooit met minder genoegen moet nemen. Uw voorbeeld zal uw dochter de waarde van het vrouw-zijn bijbrengen. U toont haar dat ze een dochter van onze hemelse Vader is, die van haar houdt.

Heb haar moeder zo lief, dat u een celestiaal huwelijk hebt. Een tempelhuwelijk voor tijd en alle eeuwigheid is uw hoogste prioriteit en uw grootste inspanningen waard. Slechts nadat Nephi de tempel in de wildernis had voltooid, kon hij zeggen: 'En het geschiedde dat wij een leven van geluk leidden.'² Dat leven van geluk is in de tempel te vinden. Het betekent verbonden na te leven. Laat geen enkele invloed in uw leven of gezin komen, die uw verbonden of

toewijding aan uw vrouw en gezin in gevaar brengt.

Bij de jongevrouwen helpen we uw dochter haar identiteit begrijpen als een dochter van God, en leren we haar hoe belangrijk het is om deugdzzaam te leven en waardig te zijn om de zegeningen van de tempel en een tempelhuwelijk te ontvangen. We leren uw dochter hoe belangrijk het is om heilige verbonden te sluiten en na te leven. We leren haar om zich nu voor te nemen zo te leven dat ze altijd waardig zal zijn om de tempel te betreden, en te zorgen dat niets haar zal vertragen, afleiden of diskwalificeren om dat doel te bereiken. Uw voorbeeld, als haar vader, zegt meer dan onze belangrijke woorden. Jongevrouwen maken zich zorgen om hun vader. Velen van hen zeggen dat het hun grootste verlangen is om als een eeuwig gezin verenigd te zijn. Ze willen graag dat u erbij bent als ze naar de tempel gaan of er trouwen. Blijf dicht bij uw dochter en help haar om zich voor te bereiden op de tempel en dat voorrecht waardig te blijven. Wanneer ze twaalf wordt, neem haar dan vaak mee naar de tempel om doopverordeningen voor uw overleden voorouders en anderen te verrichten. Die herinneringen zal ze altijd bij zich dragen.

De populaire cultuur van tegenwoordig probeert uw eeuwige rol als patriarch en vader uit te hollen en te minimaliseren, en uw belangrijkste verantwoordelijkheden te bagatelliseren. Die zijn u echter door een 'goddelijk plan' toebedeeld en als vader 'behoort [u uw] gezin met liefde en in rechtchapenheid te presideren. [U] heeft tot taak te voorzien in de behoeften en de bescherming van [uw] gezin.'³

Vaders, u bent de beschermer van uw huisgezin, uw vrouw en uw kinderen. Vandaag de dag 'is het niet makkelijk om het gezin te beschermen

tegen al het kwaad dat binnendringt in [hun] geest en gedachten. (...) Die invloeden kunnen het gezin vrijelijk binnendringen en doen dat ook. Satan [is erg slim]. Hij hoeft de deur niet in te trappen.’⁴

U moet de beschermer van deugd zijn. ‘Een priesterschapsdrager is *deugdzaam*. Deugdzaam gedrag betekent dat [u] reine gedachten en daden [heeft]. (...) Deugd is (...) een goddelijke eigenschap.’ Zij ‘is verwant aan heiligheid.’⁵ Deugd valt onder de christelijke eigenschappen die bij de waarden van de jongevrouwen horen. We roepen u nu op om met ons het voortouw te nemen om de wereld terug naar deugd te leiden. Om dat te doen ‘moet [u] deugd en heiligheid (...) betrachten’⁶ door alles uit uw leven te verwijderen dat kwaad is of een priesterschapsdrager van God niet waardig is. Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden; (...) de Heilige Geest zal uw constante metgezel zijn.’⁷ Wees dus voorzichtig waar u naar kijkt qua vermaak in de media. Uw persoonlijke deugd zal voor uw dochters, en ook voor uw zoons, het voorbeeld zijn van wat ware kracht en morele moed betekenen. Door een beschermer van deugd te zijn voor uzelf, uw gezin en uw kinderen toont u uw vrouw en dochters wat ware liefde is. Uw persoonlijke reinheid zal u kracht geven.

U bent in meer dan juridische zin de beschermer van uw dochter. Wees aanwezig in het leven van uw dochter. Vertel haar over uw normen, uw verwachtingen, uw hoop en dromen voor haar succes en geluk. Praat met haar, leer haar vriendinnen kennen, en wanneer de tijd rijp is, leer haar vriendjes kennen. Help haar het belang van een opleiding te begrijpen.

Help haar begrijpen dat het beginsel fatsoen een bescherming is. Help haar bij het kiezen van muziek en media die de Geest uitnodigen en die passen bij haar goddelijke identiteit. Neem actief deel aan haar leven. En als ze in haar tienerjaren een keer niet op tijd thuiskomt van een afspraakje, ga haar dan halen. Ze zal tegenstribbelen en zeggen dat u haar sociale leven ruïneert, maar van binnen weet ze dat u van haar houdt en dat u genoeg om haar geeft om haar te beschermen.

U bent geen alledaagse mannen. Door uw moed in het voorsterfelijk bestaan, hebt u zich gekwalificeerd om leiders te worden en priesterschapsmacht te dragen. Daar toonde u uw ‘buitengewone geloof en goede werken’ en u behoort dat hier evenzo te doen.⁸ Uw priesterschap onderscheidt u.

Over een paar weken geven onze drie zoons hun dochttertje een naam en een zegen. Ik hoop dat dit de eerste van vele priesterschapszegens zal worden die ze van hun vader ontvangen, want in de wereld waarin ze opgroeien, hebben ze die zegens nodig. Uw dochter zal het priesterschap liefhebben en zich voornemen in haar hart dat ze dit ook in haar toekomstige gezin wil. Denk er altijd aan ‘dat de rechten van het priesterschap onafscheidelijk verbonden zijn met de machten des hemels’ en ‘niet beheerst (...) kunnen worden, dan alleen volgens de beginselen der gerechtigheid.’⁹

Vaders, u bent de held van uw dochter. Mijn vader was mijn held. Ik

zat elke avond op het trappetje voor ons huis op hem te wachten tot hij thuiskwam van zijn werk. Hij pakte me dan beet en draaide me rond en liet me mijn voeten op zijn grote schoenen zetten, waarna hij met me naar binnen danste. Ik hield van de uitdaging om in zijn voetsporen te treden. En daar houd ik nog steeds van.

Weet u dat uw getuigenis een sterke invloed heeft op uw dochters? Ik wist dat mijn vader een getuigenis had. Ik wist dat hij van de Heer hield. En omdat mijn vader van de Heer hield, deed ik dat ook. Ik wist dat hij voor de weduwen zorgde, want hij heeft een keer de hele vakantie doorgebracht met het schilderen van het huis van de buurvrouw, die weduwe was. Ik vond dat de beste vakantie die ons gezin ooit had, want hij leerde me schilderen! U zult uw dochter jarenlang tot zegen zijn als u zoekt naar manieren om tijd met haar door te brengen en uw getuigenis met haar te delen.

In het Boek van Mormon werd Abish bekeerd doordat haar vader zijn wonderbaarlijke visioen aan haar vertelde. Jarenlang hield ze daarna haar getuigenis verborgen en leidde ze een rechtschapen leven in een goddeloze samenleving. Toen kwam de tijd dat ze niet meer kon zwijgen, en ze rende van huis naar huis om haar getuigenis uit te dragen en te vertellen over de wonderen die ze had gezien. De kracht van de bekering en het getuigenis van Abish droeg bij tot het omvormen van de hele samenleving. Het volk dat haar getuigenis hoorde, werd een volk dat ‘zich tot de Heer [bekeerde, en] nooit afvallig [werd]’ en hun zoons werden de krijgers van Helaman!¹⁰

Zoals in een lofzang staat: ‘Verheft u, mannen Gods!’¹¹ Dit is een oproep aan u, de mannen die Gods heilige priesterschap dragen. Mag er over u hetzelfde gezegd worden wat over

kapitein Moroni werd gezegd:

[Hij] was een sterk en machtig man; (...) een man van volmaakt inzicht; (...) een man die onwrikbaar was in het geloof in Christus. (...)

(...) Als alle mensen waren geweest, en waren, en altijd zouden zijn zoals Moroni, zie, dan zouden zelfs de machten der hel voor eeuwig hebben gewankeld; ja, de duivel zou nooit macht hebben over het hart der mensenkinderen.¹²

Broeders, vaders, jongemannen: 'Wees trouw aan uw koninklijke oorsprong.'¹³

Dus hoe voed u een dochter op? Houd van haar moeder. Leid uw gezin naar de tempel, wees de bewaarder van deugd, en maak uw priesterschap groot. Vaders, de koninklijke dochters van uw hemelse Vader zijn u toevertrouwd. Ze zijn deugdzaam en uitverkoren. Het is mijn gebed dat u over hen zult waken, hen zult sterken, een voorbeeld van deugd zult zijn in uw gedrag en hen zult leren in de voetstappen van de Heiland te treden — want Hij leeft! In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. President David O. McKay, citeerde deze uitspraak van Theodore Hesburgh vaak. In: 'Quotable Quotes', *Reader's Digest*, januari 1963, p. 25; zie ook *Richard Evans' Quote Book* (1971), p. 11.
2. 2 Nephi 5:27.
3. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.
4. A. Theodore Tuttle, 'The Role of Fathers', *Ensign*, januari 1974, p. 67.
5. Ezra Taft Benson, 'Godly Characteristics of the Master', *Ensign*, november 1986, p. 46.
6. Leer en Verbonden 46:33.
7. Leer en Verbonden 121:45, 46.
8. Alma 13:3; zie ook vers 2.
9. Leer en Verbonden 121:36.
10. Alma 23:6; zie ook Alma 19:16-17; 53:10-22.
11. 'Rise Up, O Men of God', *Hymns*, nr. 323.
12. Alma 48:11, 13, 17.
13. Harold B. Lee, 'Be Loyal to the Royal within You'. In: *Speeches of the Year: BYU Devotional and Ten-Stake Fireside Addresses 1973* (1974), p. 100.

Ouderling M. Russell Ballard

van het Quorum der Twaalf Apostelen

De waarde van een naam

Laten we (...) de gewoonte ontwikkelen om duidelijk te maken dat de Heer zelf de aanwijzing heeft gegeven dat we bekend staan met de naam De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Ouderling Hales, ik spreek voor iedereen als ik zeg dat we van u houden en dat we dankbaar zijn dat u hier vanochtend bent.

Sinds de algemene conferentie van april ben ik in gedachte vaak bezig geweest met de waarde van een naam. De afgelopen maanden zijn er verscheidene achterkleinkinderen geboren in onze familie. Hoewel ze elkaar sneller lijken op te volgen dan ik kan bijhouden, is ieder kind een welkome aanvulling voor onze familie. Kinderen krijgen bij de geboorte een bijzondere naam, uitgekozen door de ouders, een naam waarmee ze hun hele leven bekend zullen staan en die hen onderscheidt van anderen. Dat geldt voor iedere familie en ook voor de godsdiensten in de wereld.

De Heer Jezus Christus wist hoe belangrijk het was om zijn kerk in deze laatste dagen een duidelijke naam te geven. In afdeling 115 van de Leer en Verbonden gaf Hij zijn kerk zelf een naam: 'Want aldus zal mijn kerk in de laatste dagen heten, ja, De Kerk van Jezus Christus van de

Heiligen der Laatste Dagen' (vers 4).

En koning Benjamin leerde zijn volk in de tijd van het Boek van Mormon:

'Daarom wil ik dat gij de naam van Christus op u neemt, gij allen die met God het verbond hebt aangegaan dat gij tot het einde van uw leven gehoorzaam zult zijn. (...)

'En ik wil dat gij er ook aan denkt dat dit de naam is, die ik gezegd heb u te zullen geven en die nooit zal worden uitgewist, behalve door overtreding; ziet dus toe dat gij niet overtreedt, opdat de naam niet uit uw hart wordt gewist' (Mosiah 5:8, 11).

In de wateren des doops nemen we de naam van Christus op ons. Iedere week als we van het avondmaal nemen, hernieuwen we het effect van die doop, waarbij we aangeven dat we gewillig zijn om zijn naam op ons te nemen en beloven Hem altijd indachtig te zijn (zie Leer en Verbonden 20:77, 79).

Beseffen we hoe gezegend we zijn als we de naam van Gods geliefde en eniggeboren Zoon op ons nemen?

Begrijpen we wel wat dat betekent? De naam van de Heiland is de enige naam onder de hemel waardoor de mens gered kan worden (zie 2 Nephi 31:21).

Zoals u zich herinnert, heeft president Boyd K. Packer tijdens de conferentie van april gesproken over het belang van de naam van de kerk. Hij legde uit: 'In gehoorzaamheid aan openbaring noemen we ons De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en niet de mormoonse kerk.' ('Geleid door de Heilige Geest', *Liahona*, mei 2011, p. 30.)

Omdat de volledige naam van de kerk zo belangrijk is, herhaal ik de openbaringen in de Schriften, de instructies in de brieven van het Eerste Presidium in 1982 en 2001, en de woorden van andere apostelen die de leden van de kerk hebben aangemoedigd om de wereld te blijven vertellen dat de kerk bekend staat onder de naam van de Heer Jezus Christus. Dat is de naam waarbij de Heer ons aan het einde zal noemen. Het is de naam waardoor zijn kerk zich van alle andere kerken zal onderscheiden.

Ik heb veel nagedacht over de vraag waarom de Heiland zijn herstelde kerk een naam van elf woorden

heeft gegeven. Die naam lijkt misschien lang, maar als we haar zien als een beschrijvend overzicht van wat de kerk is, wordt ze opeens verbazend kort, helder en direct. Welke beschrijving zou directer en duidelijker kunnen zijn in zo weinig woorden?

Ieder woord is verhelderend en onmisbaar. Het woord *De* geeft de unieke positie van de herstelde kerk onder andere godsdiensten van de wereld aan.

De woorden *Kerk van Jezus Christus* verklaren dat het zijn kerk is. In het Boek van Mormon zegt Jezus: 'En hoe kan het mijn kerk zijn, indien die niet met mijn naam wordt aangeduid? Want indien een kerk met de naam van Mozes wordt aangeduid, dan is het de kerk van Mozes; of indien die met de naam van een mens wordt aangeduid, dan is het de kerk van een mens; maar indien die met mijn naam wordt aangeduid, dan is het mijn kerk, indien zij op mijn evangelie zijn gebouwd' (3 Nephi 27:8).

De woorden *der Laatste Dagen* betekent dat het dezelfde kerk is als de kerk die Jezus Christus vestigde tijdens zijn sterfelijke bediening, maar dan hersteld in deze laatste dagen. We weten dat er een wegvallen was, of

een afval, die een herstelling van zijn ware en complete kerk in onze tijd noodzakelijk maakte.

Heiligen betekent dat de leden Hem volgen en ernaar streven om zijn wil te doen, zijn geboden te onderhouden en zich voorbereiden om in de toekomst weer in zijn nabijheid en die van onze hemelse Vader te wonen. Het woord *Heiligen* verwijst naar hen die proberen hun leven te heiligen door een verbond te sluiten dat zij Christus zullen volgen.

De naam die de Heiland zijn kerk heeft gegeven, geeft precies aan wie wij zijn en wat we geloven. Wij geloven dat Jezus Christus de Heiland en Verlosser van de wereld is. Hij heeft verzoening gebracht voor allen die zich van hun zonden bekeren, en Hij heeft de banden des doods verbroken en gezorgd voor de opstanding uit de dood. Wij volgen Jezus Christus. En net zoals koning Benjamin het tegen zijn volk zei, zo zeg ik vandaag tot ons allen: 'Ik wil dat gij eraan denkt [zijn] naam altijd in uw hart gegrift te houden' (Mosiah 5:12).

Ons wordt gevraagd 'te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen' als getuige van Hem op te treden (Mosiah 18:9). Dat betekent onder andere dat we gewillig moeten zijn om anderen te laten weten wie we volgen en tot wiens kerk we behoren: de Kerk van Jezus Christus. Dat willen we beslist doen in een geest van liefde en getuigenis. We willen de Heiland volgen door eenvoudig en duidelijk, maar nederig, te verklaren dat we lid zijn van zijn kerk. We volgen Hem door heiligen der laatste dagen, ofwel discipelen der laatste dagen, te zijn.

Mensen en organisaties krijgen vaak een bijnaam van anderen. Een bijnaam is soms een afkorting van een naam, of kan ontleend zijn aan een gebeurtenis of aan iets lichamelijks of

aan een ander kenmerk. Hoewel een bijnaam niet dezelfde status of betekenis heeft als de eigenlijke naam, kan hij toch gepast gebruikt worden.

De kerk van de Heer heeft zowel in de oudheid als in deze tijd bijnaamen gehad. De heiligen in de tijd van het Nieuwe Testament werden *christenen* genoemd omdat ze geloof in Christus beleden. Die naam, die aanvankelijk neerbuigend door hun bespotters werd gebruikt, is nu een ere naam; en wij voelen ons vereerd dat we een christelijke kerk genoemd worden.

Onze leden zijn *mormoon* genoemd omdat we geloven in het Boek van Mormon: eveneens een testament aangaande Jezus Christus. Anderen gebruiken het woord *mormoon* in bredere zin, waarbij ze ook refereren aan wie de kerk verlaten hebben en diverse splintergroepen hebben gevormd. Een dergelijk gebruik van het woord leidt alleen maar tot verwarring. We zijn de media dankbaar dat ze hun best doen om het woord *mormoon* niet te gebruiken op een manier waardoor mensen de kerk zouden verwarren met polygamisten of andere fundamentalistische groeperingen. Laat mij duidelijk stellen dat geen enkele groep polygamisten, met inbegrip van hen die zich fundamentalistische mormonen noemen, ook maar in de minste mate verbonden is met De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Hoewel *mormonen* niet de volledige en correcte naam van de kerk is, en oorspronkelijk in de eerste jaren van vervolging door onze vijanden is bedacht, is het een aanvaardbare bijnaam geworden als hij wordt gebruikt voor de leden en niet voor het instituut. We mogen de naam *mormonen* nog wel gebruiken als dat gepast is, maar we moeten ook de volledige

en correcte naam van de kerk blijven benadrukken. Met andere woorden: we moeten de uitdrukking 'mormoonse kerk' vermijden en ontmoedigen.

Door de jaren heen is mij tijdens mijn opdrachten over de gehele wereld vaak gevraagd of ik lid was van de mormoonse kerk. Mijn antwoord was altijd: 'Ik ben lid van de Kerk van Jezus Christus. Omdat we in het Boek van Mormon geloven, dat genoemd is naar een Amerikaanse profeet en leider van vroeger, en dat eveneens een testament van Jezus Christus is, worden we soms mormonen genoemd.' Dat antwoord is altijd goed ontvangen en heeft zelfs vaak aanleiding gegeven om te vertellen over de herstelling van de volheid van het evangelie in deze laatste dagen.

Broeders en zusters, bedenk eens hoeveel effect het kan hebben als we in onze reacties de volledige naam van de kerk gebruiken zoals de Heer heeft gezegd dat we moeten doen. En als u niet onmiddellijk de volledige naam kunt gebruiken, zeg dan tenminste: 'Ik ben lid van de Kerk van Jezus Christus' en leg later alsnog 'van de Heiligen der Laatste Dagen' uit.

Sommigen van u vragen zich misschien af: en hoe zit het met de

internetsites zoals Mormon.org en allerlei mediapubliciteit die de kerk geïnitieerd heeft. Zoals ik al zei, is het soms gepast om de leden als groep *mormonen* te noemen. En praktisch gezien: mensen die niet van ons geloof zijn, zoeken soms naar informatie volgens dat woordgebruik. Maar als je Mormon.org eenmaal geopend hebt, wordt de juiste naam van de kerk op de startpagina uitgelegd en vind je die op alle andere pagina's van de site. Het is niet praktisch om te verwachten dat men de volledige naam van de kerk intypt als men ons zoekt of inlogt op onze website.

Hoewel dit soort praktische zaken zo zullen blijven, moeten ze de leden er niet van weerhouden om de volledige naam van de kerk zoveel mogelijk te gebruiken. Laten we in ons gezin, bij onze kerkactiviteiten en in onze dagelijkse omgang de gewoonte ontwikkelen om duidelijk te maken dat de Heer zelf de aanwijzing heeft gegeven dat we bekend staan met de naam De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Een recent opinieonderzoek heeft uitgewezen dat veel mensen nog steeds niet goed begrijpen dat met de term *mormoon* een lid van onze

kerk wordt bedoeld. En de meeste mensen zijn nog steeds niet zeker of mormonen wel christenen zijn. Zelfs als ze lezen over ons Helpende Handen-werk in de wereld nadat er een orkaan, aardbeving, overstroming of hongersnood heeft plaatsgevonden, leggen ze geen verband tussen onze humanitaire hulp en ons als christelijke organisatie. Het is vast gemakkelijker om te begrijpen dat wij in de Heiland geloven en Hem volgen als we onszelf leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen noemen. Op die manier gaan zij die de naam *mormoon* horen, dat woord associëren met de geopenbaarde naam en met de mensen die Jezus Christus volgen.

Het Eerste Presidium heeft in zijn brief van 23 februari 2001 gevraagd: 'Het gebruik van de geopenbaarde naam, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, is van groot belang bij onze verantwoordelijkheid om de naam van de Heiland in de hele wereld te verkondigen. Daarom vragen wij dat u die volledige naam zoveel mogelijk gebruikt als u over de kerk spreekt.'

In 1948 heeft president George Albert Smith tijdens de algemene conferentie gezegd: 'Broeders en zusters, als u deze conferentie verlaat, krijgt u te maken met allerlei geloofsrichtingen, maar onthoud dat er maar één kerk in de hele wereld is die door goddelijke instructie de naam van Jezus Christus, onze Heer, draagt.' (Conference Report, oktober 1948, p. 167.)

Broeders en zusters, mogen wij daar ook aan denken als we vandaag huiswaarts gaan. Dat ons hart altijd vervuld mag zijn van liefde voor Hem en dat we ons getuigenis van Hem mogen laten horen, bid ik nederig in zijn naam, de Heer Jezus Christus. Amen. ■

President Thomas S. Monson

Op heilige plaatsen staan

Communicatie met onze Vader in de hemel — waaronder onze gebeden tot Hem en zijn inspiratie aan ons — is noodzakelijk om de stormen en beproevingen van het leven te doorstaan.

Mijn geliefde broeders en zusters, we hebben vanmorgen mooie toespraken gehoord en ik dank allen die hebben bijgedragen. We zijn vooral erg blij dat ouderling Robert D. Hales weer in ons midden is en dat hij zich wat beter voelt. Wij houden van je, Bob.

Toen ik overwoog wat ik vanochtend tot u wilde zeggen, voelde ik een aanmoediging om bepaalde gedachten en gevoelens die ik op dit moment van groot belang acht met u te bespreken. Ik bid dat ik bij mijn woorden geleid mag worden.

Ik woon nu 84 jaar op deze aarde. Om dat voor u in perspectief te plaatsen: ik werd geboren in hetzelfde jaar waarin Charles Lindbergh voor het eerst non-stop in een eenpersoonsvliegtuigje met één enkele motor van New York naar Parijs vloog. Er is in die 84 jaar veel veranderd. De mens is al lang naar de maan en terug geweest. Feitelijk is onze science-fiction van gisteren nu onze realiteit geworden. En dankzij de huidige technologie verandert die realiteit zo

snel dat we het nauwelijks kunnen bijbenen — als dat überhaupt mogelijk is. Voor wie zich nog telefoons met een draaischijf en schrijfmachines herinneren, is de huidige technologie ongelooflijk.

Het morele kompas van de maatschappij heeft zich ook in hoog tempo ontwikkeld. Gedrag dat vroeger als ongepast en immoreel werd beschouwd, wordt nu niet alleen gedoogd maar door velen als aanvaardbaar gezien.

Onlangs las ik in de *Wall Street Journal* een artikel door Jonathan Sacks, de opperrabbin van Groot-Brittannië. Onder andere schrijft hij: 'In bijna iedere westerse samenleving vond in de jaren zestig een morele revolutie plaats, een geheel afstappen van de traditionele ethiek van zelfbeheersing. Alles wat je nodig hebt, zongen de Beatles, is liefde. De joods-christelijke moraal werd overboord gegooid. Daarvoor in de plaats kwam [het gezegde]: *[Doe] wat je het beste uitkomt*. De tien geboden werden herschreven als de tien creatieve suggesties.'

Rabbi Sacks klaagt verder:

‘We hebben ons morele kapitaal met dezelfde nonchalance uitgegeven als ons financiële kapitaal (...).

In grote delen van [de wereld] is godsdienst iets van het verleden en er gaat geen stem op tegen de cultuur van koop het, geef het uit, draag het, pronk ermee, want je bent het waard. De boodschap is dat moraliteit passé is, het geweten voor mietjes is, en dat het allesoverheersende gebod luidt: “Gij zult niet gepakt worden.”¹

Broeders en zusters, dat is — helaas — grotendeels een beschrijving van de wereld om ons heen. Wringen we onze handen in wanhoop en vragen we ons af hoe we in zo’n wereld ooit zullen overleven? Nee. Wij hebben gelukkig het evangelie van Jezus Christus, we weten dat moraliteit niet passé is, dat we een geweten hebben om ons te leiden en dat we verantwoordelijk zijn voor onze daden.

Hoewel de wereld veranderd is, blijven de wetten van God constant. Ze zijn niet veranderd; ze gaan niet veranderen. De tien geboden zijn nog steeds de tien geboden. Het zijn *géén* suggesties. Ze zijn nu nog even hard nodig als toen God ze aan de kinderen Israëls gaf. We hoeven alleen maar te luisteren en dan horen we de echo van Gods stem hier en nu tot ons spreken:

‘Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.

‘Gij zult u geen gesneden beeld maken. (...)

‘Gij zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken. (...)

‘Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt. (...)

‘Eer uw vader en uw moeder. (...)

‘Gij zult niet doodslaan.

‘Gij zult niet echtbreken.

‘Gij zult niet stelen.

‘Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste. (...)

‘Gij zult niet begeren.’²

Onze gedragscode is definitief; ze is niet onderhandelbaar. Zij is ons niet alleen gegeven in de vorm van de tien geboden, maar de Heiland heeft haar ook in de Bergrede gegeven toen Hij op aarde was. Je vindt haar in al zijn leringen terug. Je vindt haar terug in de woorden van hedendaagse openbaring.

Onze Vader in de hemel is gisteren, vandaag en voor altijd dezelfde. De profeet Mormon zegt dat God ‘onveranderlijk [is] van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid.’³ In deze wereld waarin bijna alles lijkt te veranderen, is zijn bestendigheid iets waarop we kunnen vertrouwen; een anker waaraan we ons vast kunnen houden en waardoor we veilig kunnen zijn, zodat we niet worden weggesleurd naar onbekende wateren.

Het lijkt er soms op dat men in de wereld veel meer plezier heeft dan u. Sommigen van u voelen zich misschien beperkt door de gedragscode

waaraan we ons in de kerk houden. Mijn broeders en zusters, ik zeg u, dat er *niets* is wat meer vreugde of meer vrede in onze ziel kan brengen dan de Geest die tot ons kan komen als we de Heiland volgen en de geboden naleven. Die Geest kan niet aanwezig zijn bij bepaalde activiteiten waaraan velen in de wereld deelnemen. De apostel Paulus heeft de waarheid verkondigd: ‘Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet wat van de Geest Gods is, en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is.’⁴ De term *ongeestelijk* kan op een ieder van ons slaan als wij zo zijn.

We moeten waakzaam zijn in een wereld die zich zo ver van het geestelijke heeft verwijderd. Het is essentieel dat we alles afwijzen wat niet met onze normen overeenstemt en daarbij weigeren dat op te geven waar we het meest naar verlangen: eeuwig leven in het koninkrijk van God. De stormen zullen soms nog wel tegen onze deur beuken, want zij horen onvermijdelijk

bij ons bestaan in de sterfelijkheid. We zullen echter veel beter uitgerust zijn om ermee om te gaan en ze te overwinnen, als het evangelie bij ons in het middelpunt staat en we de liefde van onze Heiland in ons hart dragen. De profeet Jesaja heeft gezegd: 'En de vrucht der gerechtigheid zal vrede zijn, de uitwerking der gerechtigheid rust en veiligheid tot in eeuwigheid.'¹⁵

Om *in* de wereld te kunnen zijn zonder *van* de wereld te zijn is het nodig dat we door middel van gebed met onze hemelse Vader spreken. Hij wil dat we dat doen. Hij zal onze gebeden beantwoorden. De Heiland spoorde ons aan, en dit staat in 3 Nephi 18, om 'altijd [te] waken en bidden, opdat gij niet in verzoeking valt; want Satan begeert u te bezitten. (...)

'Daarom moet gij altijd in mijn naam tot de Vader bidden;

'en wat gij de Vader ook in mijn naam vraagt dat goed is, en gelovende dat gij zult ontvangen, zie, het zal u gegeven worden.'¹⁶

Ik kreeg een getuigenis van de kracht van gebed toen ik ongeveer twaalf jaar was. Ik had hard gewerkt om wat geld te verdienen en het was me gelukt om vijf dollar te sparen. Dit gebeurde tijdens de crisisjaren. Vijf dollar was toen een flink bedrag — in het bijzonder voor een jongen van twaalf. Ik gaf al mijn muntjes aan mijn vader en hij gaf me daarvoor een biljet van vijf dollar. Ik weet dat ik iets bepaalds voor die vijf dollar wilde kopen, maar ik heb me al die jaren niet kunnen herinneren wat het was. Ik weet alleen nog hoe belangrijk dat geld voor me was.

We bezaten in die tijd geen wasmachine, dus mijn moeder stuurde de kleren die gewassen moesten worden elke week naar de wasserij. Na een paar dagen kregen we dan altijd een

berg 'natte was', zoals we dat noemden, terug en die hing mijn moeder dan aan de waslijn achter ons huis te drogen.

Ik had mijn vijf-dollarbiljet in de zak van mijn broek gestopt. Zoals u wel kunt raden, werd mijn broek naar de wasserij gestuurd met het geld nog in de zak. Toen ik besepte wat er gebeurd was, zat ik heel diep in de put. Ik wist dat zakken in de wasserij altijd gecontroleerd werden voordat de kleding gewassen werd. Als mijn geld tijdens die controle niet gevonden en eruit gehaald werd, zou het bij het wassen uit de zak raken en gevonden worden door een wasserijmedewerker die geen idee zou hebben aan wie hij het geld terug moest geven, zelfs als hij dat had willen doen. De kans op het terugkrijgen van mijn vijf dollar was heel klein — en mijn moeder bevestigde dat toen ik haar vertelde dat ik het geld in mijn zak had laten zitten.

Ik wilde dat geld, ik had dat geld nodig en ik had er heel hard voor gewerkt. Ik besepte dat ik nog slechts één ding kon doen. In mijn wanhoop wendde ik mij tot mijn Vader in de hemel en smeekte Hem om op de een of andere manier te zorgen dat het geld veilig in mijn zak zou blijven zitten.

Twee lange dagen later, toen ik wist dat het ongeveer tijd was voor de komst van de auto met de was, zat ik bij het raam te wachten. Toen de auto de oprit opreed, ging mijn hart tekeer. Zodra de natte kleren binnen waren, greep ik mijn broek en rende naar mijn slaapkamer. Ik stak mijn trillende hand in de zak. Toen ik niet direct iets vond, dacht ik dat alles verloren was. En toen raakten mijn vingers het vijf-dollarbiljet. Toen ik het uit de zak trok, ging er een gevoel van opluchting door me heen. Ik sprak met heel mijn hart een gebed van dank tot mijn

Vader in de hemel uit, want ik wist dat Hij mijn gebed had beantwoord.

Sindsdien zijn talloze gebeden van mij beantwoord. Er is geen dag voorbijgegaan of ik heb door middel van gebed met mijn Vader in de hemel gecommuniceerd. Het is een relatie die ik koester — ik zou echt verloren zijn als ik die niet had. Als u nu niet zo'n relatie hebt met uw Vader in de hemel, dan dring ik erop aan dat u daaraan gaat werken. Als u dat doet, hebt u recht op zijn inspiratie en leiding — en dat hebben we allemaal nodig willen we geestelijk overleven tijdens ons verblijf hier op aarde. Zulke inspiratie en leiding geeft Hij vrijelijk als wij er maar om vragen. Dat zijn kostbare schatten!

Ik voel me altijd nederig en dankbaar als mijn hemelse Vader met mij communiceert door zijn inspiratie. Ik heb zijn inspiratie leren herkennen, erop leren vertrouwen en haar leren volgen. Ik heb keer op keer zulke inspiratie ontvangen. Een duidelijk voorbeeld hiervan vond plaats tijdens de inwijding van de Frankfurtempel (Duitsland) in augustus 1987. President Ezra Taft Benson was gedurende de eerste paar dagen bij de inwijding, maar hij was terug naar huis gegaan, dus kreeg ik de gelegenheid om de overige diensten te leiden.

's Zaterdag was er een dienst voor onze Nederlandse leden, die deel uitmaakten van het tempeldistrict van de Frankfurtempel. Ik kende broeder Peter Mourik, een van onze bijzondere broeders uit Nederland, heel goed. Net voor de dienst had ik het gevoel dat ik broeder Mourik moest vragen om tot zijn Nederlandse medeleden te spreken en dat hij de eerste spreker moest zijn. Omdat ik hem die ochtend niet in de tempel had gezien, gaf ik een briefje aan ouderling Carlos E. Asay, onze gebiedspresident, met de

vraag of Peter Mourik in de dienst aanwezig was. Net voordat ik op wilde staan om de dienst te beginnen, kreeg ik een briefje terug van ouderling Asay dat broeder Mourik *niet* aanwezig was, dat hij ergens anders was en dat hij van plan was de volgende dag de inwijdingsdienst van de ringen van militairen bij te wonen.

Terwijl ik achter het spreekgestoelte stond om de mensen welkom te heten en het programma bekend te maken, kreeg ik weer duidelijk inspiratie dat ik Peter Mourik als de eerste spreker moest aankondigen. Dit was helemaal in strijd met mijn gevoel, want ik had net van ouderling Asay gehoord dat broeder Mourik echt *niet* in de tempel was. Vertrouwend op mijn inspiratie echter kondigde ik de muziek door het koor aan, het gebed en gaf toen aan dat onze eerste spreker broeder Peter Mourik zou zijn.

Terwijl ik weer ging zitten, gluurde ik naar ouderling Asay en op zijn gezicht was schrik te lezen. Later vertelde hij me dat hij, toen ik broeder Mourik als eerste spreker aankondigde, zijn oren niet kon geloven. Hij zei dat hij wist dat ik zijn briefje had gekregen en dat ik het echt gelezen had en dat hij zich niet kon voorstellen waarom ik broeder Mourik als spreker zou aankondigen in de wetenschap dat hij helemaal niet in de tempel was.

Terwijl dit allemaal gebeurde was Peter Mourik in een vergadering in het gebiedskantoor in de Porthstrasse. Terwijl zijn vergadering bezig was, richtte hij zich plotseling tot ouderling Thomas A. Hawkes jr., die in die tijd de regionaal vertegenwoordiger was, en vroeg: 'Hoe snel kunt u me naar de tempel brengen?'

Ouderling Hawkes, die erom bekend stond dat hij vrij hard reed met zijn kleine sportauto, antwoordde:

'In tien minuten! Maar waarom moet u naar de tempel?'

Broeder Mourik gaf toe dat hij niet wist waarom hij naar de tempel moest, maar dat hij wist dat hij erheen moest. Samen vertrokken ze onmiddellijk naar de tempel.

Tijdens het prachtige nummer door het koor, keek ik rond en dacht dat ik Peter Mourik zo zou zien. Maar dat was niet zo. Vreemd genoeg voelde ik geen paniek. Ik voelde een fijne, onmiskenbare geruststelling dat alles goed zou komen.

Broeder Mourik kwam binnen door de voordeur van de tempel toen het openingsgebed ten einde liep, en wist nog steeds niet waarom hij er was. Terwijl hij zich door de hal haastte,

zag hij mijn gezicht op de monitor en hoorde me aankondigen: 'Wij zullen nu horen van broeder Peter Mourik.'

Tot grote verbazing van ouderling Asay, liep Peter Mourik direct naar binnen en ging achter het spreekgestoelte staan.

Na de dienst bespraken broeder Mourik en ik wat er was gebeurd voorafgaand aan zijn toespraak. Ik heb nagedacht over de inspiratie die niet alleen ik maar ook Peter Mourik op die dag ontving. Die opmerkelijke ervaring was voor mij een onontkoombaar getuigenis dat het belangrijk is om zulke inspiratie waardig te zijn en er dan op te vertrouwen — en haar op te volgen — als zij komt. Ik weet zonder twijfel dat de Heer wilde

dat de aanwezigen tijdens die tempeldienst het krachtige, ontroerende getuigenis van zijn dienstknecht, broeder Peter Mourik, zouden horen.

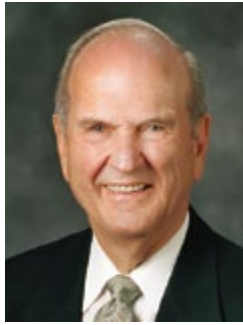
Mijn geliefde broeders en zusters, communicatie met onze Vader in de hemel — waaronder onze gebeden tot Hem en zijn inspiratie aan ons — is noodzakelijk om de stormen en beproevingen van het leven te kunnen doorstaan. De Heer nodigt ons uit: 'Nadert tot Mij en Ik zal tot u naderen; zoekt Mij naarstig en gij zult Mij vinden.'⁷ Als we dat doen, zullen we zijn Geest voelen, en daardoor zullen we het verlangen en de moed hebben om sterk en standvastig in rechtschapenheid te zijn — om 'op heilige plaatsen [te staan] en niet aan het wankelen [te worden] gebracht.'⁸

Mogen wij, als de winden van verandering om ons heen waaien en het morele karakter van de maatschappij steeds meer voor onze ogen uiteenvalt, denken aan de geweldige belofte van de Heer aan hen die op Hem vertrouwen: 'Vrees niet, want Ik ben met u; zie niet angstig rond, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met mijn heilrijke rechterhand.'⁹

Wat een belofte! Dat dit onze zegen mag zijn, bid ik oprecht in de heilige naam van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

- Jonathan Sacks, 'Reversing the Decay of London Undone', *Wall Street Journal*, 20 augustus 2011, online.wsj.com; cursivering toegevoegd. *Noot*: De weleerwaarde zeergeleerde heer Sacks is de opperrabbijn van de United Hebrew Congregations of the Commonwealth.
- Exodus 20:3–4, 7–8, 12–17.
- Moroni 8:18.
- 1 Korintiërs 2:14.
- Jesaja 32:17.
- 3 Nephi 18:18–20.
- Leer en Verbonden 88:63.
- Leer en Verbonden 87:8.
- Jesaja 41:10.

Ouderling Russell M. Nelson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Verbonden

Als we ons realiseren dat we de kinderen van het verbond zijn, weten we wie we zijn en wat God van ons verwacht.

Een week nadat ik mijn taak had vervuld om de eerste ring in Moskou¹ te stichten, woonde ik een districtsconferentie in Sint Petersburg bij. Terwijl ik sprak over mijn dank voor de eerste zendelingen en plaatselijke leiders die de kerk in Rusland hadden opgebouwd, liet ik de naam van Vijatsjeslav Efimov vallen. Hij was de eerste Russische bekeerling die als zendingspresident werd geroepen. Hij en zijn vrouw kweten zich ongelooflijk goed van deze taak. Niet lang nadat zij hun zending hadden voltooid, overleed president Efimov plotseling, zeer tot ons verdriet.² Hij was slechts 52 jaar.

Terwijl ik over dit pioniersechtpaar sprak, voelde ik mij ertoe gedrongen te vragen of zuster Efimov misschien aanwezig was. Ver achterin de zaal stond er een vrouw op. Ik vroeg haar naar voren te komen. Ja, het was zuster Galina Efimov. Ze sprak met overtuiging en getuigde krachtig van de Heer, zijn evangelie en zijn herstelde kerk. Zij en haar man waren in de heilige tempel verzegeld. Ze zei dat ze voor eeuwig verenigd waren. Ze waren nog steeds zendingscolllega's, zij aan deze kant van de sluier en hij aan de andere kant.³ Met tranen

van vreugde dankte ze God voor de heilige tempelverbonden. Ook mijn ogen vulden zich met tranen, in het volle besef dat de oneindige verbondenheid die dit getrouwe echtpaar ten toon spreidde het gerechtvaardigde resultaat was van het sluiten, nakomen en eren van heilige verbonden.

Een van de belangrijkste beginnelen van ware godsdienst is dat van een heilig verbond. In juridische taal duidt een verbond doorgaans op een overeenkomst tussen twee of meerdere partijen. Maar in religieuze context heeft een verbond een veel belangrijker status. Het is een heilig verbond met God. Hij bepaalt de voorwaarden. Ieder kan die voorwaarden accepteren of niet. Als iemand de voorwaarden van het verbond accepteert en Gods wet gehoorzaamt, ontvangt hij of zij de zegeningen die aan dat verbond zijn gekoppeld. We weten dat 'wanneer wij enige zegening van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop zij is gegrond.'⁴

God heeft door de eeuwen heen verbonden met zijn kinderen gesloten.⁵ Zijn verbonden komen in het hele heilsplan voor, vandaar dat ze deel uitmaken van de volheid van zijn evangelie.⁶ God beloofde bijvoorbeeld

een Heiland voor zijn kinderen te sturen,⁷ en vraagt hun daarvoor gehoorzaamheid aan zijn wet.⁸

In de Bijbel lezen we over mannen en vrouwen in de Oude Wereld die de kinderen van het verbond werden genoemd. Welk verbond? ‘Het verbond, dat de Vader met [hun] vaders maakte, toen Hij tot Abraham zeide: En in uw nageslacht zullen alle geslachten der aarde worden gezegend.’⁹

In het Boek van Mormon lezen we over mensen in de Nieuwe Wereld

die ook de kinderen van het verbond werden genoemd.¹⁰ De herrezen Heer vertelde hun: ‘Zie, gij zijt de kinderen van de profeten; en gij zijt van het huis Israëls; en gij zijt van het verbond, dat de Vader met uw vaders maakte, toen Hij tot Abraham zeide: En in uw nageslacht zullen alle geslachten der aarde worden gezegend.’¹¹

De Heiland legde uit hoe belangrijk het was dat zij kinderen van het verbond waren. Hij zei: ‘De Vader heeft Mij eerst voor u doen opstaan en

Mij gezonden om u te zegenen door eenieder van u af te wenden van zijn ongerechtigheden; en wel omdat gij kinderen van het verbond zijt.’¹²

Het verbond dat God met Abraham¹³ sloot en daarna met Isaak¹⁴ en Jakob¹⁵ bevestigde, is van allesovertreffend belang. Het bevatte verschillende beloften, zoals:

- Jezus Christus zou in Abrahams afstammingslijn worden geboren.
- Abrahams nageslacht zou talrijk zijn, het recht hebben op eeuwig nakomelingschap en het recht hebben op het dragen van het priesterschap.
- Abraham zou een vader van een menigte van volken worden.
- Zijn nageslacht zou bepaalde erflanden krijgen.
- Zijn nakomelingen zouden alle volken der aarde tot zegen zijn.¹⁶
- En dat verbond zou eeuwigdurend zijn — ja, ‘tot in duizend geslachten’.¹⁷

Sommige van die beloften zijn vervuld, andere zullen nog in vervulling gaan. Ik citeer een profetie uit het Boek van Mormon: ‘Daarom heeft onze vader [Lehi] niet alleen over ons nageslacht gesproken, maar ook over het gehele huis Israëls, wijzende op het verbond dat *in de laatste dagen* zal worden vervuld, welk verbond de Heer met onze vader Abraham heeft gesloten.’¹⁸ Is dat niet opmerkelijk? Ongeveer zeshonderd jaar *voordat* Jezus in Betlehem werd geboren, wisten de profeten dat het verbond van Abraham uiteindelijk pas *in de laatste dagen* zou worden vervuld.

Om die belofte gestand te doen, is de Heer in deze laatste dagen verschenen om dat verbond van Abraham te hernieuwen. Tot de profeet Joseph Smith heeft de Meester verklaard:

‘Abraham ontving beloften aangaande zijn nakomelingen en de vrucht van zijn lendenen — uit wiens lendenen gij zijt, (...) mijn dienst-knecht Joseph. (...)

‘Deze belofte is ook de uwe, want gij zijt uit Abraham.’¹⁹

Door deze hernieuwing hebben wij, zoals zij van weleer, het heilige priesterschap en het eeuwige evangelie. We bezitten het recht om de volheid van het evangelie te ontvangen, de zegeningen van het priesterschap te genieten en ons waardig te maken voor Gods grootste zegen: het eeuwige leven.²⁰

Sommigen onder ons zijn letterlijk nakomelingen van Abraham, anderen gaan deel uitmaken van zijn familie door adoptie. De Heer maakt geen onderscheid.²¹ We ontvangen deze beloofde zegeningen allemaal als we tot de Heer komen en zijn geboden onderhouden.²² Maar als we dat niet doen, gaan de zegeningen van het verbond aan ons voorbij.²³ Om ons te helpen verstrekt zijn kerk patriarchale zegens aan de leden van de kerk om ze een blik op hun toekomst te geven, alsmede een verbinding met het verleden, namelijk de vaststelling van de afstamming terug tot Abraham, Isaak en Jakob.²⁴

De broeders van het verbond hebben het recht om in aanmerking te komen voor de eed en het verbond van het priesterschap.²⁵ Als u ‘getrouw [bent] zodat [u] deze twee priesterschapen, waarvan Ik heb gesproken, verkrijgt [en] [uw] roeping grootma[akt], word[ft u] door de Geest geheiligd ter vernieuwing van [uw] lichaam.’²⁶ En dat is niet alles. Mannen die het priesterschap waardig ontvangen, ontvangen de Heer Jezus Christus, en wie de Heer ontvangen, ontvangen God de Vader.²⁷ En wie de Vader ontvangen, ontvangen alles

Stockholm (Zweden)

wat Hij heeft.²⁸ Er vloeien uit deze eed en dit verbond ongelooflijke zegeningen toe aan waardige mannen, vrouwen en kinderen, waar ook ter wereld.

Wij hebben de taak om het verbond van Abraham te helpen vervullen. Wij zijn de nakomelingen die in het voorsterfelijke leven zijn geordend en voorbereid om alle volken der wereld tot zegen te zijn.²⁹ Daarom moet de priesterschapsplicht wel zendingswerk omvatten. Na vierduizend jaar van verwachting en voorbereiding is dit de aangewezen dag om het evangelie aan de geslachten der aarde te brengen. Dit is de tijd van de beloofde vergadering van Israël. En wij kunnen eraan deelnemen! Is dat niet geweldig? De Heer rekent op ons en onze zoons — en Hij is uitermate dankbaar voor onze dochters — die een eervolle zending vervullen in deze grote tijd van de vergadering van Israël.

Het Boek van Mormon is een tastbaar bewijs dat de Heer begonnen is met de vergadering van het verbonds-volk Israël.³⁰ Dit boek, geschreven voor *onze* tijd, verklaart dat een van zijn doelen is dat u zult ‘weten dat het verbond dat de Vader met de kinderen Israëls heeft gesloten (...) reeds in vervulling begint te gaan. (...) Want zie, de Heer zal zijn verbond dat Hij

met zijn volk van het huis Israëls heeft gesloten, indachtig zijn.’³¹

De Heer is het zeker niet vergeten! Hij heeft ons en anderen wereldwijd door middel van het Boek van Mormon gezegend. Een van zijn doelen is ‘ter overtuiging van de Joden en de andere volken dat Jezus de Christus is.’³² Het helpt ons om verbonden met God te sluiten. Het nodigt ons uit om Hem indachtig te zijn en zijn geliefde Zoon te leren kennen. Het is eveneens een testament aangaande Jezus Christus.

De kinderen van het verbond hebben het recht om zijn leer te ontvangen en met het heilsplan bekend te worden. Zij laten dat recht *gelden* door verbonden van heilige betekenis te sluiten. Brigham Young heeft gezegd: ‘Alle heiligen der laatste dagen gaan het nieuw en eeuwig verbond aan wanneer zij lid worden van deze kerk. (...) Zij gaan het nieuw en eeuwig verbond aan om alleen het koninkrijk van God (...) te steunen.’³³ Zij *eren* het verbond door zijn geboden te gehoorzamen.

Bij de doop verbinden wij ons ertoe de Heer te dienen en zijn geboden te onderhouden.³⁴ Als we van het avondmaal nemen, hernieuwen we dat verbond en verklaren we ons bereid om de naam van Jezus Christus op ons te nemen. Daardoor worden wij als zijn zoons en dochters geadopteerd en kennen wij elkaar als broeders en zusters. Hij is de vader van ons nieuwe leven.³⁵ Uiteindelijk kunnen wij, in de heilige tempel, mede-erfgenamen worden van de zegeningen van een eeuwige familie, zoals dat eens aan Abraham, Isaak, Jakob en hun nageslacht beloofd is.³⁶ Aldus is het celestiale huwelijk het verbond van de verhoging.

Als we ons realiseren dat we de kinderen van het verbond zijn, weten

we wie we zijn en wat God van ons verwacht.³⁷ Zijn wet is in ons hart geschreven.³⁸ Hij is onze God en wij zijn zijn volk.³⁹ Toegewijde kinderen van het verbond blijven getrouw, zelfs te midden van tegenspoed. Als die leer stevig in ons hart is geworteld, wordt zelfs de doodsprikkel verzacht en onze geestelijke weerstand verhoogd.

Er kan van iemand niets beters gezegd worden dan dat hij of zij zijn of haar verbonden nakomt. Iemand die zijn verbonden nakomt, wordt daarvoor zowel hier als in het hierna maals beloond. De Schrift raadt aan dat 'gij nadenkt over de gezegende en gelukkig toestand van hen die de geboden Gods bewaren. Want zie, zij worden gezegend in alle dingen, (...) en indien zij getrouw volharden tot het einde, worden zij in de hemel ontvangen [om] bij God [te] wonen in een staat van nimmer eindigend geluk.'⁴⁰

God leeft. Jezus is de Christus. Zijn kerk is hersteld om alle mensen tot zegen te zijn. President Thomas S. Monson is zijn profeet. En wij zullen, als *getrouwe* kinderen van het verbond, nu en voor eeuwig gelukkig zijn. Hiervan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. De ring Moskou (Rusland) is op zondag, 5 juni 2011, gesticht.
2. Vjatsjeslav Efimov was van 1995–1998 president van het zendingsgebied Jekaterinenburg (Rusland). Hij is op 25 februari 2000 overleden.
3. Zie Leer en Verbonden 138:57.
4. Leer en Verbonden 130:21.
5. Na de zondvloed verklaarde Hij bijvoorbeeld: 'Wanneer (...) de boog in de wolken verschijnt, zal ik mijn verbond gedenken, dat Ik tussen Mij en u heb gesloten (...), zodat de wateren niet weer tot een vloed worden om al wat leeft te verderven' (zie Genesis 9:14–15, naar de Joseph Smith Translation, Genesis 9:20).
6. Zie Leer en Verbonden 66:2; 133:57.
7. Zie Johannes 16:16.
8. Zie Abraham 3:25.

9. Handelingen 3:25.
10. Zie 3 Nephi 20:26.
11. 3 Nephi 20:25.
12. 3 Nephi 20:26.
13. Zie Genesis 17:1–10, 19; Leviticus 26:42; Handelingen 3:25; Gids bij de Schriften, 'Abraham, verbond van.'
14. Zie Genesis 26:1–5, 24.
15. Zie Genesis 28:1–4, 10–14; 35:9–13; 48:3–4.
16. Zie verwijzingen in noten 13–15 hierboven.
17. Deuteronomium 7:9; 1 Kronieken 16:15; Psalmen 105:8.
18. 1 Nephi 15:18; cursivering toegevoegd.
19. Leer en Verbonden 132:30–31. 'Zoals Ik heb gezegd tot Abraham aangaande de geslachten der aarde, zo zeg Ik ook tot mijn dienstknecht Joseph: In u en in uw nageslacht zullen de geslachten der aarde worden gezegend' (Leer en Verbonden 124:58).
20. Zie Leer en Verbonden 14:7.
21. Zie Handelingen 10:34–35.
22. Zie Exodus 19:5.
23. De Schrift verklaart: 'Ik, de Heer, ben gebonden wanneer gij doet wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet wat Ik zeg, hebt gij geen belofte' (Leer en Verbonden 82:10).
24. Dit verbondsbeginsel is op 21 september 1823 voor het eerst aan de profeet Joseph Smith geopenbaard. De engel Moroni verklaarde dat de profeet Elia uit de hemel zou komen om kennis over deze beloften in het hart van de kinderen te planten, beloften die eens aan de vaders van het huis Israëls waren gedaan (zie Leer en Verbonden 2:1–3).
25. Zie Leer en Verbonden 84:33–34, 39–40.
26. Leer en Verbonden 84:33.
27. Zie Leer en Verbonden 84:35, 37.
28. Zie Leer en Verbonden 84:38.
29. Zie Alma 13:1–9.

30. Zie 3 Nephi 29.
31. 3 Nephi 29:1, 3.
32. Titelblad van het Boek van Mormon: eveneens een testament aangaande Jezus Christus.
33. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 62.
34. Zie Leer en Verbonden 20:37.
35. 'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus (...), opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden' (2 Nephi 25:26).
36. Zie Galaten 3:29; Leer en Verbonden 86:8–11.
37. Dit beginsel betreft ons: 'Veel geslachten nadat de Messias in het lichaam aan de mensenkinderen zal zijn geopenbaard, dat dan de volheid van het evangelie van de Messias tot de andere volken zal komen, en van de andere volken tot het overblijfsel van ons nageslacht — en te dien dage zal het overblijfsel van ons nageslacht weten dat het van het huis Israëls is en dat het het verbondsvolk des Heren is; en dan zullen zij weten en tot de kennis van hun voorvaders komen, en ook tot de kennis van het evangelie van hun Verlosser, dat door Hem aan hun vaders werd bediend; aldus zullen zij tot de kennis van hun Verlosser komen en tot de kenmerkende punten van zijn leer, zodat zij zullen weten hoe zij tot Hem kunnen komen en worden gered' (1 Nephi 15:13–14).
38. Zie Jesaja 55:3; Jeremia 31:33; Romeinen 2:15; 2 Korintiërs 3:2–3; Hebrëeën 10:16.
39. Zie Psalmen 95:7; 100:3; Jeremia 24:7; 31:33; 32:38; Ezechiël 11:20; 37:23, 27; Zacharia 8:8; 2 Korintiërs 6:16; Hebrëeën 8:10.
40. Mosiah 2:41.

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Leringen van Jezus

Jezus Christus is de eniggeboren en geliefde Zoon van God. (...) Hij is onze Redder van zonde en dood. Dat is de belangrijkste kennis op aarde.

Wat dunkt u van de Christus? (Matteüs 22:42). Met die woorden bracht Jezus de Farizeeërs van zijn tijd in de war. Met diezelfde woorden vraag ik u, heiligen der laatste dagen en andere christenen, wat u werkelijk gelooft aangaande Jezus Christus en wat u met dat geloof doet.

De meeste citaten die ik aanhaal, komen uit de Bijbel omdat die de meeste christenen bekend is. Bij mijn interpretaties maak ik natuurlijk wel gebruik van wat we te weten komen door nieuwe Schriftuur, met name het Boek van Mormon, over Bijbelteksten die zo dubbelzinnig zijn dat verschillende christenen het oneens zijn over hun betekenis. Ik richt mij tot zowel gelovigen als anderen. Zoals ouderling Tad R. Callister vanochtend al heeft gezegd, loven sommigen die zichzelf christenen noemen Jezus als een groot leraar maar gaan niet zover dat ze zijn goddelijkheid bevestigen. Om me tot hen te richten, heb ik de woorden van Jezus zelf gekozen. We moeten allemaal bedenken wat Hijzelf onderwees over wie Hij is en waarvoor Hij naar de aarde is gezonden.

Eniggeboren Zoon

Jezus zei dat Hij de eniggeboren Zoon was. Hij zei:

‘Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.

‘Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde’ (Johannes 3:16–17).

God de Vader bevestigde dat. Tijdens de climax van de heilige gebeurtenis op de berg van verheerlijking verklaarde Hij uit de hemel: ‘Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb; hoort naar Hem!’ (Matteüs 17:5.)

Jezus leerde ook dat Hij er net zo uitzag als zijn Vader. Tegen zijn apostelen zei hij:

‘Indien gij Mij kentet, zoudt gij ook mijn Vader gekend hebben. Van nu af aan kent gij Hem en hebt gij Hem gezien.

‘Filippus zeide tot Hem: Here, toon ons de Vader en het is ons genoeg.

‘Jezus zeide tot hem: Ben Ik zolang bij u, Filippus, en kent gij Mij niet? ‘Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien’ (Johannes 14:7–9).

Later beschreef de apostel Paulus de Zoon als ‘zijn evenbeeld’

— het evenbeeld van God de Vader (Hebreeën 1:3, HSV; zie ook 2 Korintiërs 4:4).

Schepper

De apostel Johannes schreef dat Jezus, die hij ‘het Woord’ noemde, ‘in den beginne bij God’ was. ‘Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is’ (Johannes 1:2–3). Zo was Jezus Christus in het plan van de Vader de Schepper van alle dingen.

Here God van Israël

Tijdens zijn bediening onder zijn volk in Palestina, verklaarde Jezus dat Hij Jehova was, de Here God van Israël (zie Johannes 8:58). Later diende Hij zijn volk op het westelijk halfmond als de opgestane Heer. Hij verklaarde:

‘Zie, Ik ben Jezus Christus, die volgens het getuigenis der profeten in de wereld zou komen. (...)’

‘... Ik [ben] de God van Israël en de God der gehele aarde’ (3 Nephi 11:10, 14).

Wat Hij voor ons heeft gedaan

Jaren geleden sprak ik tijdens een ringconferentie met een vrouw die zei dat men haar na vele jaren gevraagd had om terug naar de kerk te komen, maar ze kon geen enkele reden bedenken waarom ze dat zou doen. Om haar aan te moedigen, zei ik: ‘Als u bedenkt wat de Heiland voor ons heeft gedaan, heeft u dan niet vele redenen om terug naar de kerk te komen om Hem te aanbidden en dienen?’ Ik was verbaasd door haar antwoord: ‘Wat heeft Hij voor mij gedaan?’ Ter wille van hen die niet begrijpen wat onze Heiland voor ons heeft gedaan, zal ik die vraag beantwoorden met zijn eigen woorden en met mijn getuigenis.

Het leven van de wereld

In de Bijbel staat deze lering van Jezus: 'Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed' (Johannes 10:10). Later, in de Nieuwe Wereld, verklaarde Hij: 'Ik ben het licht en het leven der wereld' (3 Nephi 11:11). Hij is het leven van de wereld omdat Hij onze Schepper is en omdat wij door zijn opstanding er allen van verzekerd zijn dat we weer zullen leven. En het leven dat Hij ons schenkt, is niet alleen sterfelijk leven. Hij legde uit: 'Ik geef hun eeuwig leven en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit mijn hand roven' (Johannes 10:28; zie ook Johannes 17:2).

Het licht van de wereld

Jezus verklaarde ook: 'Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt zal nimmer in de duisternis wandelen' (Johannes 8:12). Jezus heeft ook gezegd: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven' (Johannes 14:6). Hij is de weg en Hij is het licht, want zijn leringen verlichten ons pad in het sterfelijk leven en wijzen ons de weg terug naar de Vader.

Hij doet de wil van de Vader

Jezus eerde en volgde zijn Vader altijd. Toen Hij nog maar een jongen was, zei Hij al tegen zijn aardse ouders: 'Wist gij niet, dat Ik bezig moet zijn met de dingen mijns Vaders?'

(Lucas 2:49). Later zei Hij: 'Want Ik ben van de hemel nedergedaald, niet om mijn wil te doen, maar de wil van Hem, die Mij gezonden heeft' (Johannes 6:38; zie ook Johannes 5:19). En de Heiland leerde: '(...) niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Johannes 14:6; zie ook Matteüs 11:27).

Wij keren naar de Vader terug door zijn wil te doen. Jezus zei: 'Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is' (Matteüs 7:21). Hij legde uit:

'Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam boze geesten uitgedreven en in uw naam vele krachten gedaan?

'En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend: gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid' (Matteüs 7:22–23).

Wie zal dan het koninkrijk der hemelen binnengaan? Niet zij die slechts geweldige dingen doen in de naam van de Heer, zei Jezus, maar alleen 'wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is'.

Het grote Voorbeeld

Jezus heeft ons laten zien hoe je dat doet. Keer op keer nodigde Hij ons uit om Hem te volgen: 'Mijn schapen horen naar mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij' (Johannes 10:27).

Priesterschapsmacht

Hij gaf priesterschapsmacht aan zijn apostelen (zie Matteüs 10:1) en aan anderen. Tegen Petrus, de senior apostel, zei Hij: 'Ik zal u de sleutels geven van het koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen' (Matteüs

16:19; zie ook Matteüs 18:18).

Lucas vermeldt dat ‘de Here nog (...) zeventig aan[wees] en Hij zond hen twee aan twee voor Zich uit naar alle steden en plaatsen, waar Hij zelf komen zou’ (Lucas 10:1). Later vertelden deze zeventig Jezus met blijdschap: ‘Here, ook de boze geesten onderwerpen zich aan ons in uw naam’ (Lucas 10:17). Ik ben getuige van die priesterschapsmacht.

Leiding door de Heilige Geest

Aan het einde van zijn aardse bediening vertelde Jezus zijn apostelen: ‘De Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb’ (Johannes 14:26) en ‘Hij zal u de weg wijzen tot de volle waarheid’ (Johannes 16:13).

Leiding door zijn geboden

Hij leidt ons ook door middel van zijn geboden. Zo gebod Hij de Nephieten dat ze geen twistgesprekken meer moesten voeren over punten van de leer. Hij zei:

‘Want voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, hij die de geest van twisten heeft, is niet van Mij, maar van de duivel, die de vader van twisten is, en hij hitst het

hart der mensen op om in toorn te twisten, de een met de ander.

‘Ziet, het is niet mijn leer om het hart der mensen tot toorn tegen elkander op te hitsen; maar dit is mijn leer, dat zulke dingen zullen worden weggedaan’ (3 Nephi 11:29–30).

Focus op het eeuwige leven

Hij vraagt ons ook om ons op Hem te richten, niet op de dingen van de wereld. In zijn prachtige redevoering over het brood des levens, legde Jezus het contrast uit tussen stoffelijke en eeuwige voeding. ‘Werkt niet om de spijs, die vergaat,’ zei Hij, ‘maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des mensen u geven zal’ (Johannes 6:27). De Heiland verkondigde dat Hij het brood des levens was, de bron van eeuwige voeding. Sprekend over de stoffelijke voeding die de wereld bood, met inbegrip van het manna dat Jehova had gezonden om de kinderen van Israël in de woestijn te voeden, leerde Jezus dat zij die op dit brood hadden vertrouwd nu dood waren (zie Johannes 6:49–50). Daarentegen was de voeding die Hij aanbood ‘het levende brood, dat uit de hemel nedergedaald is.’ En Jezus

leerde: ‘Indien iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven’ (Johannes 6:51).

Sommige van zijn discipelen zeiden dat dit ‘een harde rede’ was en ‘van toen af keerden vele van zijn discipelen terug en gingen niet langer met Hem mede’ (Johannes 6:60, 66). Kennelijk accepteerden zij zijn eerdere boodschap niet dat zij eerst het koninkrijk Gods moesten zoeken (Matteüs 6:33). Ook tegenwoordig zijn sommigen die beweren christen te zijn meer tot de dingen van de wereld

aangetrokken — de dingen die het aardse leven in stand houden maar geen voeding voor het eeuwige leven bieden. Voor sommigen is zijn ‘harde rede’ nog steeds een reden om Christus niet te volgen.

De verzoening

Het hoogtepunt van de aardse bediening van onze Heiland was zijn opstanding en zijn verzoening voor de zonden van de wereld. Johannes de Doper profeteerde hierover toen hij zei: ‘Zie het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt’ (Johannes 1:29). Later leerde Jezus dat ‘de Zoon des Mensen (...) gekomen is (...) om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen’ (Matteüs 20:28). Tijdens het laatste avondmaal legde Jezus volgens het verslag in Matteüs uit dat de wijn die Hij had gezegd ‘het bloed van mijn verbond [is], dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden’ (Matteüs 26:28).

Toen de verrozen Heiland aan de Nephieten verscheen, nodigde Hij hen uit om naar voren te komen om de wond in zijn zij en de afdrucken van de spijkers in zijn handen en voeten te voelen. Hij deed dat, zoals Hij zei ‘opdat gij zult weten dat Ik de God van Israël en de God der gehele aarde ben, en ben gedood voor de zonden der wereld’ (3 Nephi 11:14). En, zo gaat het verslag verder, de menigte viel ‘aan de voeten van Jezus neer en aanbad (...) Hem’ (vs. 17). Hiervoor zal uiteindelijk de hele wereld Hem aanbidden.

Jezus gaf nog meer kostbare informatie over zijn verzoening. In het Boek van Mormon, dat uitwijdt over Jezus’ leringen en de beste uitleg geeft van zijn zending, staat deze lering:

‘Mijn Vader heeft Mij gezonden opdat Ik aan het kruis zou worden

verhoogd (...) opdat Ik (...) alle mensen tot Mij zou kunnen trekken, (...)

“... om naar hun werken te worden geoordeeld.

‘Wie zich bekeert en zich in mijn naam laat dopen, zal worden vervuld; en indien hij tot het einde volhardt, zie, hem zal Ik onschuldig houden voor het aangezicht van mijn Vader ten dage dat Ik zal staan om de wereld te oordelen. (...)

‘En niets onreins kan zijn koninkrijk ingaan; daarom gaat niemand tot zijn rust in behalve zij die hun klederen in mijn bloed hebben gereinigd, wegens hun geloof en de bekering van al hun zonden en hun getrouwheid tot het einde’ (3 Nephi 27:14–16, 19).

De verzoening van Jezus Christus biedt ons dus de gelegenheid om de geestelijke dood te overwinnen die het gevolg is van zonde, en door het sluiten en naleven van heilige verbonden de zegeningen van het eeuwige leven te ontvangen.

Uitdaging en getuigenis

Jezus gaf deze uitdaging: ‘Wat dunkt u van de Christus?’ (Matteüs 22:42). De apostel Paulus gaf de Korintiërs de volgende uitdaging: ‘Stelt

uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt’ (2 Korintiërs 13:5). Wij allen zouden die vraag voor onszelf moeten beantwoorden. Waar ligt uiteindelijk onze loyaliteit? Lijken wij op de christenen in de gedenkwaardige beschrijving van ouderling Maxwell die naar Zion zijn verhuisd maar hun woning in Babylon nog aanhouden?¹

Er is geen middenweg. Wij zijn volgelingen van Jezus Christus. Wij zijn burgers in zijn kerk en zijn evangelie, en we behoren geen visum aan te vragen om Babylon te bezoeken of als een van zijn burgers te handelen. We moeten zijn naam eren, zijn geboden onderhouden en ‘niet de dingen van deze wereld [zoeken], maar [...] [er] eerst naar [streven] het koninkrijk Gods op te bouwen en zijn gerechtigheid te vestigen’ (Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 6:38).

Jezus Christus *is* de eniggeboren en geliefde Zoon van God. Hij *is* onze Schepper. Hij *is* het licht van de wereld. Hij *is* onze Redder van zonde en dood. Dat is de belangrijkste kennis op aarde. En u kunt dat voor uzelf weten evenals ik het voor mijzelf weet. De Heilige Geest, die van de Vader en de Zoon getuigt en ons tot alle waarheid leidt, heeft mij deze waarheden geopenbaard, en Hij zal ze aan u openbaren. De manier is verlangen en gehoorzaamheid. Jezus verklaarde: ‘Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden’ (Matteüs 7:7). Jezus leerde: ‘Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek’ (Johannes 7:17). Ik getuig van de waarheid hiervan in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. Zie Neal A. Maxwell, *A Wonderful Flood of Light* (1990), p. 47.

Matthew O. Richardson

Tweede raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium

Onderwijzen naar de wijze van de Geest

Hoewel we allen leerkracht zijn, moeten we beseffen dat het de Heilige Geest is die de echte leerkracht en getuige van alle waarheid is.

Lang geleden was ik met mijn collega in het opleidingscentrum voor zendelingen toen ik een kind hoorde zeggen: ‘Oma, zijn dat *echte* zendelingen?’ Ik draaide mij om en zag een meisje dat de hand van haar oma vasthield en naar mij en mijn collega wees. Ik glimlachte en stak mijn hand naar haar uit, keek haar recht in de ogen en zei: ‘Hallo, ik ben ouderling Richardson, en wij zijn *echte* zendelingen.’ Haar gezicht straalde terwijl ze naar ons keek, opgetogen dat ze in het gezelschap van echte zendelingen was.

Die ervaring bracht in mij een hernieuwde toewijding teweeg. Ik wilde de soort zending zijn die de Heiland, mijn familie, en dit jonge meisje van mij verwachtten. In de daaropvolgende twee jaar deed ik er alles aan om eruit te zien als, te denken als, te handelen als, en vooral te onderwijzen als een *echte* zending.

Toen ik weer thuis was, werd het mij in toenemende mate duidelijk dat hoewel ik klaar was met mijn zending, mijn zending niet met mij klaar was. Zelfs na al die jaren blijf ik het gevoel houden dat mijn zending de

beste twee jaar *voor* mijn leven zijn geweest. En een van de dingen die ik aan mijn zending overhield, was de stem van dat meisje. Alleen hoorde ik nu in mijn gedachten: ‘Oma, is dat een *echte* priesterschapsdrager?’ ‘Oma, is dat een *echte* echtgenoot of een *echte* vader?’ Of ‘Oma, is dat een *echt* lid van de kerk?’

Het is mij duidelijk geworden dat als wij in elk aspect van ons leven *echt* willen worden, we zo moeten onderwijzen dat het leerproces niet aan banden wordt gelegd. Ziet u, een *echt* leven vereist *echt* leren, dat afhankelijk is van *echt* onderwijs. ‘De taak om anderen [effectief] te onderwijzen geldt niet alleen voor hen die formeel als leerkracht zijn geroepen.’¹ In feite is iedereen — familielid, kerkleider en kerklid (inclusief jongeren en kinderen) — een leerkracht.

Hoewel we allen leerkracht zijn, moeten we beseffen dat het de Heilige Geest is die de *echte* leerkracht en getuige van alle waarheid is. Wie dat niet volledig begrijpen, proberen het ofwel van de Heilige Geest over te nemen en alles zelf te doen — waarbij ze de Geest bij hun

onderwijs uitnodigen, maar slechts in een ondersteunende rol — ofwel leven in de veronderstelling dat ze al hun onderwijs aan de Geest kunnen overlaten, terwijl ze in feite niet de moeite nemen om zich goed voor te bereiden. Het is de verantwoordelijkheid van alle ouders, leiders en leerkrachten om ‘door de Geest’² te onderwijzen. Zij behoren niet ‘voor de Geest’ te onderwijzen of ‘achter de Geest’, maar ‘door de Geest’, zodat de Geest onbelemmerd in de waarheid kan onderwijzen.

Moroni maakt ons duidelijk hoe we ‘door de Geest’ kunnen onderwijzen, zonder de Heilige Geest als de *echte* leerkracht te vervangen, te beperken of weg te sturen. Moroni zei dat de heiligen hun bijeenkomsten leidden ‘naar [de wijze van] de werkingen van de Geest’.³ Dat vergt meer dan slechts de Geest bij ons hebben. Onszelf naar de wijze van de Heilige Geest gedragen, betekent dat we onze manier van onderwijzen dienen te veranderen om te gaan onderwijzen zoals de Geest dat doet. Als we onze werkwijze afstemmen op de werkwijze van de Heilige Geest, kan de Heilige Geest onbelemmerd onderwijzen en getuigen. Sta mij toe deze belangrijke afstemming met het volgende voorbeeld te illustreren.

Jaren geleden maakten mijn kinderen en ik een klimtocht naar de top van South Sister, een berg van 3.157 meter in Oregon (VS). Na een paar uur kwamen we bij een vrij steile helling die bedekt was met kleine vulkanische steentjes. Daar de top in zicht was, trokken we verder, hoewel we bij elke stap wegzakten in de steentjes, waardoor onze voeten steeds weggleedden. Mijn twaalfjarige zoon zwoegde verder terwijl ik bij mijn achtjarige dochter bleef. Ze was moe en teleurgesteld, omdat ze dacht dat ze nooit

de top zou halen zoals haar broer. Mijn eerste reactie was om haar te dragen. Mijn geest was wel gewillig, maar jammer genoeg was mijn vlees zwak. We gingen op een rots zitten, bespraken onze situatie en bedachten een nieuwe strategie. Ik zei tegen haar dat ze zich goed aan de achterzakken van mijn broek moest vasthouden, en dat het heel belangrijk was dat zij, zodra ik mijn voet oplichtte en een stap nam, hetzelfde deed. Ze deed elke beweging van mij na en vertrouwde op de opwaartse beweging die het gevolg was van het vasthouden aan mijn achterzakken. Na wat een eeuwigheid leek, bereikten we de top van de berg. Daar vierde mijn dochter haar overwinning uitbundig. En ja, zij en haar broer waren, naar mijn mening, *echte* klimmers.

Het succes van mijn dochter was het gevolg van haar doorzettingsvermogen en hoe goed ze klom *naar de wijze van* haar vader. Doordat ze haar bewegingen met die van mij synchroniseerde, bereikten we een ritmische samenwerking, waardoor ik meer kracht kon zetten. Dat is ook het geval als we ‘naar [de wijze van] de werkingen van de Geest’ onderwijzen. Als we onze manier van onderwijzen schikken naar die van de Heilige Geest, sterkt de Geest ons en wordt Hij, tezelfdertijd, niet belemmerd. Met dit in gedachten vraag ik u twee fundamentele ‘werkingen van de Geest’ te overwegen die onze navolging waard zijn.

Ten eerste: de Heilige Geest onderwijst op zeer persoonlijke wijze. Dat maakt het mogelijk dat wij de waarheid op heel persoonlijke wijze zelf te weten kunnen komen. Vanwege onze verschillende behoeften, omstandigheden en ontwikkeling onderwijst de Heilige Geest ons wat we moeten weten en doen, zodat we worden wie

we moeten zijn. Denk er aan dat de Heilige Geest, hoewel Hij in ‘de waarheid van alle dingen’ onderwijst,⁴ niet in alle waarheid ineens onderwijst. De Geest leert ons ‘regel op regel (...), voorschrift op voorschrift, hier een weinig en daar een weinig’.⁵

Wie naar de wijze van de Geest onderwijzen, begrijpen dat ze mensen onderwijzen, en niet slechts een les presenteren. Als zodanig breken zij met de neiging om alles wat in het lesboek staat te willen behandelen of alles te willen overbrengen wat zij van het onderwerp weten, maar concentreren zij zich in plaats daarvan op wat hun gezinsleden of leerlingen dienen te weten of te doen. Ouders, leiders en leerkrachten die de manier van onderwijzen van de Geest weerspiegelen, leren snel dat *echt* onderwijs veel meer inhoudt dan alleen praten en vertellen. Dat maakt dat zij bewust luisteren, aandachtig observeren en inzien wat ze vervolgens moeten doen.⁶ Als ze dat doen, krijgt de Heilige Geest de kans om zowel de leerling als de leerkracht te leren wat ze moeten doen en zeggen.⁷

Ten tweede: de Heilige Geest onderwijst door uit te nodigen en in te

fluisteren, te stimuleren en te inspireren tot handelen. Christus verzekerde ons dat we de waarheid leren kennen als we de leer naleven en overeenkomstig handelen.⁸ De Geest leidt, begeleidt en toont ons wat we moeten doen.⁹ Hij zal echter niets voor ons doen wat we zelf kunnen doen. Ziet u, de Heilige Geest kan niet *voor* ons leren, *voor* ons voelen of *voor* ons handelen, want dat zou indruisen tegen de leer van de keuzevrijheid. Hij kan wel mogelijkheden scheppen en ons uitnodigen om te leren, te voelen en te handelen.

Wie naar deze wijze van de Geest onderwijzen, nodigen uit, stimuleren en scheppen mogelijkheden zodat anderen hun keuzevrijheid kunnen gebruiken. Ouders, leiders en leerkrachten beseffen dat ze het voelen, leren of zelfs bekeren niet *voor* hun gezin, wijk of gemeente, of leerlingen kunnen doen. In plaats van zich de vraag te stellen: ‘Wat kan ik voor mijn kinderen, leerlingen of anderen doen?’ is hun vraag: ‘Hoe breng ik anderen ertoe dat ze het leerproces zelf ter hand nemen?’ Ouders die de werkingen van de Heilige Geest weerspiegelen, scheppen een thuis waar kinderen leren om beginselen op waarde te schatten in plaats van slechts over beginselen te praten. In dezelfde trant behandelen leerkrachten niet slechts de leer, maar helpen zij hun leerlingen begrip te krijgen van de evangeliebeginselen en die na te leven. De Heilige Geest kan het meeste doen als de leerlingen *hun* keuzevrijheid naar behoren gebruiken.

Zoals de wereld zich nu ontwikkelt, is het van groot belang dat we in ons gezin, onze bijeenkomsten en onze evangelielessen *echt* leren en onderwijzen. Ik kan mij voorstellen dat het u soms niet gemakkelijk afgaat om u te verbeteren. Raak

alstublieft niet ontmoedigd als het voor uw gevoel niet wil vloten. Dan moet ik denken aan die klimtocht met mijn kinderen. We besloten elke keer als we een pauze inlasten ons niet bezig te houden met hoe ver we nog te gaan hadden, maar ons om te draaien en de berg af te kijken. We genoten dan van het uitzicht en zeiden tegen elkaar: 'Kijk eens hoe ver we al gekomen zijn.' Daarna kwamen we even op adem, draaiden ons weer om, keken omhoog en klommen weer stap voor stap naar boven. Broeders en zusters, u *kunt* opvoeden, leiden en onderwijzen naar de wijze van de werkingen van de Geest. Ik weet dat u dat kunt. Ik getuig dat u het kunt en dat u veranderingen in anderen zult zien.

Ik ben een beter mens geworden door *echte leerkrachten* die met de Geest onderwezen en in het bijzonder door de Geest. Ik nodig u uit om bij alles wat u doet uw manier van onderwijzen te schikken naar de wijze van de Heilige Geest. Ik getuig dat Jezus Christus onze Heiland is en dat zijn evangelie is hersteld. Op grond daarvan moeten we *echte* ouders, *echte* leiders, *echte* leerkrachten en *echte* leerlingen zijn. Ik getuig dat God u daarbij zal helpen, in de heilige naam van onze Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Onderwijzen — geen grotere roeping: handleiding voor evangelieonderwijs* (1999), p. 3.
2. Leer en Verbonden 50:14.
3. Moroni 6:9.
4. Moroni 10:5; zie ook Leer en Verbonden 50:14; *Trouw aan het geloof: evangeliewijzer* (2004), p. 72.
5. 2 Nephi 28:30.
6. Zie David A. Bednar, 'Zoek kennis door geloof', *Liahona*, september 2007, pp. 16–24.
7. Zie Lucas 12:12.
8. Zie Johannes 7:17.
9. Zie 2 Nephi 32:1–5.

Ouderling Kazuhiko Yamashita
van de Zeventig

Zendelingen zijn een juweel van de kerk

Ik ben dankbaar dat zendelingen door de Heer geroepen worden, dat ze gehoor geven aan die roeping en dat ze over de hele wereld werkzaam zijn.

Enkele jaren geleden kwamen een pasgeroepen zending, ouderling Swan, en zijn Japanse senior collega op een avond bij ons langs. Gelukkig was ik thuis, en ik liet ze binnenkomen. Toen ik ze bij de deur begroette, viel mijn oog op de jas die ouderling Swan droeg. Zonder na te denken zei ik tegen hem: 'Jij hebt een mooie jas aan!' Maar het was geen nieuwe jas, en hij was al behoorlijk verschoten. Ik veronderstelde dat de jas door een andere zending in hun flat was achtergelaten.

Ouderling Swan reageerde meteen op mijn woorden, en zijn reactie stond lijnrecht tegenover mijn veronderstelling. In gebrekkig Japans antwoordde hij: 'Ja, dit is een goede jas. Mijn vader heeft hem gedragen toen hij ruim twintig jaar geleden in Japan op zending was.'

Zijn vader was in het zendingsgebied Okayama werkzaam geweest. En toen zijn zoon in Japan op zending zou gaan, had hij hem zijn jas gegeven. Op deze foto ziet u de jas die twee generaties Swan op hun zending in Japan hebben gedragen.

Ik was ontroerd toen ik de woorden van ouderling Swan hoorde. En ik begreep waarom ouderling Swan op zijn zending de jas van zijn vader droeg. Toen ouderling Swan aan zijn zending begon, had hij zijn vaders liefde voor Japan en de bevolking geërfd.

Ik weet zeker dat sommigen van u een soortgelijke ervaring hebben gehad. Meerdere zendelingen in Japan hebben me verteld dat hun vader, moeder, grootvader of oom ook in Japan op zending is geweest.

Ik wil graag mijn oprechte liefde, respect en dankbaarheid kenbaar maken voor alle teruggekeerde zendelingen die over de hele wereld werkzaam zijn geweest. Ik weet zeker dat de mensen die door uw hulp tot bekeering zijn gekomen, u niet zijn vergeten. 'Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten van de vreugdebode, (...) die goede boodschap brengt.'¹

Ik ben een van die bekeerlingen. Ik ben op 17-jarige leeftijd lid van de kerk geworden, toen ik op de middelbare school zat. De zending die mij gedoopt heeft, was ouderling Rupp uit Idaho (VS). Hij is onlangs ontheven als

ringpresident in Idaho. Ik heb hem na mijn doop niet meer gezien, maar ik heb wel via e-mail en telefoon contact met hem gehad. Ik ben hem nooit vergeten. Zijn vriendelijke, glimlachende gezicht is in mijn geheugen gegrift. Hij was zo blij toen hij hoorde dat het goed met me ging.

Toen ik 17 was, begreep ik eigenlijk niet goed wat de zendingen mij hadden geleerd. Ik had echter een bijzonder gevoel over de zendingen en ik wilde graag op hen gaan lijken. En ik voelde hun diepe en duurzame liefde.

Ik wil u graag vertellen over de dag dat ik me liet dopen. Het was 15 juli en het was snikheet. Er werd op die dag ook een vrouw gedoopt. De doopvont was door de zendingen met de hand vervaardigd en zag er niet uit.

We werden meteen na onze doop bevestigd. Eerst werd de zuster door ouderling Lloyd bevestigd. Ik zat bij de andere leden, sloot mijn ogen en luisterde rustig naar zijn woorden. Ouderling Lloyd bevestigde haar, en begon vervolgens een zegen over haar uit te

spreken. Maar toen werd ouderling Lloyd stil, dus opende ik mijn ogen en keek aandachtig naar hem.

Zelfs nu kan ik me dat voorval nog goed herinneren. De tranen stroomden uit zijn ogen. Voor het eerst in mijn leven voelde ik dat ik door de Heilige Geest werd omhuld. En door de Heilige Geest wist ik zeker dat ouderling Lloyd ons liefhad en dat God ons liefhad.

Toen was het mijn beurt om bevestigd te worden. En het was opnieuw ouderling Lloyd. Hij legde zijn handen op mijn hoofd, bevestigde me als lid van de kerk en verleende me de gave van de Heilige Geest. En toen begon hij een zegen over mij uit te spreken. En opnieuw zei hij opeens niets meer. Maar nu begreep ik wat er gebeurde. Door de Heilige Geest wist ik zeker dat de zendingen mij liefhadden en dat God me liefhad.

Ik wil nu graag enkele woorden richten tot de zendingen die momenteel over de hele wereld werkzaam zijn. Uw houding en de liefde die u anderen betoont, dragen

een uiterst belangrijke boodschap uit. Hoewel ik alle leerstellingen waarin de zendingen mij onderwezen niet meteen begreep, voelde ik hun grote liefde en leerde ik belangrijke lessen door de vele goede daden die zij verrichtten. Uw boodschap is een boodschap van liefde, van hoop en van geloof. Door uw houding en daden nodigt u de Geest uit, en de Geest stelt ons in staat om de belangrijkste dingen te begrijpen. Wat ik u duidelijk wil maken, is dat u door uw liefde in feite de liefde van God overbrengt. U bent een juweel van deze kerk. Ik ben u allen zo dankbaar voor uw opoffering en toewijding.

Ik wil me ook tot de toekomstige zendingen richten. Uit mijn eigen gezin zijn vier kinderen op zending geweest. En aan het eind van deze maand gaat onze vijfde zending naar het opleidingscentrum voor zendingen in Provo. Volgend jaar is onze jongste van plan om na het voortgezet onderwijs op zending te gaan.

Dus spreek ik tot mijn zoons en tot iedereen die zich op een zending

voorbereidt. Het is noodzakelijk om drie dingen op zending mee te nemen:

1. Een verlangen om het evangelie te prediken. De Heer wil dat je naar zijn schapen zoekt en omziet.² Mensen over de hele wereld wachten op je. Ga alsjeblieft snel naar waar zij zich bevinden. Niemand werkt harder dan de zendelingen om anderen te redden. Ik ben een van hen die gered is.
2. Ontwikkel je getuigenis. 'De Heer verlangt het hart en een gewillige geest.'³
3. Hou van je medemens, net als ouderling Swan, die op zijn zending zijn vaders jas en zijn vaders liefde voor Japan en de Japanners meenam.

En wie niet weet hoe hij zich op een zending moet voorbereiden, kan het best naar zijn bisschop gaan. Ik weet dat hij je zal helpen.

Ik ben dankbaar dat zendelingen door de Heer geroepen worden, dat ze gehoor geven aan die roeping en dat ze over de hele wereld werkzaam zijn. Ik wil tegen alle dierbare teruggekeerde zendelingen zeggen: Ik ben oprecht dankbaar voor al uw inspanningen. U bent een juweel van deze kerk. Ik hoop dat u altijd een zending zult zijn en als een discipel van Christus zult handelen.

Ik getuig dat we kinderen van onze hemelse Vader zijn, dat Hij ons liefheeft, en dat Hij zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, heeft gezonden, zodat wij in zijn tegenwoordigheid kunnen terugkeren. En dat zeg ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jesaja 52:7.
2. Ezechiël 34:11.
3. Leer en Verbonden 64:34.

Ouderling Randall K. Bennett
van de Zeventig

Voor het eeuwige leven kiezen

Uw eeuwige bestemming zal niet het resultaat zijn van toeval maar van keuzes. Het is nooit te laat om voor het eeuwige leven te kiezen!

Toen ik jaren geleden met mijn vrouw en kinderen aan zee was, zag ik op het strand borden en vlaggen die ons waarschuwden voor de sterke stroming zee-inwaarts. Onzichtbaar voor mij, maar gemakkelijk waargenomen door de strandwacht op een nabijgelegen uitkijkpost, vormde de sterke stroming een reëel gevaar voor iedereen die de zee inging. Ik weet nog dat ik het afdeed met: 'Ik ben een goede zwemmer. Zwemmen is gezond. Ik ga heus niet te ver in zee.'

Ik besloot op mijn eigen oordeel te vertrouwen, negeerde de waarschuwingen en liep de zee in om een 'verfrissende duik' te nemen. Na een paar minuten keek ik op om mijn gezin op het strand te ontdekken, maar het strand was al behoorlijk ver weg! De verraderlijke stroming waarvoor ik was gewaarschuwd, had mij in haar greep en ik dreef snel van mijn gezin weg.

Eerst kalm, en daarna wanhopig, probeerde ik naar het strand toe te zwemmen, maar de meedogenloze stroming was te sterk en trok mij verder de zee in. Ik raakte uitgeput en verslikte mij in het water dat ik

binnenkreeg. Ik was bang dat ik zou verdrinken. Uitgeput begon ik wanhopig om hulp te roepen.

Het wonderlijke was dat er onmiddellijk een strandwacht bij mij was. Wat ik niet wist was dat hij mij de zee in had zien gaan. Hij wist dat de stroming het van mij zou winnen en naar welke plek ik zou afdrijven. Hij ontweek de stroming, zwom mij voorbij en wachtte daar geduldig tot ik om hulp riep. Te uitgeput om alleen de kust te bereiken, was ik en ben ik nog steeds dankbaar dat hij mij kwam redden. Zonder zijn hulp zou ik mijn vrouw en kinderen niet meer hebben teruggezien.

Op die dag maakte ik een slechte keuze, die zeer ernstige gevolgen voor mij en mijn gezin had kunnen hebben. Nu we samen het vermogen tot kiezen overwegen, bid ik dat de Heilige Geest ieder van ons zal helpen om de keuzes die we maken tegen het licht te houden.

Onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, heeft verklaard: 'Ik kan niet genoeg beklemtonen dat beslissingen onze bestemming bepalen. Je kunt geen eeuwige beslissingen nemen zonder eeuwige gevolgen.'¹

Montreal (Quebec, Canada)

Ieder van ons — zoals ons in deze conferentie is geleerd — is een geliefde zoon of dochter van hemelse Ouders. U bent van goddelijke afkomst en hebt een hemelse bestemming.² Gedurende uw voorsterfelijke leven leerde u de waarheid lief te hebben. U maakte goede keuzes van eeuwig belang. U wist dat er op aarde ellende en tegenspoed, verdriet en lijden, beproevingen en moeilijkheden zouden zijn waarvan u zou kunnen leren en die aan uw groei zouden bijdragen. U wist ook dat u op aarde goede keuzes zou kunnen maken, u zou kunnen bekeren van verkeerde keuzes, en dankzij de verzoeving van Jezus Christus het eeuwige leven zou kunnen beërven.

Wat predikte de profeet Lehi over kiezen? Hij zei dat we 'vrij [zijn] om vrijheid en *eeuwig leven* te *kies*en door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel'. Daarna sprak hij: '[Ik wil] dat gij vertrouwt op de grote Middelaar en luistert naar zijn grote geboden; en getrouw zijt aan zijn woorden en het *eeuwige leven kiest*.'³

Broeders en zusters, *kies*en u en ik, door wat we verkiezen te denken,

te voelen en te doen, voor het eeuwige leven?

Mijn kleinkinderen zijn aan het leren dat ze met elke keuze die zij maken, ook kiezen voor de gevolgen van die keuze. Onlangs weigerde een driejarige kleindochter haar bord leeg te eten. Haar moeder legde uit: 'Het is bijna bedtijd. Als je ervoor kiest om je bord leeg te eten, kies je daarmee voor het eten van een ijsje als toetje. Als je ervoor kiest om je bord niet leeg te eten, kies je ervoor om nu zonder ijsje naar bed te gaan.' Onze kleindochter verklaarde daarop met klem: '*Dit is mijn keuze: spelen en een ijsje en niet naar bed.*'

Broeders en zusters, we denken toch niet echt dat we kunnen spelen, ijsjes eten en nachtbraken zonder de gevolgen van ondervoeding en uitputting onder ogen te hoeven zien?

In werkelijkheid hebben we slechts twee eeuwige keuzes, elk met eeuwige gevolgen: de Heiland van de wereld volgen en daarmee voor eeuwig leven bij onze hemelse Vader kiezen, of de wereld volgen en daarmee voor eeuwige verbanning uit de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader kiezen.

We kunnen onmogelijk zowel voor

de veiligheid van rechtvaardigheid als voor de gevaren van wereldsgezindheid kiezen. In wereldsgezindheid waden of baden kan ongevaarlijk lijken, maar dat gold ook voor mijn 'verfrissende' duik!

Evenals de stroming mijn leven en dat van mijn gezin ingrijpend had kunnen veranderen, willen wereldse stromingen, misleidende filosofieën, valse leringen en ongeremde onzedelijkheid ons wegvoeren en eeuwig afscheiden van ons gezin en van onze hemelse Vader.

Onze levende profeten, zieners en openbaarders zien de vaak subtiele maar gevaarlijke wereldse stromingen die ons bedreigen, en waarschuwen ons ervoor. Zij nodigen ons uit, moedigen ons aan, onderwijzen ons, brengen ons Gods woord in herinnering en waarschuwen ons liefdevol. Zij weten dat onze veiligheid afhangt van het volgen van (1) de inzichten die wij opdoen door dagelijkse Schriftstudie, overdenking en gebed, (2) de leiding van de Heilige Geest, en (3) hun profetische raadgevingen. Zij weten dat er veiligheid en uiteindelijk vreugde schuilen in en door onze Heiland, Jezus Christus, en het naleven van zijn evangelie. Zoals

ouderling Dallin H. Oaks zojuist heeft gezegd, verklaarde onze Heiland: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij.'⁴

Ondanks zorgen en problemen kozen Anatoli en Svetlana Resjetnikow uit postcommunistisch Rusland voor rechtschapenheid in plaats van voor wereldsgezindheid. Nadat zij zich bij de kerk hadden aangesloten, kregen zij met vervolging te maken. Hij werd op zijn werk gedegradeerd. Ze zaten niet bij de pakken neer en dachten: nu hebben we meer tijd om God te dienen! Hoewel zij herhaaldelijk werden bedreigd, kozen zij ervoor om het evangelie na te leven. Ouderling Anatoli Resjetnikow is in 2008 geroepen als de eerste Russische gebiedszeventiger. Door hun keuzes blijven de Resjetnikows *voor het eeuwige leven kiezen*.

We hebben allemaal tegenspoed. We ondergaan allemaal verleidingen. We maken allemaal fouten. Het is nooit te moeilijk of te laat om goede keuzes te maken. Bekering is een van die uitermate belangrijke goede keuzes.

President Dieter F. Uchtdorf heeft gezegd:

'Kleine fouten en afwijkingen van de leerstellingen van het evangelie van Jezus Christus kunnen trieste gevolgen hebben in ons leven. Het is dan ook van cruciaal belang dat we genoeg zelfbeheersing hebben om in een vroeg stadium beslissende correcties aan te brengen om weer op het juiste pad te komen. We moeten niet wachten of hopen dat fouten vanzelf wel gecorrigeerd worden.

'Hoe langer we het bijstellen van onze koers uitstellen, hoe groter de veranderingen worden die nodig zijn en hoe langer het duurt om op het juiste pad terug te keren — u kunt

zelfs een punt bereiken waarop een ramp in het verschiet ligt.⁵

Jezus' armen der barmhartigheid zijn altijd naar ieder van ons uitgestrekt.⁶ Als we ons oprecht en volledig bekeren, kunnen we volledige vergiffenis voor onze fouten ontvangen en zal de Heiland niet meer aan onze zonden denken.⁷

Bij de evaluatie van uw keuzes en de gevolgen daarvan kunt u zich afvragen:

- Streef ik naar goddelijke leiding door middel van dagelijkse Schriftstudie, overdenking en gebed, of heb ik ervoor gekozen zo druk of zo onverschillig te zijn dat ik geen tijd inruim om de woorden van Christus te bestuderen en te overdenken, en met mijn hemelse Vader te praten?
- Kies ik ervoor om de raad van Gods levende profeten op te volgen of volg ik wereldse wegen en de tegengestelde meningen van anderen?
- Streef ik naar de dagelijkse leiding van de Heilige Geest bij wat ik verkies te denken, te voelen en te doen?

- Steek ik consequent de helpende hand uit om anderen te helpen, te dienen en te redden?

Geliefde broeders en zusters, uw eeuwige bestemming zal niet het resultaat zijn van toeval maar van keuzes. Het is nooit te laat om voor *eeuwig leven te kiezen!*

Ik geef u mijn getuigenis dat ieder van ons dankzij het grote plan van geluk van onze hemelse Vader vervolmaakt kan worden door de verzoening van Jezus Christus. Wij kunnen met onze familie voor eeuwig bij ons hemelse Vader wonen en een volheid van vreugde ontvangen. Van deze dingen getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, 'Beslissingen bepalen onze bestemming' (CES-haardvuuravond voor jongvolwassenen, 6 november 2005), institute.lds.org.
2. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.
3. 2 Nephi 2:27, 28; cursivering toegevoegd.
4. Johannes 14:6.
5. Dieter F. Uchtdorf, 'Een paar graden verschil', *Liahona*, mei 2008, p. 59.
6. Zie Alma 5:33.
7. Zie Leer en Verbonden 58:42.

Ouderling J. Devn Cornish
van de Zeventig

Gebed — een voorrecht

Het gebed is een van de kostbaarste gaven van God aan de mens.

Geliefde broeders en zusters, God onze Vader is niet een gevoel, idee of kracht. Hij is een heilig Wezen met, zoals de Schriften aangeven, een gezicht, handen en een verheerlijkt, onsterfelijk lichaam. Hij bestaat echt, Hij kent ieder van ons persoonlijk en Hij heeft ieder van ons lief. Hij wil ons zegenen.

Jezus heeft gezegd:

‘Of welk mens onder u zal, als zijn zoon hem om brood vraagt, hem een steen geven?’

‘Of als hij een vis vraagt, zal hij hem toch geen slang geven?’

‘Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader in de hemelen het goede geven aan hen, die Hem daarom bidden’ (Matteüs 7:9–11).

Ik zal proberen dat met een persoonlijke ervaring te verduidelijken. Als jonge specialist in opleiding aan het Boston Children’s Hospital maakte ik altijd lange dagen. Ik pendelde gewoonlijk op de fiets tussen het ziekenhuis en ons huis in Watertown (Massachusetts, VS), aangezien mijn vrouw voor onze kleine kinderen de auto nodig had. Op een avond fietste ik naar huis na een lange dag in het ziekenhuis. Ik was moe en hongerig, en behoorlijk ontmoedigd. Ik wist dat

ik mijn vrouw en vier kleine kinderen bij thuiskomst niet alleen mijn tijd en energie moest geven, maar nog opgewekt moest zijn ook. Ik had eerlijk gezegd al moeite genoeg om mijn fiets vooruit te krijgen.

Onderweg zou ik langs een kiprestaurantje komen. Ik zou me een stuk minder gammel en moe voelen als ik op weg naar huis kon stoppen voor een stukje kip. Ik wist dat ze pootjes of drumsticks in de aanbidding hadden voor 29 cent per stuk, maar ik zag dat ik nog maar een stuiver in de portemonnee had. Ik fietste verder en legde de Heer mijn situatie uit. Ik vroeg Hem of Hij zo genadig wilde zijn om me een kwartje langs de weg te laten vinden. Ik vertelde Hem dat ik niet zozeer een teken nodig had, maar dat ik erg dankbaar zou zijn als Hij me die milde zegen toestond.

Ik begon de grond beter in de gaten te houden, maar zag niets. Ik probeerde ootmoedig geloof te blijven oefenen terwijl ik de eettent naderde. Plotseling zag ik, vrijwel pal tegenover de kipkraam, een kwartje op de grond liggen. Ik raapte het muntje dankbaar en opgelucht op, kocht de kip, smulde van elke hap, en fietste monter naar huis.

In zijn barmhartigheid had de God des hemels, de Schepper en Heersers van alle dingen, een gebed verhoord

over iets heel kleins. Je kunt je afvragen waarom Hij Zich met zoiets nietigs bezighoudt. Ik ben geneigd te geloven dat onze hemelse Vader ons zo liefheeft dat de dingen die voor ons belangrijk zijn ook voor Hem belangrijk worden, gewoon omdat Hij van ons houdt. Hoeveel te meer zal Hij ons willen helpen met de grote dingen waarom we vragen, en die goed zijn (zie 3 Nephi 18:20).

Kleine kinderen, jonge mensen én volwassenen, geloof alsjeblieft hoezeer onze hemelse Vader *jullie* wil zegenen. Maar omdat Hij niet aan onze keuzevrijheid wil tornen, moeten we Hem om hulp vragen. Dat gebeurt doorgaans in gebed. Het gebed is een van de kostbaarste gaven van God aan de mens.

Jezus’ discipelen vroegen eens: ‘Here, leer ons bidden’ (Lucas 11:1). Als antwoord gaf Jezus ons een voorbeeld van, en leidraad voor, de belangrijkste beginselen van het gebed. (Zie Russell M. Nelson, ‘Lessen uit de gebeden van de Heer’, *Liahona*, mei 2009, pp. 46–49; zie ook Matteüs 6:9–13; Lucas 11:1–4.) Naar het voorbeeld van Jezus:

Wij beginnen met onze hemelse Vader aan te spreken: ‘Onze Vader die in de hemelen zijt’ (Matteüs 6:9; zie ook Lucas 11:2). Het is ons voorrecht om onze Vader rechtstreeks aan te roepen. We bidden niet tot iemand anders. We hebben de raad gekregen om een omhaal van woorden en herhalingen te vermijden, waaronder in onze gebeden de naam van de Vader te vaak noemen.¹

‘Uw naam worde geheiligd’ (Matteüs 6:9; Lucas 11:2). Jezus sprak zijn Vader eerbiedig aan, erkende zijn grootsheid, en prees en dankte Hem. God eren en oprecht danken voor specifieke zaken is een van de sleutels van doeltreffend gebed.

‘Uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede’ (Matteüs 6:10; zie ook Lucas 11:2). Wij erkennen vrijelijk onze afhankelijkheid van de Heer en uitens ons verlangen om zijn wil te doen, ook als die niet met onze wil overeenkomt. In de Engelse Bible Dictionary staat: ‘Bidden is de handeling waarmee de wil van de Vader en de wil van het kind in overeenstemming met elkaar worden gebracht. Het doel van het gebed is niet om de wil van God te veranderen, maar om voor onszelf en anderen de zegeningen te ontvangen die God graag wil geven, op voorwaarde dat wij erom vragen.’ (Bible Dictionary, ‘Prayer.’)

‘Geef ons heden ons dagelijks brood’ (Matteüs 6:11; zie ook Lucas 11:3). Wij vragen om de dingen die we van de Heer verlangen. Eerlijkheid is essentieel wanneer we God om iets vragen. Het zou bijvoorbeeld niet helemaal eerlijk zijn als we de Heer om hulp voor een proefwerk op school vragen als we tijdens de les niet hebben opgelet, ons huiswerk niet hebben gemaakt of niet voor het proefwerk hebben geleerd. Als ik bid, herinnert de Geest me er vaak aan dat ik zelf meer moet doen om de hulp te

krijgen die ik van de Heer vraag. Dan moet ik me inspinnen en mijn deel doen. Het druist in tegen Gods plan om voor ons te doen wat wij zelf kunnen doen.

‘En vergeef ons onze schulden’ (Matteüs 6:12) of, in een andere versie, ‘Vergeef ons onze zonden’ (Lucas 11:4). Beking is een essentieel maar soms vergeten onderdeel van ons persoonlijk gebed. Alleen specifieke, oprechte en blijvende beking telt.

‘Gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren’ (Matteüs 6:12; zie ook Lucas 11:4). De Heiland koppelde vergeving ontvangen voor onze zonden duidelijk aan anderen vergeven die ons iets hebben aangedaan. Soms hebben anderen ons iets heel pijnlijks aangedaan, wat we erg moeilijk kunnen vergeven of vergeten. Ik ben dankbaar voor de troost en genezing die ik heb ervaren door de uitnodiging van de Heer om onze gekwetste gevoelens te laten varen en bij Hem neer te leggen. In Leer en Verbonden 64 zegt Hij:

‘Ik, de Heer, zal vergeven wie Ik vergeven wil, maar van u wordt het vereist alle mensen te vergeven.

En gij behoort in uw hart te

zeggen: Laat God tussen mij en u oordelen en u vergelden naar uw werken’ (vss. 10–11).

Daarna dienen wij de zaak te laten rusten en verder aan de Heer over te laten als we genezen willen worden.

‘En sta niet toe dat wij in verzoeking geleid worden, maar verlos ons van het boze’ (Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 6:14 in de Gids bij de Schriften; zie ook Bijbelvertaling van Joseph Smith, Lucas 11:4 in de Gids bij de Schriften). In ons ochtendgebed kunnen we dus de hele wapenrusting Gods beginnen aantrekken (zie Efeziërs 6:11; LV 27:15) door vooruit te blikken op de nieuwe dag en om hulp te vragen bij de soms angstwekkende dingen die op ons pad kunnen komen. Broeders en zusters, vergeet niet de Heer te vragen om u te beschermen en bij u te zijn.

‘Want Uwer is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid’ (Matteüs 6:13). Is het niet veelzeggend dat Jezus aan het einde van dit gebed God nogmaals prijst en de Vader eer betoont en zijn wil aan Hem onderwerpt? Als wij werkelijk geloven dat God zijn koninkrijk bestuurt en dat Hij alle macht en alle

heerlijkheid bezit, erkennen wij dat Hij ons leidt, dat Hij ons volmaakt liefheeft en ons geluk voor ogen heeft. Ik heb ontdekt dat een van de geheimen van een gelukkig leven de erkenning is dat dingen doen op de wijze van de Heer mij gelukkiger maakt dan dingen doen op mijn manier.

Iemand kan zich wel eens onwaardig voelen om te bidden. Dat idee komt van die boze geest, die ons leert niet te bidden (zie 2 Nephi 32:8). Het is net zo tragisch om te denken dat we te zondig zijn om te bidden als een zieke die denkt dat hij te ziek is om naar de dokter te gaan!

We moeten niet denken dat een gebed, hoe oprecht ook, ons veel zal helpen als we het gebed alleen uitspreken. We moeten onze gebeden niet alleen uitspreken, we moeten er ook naar leven. De Heer schept veel meer behagen in iemand die bidt en vervolgens aan de slag gaat dan in iemand die alleen maar bidt. Gebed werkt net als een medicijn alleen als

we het volgens voorschrift gebruiken.

Bidden is voor mij niet alleen een groot voorrecht omdat ik dankbaar ben om tegen mijn hemelse Vader te kunnen praten en zijn Geest te voelen onder het bidden. Het is ook een voorrecht omdat Hij ons werkelijk antwoord geeft en tot ons spreekt. Uiteraard spreekt Hij gewoonlijk niet met een hoorbare stem tot ons. President Boyd K. Packer heeft uitgelegd: 'Die aangename, stille stem van inspiratie is meer een gevoel dan een geluid. Er kan zuivere intelligentie tot het verstand worden gesproken. (...) Deze inspiratie krijgen we in de vorm van gedachten, gevoelens, ingevingen en indrukken.' ('Gebed en ingevingen', *Liahona*, november 2009, p. 44.)

Soms lijken we geen antwoord te krijgen op onze oprechte gebeden terwijl we er zelf alles aan doen. Het vergt geloof om erop te vertrouwen dat het antwoord van de Heer op zijn tijd en zijn wijze ons de best mogelijke zegeningen verschaft. Of bij nader inzien blijkt vaak dat we al drommels goed weten wat we moeten doen.

Raak niet ontmoedigd als het u niet in één keer lukt. Daar moet u net als bij het leren van een vreemde taal op oefenen en moeite voor doen. Weet echter dat u de taal van de Geest kunt leren, wat u groot geloof en macht in rechtschapenheid zal geven.

Ik koester de raad van onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson.

Hij zei: 'Tegen ieder in mijn gehoor die worstelt met problemen en moeilijkheden, groot of klein, zeg ik dat het gebed geestelijke kracht geeft; het is het paspoort naar gemoedsrust. Gebed is de brug naar onze Vader in de hemel, die ons liefheeft. Spreek Hem in gebed aan en luister dan of er antwoord komt. Door gebed komen er wonderen tot stand.' ('Wees de bovenste beste', *Liahona*, mei 2009, pp. 68–69.)

Ik ben uitermate dankbaar voor het voorrecht dat ik tot mijn heilige hemelse Vader in gebed kan gaan. Ik ben dankbaar voor de talloze keren dat Hij mij heeft gehoord en geantwoord. Omdat Hij mij antwoord geeft, soms op een voorspellende en wonderbare wijze, weet ik dat Hij leeft. Ook getuig ik nederig dat Jezus, zijn heilige Zoon, onze levende Heiland is. Dit is zijn kerk en koninkrijk op aarde. Dit werk is waar. Thomas S. Monson, voor wie wij vurig bidden, is zijn profeet. Van deze dingen getuig ik met volle zekerheid in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. Zie Francis M. Lyman, 'Proprieties in Prayer', in: Brian H. Stuy, samenstellers, *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, 5 delen, (1987–1992), deel 3, pp. 76–79; B. H. Roberts, samensteller, *The Seventy's Course in Theology*, 5 delen (1907–1912), deel 4, p. 120; *Encyclopedia of Mormonism* (1992), 'Prayer', pp. 1118–1119; Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2de editie (1966), p. 583.

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De gezangen die ze niet konden zingen

Hoewel we niet alle antwoorden hebben, staan ons wel belangrijke beginselen ter beschikking waarmee we ramspoed in geloof en vertrouwen onder ogen kunnen zien.

Veel mensen hebben op hun levensreis te maken met aanzienlijke problemen of zelfs ramspoed. Overal ter wereld zien we voorbeelden van kleine en grote rampen.¹ Op de televisie zien we aangrijpende beelden van dood en verderf, groot leed en wanhoop. We zien de Japanners zich op heroïsche wijze weren tegen de verwoestende gevolgen van een aardbeving en een tsunami. En de schokkende beelden van de instortende torens van het World Trade Center in New York City die we onlangs terugzagen, blijven ons pijnlijk treffen. Het raakt ons als we dergelijke ramspoed gewaarworden, vooral als onschuldige mensen er het slachtoffer van zijn.

Soms is ramspoed heel persoonlijk. Een zoon of dochter sterft jong of krijgt een levensbedreigende ziekte. Een liefhebbende ouder vindt de dood door onnadenkendheid of een ongeluk. Als ramspoed toeslaat, treuren we en proberen we elkaars lasten te dragen.² We betreuren de zaken die niet zullen worden verwezenlijkt en de gezangen die niet zullen worden gezongen.

Twee veel gestelde vragen aan kerkleiders zijn: Waarom staat God toe dat er slechte dingen gebeuren, in het bijzonder met goede mensen? Waarom zijn de rechtschapenen in de dienst des Heren niet gevrijwaard van dergelijke ramspoed?

Hoewel we niet alle antwoorden hebben, staan ons wel belangrijke beginselen ter beschikking waarmee we ramspoed onder ogen kunnen zien in het geloof en het vertrouwen dat ieder van ons een stralende toekomst wacht. Enkele van die heel belangrijke beginselen zijn:

Ten eerste dat we een hemelse Vader hebben, die ons persoonlijk kent en liefheeft, en ons lijden volkomen begrijpt.

Ten tweede dat zijn Zoon, Jezus Christus, onze Redder en Verlosser is, wiens verzoening niet alleen het heil en de verhoging mogelijk maakt, maar ook alle oneerlijkheid van het leven compenseert.

Ten derde dat het heilsplan van de Vader voor zijn kinderen niet alleen een voorsterfelijk en sterfelijk leven omvat maar ook een eeuwig leven, met inbegrip van een groots

en glorieus weerzien met wie ons ontvallen zijn. Al het onrecht zal worden rechtgetrokken, en we zullen met volmaakte helderheid en feilloos perspectief en begrip zien.

Vanuit het beperkte perspectief van iemand die het plan van de Vader niet kent of begrijpt, of er niet in gelooft — iemand die de wereld met haar oorlogen, gewelddadigheden, ziekten en ongelukken bekijkt vanuit een aards gezichtspunt — kan dit leven deprimerend, chaotisch, oneerlijk en zinloos lijken. Kerkleiders hebben dit perspectief vergeleken met iemand die halverwege een toneelstuk in drie bedrijven het theater binnenkomt.³ Wie geen kennis hebben van het plan van de Vader begrijpen niet wat er in het eerste bedrijf, dat wil zeggen het voorsterfelijk bestaan, is gebeurd en de doelen die daar zijn gesteld; noch begrijpen zij de opheldering en ontkenning die in het derde bedrijf plaatsvinden, dat wil zeggen de glorieuze vervulling van het plan van de Vader.

Velen zijn zich er niet van bewust dat zijn liefdevolle en allesomvattende plan waarborgt dat wie in dit leven zonder eigen toedoen benadeeld lijken te zijn dat niet altijd en immer zijn.⁴

Over een half jaar is het honderd jaar geleden dat het passagiersschip de *Titanic* zonk. De rampzalige omstandigheden die deze afschuwelijke gebeurtenis omgaven, spreken al een eeuw lang tot de verbeelding. De bouwers van het nieuwe luxe passagiersschip, dat elf verdiepingen telde en bijna drie voetbalvelden lang was,⁵ beweerden ten onrechte dat de *Titanic* veilig was in winterse wateren vol ijsbergen. Dit schip werd verondersteld niet te kunnen zinken, toch verdween het in de golven van de ijzige Atlantische Oceaan, waarbij

ruim vijftienhonderd mensen het leven lieten.⁶

In velerlei opzichten is het zinken van de *Titanic* een metafoer van het leven en van vele evangeliebeginnelen. Het is een uitstekend voorbeeld van de bezwaren die aan een aards gezichtspunt kleven. De ramp, hoewel voor velen met fatale afloop, was echter in wezen een ongeluk. De beide wereldoorlogen met hun wreedheden, en ook de aanslag op de twee torens van het World Trade Center die we onlangs herdachten, laten zien met welke ontzetting, beklemming en morele gevolgen we te maken krijgen als kwaadwillenden hun keuzevrijheid ten kwade aanwenden. Deze catastrofes hebben, hoe men ze ook wendt of keert, afschuwelijke gevolgen voor familie, vrienden en naties.

We kunnen lessen trekken uit de ramp met de *Titanic*, zoals de gevaren van hoogmoed, reizen over gevaarlijke wateren, en 'dat er bij God geen aanneming des persoons is'.⁷ De opvarenden kwamen uit alle rangen en standen. Sommigen waren rijk en beroemd, zoals John Jacob Astor, maar er waren ook werklieden, immigranten, vrouwen, kinderen en bemanningsleden aan boord.⁸

De heiligen der laatste dagen kunnen minstens tweemaal met de *Titanic* in verband worden gebracht.

Beide gevallen illustreren de problematiek rond rampzalige gebeurtenissen en bieden ons inzicht in hoe we daar mee om kunnen gaan. Het eerste is een voorbeeld van waardering voor de zegeningen die wij ontvangen en de moeilijkheden waaraan we ontsnappen. Het betreft Alma Sonne, die later algemeen autoriteit zou worden.⁹ Hij was mijn ringpresident toen ik in Logan (Utah, VS) werd geboren. Ik had mijn zendingsgesprek met ouderling Sonne. In die tijd hadden alle toekomstige zendelingen een gesprek met een algemeen autoriteit. Hij heeft grote invloed op mij gehad.

Toen Alma nog jong was, had hij een vriend, Fred genaamd, die minderactief in de kerk was. Ze spraken vaak met elkaar over op zending gaan, en uiteindelijk wist Alma Sonne Fred ervan te overtuigen om zich voor te bereiden en op zending te gaan. Ze gingen beiden naar de Britse Zending. Aan het eind van hun zending boekte ouderling Sonne, die zendingssecretaris was, hun thuisreis naar de Verenigde Staten. Hij boekte passage op de *Titanic* voor zichzelf, Fred en vier andere zendelingen die ook hun zending hadden afgerond.¹⁰

Toen de dag van vertrek aanbrak, werd Fred om de een of andere reden opgehouden. Ouderling Sonne annuleerde alle zes boekingen op het

nieuwe luxe schip dat voor het eerst zou uitvaren en boekte passage op een schip dat de volgende dag zou vertrekken.¹¹ De vier zendelingen die hadden uitgekeken naar de reis op de *Titanic* uitten hun teleurstelling aan ouderling Sonne. Die parafraseerde het verhaal van Jozef en zijn broers in Egypte, dat in Genesis staat: 'Hoe kunnen wij naar onze families terugkeren als de jongen niet bij ons is?'¹² Hij legde aan zijn collega's uit dat ze samen in Engeland waren aangekomen en dat ze ook samen weer zouden vertrekken. Toen het ouderling Sonne ter ore kwam dat de *Titanic* was gezonken, uitte hij zijn dankbaarheid aan zijn vriend Fred: 'Je hebt mijn leven gered.' Fred antwoordde: 'Nee, door mij op zending te krijgen, heb je mijn leven gered.'¹³ Alle zendelingen dankten de Heer dat Hij hen had beschermd.¹⁴

Soms, zoals in het geval van ouderling Sonne en de andere vijf zendelingen, ontvangen de getrouwen grote zegeningen. Wij behoren dankbaar te zijn voor de tedere barmhartigheden die ons ten deel vallen.¹⁵ Van veel zegeningen die we dagelijks ontvangen, zijn we ons niet bewust. Het is uitermate belangrijk dat we een dankbare houding hebben.¹⁶

De Schriften zijn duidelijk: wie rechtvaardig zijn, de Heiland volgen, en zijn geboden onderhouden, zullen voorspoedig in het land zijn.¹⁷ Een essentieel onderdeel van voorspoedig zijn is de Geest in ons leven hebben.

Rechtschapenheid, gebed en getrouwheid resulteren in dit leven niet altijd in een gelukkig einde. Veel mensen worden zwaar beproefd. In die gevallen is het God welgevallig dat men geloof oefent en om een priesterschapszegen vraagt. De Heer heeft verklaard: 'De ouderlingen (...) moeten geroepen worden, en zij

zullen voor hen bidden en hun in mijn naam de handen opleggen; en als zij sterven, sterven zij voor Mij, en als zij leven, leven zij voor Mij.¹⁸

Het stemt tot nadenken dat het tweede verband tussen de heiligen der laatste dagen en de *Titanic* geen gelukkig einde kende. Irene Corbett was dertig jaar. Ze was een jonge vrouw en moeder uit Provo (Utah, VS) Ze was een getalenteerd kunstenaar en musicienne; ook was ze lerares en verpleegster. Op aandringen van medici in Provo, volgde ze in Londen een halfjarige opleiding voor vroedvrouwen. Ze wilde heel graag iets goeds in de wereld tot stand brengen. Ze was zorgzaam, attent, gebedsvol en kloekmoedig. Een van de redenen dat ze ervoor koos om met de *Titanic* naar de VS terug te keren, was omdat ze dacht dat de zendingen ook zouden meevaren en dat dit meer veiligheid zou bieden. Irene was een van de weinige vrouwen die deze afschuwelijke ramp niet overleefden. De meeste vrouwen en kinderen namen in de reddingsloepen plaats en werden uiteindelijk gered. Er waren niet genoeg reddingsloepen voor iedereen. Maar men denkt dat ze niet in een van de reddingsloepen is gestapt, omdat ze als verpleegster de vele passagiers te hulp is geschoten die gewond waren geraakt door de aanvaring met de ijsberg.¹⁹

Er zijn veel soorten bezoeken. Sommige zijn noodzakelijk voor onze ontwikkeling. Een onfortuinlijke afloop in dit sterfelijke leven is geen bewijs van een gebrek aan geloof of van een zwakke plek in het algehele plan van onze hemelse Vader. Het vuur van de smelter is wezenlijk, en de karaktereigenschappen en rechtschapenheid die in de smeltoven der ellende worden gesmeed,

vervolmaken en reinigen ons en bereiden ons voor op onze ontmoeting met God.

Toen de profeet Joseph Smith gevangenzat in de gevangenis van Liberty vertelde de Heer hem dat het mensdom allerlei rampspoed kan overkomen. De Heiland zei onder meer: 'Indien gij in de afgrond wordt geworpen, indien de ziedende baren tegen u samenspannen, indien hevige winden uw vijanden worden, (...) en alle elementen zich verenigen om de weg te versperren (...), weet dan, (...) dat dit alles u ondervinding zal geven, en voor uw welzijn zal wezen.'²⁰ De Heiland sloot deze instructie af met de woorden: 'Uw dagen zijn bekend en uw jaren zullen niet verminderd worden; daarom, vrees niet (...), want God zal met u zijn tot in alle eeuwigheid.'²¹

Sommige problemen vloeien voort uit de keuzevrijheid van anderen. Keuzevrijheid is van wezenlijk belang voor de individuele groei en ontwikkeling. De keuzevrijheid kan echter verkeerd worden aangewend. Bevelhebber Moroni heeft deze heel belangrijke leer uitgelegd: 'De Heer laat toe dat de rechtvaardigen worden gedood, opdat zijn gerechtigheid en oordeel over de goddelozen zullen komen.' Hij maakte duidelijk dat de rechtvaardigen niet verloren zijn, maar 'zij gaan in tot de rust van de Heer, hun God.'²²

De goddelozen zullen echter verantwoordelijk worden gehouden voor de gruweldaden die zij begaan.²³

Sommige problemen ontstaan als men de wetten van God overtreedt. Ontzettend veel gezondheidsproblemen zijn te herleiden tot roken, drinken en drugs. Steeds meer mensen belanden achter de tralies door alcohol- en drugsgerelateerde criminaliteit.²⁴

Er is ook een aanmerkelijke toename in echtscheidingen op grond van overspel. Veel van deze problemen en zorgen kunnen vermeden worden door gehoorzaamheid aan Gods wetten.²⁵

Mijn geliefde zendingspresident, ouderling Marion D. Hanks (die in augustus overleed), vroeg ons zendingen een uitspraak uit het hoofd te leren over het overwinnen van problemen: 'Er is geen gebeurtenis, geen voorval, geen noodlot dat het vaste voornemen van een vastberaden mens kan isoleren, hinderen of ontregelen.'²⁶

Hij erkende dat dit niet voor alle problemen waarvoor wij komen te staan opgaat, maar in elk geval wel in geestelijke zaken. Ik heb deze raad altijd ter harte genomen.

Een van de redenen dat zoveel mensen de ramp met de *Titanic* niet hebben overleefd was dat er niet genoeg reddingsloepen waren. Ongeacht de problemen die we in dit leven tegenkomen, verschaft de verzoening van de Heiland voor iedereen een reddingsloep. En tot wie vinden dat hun leven niet eerlijk verloopt, zeg ik dat de verzoening alle oneerlijkheid van het leven dekt.²⁷

Een unieke uitdaging voor hen die de dood van een dierbare verwerken, is niet te blijven stilstaan bij wat de overledene niet heeft kunnen afmaken. Vaak gebeurt het dat mensen die

jong sterven aanzienlijke capaciteiten, interesses en talenten hebben. Met ons beperkte begrip betreuren we de zaken die ze niet zullen verwezenlijken en de gezangen die ze niet zullen zingen. Iemand heeft dat weleens 'sterven met uw muziek nog in u' genoemd. Muziek is in dit geval een metafoor voor onvervulde potentiële mogelijkheden van elke soort. Soms hebben mensen zich terdege voorbereid, maar krijgen ze niet de kans om daar in dit leven invulling aan te geven.²⁸ In een van de meest geciteerde klassieke gedichten, 'Elegy Written in a Country Church-Yard' laat Thomas Gray zich ongunstig uit over die gemiste mogelijkheden:

*Menig bloem ontluikt om ongezien te bloeien
en haar zoete geur aan de woestijnwind te verspillen.*²⁹

De gemiste mogelijkheid kan betrekking hebben op familie, beroep, talenten, ervaringen of andere zaken. Al die zaken werden in geval van zuster Corbett in de kiem gesmoord. Er waren gezangen die ze nooit heeft gezongen en mogelijkheden die ze niet in dit leven heeft uitgebuit. Maar als we vanuit het wijde en heldere perspectief van het evangelie kijken, in plaats vanuit een louter aards gezichtsveld, weten we welke grote beloning onze liefdevolle Vader ons in zijn plan heeft beloofd. En de apostel Paulus heeft geschreven: 'Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben.'³⁰ Een regel uit een geliefde lofzang verschaft troost, soelaas en een helder beeld: 'En Jezus die luistert, hoort de gezangen die ik niet kan zingen.'³¹

De Heiland heeft gezegd: 'Daarom, laat uw hart vertroost zijn. (...) wees stil en weet dat ik God ben.'³² We hebben de belofte dat wij met onze kinderen 'gezangen van eeuwigdurende vreugde'³³ zullen zingen. In de naam van Jezus Christus, onze Heiland. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Johannes 16:33.
2. Zie Mosiah 18:8-9; zie ook 2 Nephi 32:7.
3. Zie Boyd K. Packer, 'The Play and the Plan' (haardvuuravond van de kerkelijke onderwijsinstellingen voor jongvolwassenen, 7 mei 1995), p. 3: 'In het sterfelijk leven zijn we net als iemand die het theater binnenkomt als het tweede bedrijf begint. We hebben het eerste bedrijf gemist. (...) 'En zij leefden nog lang en gelukkig', staat nooit in het tweede bedrijf. Die regel hoort in het derde bedrijf thuis, als de raadsels zijn opgelost en alles in orde is.' Zie ook Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (1979), p. 37: 'God (...) ziet het einde vanaf het begin. (...) Het is een manier van rekenen (...) die het verstand van ons stervelingen te boven gaat. Het lukt ons niet om die kloppend te maken, omdat we duidelijk niet alle cijfers hebben. We zitten opgesloten in een tijdsdimensie en worden op onze plek gehouden door de krappe perspectieven van deze tweede staat.'
4. Wie sterven voordat ze de jaren van verantwoordelijkheid bereiken, worden in het celestiale koninkrijk verlost (zie LV 137:10). Wie gestorven zijn zonder kennis van dit evangelie, maar het aangenomen zouden hebben indien zij langer hadden mogen blijven, zullen erfgenaam zijn van het celestiale koninkrijk van God (zie Leer en Verbonden 137:7). Bovendien zullen zij die niet geheel kloekmoedig zijn geweest op den duur worden gezegend met een bestaan dat superieur is aan dit leven (zie Leer en Verbonden 76:89).
5. Zie Conway B. Sonne, *A Man Named Alma: The World of Alma Sonne* (1988), p. 83.
6. Zie Sonne, *A Man Named Alma*, p. 84.
7. Handelingen 10:34; zie ook 'The Sinking of the World's Greatest Liner', *Millennial Star*, 18 april 1912, p. 250.
8. Zie *Millennial Star*, 18 april 1912, p. 250.
9. Ouderling Sonne is een oom van ouderling L. Tom Perry.
10. Zie Sonne, *A Man Named Alma*, p. 83.
11. Zie Sonne, *A Man Named Alma*, pp. 83-84; zie ook 'From the Mission Field', *Millennial Star*, 18 april 1912, p. 254: 'Onthefingen en dagen van vertrek. De volgende zendelingen zijn eervol ontheven en zijn op 13 april 1912, met de ss *Mauretania* naar huis vertrokken. Vanuit Groot-Brittannië: Alma Sonne, George B. Chambers, Willard Richards, John R. Sayer, F. A. [Fred] Dahle. Vanuit Nederland: L. J. Shurtliff.'
12. Zie Genesis 44:30-31, 34.
13. In: Frank Millward, 'Eight Elders Missed Voyage on Titanic', *Deseret News*, 24 juli 2008, M6.
14. Zie 'Friend to Friend', *Friend*, maart 1977, p. 39.
15. Zie David A. Bednar, 'De tedere barmhartigheden van de Heer', *Liahona*, mei 2005, pp. 99-102.
16. Zie Leer en Verbonden 59:21.
17. Zie Alma 36:30.
18. Leer en Verbonden 42:44.
19. Interview met Irene Corbetts kleinzoon Donald M. Corbett, 30 oktober 2010, door Gary H. Cook.
20. Leer en Verbonden 122:7.
21. Leer en Verbonden 122:9.
22. Alma 60:13.
23. De Heiland was er duidelijk in dat er 'verleidingen komen, maar wee hem, door wie zij komen!' (Lucas 17:1).
24. Afdeling 89 van de Leer en Verbonden — 'de orde en de wil van God [...] aangaande de stoffelijke behoudenis van alle heiligen in de laatste dagen' (vers 2) — is de heiligen der laatste dagen in toenemende mate tot zegen.
25. Zie Leer en Verbonden 42:22-24.
26. Zie 'Will', *Poetical Works of Ella Wheeler Wilcox* (1917), p. 129.
27. Zie 'Verzoening', *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), pp. 51-52.
28. Zie 'The Song That I Came to Sing'. In: *The Complete Poems of Rabrindranath Tagore's Gitanjali*, red. S. K. Paul (2006), p. 64: 'Het lied dat ik kwam zingen, blijft tot op vandaag ongezongen. / Ik bracht mijn dagen door met het besnaren en hersnaren van mijn instrument.'
29. Thomas Gray, 'Elegy Written in a Country Church-Yard'. In: *The New Oxford Book of English Verse* (1999), p. 279.
30. 1 Korintiërs 2:9.
31. Naar 'There Is Sunshine in My Soul Today', *Hymns*, nr. 227.
32. Leer en Verbonden 101:16; zie ook Psalmen 46:10.
33. Leer en Verbonden 101:18; zie ook Leer en Verbonden 45:71.

President Thomas S. Monson

Tot we elkaar weerzien

Moge de Geest die wij hier hebben gevoeld bij ons blijven als wij heengaan om onze dagelijkse bezigheden uit te oefenen.

Broeders en zusters, u bent het vast met me eens dat dit een bijzonder inspirerende conferentie was. Wij hebben de Geest van de Heer de afgelopen twee dagen overvloedig gevoeld, ons hart is geraakt en ons getuigenis van dit goddelijke werk is gesterkt. Wij spreken onze dank uit voor ieder die heeft meegewerkt, met inbegrip van de broeders die de gebeden hebben uitgesproken.

Wij zijn hier allemaal omdat we de Heer liefhebben en Hem willen dienen. Ik getuig tot u dat onze hemelse Vader ons indachtig is. Ik erken zijn hand in alles.

De muziek was weer prachtig. Ik uit mijn persoonlijke dank en die van de hele kerk aan hen die ons van hun talenten op dat gebied willen laten genieten

Wij spreken onze grote waardering uit voor de broeders die tijdens de conferentie zijn ontheven. Zij hebben trouw gediend en goed werk verricht, en veel bijgedragen aan het werk van de Heer.

Ik heb uitermate veel waardering voor mijn trouwe en toegewijde raadgevers en dank ze openlijk voor de steun en hulp die ze mij geven. Zij zijn waarlijk mannen met wijsheid en inzicht, en hun inzet is van onschatbare waarde.

Ik dank mijn broeders van het Quorum der Twaalf voor hun geweldige en tomeloze inzet in het werk van de Heer. Ik uit eveneens mijn dankbaarheid jegens de leden van de quorums der Zeventig en de Presiderende Bisschop voor hun onbaatzuchtige en doeltreffende inspanningen. Ik spreek diezelfde waardering uit voor de vrouwen en mannen die een functie vervullen in de algemene presidiums en besturen van de hulporganisaties.

Broeders en zusters, ik verzeker u dat onze hemelse Vader zich bewust

is van de moeilijkheden waarmee wij tegenwoordig geconfronteerd worden in de wereld. Hij heeft ieder van ons lief en zal ons zegenen als we ernaar streven zijn geboden te onderhouden en tot Hem te bidden.

Wat zijn wij gezegend met het herstelde evangelie van Jezus Christus. Het geeft antwoord op de vragen waar we vandaan zijn gekomen, waarom we hier zijn, en waar we heengaan na dit leven. Het geeft ons leven zin en richting en hoop.

Ik wil u danken voor de hulp die u elkaar zo bereidwillig biedt. Wij zijn Gods handen hier op aarde, met de opdracht om zijn kinderen lief te hebben en te dienen.

Dankuwel voor al wat u doet in uw wijk of gemeente. Ik zeg u dank voor uw bereidheid om de taken uit te voeren waarvoor u geroepen bent, welke die ook zijn. Ieder is belangrijk in de vooruitgang van het werk van de Heer.

De conferentie is nu voorbij. Mogen wij in veiligheid naar onze woning terugkeren. Mogen wij alles in goede orde aantreffen. Moge de

Julie B. Beck
Algemeen ZHV-presidente

Geest die wij hier hebben gevoeld bij ons blijven als wij heengaan om onze dagelijkse bezigheden uit te oefenen. Mogen wij elkaar meer vriendelijkheid betonen. Mogen wij altijd bezig zijn met het werk van de Heer.

Mogen de zegeningen des hemels op u rusten. Moge uw huis vervuld zijn van liefde en saamhorigheid. Moge u constant uw getuigenis koesteren, dat het voor u een bescherming tegen de tegenstander mag zijn.

Als uw nederige dienstknecht verlang ik met heel mijn hart Gods wil te doen en Hem en u te dienen.

Ik heb u lief; ik bid voor u. Ik wil u nogmaals vragen om mij en alle algemene autoriteiten in uw gebeden te gedenken. Wij kijken ernaar uit om samen met u dit geweldige werk voort te stuwen. Ik getuig tot u dat dit onze gezamenlijke opdracht is en dat elke man, vrouw en kind er een rol in te spelen heeft. Moge God ons de kracht en het vermogen en de vastberadenheid geven om onze rol goed te vervullen.

Ik geef u mijn getuigenis dat dit werk waar is, dat onze Heiland leeft, en dat Hij deze kerk hier op aarde leidt. Ik geef u mijn getuigenis, dat God onze eeuwige Vader leeft en dat Hij ons liefheeft. Hij is werkelijk onze Vader. Hij is een persoon en bestaat echt. Mogen wij beseffen en begrijpen hoe dicht tot ons Hij bereid is te komen, hoe ver Hij bereid is te gaan om ons te helpen, hoe zeer Hij ons liefheeft, en hoe veel Hij voor ons doet en bereid is te doen.

Moge Hij u zegenen. Moge de vrede die Hij heeft beloofd de uwe zijn, nu en altijd.

Ik neem afscheid van u en hoop u over een half jaar weer te kunnen begroeten, en dat doe ik in de naam van Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser. Amen. ■

Wat ik hoop dat mijn kleindochters (en kleinzoons) over de ZHV zullen begrijpen

Vanaf het moment dat de herstelling van het evangelie in deze bedeling begon, heeft de Heer getrouwe vrouwen nodig gehad om daaraan deel te nemen als zijn discipelen.

Het is een voorrecht om u tijdens deze historische vergadering toe te spreken. Het is een zegen voor ons om hier samen te zijn. Tijdens mijn roeping als algemeen ZHV-presidente heb ik een grote liefde ontwikkeld voor de zusters in de ZHV van de kerk, en de Heer heeft mijn visie verruimd over hoe Hij Zich over ons voelt en wat Hij van ons verwacht.

De titel van deze toespraak luidt: 'Wat ik hoop dat mijn kleindochters (en kleinzoons) over de ZHV zullen leren.' Mijn oudste kleindochters zijn hard bezig met het programma 'Persoonlijke vooruitgang' en ontwikkelen de gewoonten en karaktereigenschappen van een rechtschapen vrouw. Binnenkort zullen zij en hun leeftijdgenoten de verantwoordelijkheid

dragen van deze grote wereldwijde zusterschap.

Ik hoop dat zij en alle anderen die deze boodschap horen of lezen zullen begrijpen wat de Heer voor zijn dochters in gedachten had toen de ZHV werd georganiseerd.

Een oud patroon van discipelschap

Ik hoop dat mijn kleindochters zullen begrijpen dat de ZHV van nu georganiseerd is naar een patroon van discipelschap dat al bestond in de Kerk vanouds. Toen de Heiland zijn kerk in nieuwtestamentische tijden organiseerde, speelden 'vrouwen een belangrijke rol in [zijn] bediening.'¹ Hij bezocht Martha en Maria, twee van zijn meest toegewijde volgelingen, bij Martha thuis. Toen Martha naar Hem luisterde en Hem diende zoals in die

tijd de gewoonte was, hielp Hij haar inzien dat ze meer kon. Hij maakte Martha en Maria duidelijk dat ze 'het goede deel' konden kiezen dat niet van hen zou worden weggenomen.² Deze zachte opmerking diende als uitnodiging om deel te nemen aan de bediening van de Heer. En later in het Nieuwe Testament geeft Martha's sterke getuigenis van de goddelijkheid van de Heiland ons enig inzicht in haar geloof en discipelschap.³

Wanneer we verder lezen in het Nieuwe Testament zien we dat de apostelen de opbouw van de kerk van de Heer voortzetten. We zien ook hoe het discipelschap van getrouwe vrouwen aan de groei van de kerk bijdroeg. Paulus had het over vrouwelijke discipelen in Efeze⁴ en Filippi.⁵ Maar toen de ware kerk van de Heer door de afval verloren ging, raakte ook dit patroon van discipelschap verloren.

Toen de Heer begon met de herstelling van zijn kerk door de profeet Joseph Smith, betrok Hij weer vrouwen in het discipelschap. Een paar maanden nadat de kerk officieel georganiseerd was, openbaarde de Heer dat Emma Smith aangesteld moest worden als leidster en lerares in de kerk en als officiële hulp van haar man, de profeet.⁶ Bij haar roeping om het koninkrijk van de Heer op te bouwen kreeg ze instructies over hoe ze in geloof en persoonlijke

rechtschapenheid kon groeien, en hoe ze haar gezin kon versterken en anderen dienen.

Ik hoop dat mijn kleindochters zullen begrijpen dat de Heer sinds het moment dat de herstelling van het evangelie in deze bedeling begon, getrouwe vrouwen nodig had om daaraan deel te nemen als zijn discipelen.

Een voorbeeld van hun bijzondere bijdrage heeft betrekking op het zendingswerk. De enorme groei van de kerk werd mogelijk gemaakt door de gewilligheid van getrouwe mannen die hun gezin achterlieten en naar onbekende plaatsen reisden en gebrek en moeilijkheden doorstonden om het evangelie te prediken. Deze mannen begrepen echter dat hun zending niet mogelijk zou zijn geweest zonder het volledige geloof en de steun van hun vrouw. Deze vrouwen zorgden voor hun gezin en hun bedrijf, en verdienden geld voor hun gezin en de zending. De zusters zorgden ook voor de duizenden bekeerlingen die naar hun woonplaatsen waren gekomen. Ze waren diep toegewijd aan een nieuwe leefwijze, namelijk het opbouwen van het koninkrijk van de Heer en bijdragen aan zijn heilswerk.

Verbonden aan het priesterschap

Ik hoop dat mijn kleindochters zullen begrijpen dat de Heer de profeet Joseph Smith inspireerde om een

vrouwenorganisatie op te richten die onder het priesterschap staat en naar de wijze van het priesterschap is⁷ en die hun zou leren 'hoe [ze] in het bezit konden komen van de voorrechten, zegeningen en gaven van het priesterschap.'⁸

Toen de ZHV officieel werd georganiseerd, bleef Emma Smith haar roeping als leidster behouden. Ze werd de presidente van de organisatie met twee raadgeefsters onder haar in een presidium. In plaats van dat ze werd gekozen door de stem van de meerderheid, zoals dat de gewoonte was bij organisaties die geen onderdeel van de kerk waren, werd dit presidium door openbaring geroepen, ondersteund door degenen die zij zouden leiden en aangesteld door priesterschapsleiders om te dienen in hun roeping, oftewel zij werden 'van Godswege (...) geroepen, door profetie en door handoplegging van hen die daartoe het gezag bezitten.'⁹ Doordat het presidium onder het priesterschap georganiseerd was, konden ze aanwijzingen van de Heer en zijn profeet krijgen om een specifieke taak te verrichten. De organisatie van de ZHV zorgde ervoor dat de middelen, tijd en talenten die in het voorraadhuys van de Heer aanwezig waren, in wijsheid en orde konden worden aangewend.

De eerste groep vrouwen begreep dat zij het gezag hadden gekregen om als discipelen zusters te onderwijzen, te inspireren en te organiseren om bij te dragen aan het werk van verlossing van de Heer. In hun bijeenkomsten leerden de zusters wat de doeleinden van de ZHV waren: geloof en persoonlijke rechtschapenheid te doen groeien, gezinnen te versterken en hen de hand te reiken die hulp nodig hebben.

Ik hoop dat mijn kleindochters zullen begrijpen dat de organisatie

van de ZHV van essentieel belang was voor de voorbereiding van de heiligen op de voorrechten, zegeningen en gaven die alleen in de tempel gevonden kunnen worden. President Joseph Fielding Smith zei dat de ZHV 'van essentieel belang is voor het koninkrijk van God op aarde' en 'dat de organisatie en uitvoering ervan haar getrouwe leden helpt om het eeuwige leven in het koninkrijk van onze Vader te verkrijgen.'¹⁰ We kunnen ons misschien voorstellen hoe het was voor de zusters om in Joseph Smiths met rode bakstenen gemetselde winkel de eerste ZHV-bijeenkomsten te houden, met uitzicht op de heuvel waar de tempel werd gebouwd. De profeet leerde hen dat het een uitmuntende gemeenschap moest zijn: uitgelezen, deugdzaam, heilig en afgescheiden van al het slechte in de wereld.¹¹

Ik hoop dat mijn kleindochters net zoveel waarde hechten aan de tempel als de eerste zusters van de ZHV, die geloofden dat tempelzegeningen de grote prijs en het doel van elke vrouw in de kerk zouden moeten zijn. Ik hoop dat mijn kleindochters er, net als de ZHV-zusters vanouds, elke dag naar zullen streven om zo volwassen te worden dat ze heilige tempelverbonden kunnen sluiten en naleven, en dat ze, wanneer ze naar de tempel

gaan, zullen opletten wat er gezegd en gedaan wordt. Door de zegeningen van de tempel zullen ze met macht¹² gewaard worden en met de 'sleutel van kennis van God'.¹³ Door de verordeningen van het priesterschap, die alleen in tempels te vinden zijn, kunnen ze dan hun goddelijke, eeuwige verantwoordelijkheden vervullen en beloven dat ze als toegewijde discipelen zullen leven. Ik ben dankbaar dat een van de voornaamste doeleinden van de Heer met het organiseren van de ZHV was, dat vrouwen elkaar zouden helpen om zich voor te bereiden 'op de grotere zegeningen van het priesterschap die uit de verordeningen en verbonden van de tempel voortvloeien.'¹⁴

De veiligheid en invloed van wereldwijd zusterschap

Ik hoop dat mijn kleindochters zullen beseffen welke grote invloed en mogelijkheden de wereldwijde zusterschap van de ZHV in zich draagt. De kerk heeft zich sinds 1842 vanuit Nauvoo verspreid en de ZHV is nu in 175 landen vertegenwoordigd met meer dan 80 talen. Er worden iedere week nieuwe wijken en gemeenten gevormd en zo gaan nieuwe ZHV-groepen deel uitmaken van onze steeds groeiende zusterschap, 'over de continenten uitgespreid.'¹⁵ Toen de

ZHV nog relatief klein was en voornamelijk in Utah functioneerde, konden de leidsters zich in hun organisatie en discipelschap vooral richten op lokale sociale programma's en onderlinge hulpverlening. Ze vestigden familiebedrijfsjes en voerden projecten uit om ziekenhuizen te bouwen en graan op te slaan. Die eerste bezigheden van de ZHV vormden patronen van discipelschap die nu wereldwijd worden toegepast. Nu de kerk blijft groeien, kan de ZHV — met aanpassing aan een steeds veranderende wereld — in elke wijk en gemeente, in elke ring en district aan haar doeleinden voldoen.

ZHV-zusters over de hele wereld hebben iedere dag te maken met het complete scala van problemen en belevenissen die bij dit sterfelijk leven horen. Vrouwen en hun gezinnen worden geconfronteerd met onvervulde verwachtingen, mentale, lichamelijke en geestelijke ziektes, ongelukken en de dood. Sommige zusters lijden onder eenzaamheid en teleurstelling omdat ze geen eigen gezin hebben, en anderen lijden onder de gevolgen van slechte keuzen door hun gezinsleden. Sommigen hebben een oorlog of honger of een ramp meegemaakt, en anderen leren hoe zwaar verslaving, werkloosheid of een tekort aan onderwijs en training

wegen. Al die problemen kunnen de kracht van het geloof ondermijnen en de kracht van het individu of het gezin uitputten. Een van de doeleinden van de Heer met het organiseren van de zusters in een discipelschap was het verschaffen van verlichting van 'alles wat de vreugde en de vooruitgang van vrouwen hindert.'¹⁶ In iedere wijk en gemeente is er een ZHV met zusters die samen met de priesterschapsleiders naar openbaring en raad streven en die ontvangen, om elkaar te versterken en oplossingen te vinden die van pas komen in hun gezin en gemeenschap.

Ik hoop dat mijn kleindochters zullen begrijpen dat hun discipelschap door de ZHV uitgebreid wordt en dat ze samen met anderen betrokken kunnen raken in het soort indrukwekkende en heldhaftige werk dat de Heiland heeft gedaan. Het soort werk dat van de zusters van deze kerk in deze tijd wordt gevraagd is niet bescheiden in omvang of onbeduidend in de ogen van de Heer. Door hun getrouwheid kunnen zij zijn goedkeuring voelen en met het gezelschap van zijn Geest worden gezegend.

Mijn kleindochters moeten ook weten dat de zusterschap van de ZHV een plaats van veiligheid, toevlucht en bescherming kan zijn.¹⁷ Nu de tijden steeds slechter worden, zullen de getrouwe ZHV-zusters de gezinnen van Zion helpen beschermen tegen de

schelle stemmen in de wereld en tegen de rooflustige, provocerende invloed van de tegenstander. En door de ZHV worden ze onderricht en gesterkt, en vervolgens weer onderricht en gesterkt, en kan de invloed van rechtshapen vrouwen veel meer kinderen van onze Vader tot zegen zijn.

Een discipelschap van waakzaamheid en bediening

Ik hoop dat mijn kleindochters zullen beseffen dat huisbezoek een uiting van hun discipelschap is en een bijzondere manier om hun verbonden te eren. Dat element van discipelschap behoort veel gelijkenis te hebben met de bediening van de Heiland. In de begintijd van de ZHV kreeg een bezoekcomité van elke wijk de opdracht om behoeften te inventariseren en giften in te zamelen voor hen die in nood waren. Door de jaren heen hebben de ZHV-zusters en -leidsters stap voor stap geleerd en hun vermogen om over anderen te waken verbeterd. Er waren perioden waarin de zusters zich meer richten op het afleggen van bezoeken, lesgeven en bekendmakingen doen als ze bij de zusters langs gingen. Dat heeft de zusters patronen van waakzaamheid bijgebracht. Net zoals er in de tijd van Mozes lange waslijsten met regels waren, zo hebben de ZHV-zusters zichzelf soms ook veel geschreven en ongeschreven regels opgelegd in

hun verlangen om te begrijpen hoe ze elkaar konden steunen.

Nu er tegenwoordig zoveel hulp en redding voor de zusters en hun gezinnen nodig is, vindt onze hemelse Vader het beter dat we een hoger pad bewandelen en ons discipelschap tonen door oprecht voor zijn kinderen te zorgen. Met dit belangrijke doel voor ogen wordt de leidsters gevraagd om te rapporteren over het geestelijk en stoffelijk welzijn van zusters en hun gezinnen, en over verleende diensten.¹⁸ En huisbezoeksters hebben de taak om 'iedere zuster oprecht te leren kennen en lief te hebben, haar in haar geloof te sterken en haar hulp te bieden.'¹⁹

Als toegewijde discipelen van de Heiland groeien wij in ons vermogen om te doen wat Hij zou doen als Hij hier was. We weten dat het Hem gaat om onze zorg en daarom concentreren we ons op zorg voor onze zusters in plaats van het afwerken van lijsten. Ware bediening wordt meer gemeent aan de hand van de diepgang van onze naastenliefde dan aan de hand van de volmaaktheid van onze statistieken. We weten dat we succes hebben in onze bediening als huisbezoeksters wanneer onze zusters kunnen zeggen: 'Mijn huisbezoekster

Itu (Brazilië)

helpt me geestelijk groeien' en 'ik weet dat mijn huisbezoekster echt om mij en mijn gezin geeft' en 'als ik problemen heb, weet ik dat mijn huisbezoekster actie onderneemt zonder dat ik het hoeft te vragen.' Leidsters die het belang inzien van het dienen van anderen zullen samen overleggen en openbaring trachten te ontvangen om te weten hoe zij de huisbezoeksters kunnen opbouwen en hoe zij een geïnspireerde bediening het beste kunnen organiseren en uitvoeren.

Daarnaast is huisbezoek een ver- lengstuk van de opdracht aan de bis- chop om voor de kudde van de Heer te zorgen. De bisschop en de ZHV- presidente hebben de hulp nodig van geïnspireerde huisbezoeksters om hen bij te staan in het vervullen van hun verantwoordelijkheid. Door de bediening van huisbezoeksters kan de ZHV-presidente op de hoogte zijn van het welzijn van iedere zuster in de wijk en daar verslag van doen als ze de bisschop spreekt.

President Thomas S. Monson heeft ons geleerd dat, 'als we ernaar streven om zonder twijfel in geloof de ons opgedragen plichten te vervullen, als we de inspiratie van de Almachtige zoeken bij de uitvoering van onze taken, we wonderen kunnen verrich- ten.'²⁰ Ik hoop dat mijn kleindochters deel zullen hebben aan wonderen als ze mee van het huisbezoek een patroon van discipelschap maken dat de Heer zal herkennen als Hij terugkeert.

Het doel van de ZHV verwezenlijken

Deze leringen en andere essen- tiële ideeën over de ZHV kunnen mijn kleindochters nu bestuderen in *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging*. Dit boek bevat een verslag van het erfgoed van de

ZHV en de vrouwen van deze kerk. Het zal een wereldwijde zusterschap verenigen en op één lijn brengen met de doeleinden van de ZHV en met de patronen en voorrechten van discipe- len. Het is een getuige van de essen- tiële rol van de vrouw in het plan van geluk van onze Vader, en het voorziet in een onwrikbare norm voor wat we geloven, wat we doen en waar we voor op zullen komen. Het Eerste Pre- sidium moedigt ons aan om dit boek te bestuderen en ons door 'de tijdloze waarheden en inspirerende voorbeel- den' erin te laten beïnvloeden.²¹

Wetende dat de ZHV op godde- lijke wijze tot stand was gekomen, zei president Joseph F. Smith tegen de ZHV-zusters: 'De taak is aan u om de wereld te leiden en in het bijzonder de vrouwen in de wereld. (...) U bent het hoofd,' zei hij, 'niet de staart.'²² Nu de tijd van de wederkomst van de Heer naderbij komt, hoop ik dat mijn kleindochters sterke, getrouwe vrou- wen zullen worden die de beginselen en patronen van de ZHV in hun leven zullen toepassen. Als de ZHV voor hen een leefwijze wordt, zullen ze naar ik hoop eensgezind met anderen dienen om haar goddelijke doeleinden te ver- vullen. Ik heb een getuigenis van de ware herstelde kerk van Jezus Christus en ik ben dankbaar voor het patroon van discipelschap dat is hersteld toen

de Heer de profeet Joseph Smith inspi- reerde om de ZHV te organiseren. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 3.
2. Zie Lucas 10:38–42.
3. Zie Johannes 11:20–27.
4. Zie Handelingen 18:24–26; Romeinen 16:3–5.
5. Zie Filippenzen 4:1–4.
6. Zie Leer en Verbonden 25.
7. Joseph Smith. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 14.
8. Joseph Smith. In: *History of the Church*, 4:602.
9. Geloofsartikelen 1:5.
10. Joseph Fielding Smith. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 107.
11. Joseph Smith. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 18.
12. Zie Leer en Verbonden 109:22; zie ook Sheri L. Dew. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 140.
13. Leer en Verbonden 84:19; zie ook Ezra Taft Benson. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 141.
14. *Dochters in mijn koninkrijk*, pp. 149–150.
15. Boyd K. Packer. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 109.
16. John A. Widtsoe. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 28.
17. Zie *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 92.
18. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 9.5.4.
19. *Handboek 2*, 9.5.1.
20. Thomas S. Monson. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 101.
21. Eerste Presidium. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. IX.
22. Joseph F. Smith. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 74.

Silvia H. Allred

Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

De liefde vergaat nimmermeer

Smeeek om het verlangen om vervuld te zijn met de geest van naastenliefde, de reine liefde van Christus.

Mijn man en ik hebben onlangs de stad Nauvoo in Illinois bezocht. We hebben daar in de bovenkamer van de roodstenen winkel gezeten waar de profeet Joseph Smith een kantoor en een zaak had. We luisterden aandachtig naar de gids die vertelde over de historische gebeurtenissen van de herstelling die daar hadden plaatsgevonden.

Ik moest denken aan de oprichting van de zustershulpvereniging en aan enkele van de leringen die de ZHV-zusters in die kamer van de profeet Joseph Smith hadden gekregen. Die leringen werden de grondbeginselen waarop de zustershulpvereniging is gevestigd. Doelen als toenemen in geloof, de gezinnen in Zion versterken, en de behoeftigen opzoeken en helpen, waren al vanaf het begin van kracht. En ze zijn altijd in overeenstemming geweest met de leringen van onze profeten.

Gedurende een van die bijeenkomsten citeerde de profeet Joseph Smith uit de brieven van Paulus aan de Korintiërs. In zijn krachtige verhandeling over liefde, spreekt Paulus over geloof, hoop en liefde, en hij zegt tot slot: 'Maar de meeste van deze is de liefde'.¹

Hij beschrijft de eigenschappen die uit liefde voortkomen. Hij zegt:

'De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig, de liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen, (...) zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe.

'Zij is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid.

'Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij.

'De liefde vergaat nimmermeer.'²

Tegen de zusters heeft de profeet Joseph Smith gezegd: 'Wees niet bekrompen in uw visie ten aanzien van de deugden van uw naaste. (...) U moet uw ziel voor anderen openstellen als u zoals Jezus wilt doen. (...) Laat uw hart opzwellen, terwijl u in onschuld, deugdzaamheid en goedheid toeneemt, laat het ten opzichte van anderen groter worden — u moet lankmoedig zijn en de fouten en dwalingen van de mens verdragen. Wat is de ziel van de mens toch waardevol!'³

De schriftuurlijke verklaring 'De liefde vergaat nimmermeer' werd het motto van de zustershulpvereniging omdat het deze leringen omvat en

de opdracht die de profeet Joseph Smith de ZHV-zusters had gegeven om 'de armen te helpen' en 'zielen te redden'.⁴

Deze grondbeginselen zijn door de ZHV-zusters over de hele wereld aanvaard, want ze stemmen overeen met de aard van het werk van de zustershulpvereniging.

Wat is naastenliefde? Hoe verkrijgen we naastenliefde?

De profeet Mormon beschrijft naastenliefde als de reine liefde van Christus,⁵ Paulus beschrijft de liefde 'als de band der volmaaktheid'⁶, en Nephi herinnert ons hieraan: 'De Here God heeft een gebod gegeven dat alle mensen liefde behoren te hebben, en wel naastenliefde.'⁷

Als we deze beschrijving van Paulus over de liefde bestuderen, komen we erachter dat naastenliefde geen enkele handeling is en niet iets dat we weggeven, maar een levenswijze, een gemoedstoestand en edele gevoelens die liefdevolle daden voortbrengen.

Mormon leert ons ook dat naastenliefde een eigenschap van de ware discipelen van de Heer is en dat de bezitters ervan worden gezuiverd.⁸ Daarnaast leren we dat naastenliefde een goddelijke gave is waar we naar moeten streven en om moeten bidden. We moeten naastenliefde in ons hart hebben als we het celestiale koninkrijk willen beërven.⁹

Omdat we weten dat de Heer ons gevraagd heeft ons 'met de band der naastenliefde'¹⁰ te bekleden, moeten we ons afvragen met welke eigenschappen we naastenliefde kunnen ontwikkelen.

Eerst moeten we het verlangen hebben om in naastenliefde toe te nemen en meer op Christus te lijken.

De volgende stap is het gebed. Mormon spoort ons aan: 'Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat

gij met die liefde (...) vervuld zult zijn.' Die goddelijke liefde is naastenliefde, en als wij met die liefde vervuld zijn, zullen wij 'Hem gelijk' zijn.¹¹

Als we dagelijks de Schriften bestuderen, leren we de Heiland beter kennen en krijgen we het verlangen om meer op Hem te gaan lijken.

In mijn kantoor heb ik een schilderij van Minerva Teichert hangen: *Het verloren schaap redden*. Je ziet de Heiland tussen zijn schapen staan en liefdevol een lam in zijn armen houden. Dat doet mij denken aan zijn smeekbede: 'Hoed mijn schapen'¹², wat volgens mij betekent dat we iedereen om ons heen dienen en vooral aandacht aan de behoeftigen besteden.

De Heiland is een volmaakt voorbeeld van naastenliefde. Tijdens zijn aardse bediening heeft Hij medeleven betoond met de hongerigen, de zondaars, de bezochten en de zieken. Hij heeft armen en rijken gediend; vrouwen, kinderen en mannen; gezinnen, vrienden en vreemdelingen. Hij heeft zijn aanklagers vergeven, en Hij is voor de hele mensheid de marteldood gestorven.

Ook de profeet Joseph Smith heeft gedurende zijn leven naastenliefde, broederliefde en respect voor anderen betoond. Hij stond bekend om zijn vriendelijke aard, genegenheid, mededogen en zorg voor de mensen om Hem heen.

Itu (Brazilië)

Ook nu zijn we gezegend met een profeet die een groot voorbeeld van naastenliefde is. President Thomas S. Monson is een voorbeeld voor ons en voor de wereld. Hij draagt de mantel van naastenliefde. Hij is vriendelijk, begaan met anderen en grootmoedig, een ware dienstknecht van de Heer Jezus Christus.

President Monson leert ons: 'Naastenliefde betekent geduld hebben met iemand die ons heeft teleurgesteld. Of de neiging weerstaan om snel beledigd te raken. Het betekent zwakheden en tekortkomingen aanvaarden. Het betekent mensen aanvaarden zoals ze werkelijk zijn. Het betekent het fysieke uiterlijk over het hoofd zien en zich richten op eigenschappen die doorheen de tijd niet verbleken. Het betekent de neiging weerstaan om andere mensen in vakjes te stoppen.'¹³

Als we naastenliefde hebben, zijn we bereid om anderen te dienen en te helpen, ook als het ons niet goed uitkomt, en zonder verwachting van erkenning of beloning. We wachten niet tot we een opdracht krijgen om te helpen omdat het in onze aard ligt om te helpen. Als we ervoor kiezen om vriendelijk, zorgzaam, grootmoedig, geduldig, accepterend, vergevensgezind, betrokken en onzelfzuchtig te

zijn, zullen we merken dat we steeds meer naastenliefde hebben.

De zustershulpvereniging biedt ontelbare mogelijkheden om anderen te dienen. Een van de belangrijkste manieren om naastenliefde te betonen is door het huisbezoek. Door doeltreffend huisbezoek krijgen we veel mogelijkheden om anderen lief te hebben en van dienst te zijn. Als wij naastenliefde betonen wordt onze ziel gezuiverd en geheiligd en gaan we steeds meer op de Heiland lijken.

Ik verbaas me over de talrijke liefdediensten die dagelijks door huisbezoeksters over de hele wereld worden verricht, die onzelfzuchtig in de behoeften voorzien van zusters en hun gezin. Tegen deze getrouwe zusters zeg ik: 'Door die kleine liefdediensten volgt u de Heiland en bent u een werktuig in zijn handen. U helpt, zorgt, bouwt op, troost, luistert, moedigt aan, verzorgt, onderwijst en versterkt de zusters voor wie u verantwoordelijk bent.' Ik wil u graag enkele voorbeelden van dergelijk dienstbetoon geven.

Rosa heeft suikerziekte en enkele andere kwalen. Ze is enkele jaren geleden lid van de kerk geworden. Ze is een alleenstaande moeder met een zoon in de tienerleeftijd. Ze moet geregeld enkele dagen in het ziekenhuis

doorbrengen. Haar lieve huisbezoeksters brachten haar niet alleen naar het ziekenhuis, ze bezochten en troostten haar ook in het ziekenhuis en hielden een oogje op haar zoon thuis en op school. Haar huisbezoeksters zijn haar vriendinnen en haar familie.

Na enkele bezoeken aan een bepaalde zuster merkte Kathy dat deze zuster niet kon lezen, maar dat ze dat wel wilde leren. Kathy bood haar hulp aan hoewel ze wist dat het tijd, geduld en doorzetting zou vergen.

Emily is een jonge vrouw die op zoek was naar de waarheid. Haar man, Michael, had minder interesse in godsdienst. Toen Emily ziek werd en enige tijd in het ziekenhuis moest doorbrengen, bracht Cali, een ZHV-zuster en buurvrouw, maaltijden naar het gezin. Ze paste op de baby, maakte het huis schoon en zorgde ervoor dat Emily een zalving kreeg. Door die liefdediensten werd het hart van Michael verzacht. Hij besloot naar de kerk te gaan en de lessen van de zendelingen te volgen. Emily en Michael zijn onlangs gedoopt.

‘De liefde vergaat nimmermeer. (...) Naastenliefde is vriendelijk, (...) zoekt zichzelf niet, (...) verdraagt alle dingen en duldt alle dingen.’¹⁴

President Henry B. Eyring heeft gezegd:

‘De geschiedenis van de ZHV is een aaneenschakeling van verhalen over dergelijke opzienbarende daden van onzelfzuchtige liefdediensten. (...)

‘Deze vereniging bestaat uit vrouwen wier gevoelens van naastenliefde ontspringen aan een hart dat veranderd is door verbonden aan te gaan en na te komen die alleen de ware kerk van de Heer biedt. Hun gevoelens van naastenliefde komen van Hem in en door zijn verzoening. In hun daden van naastenliefde laten zij zich leiden door zijn voorbeeld.

Die daden worden gemotiveerd door dankbaarheid voor zijn oneindige barmhartigheid, en door de Heilige Geest, die Hij stuurt om zijn dienstmaagden op hun barmhartige missie te vergezellen. Daardoor konden en kunnen zij buitengewone hulp aan anderen bieden en daar vreugde in vinden, zelfs als hun eigen onbevredigde behoeften groot zijn.¹⁵

Als we dienstbetoon en naastenliefde betonen, kunnen we onze eigen problemen overwinnen en gaan die minder moeilijk lijken.

Ik wil nu even terugkomen op de leringen van de profeet Joseph Smith aan de zusters in de tijd van de herstelling. Toen hij aandrong op naastenliefde en liefdadigheid, zei hij: ‘Hoe groot en heerlijk zal uw beloning in het celestiale koninkrijk zijn, indien u volgens deze beginselen leeft! Indien u van de u vergunde voorrechten gebruik maakt, kunnen de engelen niet anders dan uw metgezel zijn.’¹⁶

Net als de zusters in die eerste dagen in Nauvoo mensen in nood opzochten en hielpen, doen ze dat tegenwoordig ook. Zusters in het koninkrijk zijn steunpilaren van geestelijke kracht, liefdediensten en toewijding. Toegewijde huisbezoeksters bezoeken elkaar en zorgen voor elkaar. Ze volgen het voorbeeld van de Heiland en doen wat Hij deed.

Alle vrouwen in de zustershulpvereniging kunnen met liefde

vervuld worden omdat ze weten dat hun kleine liefdediensten een genezende kracht voor anderen en zichzelf zijn. Ze gaan begrijpen dat naastenliefde inderdaad de reine liefde van Christus is en nimmermeer vergaat.

Als u de geschiedenis van de zustershulpvereniging bestudeert, zult u door inspiratie ontdekken dat dit belangrijke evangeliebeginsel de rode draad in het hele boek is.

Tot slot wil ik alle vrouwen in de kerk uitnodigen om God te smeken om het verlangen om vervuld te zijn met de geest van naastenliefde, de reine liefde van Christus. Gebruik al uw hulpbronnen om het goede te doen, om hulp en heil te bieden aan de mensen om u heen, waaronder uw familieleden. De Heer zal uw inspanningen met succes bekronen.

Ik hoop dat wij door onze kennis van de grote liefde van de Vader en de Zoon voor ons, en door ons geloof in en onze dankbaarheid voor de verzoening, naastenliefde zullen ontwikkelen en betonen aan alle mensen om ons heen. Dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 1 Korintiërs 13:13.
2. 1 Korintiërs 13:4–8.
3. Joseph Smith. In: *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 26.
4. Joseph Smith. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 26.
5. Moroni 7:47.
6. Kolossenzen 3:14.
7. 2 Nephi 26:30.
8. Zie Moroni 7:48.
9. Zie Ether 12:34; Moroni 10:21.
10. Leer en Verbonden 88:125.
11. Moroni 7:48.
12. Zie Johannes 21:16–17.
13. Thomas S. Monson, ‘De liefde vergaat nimmermeer’, *Liahona*, november 2010, p. 124.
14. 1 Korintiërs 13:4, 5, 7, 8.
15. Henry B. Eyring, ‘Het blijvende erfgoed van de ZHV’, *Liahona*, november 2009, p. 121.
16. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 454.

Barbara Thompson

Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Kleef de verbonden aan

Als we in Christus geloven en onze verbonden aankleven, zullen we de vreugde ontvangen waar in de Schriften over gesproken wordt en die de profeten in deze laatste dagen beloofd hebben.

Hef uw hart op en verblijd u en kleef de verbonden aan die gij hebt gesloten.¹ Ik kan deze tekst niet lezen zonder me te verheugen. Mijn hart verheugt zich als ik denk aan de beloften en vele zegeningen die mij ten deel zijn gevallen door het aankleven van de verbonden die ik met mijn hemelse Vader heb gemaakt.

Doordat mijn beide ouders zijn overleden, was het dit jaar nodig om hun huis uit te ruimen en voor te bereiden voor de verkoop. Ik ben de afgelopen maanden tijdens het opruimen en uitzoeken van mijn ouders' huis met mijn broers en zussen veel familiegeschiedenis en belangrijke papieren en documenten tegengekomen. Het was fascinerend om de persoonlijke geschiedenis en patriarchale zegens van mijn ouders en grootouders door te lezen. Ik werd herinnerd aan de verbonden die ze hebben gesloten en nageleefd.

Mijn grootmoeder Ellen Hanks Rymer was een jonge moeder toen ze in 1912 haar patriarchale zegen ontving. Toen ik haar zegen las, sprongen deze zinnen eruit en hielden mij bezig: 'U werd gekozen voor de grondlegging der wereld, een gekozen

geest om in deze tijd te verschijnen. (...) Uw getuigenis zal vergroot worden en u zult in staat zijn te getuigen. (...) De verwoester heeft geprobeerd u te vernietigen, maar als u uw God aankleeft, zal hij [de verwoester] geen macht hebben om u te krenken. Gij zult door uw getrouwheid veel macht hebben en de verwoester zal van u vlieden vanwege uw rechtschapenheid. (...) Indien u zich, wanneer het uur van vrees en beproevingen komt, gebedsvol terugtrekt naar uw stille plek zal uw hart getroost en de obstakels uit de weg geruimd worden.'²

Mijn grootmoeder werd beloofd dat Satan geen macht over haar kon hebben als ze zich aan haar verbonden zou houden en dicht bij God zou blijven. Ze zou dan troost en hulp vinden in haar beproevingen. Deze beloften zijn tijdens haar leven in vervulling gegaan.

Vandaag wil ik het graag hebben over (1) het belang van verbonden aankleven en over (2) de vreugde en bescherming die we ontvangen door ons aan onze verbonden te houden.

Sommige voorbeelden komen uit *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging*. Dit boek staat

vol met voorbeelden van vrouwen die enorme vreugde vonden door zich aan hun verbonden te houden.

Het belang van verbonden aankleven

In de Gids bij de Schriften staat dat een verbond een overeenkomst is tussen God en de mens. 'God stelt de voorwaarden van het verbond en de mens stemt erin toe zich daaraan te houden. (...) Beginselen en verordeningen worden door middel van een verbond ontvangen. De leden van de kerk die een verbond sluiten, beloven zich eraan te houden.'³ In de zin 'kleef de verbonden aan' betekent het woord *aankleven* ergens sterk en dicht aan vasthouden.⁴

In de Schriften lezen we over mannen en vrouwen die verbonden met God hebben gesloten. God heeft aanwijzingen gegeven wat we moeten doen om die verbonden in ere te houden. En als die verbonden dan nageleefd worden, volgen de beloofde zegeningen.

We sluiten bijvoorbeeld door de doopverordening een verbond met onze hemelse Vader. We bereiden ons op de doop voor door geloof in de Heer Jezus Christus, bekering van onze zonden en de gewilligheid om de naam van Christus op ons te nemen. We beloven de geboden van God te onderhouden en de Heiland altijd indachtig te zijn. We beloven 'elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn.' We geven aan dat we gewillig zijn te treuren met hen die treuren en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben.⁵

In de tempel worden andere heilige verordeningen ontvangen en nog meer verbonden gesloten. In het begin van de herstelling verlangde de profeet Joseph Smith ernaar dat de leden de beloofde zegeningen in de tempel zouden krijgen. De Heer zei:

‘Laat dit huis worden gebouwd voor mijn naam, opdat Ik mijn verordeningen daarin zal kunnen openbaren aan mijn volk.’⁶

‘Een van de doeleinden waarom de Heer de zustershulpvereniging in het leven riep, was om zijn dochters voor te bereiden op de grotere zegeningen van het priesterschap die uit de verordeningen en verbonden van de tempel voortvloeien. De (...) zusters keken in die begindagen in Nauvoo vol verwachting uit naar de voltooiing van de tempel. Zij wisten dat de begiftiging hen, zoals de profeet Joseph Smith aan Mercy Fielding Thompson had beloofd, ‘uit de duisternis in een fantastisch licht’⁷ zou brengen.

‘Meer dan vijfduizend leden verdrongen zich bij de Nauvootempel toen deze was ingewijd, zodat ze de begiftiging en verzegeling konden ontvangen voordat ze verder gingen op hun reis naar de Salt Lake Valley.’⁸ President Brigham Young en veel andere kerkleiders en tempelwerkers besteedden hun dagen en nachten aan dienen in de tempel zodat dat

belangrijke werk voor de leden kon worden gedaan.

Onze verbonden ondersteunen ons zowel in goede als in slechte tijden. President Boyd K. Packer herinnert ons eraan dat ‘we een verbondsvolk zijn. Wij verbinden ons om onze tijd, geld en talenten in te zetten — alles wat wij zijn en bezitten — voor het belang van Gods koninkrijk op aarde. Simpel gezegd sluiten we een verbond om goed te doen. We zijn een verbondsvolk en de tempel is het middelpunt van onze verbonden. Hij is de bron van het verbond.’⁹

In de Schriften lezen we: ‘En dit zal ons verbond zijn — dat wij alle verordeningen des Heren zullen gehoorzamen.’¹⁰

De zegeningen die we ontvangen als we onze verbonden aankleven zijn groot.

Vreugde en bescherming volgen als we ons aan onze verbonden houden

In het Boek van Mormon staat de toespraak van koning Benjamin. Hij leerde het volk over Jezus Christus en dat Hij naar de aarde zou komen en

allerlei verzoeken ondergaan. Hij leerde het volk dat Christus voor de zonden van de hele mensheid zou verzoenen en dat zijn naam de enige naam was waardoor de mens verlossing kon ontvangen.¹¹

Toen het volk naar deze mooie leringen had geluisterd, was het nederig en verlangde het met hun hele hart om gereinigd en vrij van zonden te zijn. Ze bekeerden zich en beleden hun geloof in Christus. Ze sloten verbonden met God dat ze zijn geboden zouden onderhouden.¹²

‘De Geest des Heren (...) kwam [op hen] en zij [waren] met vreugde (...) vervuld, omdat zij vergeving van hun zonden hadden ontvangen en gemoedsrust hadden dankzij het grote geloof dat zij hadden in Jezus Christus, die komen zou.’¹³

Ammon is ook een voorbeeld van de vreugde die volgt als we Gods geboden getrouw naleven en zijn evangelie met anderen delen. Ammon en zijn broers waren het werktuig om duizenden mensen tot Christus te brengen. Toen Ammon beschreef hoe hij zich voelde toen zovelen zich lieten dopen en verbonden met God sloten, zei hij onder andere:

‘Hoeveel reden hebben wij wel niet om ons te verheugen.’¹⁴

‘Mijn vreugde is overvloedig, ja, mijn hart is boordevol vreugde, en ik wil mij in mijn God verheugen.’¹⁵

‘Ik kan nog niet het kleinste deel van wat ik voel, verwoorden.’¹⁶

‘[Er zijn] nog nooit mannen geweest met zoveel reden om zich te verheugen.’¹⁷

Heilige verbonden sluiten en ons eraan houden stelt ons in staat om de Heilige Geest bij ons te hebben. Dit is de Geest die ‘uw ziel met vreugde zal vervullen.’¹⁸

Door de Tweede Wereldoorlog hebben veel mensen in de wereld

geleden. De leden in Duitsland maakten veel moeilijkheden mee. Een getrouwe ZHV presidente in Stuttgart (Duitsland) was zuster Maria Speidel. Ze zei over haar moeilijkheden: 'Ons vertrouwen in de Heer en ons getuigenis van zijn kerk zijn een grote bron van kracht voor ons geweest. (...) Blij zingen we de liederen van Zion, want we vertrouwen op de Heer. Hij maakt alles goed.'¹⁹

Ook zij voelden vreugde door het naleven van hun verbonden, zelfs met de enorme problemen op hun pad.

Sarah Rich was een rechtschapen vrouw die in Nauvoo woonde. Ze was geroepen om in de tempel te dienen voordat de leden uit de stad werden verdreven. Ze zei het volgende over de zegeningen door tempelverbonden: 'We ontvingen vele zegeningen in het huis des Heren die ons vreugde en troost boden te midden van al onze smarten en die ons in staat stelden om geloof in God te hebben, omdat we er zeker van waren dat Hij ons zou leiden en zou helpen op de ongewisse tocht die voor ons lag.'²⁰

Niet lang daarvoor hadden de heiligen de bouw van de Kirtland-tempel afgerond, en velen hadden deelgenomen aan de inwijding. Na de inwijding werd de tempel door de Heer aangenomen. De Heer zei dat ze zich moesten 'verheugen ten gevolge van de zegeningen die zullen worden uitgestort (...) op het hoofd van [zijn] volk.'²¹

Nu er steeds meer heilige tempels op aarde worden gebouwd, zie ik de zegeningen die de leden ontvangen. In 2008 was ik getuige van de vreugde op het gezicht van een echtpaar uit Oekraïne dat me vertelde dat ze naar de Freibergtempel (Duitsland) gingen om hun tempelverordeningen te ontvangen. De busreis van deze toegewijde leden naar de tempel duurde zowel heen

als terug 27 uur, waardoor ze niet de mogelijkheid hadden om vaak te gaan. Ze verheugden zich over het feit dat de bouw van de Kievtempel (Oekraïne) bijna voltooid was, zodat ze veel vaker zouden kunnen gaan. Nu is die tempel geopend en genieten duizenden de zegeningen ervan.

Door het lezen van mijn grootmoeders persoonlijke geschiedenis ontdekte ik welke vreugde zij beleefde aan haar verbonden. Ze hield ervan om naar de tempel te gaan en daar de verordeningen te verrichten voor duizenden overledenen. Het was haar levensdoel. Ze diende langer dan 20 jaar in de Mantitempel (Utah, VS). Ze schreef dat ze veel wonderbaarlijke genezingen had meegemaakt, zodat ze haar kinderen kon opvoeden en anderen dienen door hun tempelwerk te verrichten. We wisten heel zeker dat oma Rymer een rechtvaardige vrouw was die haar verbonden naleefde en wilde dat wij dat ook zouden doen. Zal men, wanneer men door onze spullen heengaat na ons overlijden, bewijs vinden dat we onze verbonden hebben nageleefd?

Onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, zei tijdens de vorige algemene conferentie: 'Als u en ik naar de heilige huizen van God gaan, als we de verbonden gedenken die we daar sluiten, zijn we beter in staat om elke beproeving te verdragen en elke verleiding te overwinnen. In dit gewijde heiligdom vinden wij gemoedsrust; wij worden er hernieuwd en versterkt.'²²

Nogmaals: 'Hef uw hart op en verblijd u en kleef de verbonden aan die gij hebt gesloten.'²³ Verbonden naleven betekent ware vreugde en geluk. Het betekent troost en vrede. Het betekent bescherming tegen het kwade in de wereld. Onze verbonden naleven zal ons in tijden van beproeving tot hulp zijn.

Ik getuig dat we, als we in Christus geloven en onze verbonden aankleven, de vreugde zullen ontvangen waar in de Schriften over gesproken wordt en die de profeten in deze laatste dagen beloofd hebben.

Geliefde zusters, ik houd van u en hoop dat u deze geweldige vreugde in uw eigen leven zult ervaren. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 25:13.
2. Patriarchale zegen door Walter E. Hanks, 25 oktober, 1912, in Lyman, Wayne County (Utah, VS).
3. Gids bij de Schriften, 'Verbond'.
4. Zie *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11e editie (2003), 'cleave'.
5. Zie Mosiah 18:8-9; zie ook Thomas S. Monson, 'Wat heb ik vandaag voor iemand anders gedaan?' *Liahona*, november 2009, 85-87.
6. Leer en Verbonden 124:40.
7. *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), pp. 144-145.
8. *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 33.
9. Boyd K. Packer, *The Holy Temple* (1980), p. 170.
10. Leer en Verbonden 136:4.
11. Zie Mozes 3:5-18.
12. Zie Mosiah 4:2; 5:5.
13. Mosiah 4:3.
14. Alma 26:1.
15. Alma 26:11.
16. Alma 26:16.
17. Alma 26:35.
18. Leer en Verbonden 11:13.
19. Maria Speidel. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, pp. 85-86.
20. Sarah Rich. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 34.
21. Leer en Verbonden 110:9-10.
22. Thomas S. Monson, 'De heilige tempel: een baken voor de wereld,' *Liahona*, mei 2011, p. 93.
23. Leer en Verbonden 25:13.

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Vergeet mij niet

Mijn gebed en zegen voor u is dat u nooit zult vergeten dat u werkelijk waardevolle dochters in Gods koninkrijk bent.

Geliefde zusters, ik ben blij om vandaag bij u te zijn. Ik kijk altijd uit naar deze jaarlijkse algemene ZHV-bijeenkomst en de geweldige boodschappen die hier weerklinken. Dank u, zusters. Het is voor mij een hele eer om vandaag in opdracht van president Thomas S. Monson te spreken en enkele gedachten aan de zusters van de kerk mee te geven.

Een tijdje geleden wandelde ik met mijn vrouw en dochter door een prachtige tuin. Ik was onder de indruk van de pracht en de schoonheid van Gods schepping. En toen merkte ik tussen al die schitterende bloemen een piepklein bloempje op. Ik kende de naam van die bloem omdat ik er al sinds mijn jeugd een tedere verbondenheid mee voel. Het was een vergeet-mij-nietje.

Ik weet niet precies waarom dat nietige bloempje door de jaren heen zo veel voor me heeft betekend. Het valt niet meteen op en wordt snel over het hoofd gezien tussen de grote en kleurrijke bloemen eromheen. Toch is het net zo mooi, met de rijke kleur als die van de blauwste lucht — misschien heb ik er daarom wel een zwak voor.

En de naam ervan is een indringende smeekbede. Er is een Duitse legende dat God alle planten een naam had gegeven maar er eentje had

overgeslagen. Een stemmetje riep uit: 'Vergeet mij niet, o Heer!' En God antwoordde dat ze die naam zou dragen.

Vandaag wil ik dit kleine bloempje als metafoor gebruiken. De vijf bloemblaadjes van het vergeet-mij-nietje doen mij denken aan vijf dingen die we beter nooit kunnen vergeten.

Ten eerste: vergeet niet om geduld met uzelf te hebben.

Ik wil u iets vertellen dat u hopelijk niet verkeerd opvat: God beseft heel goed dat u en ik niet volmaakt zijn.

En ik voeg daaraan toe: God beseft ook heel goed dat de mensen die u volmaakt acht dat evenmin zijn.

En toch verspillen we zo veel tijd en energie door onszelf met anderen te vergelijken — vaak onze zwakheden met hun sterke kanten. Daarbij scheppen we verwachtingen voor onszelf die we onmogelijk kunnen waarmaken. We staan dan nooit stil bij het goede dat wij doen, omdat het minder lijkt dan wat een ander doet.

Iedereen heeft sterke en zwakke kanten.

Het is prachtig dat u sterke eigenschappen hebt.

En het hoort bij dit sterfelijk leven dat u zwakheden hebt.

God wil ons helpen om al onze zwakheden uiteindelijk in sterke

punten te veranderen¹, maar Hij weet dat dat tijd kost. Hij wil dat wij volmaakt worden², en als wij op het pad van het discipelschap blijven, zijn we dat op een dag ook. Het is niet erg dat u nog niet zo ver bent. Blijf eraan werken maar straf uzelf niet langer.

Geliefde zusters, velen van u hebben oneindig veel liefde en geduld wat de zwakheden van anderen betreft. Denk eraan om ook liefde voor en geduld met uzelf te hebben.

Wees onderwijl dankbaar voor alle kleine successen bij u thuis, in uw familierelaties, uw opleiding en bestaansmogelijkheden, uw deelname in de kerk en uw persoonlijke vooruitgang. Net als bij de vergeet-mij-nietjes lijken die successen in uw ogen misschien erg klein en gaan anderen eraan voorbij. Maar God merkt ze op en voor Hem zijn ze van tel. Als u succes alleen ziet als de volmaaktste roos of een oogstrelende orchidee, gaat u voorbij aan enkele van de mooiste ervaringen die het leven biedt.

Als u bijvoorbeeld eist dat de gezinsavond iedere week volgens het boekje verloopt — ook al worden u en iedereen om u heen er miserabel van — dan is dat niet altijd de beste keuze. Vraag u liever af: Wat kunnen wij als gezin voor leuks en geestelijks doen dat onze onderlinge band versterkt? Een dergelijke gezinsavond — ook al is die nog zo eenvoudig — kan op de lange duur een veel positievere uitwerking hebben.

Onze weg naar volmaking is lang, maar we mogen ons verwonderen en verheugen in de kleinste stapjes op die weg.

Ten tweede: vergeet niet het onderscheid te maken tussen een gepast offer en een dwaas offer.

Bij een aannemelijk offer geven we iets goeds op voor

iets dat veel meer waarde heeft.

Iets van uw slaap opofferen om een kind met een nare droom te helpen is een goed offer. Dat weten we allemaal. De hele nacht opblijven, en uw eigen gezondheid op het spel zetten, om de perfecte accessoire voor de zondagse kleding van een dochter te maken, is misschien minder gepast als offer.

Een deel van onze tijd besteden aan de Schriften of voorbereiding van een les is een goed offer. Urenlang de titel van de les in zelfgemaakte onderzeters borduren voor alle leerlingen in uw klas is dat wellicht niet.

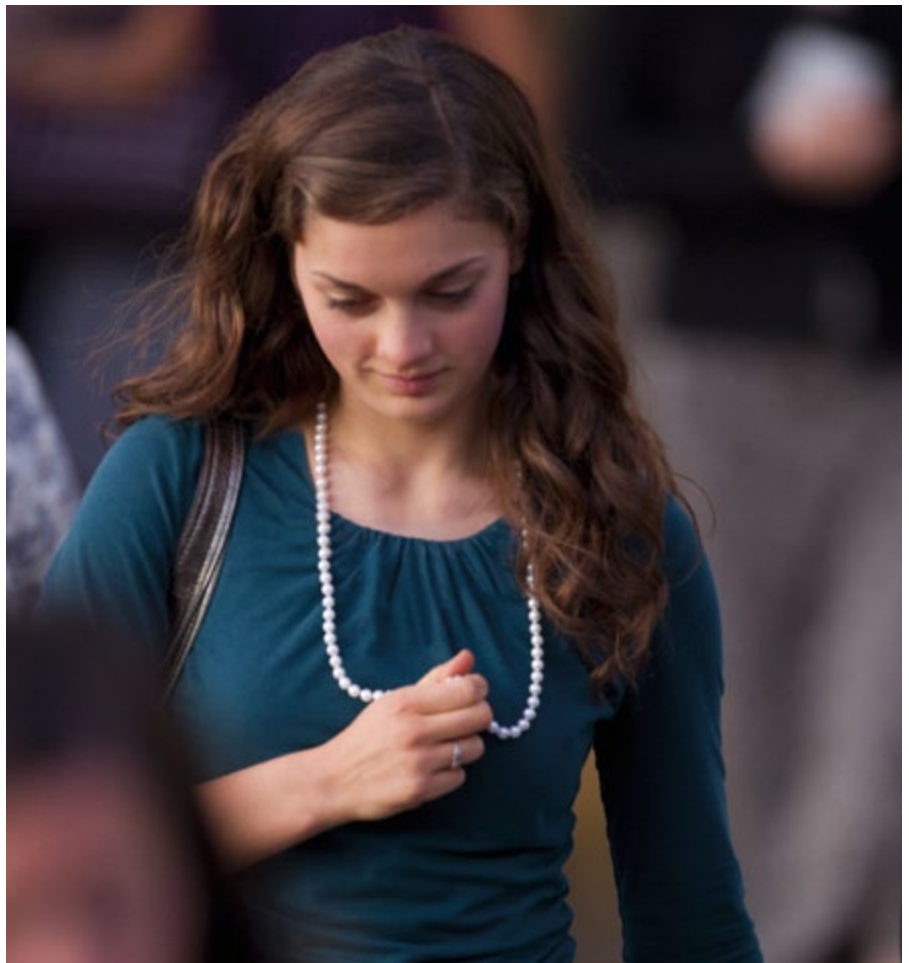
Iedere persoon en situatie is anders, en een goed offer in het ene geval kan in een ander geval dwaas zijn.

Hoe maken we uit wat in onze situatie wel en niet gepast is? We kunnen ons afvragen: Besteed ik mijn tijd en energie aan de dingen die er het meeste toe doen? Er zijn zo veel goede dingen om te doen, maar we kunnen ze niet allemaal doen. Onze hemelse Vader is zo blij wanneer we iets goeds opofferen voor iets dat in een eeuwig perspectief veel beter is. Soms betekent dat misschien wel dat u kleine maar prachtige vergeet-mij-nietjes kweekt in plaats van een grote tuin vol exotische bloemen.

Ten derde: vergeet niet om nu gelukkig te zijn.

In het populaire kinderverhaal *Sjacie en de chocoladefabriek* verstopst de geheimzinnige snoepfabrikant Willie Wonka een gouden toegangskaart in vijf van zijn chocoladerepen. Hij kondigt aan dat wie een van de wikkels met die kaart vindt een rondleiding door zijn fabriek en een voorraad chocola voor het leven wint.

Op elke gouden toegangskaart staat geschreven: 'Gegroet, gelukkige vinder van de Gouden

Toegangskaart (...). Er staan je geweldige dingen te wachten, je zult veel grote verrassingen beleven! (...) Geheimzinnige en vreemde dingen die je zullen boeien, verrukken, verbazen en verstomd zullen doen staan.³

In dit klassieke kinderverhaal smachten mensen over de hele wereld wanhopig naar een gouden toegangskaart. Sommigen voelen dat hun hele toekomst er van afhangt of ze al dan niet een gouden toegangskaart in handen krijgen. In alle spanning vergeten mensen nog gewoon te genieten van een reep chocola. De reep zelf draait uit op een hevige teleurstelling als er geen gouden toegangskaart in zit.

Ook tegenwoordig wachten veel mensen op hun gouden toegangskaart — het kaartje dat in hun ogen toegang biedt tot het geluk waar ze altijd van hebben gedroomd. Voor sommigen is hun gouden toegangskaart een volmaakt huwelijk; voor anderen het huis

van hun dromen; of wellicht een leven zonder stress of zorgen.

Er is niets verkeerd aan rechtschapen verlangens — wij hopen op en streven naar dingen die 'deugdzaam, lieflijk, of eerzaam of prijzenswaardig' zijn.⁴ Het probleem ontstaat wanneer we ons geluk in afwachting van een toekomstige gebeurtenis — onze gouden toegangskaart — opzijzetten.

Een vrouw wilde dolgraag met een rechtschapen priesterschapsdrager in de tempel trouwen en moeder en echtgenote worden. Daar had ze haar hele leven van gedroomd, en o, wat zou ze een fantastische moeder en liefdevolle echtgenote zijn. In haar gezin zou sprake zijn van liefde en vriendelijkheid alom. Er zou geen bitter woord vallen. Het eten zou nooit aanbranden. En haar kinderen zouden 's avonds en in het weekend niet met hun vrienden rondhangen maar liever gezellig thuis blijven bij paps en mams.

Dat was haar gouden toegangskaart. Ze voelde dat haar hele bestaan daar van afhing. Ze smachtte er meer dan wat ook in de wereld naar.

Maar het is er nooit van gekomen. En in de loop der jaren is ze steeds meer teruggetrokken, verbitterd en zelfs boos geworden. Ze kon niet begrijpen waarom God haar rechtvaardige verlangen niet inwilligde.

Ze werkte als leerkracht op een basisschool en dacht er de hele dag tussen al die kinderen des te meer aan dat haar gouden toegangskaart nooit was gekomen. Naarmate de jaren verstreken, raakte ze steeds meer teleurgesteld en geïsoleerd. Ze stootte mensen af en men liep waar mogelijk met een boog om haar heen. Ze vierde zelfs haar frustratie bot op de kinderen in de klas. Ze verloor vaak haar geduld, en ze werd heen en weer geslingerd tussen haar woedeaanvalen en radeloze eenzaamheid.

Het tragische van dit verhaal is dat deze goede vrouw, door alle teleurstelling over haar gemiste gouden toegangskaart, voorbijging aan de zegeningen die ze *wel* had. Ze had geen kinderen thuis, maar ze was er door omringd in haar klas. Ze was niet gezegend met een eigen gezin, maar de Heer had haar een kans gegeven die velen niet hebben — om als leerkracht het leven van honderden kinderen en gezinnen ten goede te beïnvloeden.

De les die we hieruit leren is dat we niet moeten wachten op fantastische rozen en daardoor de pracht en schoonheid van de kleine vergeet-mij-nietjes overal om ons heen niet opmerken.

Dat wil niet zeggen dat we onze hoop of doelen moeten laten varen of afzwakken. Blijf altijd streven naar het beste in u. Blijf altijd hopen op de rechtschapen verlangens van uw hart.

Maar sluit uw ogen en hart niet voor de simpele en elegante schoonheid van de gewone dagelijkse momenten die deel uitmaken van een goed en zinvol leven.

De gelukkigste mensen die ik ken, zijn niet de vindere van hun gouden toegangskaart, maar de mensen die bij het streven naar prijzenswaardige doelen de schoonheid en het geluk van de alledaagse momenten ontdekken en koesteren. Zij weven draadje voor draadje dankbaarheid en verwondering door hun dagelijks leven heen. Zij kennen het ware geluk.

Ten vierde: vergeet niet het ‘waarom’ van het evangelie.

Soms zien we in onze dagelijkse beslomeringen onbedoeld voorbij aan een wezenlijk aspect van het evangelie van Jezus Christus, net zoals we een prachtig, teer vergeet-mij-nietje over het hoofd zien. In onze ijver om alle taken en plichten te vervullen die we als lid van de kerk op ons nemen, zien we het evangelie soms als een lange lijst met taken die we aan onze al onmogelijk lange waslijst van dingen moeten toevoegen, als een blok tijd dat we ergens in onze drukke schema moeten inpasen. We staren ons blind op *wat* de Heer van ons vraagt en *hoe* we dat kunnen doen, maar vergeten wel eens *waarom*.

Geliefde zusters, het evangelie van Jezus Christus is niet een af te werken verplichting; het is een weg, uitgezet door onze liefdevolle Vader in de hemel, die tot vrede en geluk in dit leven en tot heerlijkheid en onuitsprekelijke vervulling in het komende leven voert. Het evangelie is een lamp die de sterfelijkheid doordringt en de weg voor ons verlicht.

Hoewel begrip van het ‘wat’ en ‘hoe’ van het evangelie noodzakelijk

is, spruiten het eeuwige vuur en de grandeur van het evangelie voort uit het ‘waarom’. Wanneer we begrijpen *waarom* onze hemelse Vader ons dit patroon voor ons leven heeft gegeven, wanneer we bedenken *waarom* wij ons leven op dat fundament willen bouwen, is het evangelie geen last meer, maar een vreugde en een genoeg. Het wordt dan waardevol en aangenaam.

Laten we het pad van het discipelschap niet bewandelen met onze ogen naar de grond gericht, met alleen onze taken en plichten in gedachten. Laten we niet wandelen zonder de schoonheid van de prachtige aardse en geestelijke landschappen om ons heen op te merken.

Geliefde zusters, ga op zoek naar de heerlijkheid, schoonheid en aanstekelijke vreugde van het ‘waarom’ van het evangelie van Jezus Christus.

Het ‘wat’ en ‘hoe’ van gehoorzaamheid markeren de weg en houden ons op het goede pad. Het ‘waarom’ van gehoorzaamheid heiligt onze levenswandel en transformeert het alledaagse tot iets verhevens. Het vergroot onze kleine daden van gehoorzaamheid tot heilige daden van toewijding.

Ten vijfde: vergeet niet dat de Heer u liefheeft.

Als kind keek ik wel eens naar de kleine vergeet-mij-nietjes en voelde me dan net als dat bloempje — klein en onbeduidend. Ik vroeg me af of mijn familie of mijn hemelse Vader me zou vergeten.

Jaren later kan ik met tederheid en liefde op dat jongetje terugkijken. Ik weet nu dat ik nooit vergeten ben.

En ik weet nog iets: als apostel van onze Meester, Jezus Christus, verklaar ik in alle stelligheid en overtuiging van mijn hart — u ook niet!

U bent ook niet vergeten.

dan u kunt dromen. Blijf in geloof en rechtschapenheid toenemen. Aanvaard het herstelde evangelie van Jezus Christus als uw levenswijze. Koester de gave van activiteit in deze geweldige en ware kerk. Koester de gave van dienstbetoon in de gezegende organisatie van de zustershulpvereniging. Blijf gezinnen versterken. Blijf anderen opzoeken en helpen die de hulp van u en de Heer nodig hebben.

Zusters, er is iets inspirerends en subliems aan het kleine vergeet-mij-nietje. Ik hoop dat het een symbool zal zijn van de kleine dingen die uw leven vreugde en geluk brengen. Vergeet alstublieft nooit dat u geduld met en liefde voor uzelf moet hebben, dat sommige offers beter zijn dan andere, dat u niet hoeft te wachten op een gouden toegangkaart om gelukkig te zijn. Vergeet nooit dat het 'waarom' van het evangelie van Jezus Christus u zal inspireren en opbeuren. En vergeet nooit dat uw hemelse Vader u kent, liefheeft en koestert.

Dankuwel voor wie u bent. Dank u voor de talloze liefdediensten en hulp die u zovelen biedt. Dank u voor alles wat u nog zult doen om de vreugde van het evangelie van Jezus Christus aan gezinnen, aan de kerk, aan uw gemeenschap en aan de landen van de wereld te brengen.

Zusters, wij hebben u lief. Mijn gebed en zegen voor u is dat u nooit zult vergeten dat u werkelijk waardevolle dochters in Gods koninkrijk bent. In de heilige naam van onze geliefde Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Ether 12:27.
2. Zie 3 Nephi 12:48.
3. Roald Dahl, *Sjakkie en de chocoladefabriek* (De Fontein, 2008), p. 54.
4. Geloofsartikelen 1:13.
5. Psalmen 8:4–6.

Zusters, waar u ook bent en in welke omstandigheden u ook verkeert, u bent niet vergeten. Hoe donker uw dagen ook lijken, hoe nietig u zich ook waant, hoe overschaduwd u zich ook voelt, uw hemelse Vader is u niet vergeten. Hij heeft u zelfs oneindig lief.

Sta er eens bij stil: het verhevenste, machtigste en heerlijkste Wezen in het heelal kent u en denkt aan u! De Koning van de oneindige ruimte en de eeuwigheid heeft u lief!

Hij die de sterren heeft gemaakt en kent, kent u bij naam — u bent de dochters van zijn koninkrijk. De psalmist schreef:

‘Aanschouw ik uw hemel, het werk van uw vingers, de maan en de

sterren, die Gij bereid hebt:

‘Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt (...)?

‘Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond.’⁵

God heeft u lief omdat u zijn kind bent. Hij heeft u lief, ook al voelt u zich wel eens eenzaam of maakt u fouten.

De liefde van God en de kracht van het herstelde evangelie werken bevrijdend. Als u zijn goddelijke liefde maar in uw leven toelaat, kan die elke wond bedekken, elke zere plek genezen en elke pijn verzachten.

Geliefde zusters van de ZHV, u bent dichterbij de hemel dan u denkt. U bent voor meer bestemd

Register conferentieverhalen

De volgende lijst met verhalen die in de algemene conferentie zijn verteld kunnen van pas komen bij uw evangeliestudie, de gezinsavond en ander onderwijs. Het nummer verwijst naar de pagina waarop de toespraak begint.

SPREKER	VERHAAL
Ouderling Richard G. Scott	(6) Richard G. Scott maakt een geluidopname van het Boek van Mormon voor zijn gezin.
Ouderling José L. Alonso	(14) Bezorgde ouders raken jonge zoon kwijt in het drukke Mexico-Stad.
President Boyd K. Packer	(16) Boyd K. Packer ontvangt zijn patriarchale zegen.
President Dieter F. Uchtdorf	(19) Dieter F. Uchtdorf werkt mee aan de bouw van een kerkgebouw tijdens zijn opleiding tot luchtmachtpiloot. Een getrouw echtpaar heeft een goede invloed op de mensen om hen heen.
Ouderling David A. Bednar	(24) Jonge Aäronisch-priesterschapsdragers geven cursus familiegeschiedenis.
Ouderling Neil L. Andersen	(28) James O. Mason en zijn vrouwen besluiten niet te wachten met kinderen nemen. Scott en Becky Dorijs adopteren kinderen na 25 jaar getrouwd te zijn.
Ouderling Carl B. Cook	(33) Thomas S. Monson adviseert Carl B. Cook omhoog te kijken. Zusters laten 'lasten' in de vorm van helium ballonnen op.
Ouderling LeGrand R. Curtis jr.	(35) Minderactieve leden komen teurg naar de kerk nadat ze daartoe werden uitgenodigd.
Ouderling D. Todd Christofferson	(38) Overlevende van de Donnergroep herinnert zich de morgen dat hij de Johnson's Ranch zag.
Ouderling W. Christopher Waddell	(50) Zending Javier Misiego ontmoet de man die zijn vader had gedoopt.
President Henry B. Eyring	(56) De jonge Henry B. Eyring en zijn bisschop bezoeken een zuster in hun wijk. Gordon B. Hinckley en Henry B. Eyring nemen 's avonds laat een manuscript door.
President Thomas S. Monson	(60) Thomas S. Monson denkt dat hij het enige kerklid is op de marineopleiding. Thomas S. Monson praat met mensen op een bus over de kerk.
President Henry B. Eyring	(68) Henry B. Eyring spreekt aan een universiteit waar hem gevraagd wordt niet van Jezus Christus te getuigen. Henry B. Eyring neemt zijn dochttertjes mee naar een vriendin die kanker heeft. Een ernstig zieke man kleedt zich op zijn zondags voor een priesterschapszegen. Jaren later leest een man die van huis is weggelopen het Boek van Mormon en krijgt een getuigenis.
Ouderling Tad R. Callister	(74) Een jonge vrouw getuigt aan haar vriendin over de waarheid van het Boek van Mormon.
President Thomas S. Monson	(82) Thomas S. Monson leert de kracht van het gebed kennen als hij zijn verloren gewaande vijf-dollarbiljet terugvindt. Thomas S. Monson krijgt de ingeving om Peter Mourik als eerste spreker aan te kondigen in een inwijdingsdienst van de Frankfurtempel.
Ouderling Russell M. Nelson	(86) Russische bekeerlingen koesteren hun tempelhuwelijk.
Ouderling Randall K. Bennett	(98) Randall K. Bennett negeert waarschuwing over sterke stroming in zee.
Ouderling J. Devn Cornish	(101) J. Devn Cornish vindt in antwoord op zijn gebed een kwartje.
Ouderling Quentin L. Cook	(104) Alma Sonne annuleert boekingen voor de <i>Titanic</i> . Irene Corbett komt om op de <i>Titanic</i> .
Silvia H. Allred	(114) Een lichamelijk zwakke zuster wordt getroost door huisbezoeksters. Een man wordt bekeerd nadat huisbezoeksters zijn gezin helpen.
President Dieter F. Uchtdorf	(120) Een vrouw raakt verbitterd omdat ze nooit is getrouwd en geen kinderen heeft.

Leringen voor onze tijd

Leringen voor onze tijd' vormt het lesmateriaal voor de vierde zondag van de maand in de Melchizedekse priesterschap en de ZHV. Elke les kan worden samengesteld uit een of meer toespraken uit de recentste algemene conferentie (zie onderstaand schema). Het is aan de ring- of districts-president om voor elke les toespraken uit te kiezen. Ze kunnen dat ook delegeren aan de bisschop of gemeentepresident. Leidinggevenden dienen te beklemtonen hoe nuttig het is als de broeders van de Melchizedekse priesterschap en de zusters van de ZHV op dezelfde zondag dezelfde toespraken bestuderen.

Wie de les op de vierde zondag bijwonen, worden aangemoedigd de laatste conferentie-uitgave door te nemen en mee naar de les te nemen.

Tips om een les uit een toespraak voor te bereiden

Bid dat de Heilige Geest bij uw voorbereiding en les is. Wellicht bent u in de verleiding om ander materiaal

te gebruiken, maar de conferentietoespraken zijn het goedgekeurde lesmateriaal. Uw taak is anderen te leren hoe zij het evangelie kunnen naleven, zoals dat in de recentste algemene conferentie van de kerk is uitgelegd.

Neem de toespraken door en let op beginselen en leerstellingen die voorzien in de behoeften van uw klas. Let ook op verhalen, teksten en uitspraken waarmee u in deze waarheden kunt onderwijzen.

Maak een lesschema aan de hand waarvan u de beginselen en leerstellingen behandelt. U dient in uw lesschema vragen op te nemen die de deelnemers aan de les helpen om:

- Aandacht te besteden aan de beginselen en leerstellingen in de toespraken.
- Na te denken over de betekenis.
- Over eigen ervaringen, ideeën en getuigenissen te vertellen.
- Deze beginselen en leerstellingen toe te passen. ■

MAANDEN WAARIN WORDT LESGEGEVEN

November 2011–april 2012

Mei 2012–oktober 2012

LESMATERIAAL VIERDE ZONDAG

Toespraken verschenen in de *Liahona* van november 2011*

Toespraken verschenen in de *Liahona* van mei 2012*

*Deze toespraken zijn (in veel talen) beschikbaar op conference.lds.org.

Algemene presidiums hulporganisaties

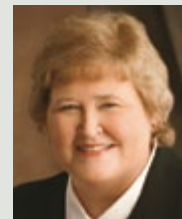
ZUSTERSHULPVERENIGING

Silvia H. Allred
Eerste raadgever

Julie B. Beck
Presidente

Barbara Thompson
Tweede raadgever

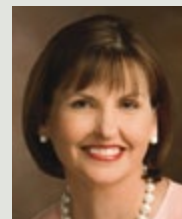
JONGEVROUWEN

Mary N. Cook
Eerste raadgever

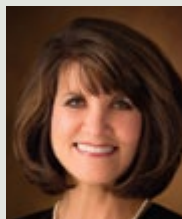

Elaine S. Dalton
Presidente

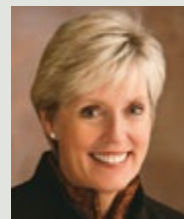

Ann M. Dibb
Tweede raadgever

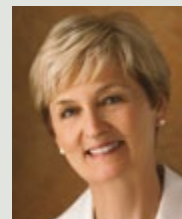
JEUGDWERK

Jean A. Stevens
Eerste raadgever

Rosemary M. Wixom
Presidente

Cheryl A. Esplin
Tweede raadgever

JONGEMANNEN

Larry M. Gibson
Eerste raadgever

David L. Beck
President

Adrián Ochoa
Tweede raadgever

ZONDAGSSCHOOL

David M. McConkie
Eerste raadgever

Russell T. Osguthorpe
President

Matthew O. Richardson
Tweede raadgever

Impressie van de Provotabernakel, die door een brand werd verwoest, herbouwd als tweede tempel in Provo (Utah, VS).

181ste algemene oktoberconferentie

Ruim honderdduizend mensen hebben de vijf bijeenkomsten van de 181ste algemene oktoberconferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen op 1 en 2 oktober in het Conferentiecentrum in Salt Lake City (Utah, VS) bijgewoond, terwijl nog eens miljoenen het verloop van de conferentie via de tv, radio, satelliet en het internet hebben gevolgd.

Tijdens de eerste bijeenkomst op zaterdag 1 oktober kondigde president Thomas S. Monson de volgende zes nieuwe tempels aan: Barranquilla (Colombia), Durban (Zuid-Afrika), Kinshasa (Democratische Republiek Kongo), Parijs (Frankrijk), Provo (Utah, VS) en Star Valley (Wyoming, VS).

Na die aankondiging nodigde president Monson de leden van de kerk uit om bij te dragen aan het algemeen hulpfonds voor tempelbezoekers. 'Dit fonds maakt een eenmalig bezoek aan de tempel mogelijk voor diegenen die anders niet in staat zouden zijn om naar de tempel te gaan', zei hij.

Op zaterdagmiddag maakte ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen melding van een nieuw onderdeel voor youth.lds.org, namelijk FamilySearch Youth and Family History [FamilySearch jongeren

en familiegeschiedenis] (lds.org/family-historyyouth). Dit nieuwe onderdeel is erop gericht om jongeren vertrouwd te maken met familiegeschiedenis en informatie over hun voorouders te helpen zoeken. (Zie het artikel op pagina 128.)

In diezelfde bijeenkomst werd ouderling Claudio R. M. Costa uit het Presidium der Zeventig ontheven. Ouderling Tad R. Callister werd als nieuw lid van het Presidium der Zeventig gesteund (zie pagina 128 voor een beknopte biografie). Twaalf zeventigers en gebiedszeventigers werden ontheven of kregen het emeritaat verleend (zie pagina 23 voor de steunverleningen en ontheffingen).

In zijn toespraak op zondagmorgen verwees president Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, naar zijn oproep tijdens de algemene aprilconferentie eerder dit jaar aan alle leden om in 2011 mee te doen aan een dag van dienstbetoon. (Zie Henry B. Eyring, 'Mogelijkheden tot goeddoen', *Liahona*, mei 2011, p. 22.)

Wereldwijd is de conferentie in 93 talen uitgezonden. Informatie over de beschikbaarheid van de tekst-, audio- en videoversies van de conferentie in verschillende talen vindt u op lds.org/general-conference/when-conference-materials-will-be-available. ■

Dochters in mijn koninkrijk: een geschiedkundig werk voor de vrouwen van de kerk in deze tijd

Chelsee Niebergall
Kerkijdschriften

Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging is een nieuw boek dat op aanwijzing van het Eerste Presidium is samengesteld. Het bevat een verslag van het erfgoed van de ZHV en de vrouwen van deze kerk, zei Julie B. Beck, algemeen ZHV-presidente, tijdens de algemene ZHV-bijeenkomst in september 2011.

'Het zal een wereldwijde zusterschap verenigen en op één lijn brengen met de doeleinden van de ZHV en met de patronen en voorrechten van discipelen', zei ze. 'Het is een getuige van de essentiële rol van de vrouw in het plan van geluk van onze Vader, en het voorziet in een onwrikbare norm voor wat we geloven, wat we doen en waar we voor op zullen komen' (pagina 113 in deze uitgave).

Zuster Beck zei dat het boek een fundament biedt voor de identiteit van vrouwen als dochters van God. Wie dit boek bestuderen, gaan inzien hoe de ZHV in het leven van iedere zuster behoort te werken.

Hoe het boek tot stand is gekomen

Het project begon in opdracht van het Eerste Presidium. Susan W. Tanner, voormalig algemeen jongevrouwenpresidente, werd aangesteld om het boek te schrijven. Zuster Beck en haar raadgeefsters, Silvia H. Allred en Barbara Thompson, kregen de taak om het project aan te sturen. Zij

moesten met zuster Tanner, redacteurs, ontwerpers en anderen samenwerken en zich bij het verloop ervan door de geest van openbaring laten leiden. 'Ik heb nooit eerder aan een project gewerkt waarbij de leiding van de Geest zo sterk aanwezig was', zei zuster Beck.

Bij dat proces moest onder meer beslist worden welke verhalen en verslagen uit de duizenden pagina's geschiedenis in het boek terecht moesten komen. Zuster Beck, haar raadgeefsters en zuster Tanner namen de notulen door van ZHV-bijeenkomsten uit de begintijd in Nauvoo (Illinois, VS) en andere documenten en verhalen over de zustershulpvereniging en de vrouwen van de kerk.

Zuster Beck zei dat het resultaat geen gebruikelijke chronologische geschiedenis is geworden, maar een geestelijke geschiedenis van de vrouwen in de kerk en de zustershulpvereniging.

'We bestuderen onze geschiedenis omdat zij ons helpt veranderen', zei zuster Beck in haar toespraak tijdens de algemene ZHV-bijeenkomst in september 2010. 'Uiteindelijk ligt de waarde van geschiedenis niet zozeer in datums, tijden en plaatsen. Zij is van waarde omdat zij ons de beginselen, doelen en patronen leert die we moeten omarmen, ons helpt te weten wie we zijn en wat we moeten doen. En omdat zij ons verenigt in het versterken van de gezinnen in Zion en het opbouwen van het koninkrijk Gods

op aarde.' ('Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de ZHV', *Liahona*, november 2010, p. 115.)

Hoewel het boek wel een tijdlijn volgt, worden de leringen in hoofdstukken op onderwerp behandeld. Er staan verhalen en voorbeelden in uit de Schriften, en uit deze tijd, met de woorden van profeten en van ZHV-leidsters om de belangrijke boodschappen erin over te brengen.

De invloed van het boek

Zuster Beck zei dat zusters door het boek leren hoe ze de doelen van de ZHV in hun eigen leven en als een zusterschap van verbondsgetrouwe discipelen kunnen verwezenlijken.

'Ze leren wat het betekent om toe te nemen in geloof en rechtschapenheid, gezinnen te sterken en mensen in nood op te zoeken en te helpen', zei zuster Beck in een vraaggesprek met de redactie van de kerkelijke tijdschriften. 'Als zusters hun rol in het werk van de ZHV gaan besefsen, begrijpen ze de grote invloed die vrouwen op de vooruitgang van de kerk hebben gehad, zowel vroeger als nu, en leren ze hun doel en identiteit kennen.'

Zuster Beck is van mening dat wie dit boek lezen, door voorbeeld en voorschrift zullen leren luisteren naar de Heilige Geest en persoonlijke openbaring zullen ontvangen. Ook zullen zij er kracht en bemoediging uit weten te putten voor hun dagelijkse leven en in hun beproevingen en moeilijkheden.

'Het boek staat vol krachtige voorbeelden en leringen — die we volop kunnen toepassen', zei zuster Beck. 'Ik hoop dan ook dat mensen hun boek op moeilijke momenten bij de hand houden en er een verhaal of voorbeeld uit lezen dat hun kracht zal geven.'

Zuster Beck zei verder dat het boek weliswaar via de zusters thuis bij de leden terecht komt, maar dat ze ervan overtuigd is dat mannen en

vrouwen er veel aan zullen hebben. Jongevrouwen leren erdoor inzien dat ze deel gaan uitmaken van een grote wereldwijde zusterschap. Het kan mannen en vrouwen als huwelijkspartners eensgezind hun heilige taken in het gezin en in de kerk helpen uitoefenen.

Nadat Dale Cook, president van de ring Syracuse-Bluff (Utah), het boek had gelezen, zei hij dat het niet alleen de vrouwen in de kerk geweldig zou helpen in hun rol als discipel van Christus, maar de mannen evenzeer. 'Je leest en ziet hoe [de ZHV] met de priesterschap verweven en verbonden is. Ik ben er beter door gaan inzien welke krachten er in mijn vrouw schuilen en [hoe] ik haar [beter] kan liefhebben en de nodige hulp en steun kan bieden.'

Over het boek

Het boek is bedoeld als bron voor persoonlijke studie en voor onderwijs thuis, in de ZHV en bij andere gelegenheden in de kerk. Bisschoppen en gemeentepresidenten krijgen voldoende exemplaren toegestuurd. Samen met de ZHV-presidente in hun unit zorgen zij dat de boeken bij de zusters in hun wijk of gemeente terecht komen en ze tot zegen zijn.

Naar verwachting is het boek eind januari 2012 in een twintigtal talen beschikbaar. In diverse talen is het al online beschikbaar, met bijbehorende video's, citaten en tips om de boodschappen in het boek te gebruiken en uit te dragen. Ga naar lds.org/relief-society/daughters-in-my-kingdom. Klik op '**Additional Languages (PDF)**' in het midden van de pagina, onder '**Related Resources**'. Aan de rechterkant van de volgende pagina staat een lijst met beschikbare talen. De website wordt uiteindelijk in meerdere talen vertaald.

Er staat voor het einde van dit jaar een gebonden uitgave in het Engels, Portugees en Spaans gepland. Die is te bestellen via het distributiecentrum en store.lds.org. ■

Nieuwe site helpt tieners op weg met hun familiegeschiedenis

Het nieuwe onderdeel FamilySearch Youth and Family History [FamilySearch jongeren en familiegeschiedenis] van youth.lds.org (lds.org/familyhistoryyouth) is erop gericht om jongeren vertrouwd te maken met familiegeschiedenis en informatie over hun voorouders te helpen zoeken.

De site bevat hulpmiddelen waarmee tieners leren met FamilySearch aan de slag te gaan. In vijf eenvoudige stappen leren jongeren hoe ze onderzoek naar hun stamboom doen, familieverslagen vastleggen en namen voorbereiden voor tempelwerk. De website bevat tevens ideeën hoe familiegeschiedenis in klassen en quorums kan worden gebruikt om anderen te dienen.

Het nieuwe onderdeel is momenteel beschikbaar in het Engels, Portugees en Spaans. Meer talen volgen in de komende maanden. ■

Kunstwedstrijd voor jongeren die hun licht laten schijnen

Het museum voor kerkgeschiedenis nodigt jongeren tussen dertien en achttien jaar uit om deel te nemen aan de eerste internationale kunstwedstrijd voor jongeren.

Kunstenaars dienen een werk te creëren dat uitbeeldt wat het betekent om op te staan en je licht te laten schijnen (zie LV 115:4–6).

Kunstwerken moeten na 1 januari 2009 zijn gemaakt. Deelnemers moet op 1 januari 2012 minimaal dertien jaar zijn en mogen één kunstwerk online insturen vanaf 2 januari 2012. De sluitingsdatum voor inzending is vrijdag 1 juni 2012. De langste zijde mag niet langer zijn dan 213 cm. Alle artistieke media en stijlen zijn welkom voor de wedstrijd.

Nadere informatie is te vinden op lds.org/youthartcomp.

De winnaars wordt verzocht hun originele kunstwerk naar het museum op te sturen voor de tentoonstelling die van 16 november 2012 tot en met 17 juni 2013 wordt gehouden. ■

Ouderling Tad R. Callister

van het Presidium der Zeventig

Ouderling Tad Richards Callister, onlangs geroepen in het Presidium der Zeventig, is lid van het Tweede Quorum der Zeventig. Hij legt uit dat de kerkleiders onder meer ‘echte groei’ in de kerk als doel voor ogen hebben. ‘Dat houdt in dat meer en meer leden niet alleen de avondmaalsdienst bijwonen maar ook van het avondmaal nemen, de verordeningen ontvangen die de kerk biedt, en hun verbonden nakomen’, zei hij.

Ouderling Callister wil plaatselijke kerkleiders daarin graag bijstaan. Hij is dankbaar dat de Heer hem vele roepingen heeft laten vervullen. ‘Ik heb meegemaakt wat de mensen met wie ik nu werk — ringpresidenten, bisschoppen en quorumpresidenten ouderlingen — ook meemaken. Hopelijk kan ik hun noden en behoeften daardoor beter invoelen en aanvoelen’, legt hij uit.

Ouderling Callister is werkzaam geweest als voltijdzending in het zendingsgebied Oostelijke Atlantische Staten, quorumpresident, president van een ringzending, raadgever in een ringpresidium, bisschop, ringpresident, regionaal vertegenwoordiger, gebiedszeventiger, en (van 2005 tot 2008) als zendingspresident van het zendingsgebied Toronto-Oost (Canada). Ten tijde van zijn roeping in het Presidium der Zeventig was hij werkzaam als president van het gebied Oceanië.

Ouderling Callister is in december 1945 als zoon van Reed en Norinne Callister in Glendale (Californië, VS) geboren. In 1968 behaalde hij een graad in boekhoudkunde aan de Brigham Young University. In 1971 voltooide hij zijn rechtenstudie aan de University of California te Los Angeles. In 1972 behaalde hij een mastergraad in belastingwetgeving aan de New York University. Van 1972 tot 2005 was hij als advocaat werkzaam. Daarnaast heeft hij boeken over de verzoening en over de afval en de herstelling geschreven.

Hij is in december 1968 in de Los Angelesstempel (Californië) met Kathryn Louise Saporiti getrouwd. Zij hebben zes kinderen.

Ouderling Callister erkent de hand van de Heer in zijn leven. ‘De liefde van de Heiland is zo overweldigend. Ik denk dat Hij en onze Vader staan te popelen om ons te zegenen voor het kleinste beetje goed dat we doen. Zo zijn Ze nu eenmaal.’ ■

FOTO MATTHEW REIER

San Salvadortempel (El Salvador)

Deze indrukwekkende tempel in El Salvador is op 21 augustus 2011 ingewijd. Hij is de 135ste tempel die in bedrijf is genomen. President Howard W. Hunter (1907–1995) heeft in een toespraak in de algemene oktoberconferentie van 1994 over tempels gezegd: 'Laten wij een volk zijn dat graag naar de tempel gaat. Ga zo vaak naar de tempel als uw persoonlijke omstandigheden dat toelaten. 'Hang thuis een plaat van een tempel op, zodat uw kinderen die kunnen zien' (Kostbare en zeer grote beloften', De Ster, januari 1995, p. 7).

Ik geef u mijn getuigenis dat dit werk waar is, dat onze Heiland leeft, en dat Hij deze kerk hier op aarde leidt', zo sprak president Thomas S. Monson in de slotbijeenkomst van de 181ste algemene oktoberconferentie. 'Ik geef u mijn getuigenis, dat God onze eeuwige Vader leeft en dat Hij ons liefheeft. Hij is werkelijk onze Vader. Hij is een persoon en bestaat echt. Mogen wij beseffen en begrijpen hoe dicht tot ons Hij bereid is te komen, hoe ver Hij bereid is te gaan om ons te helpen, hoe zeer Hij ons liefheeft, en hoe veel Hij voor ons doet en bereid is te doen.'